

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
у Львові.

II

74807/1

Є. ЖЕЛЕХОВСКИЙ

МАЛУРУСКО-
НІМЕЦЬКИЙ
СЛОВАР

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА
ІМЕНІ
ШЕВЧЕНКА
У ЛЬВОВІ.

Ч.

~~74807/1.~~

74807

МАЛОРУСКО-НІМЕЦКИЙ

С Л О В А Р

уложив

Евгений Желеховский

ц. к. профессор гимназии в Станіславі.

I. Выпуск.

RUTHENISCH-DEUTSCHES
WÖRTERBUCH

verfasst von

Eugen Zelechowski

k. k. Gymnasialprofessor in Stanislau.

I. Heft.

ЛЬВІВ,

1882.

LEMBERG,

З друкарні тов. им. Шевченка,
під зарядом К. Беднарського.

Druckerei des Szezewenko-Vereines,
Geschäftsleiter K. Bednarski

4(с)У-3=3

3. 20 p.

Запрошенє до предплати.

Діло отсе появляє ся яко **перший** Словар малоруского языка, позаяк доси лише деякі проби, збірники матеріалів, вокабулярі, показники і т. п. по більшій часті з великоруским перекладом появили ся а многозаслужений плекатель матерного языка проф. Ом. Партицкий уложив і видав (р. 1867) лише німецькомалоруский словарь.

Спорудник старав ся вичерпати і лексикально обробити словний скарб живого малоруского языка, котрим говорить нарід 18-міліоновий (в Угорщині, Галичині, Буковині, в західній и полудневій Росії) і як той язык в етнографічних збірниках устної словесности та в літературнім розвою давнійшій і теперішнім представляє ся. Тим ділом сподіває ся спорудник після своєї найлучшої волі і своїх сил вдоволити потреби загально і глибоко почуваній, заспокоїти нетерпливе ожиданє так своїх земляків, люблячих щиро своє рідне слово як і мужів всеславних в науці, такого Шляйхера, Мікльосіча, Фр. Маліновського, Пипіна, Лескіна, Брікнера і інших, котрі наш язык високо оцінили і науково над ним і его літературою працювали.

Діло тов займе около 60 аркушів друку і буде виходити випусками так спірно і так обємно, як то уможливить предплата. Ціна випусків буде означена після числа аркушів друку; аркуш по 20 кр. ав. (= 15 коп.; 33 фен.). 1. випуск обіймаючий 2 аркуші коштує 40 кр. ав. Наклад не є великий: 1000 егз.

Спорудник, будучи заразом і накладником, просить о численну участь в предплаті, а квоту предплатну належить просто до него присилати.

Ціле діло вийде з кінцем 1883 р. а ціна его буде в продажі книгарській значно підвищена.

Einladung zur Subscription.

Das vorliegende Werk erscheint als das **erste** Wörterbuch der ruthenischen (kleinrussischen) Sprache, da bisnunzu nur einzelne Versuche, Sammlungen von Materialien, Vocabularien, Indices u. dgl. meist mit russischer Uebersetzung erschienen sind und der hochverdiente Pfleger der Muttersprache Prof. Em. Partycki nur ein deutsch-ruthenisches Wörterbuch (in J. 1867) verfasst und herausgegeben hat.

Der Verfasser hat den Wortschatz der lebendigen ruthenischen Sprache, wie sie von dem 18 Millionen zählenden Volke (in Ungarn, Galizien, Bukowina, West- u. Südrussland) gesprochen wird und in ethnographische Sammlungen wie auch in der Literatur sich erschliesst und fortan sich entwickelt, zu erschöpfen gesucht und die gesammelte Material lexikalisch bearbeitet. Dadurch hofft derselbe, einem allgemein und tief gefühlten Bedürfnisse dem Desideratum eines Schleicher, Miklosich, Fr. Malinowski, Pypin, L. Kien, Brückner u. A. nach seinem besten Willen und Trachten entsprehen zu haben.

Das Werk dürfte den Umfang von ca. 60 Druckbogen erreichen und wird in Heften — nach Massgabe der durch Subscription zu erlangenden Geldmittel — erscheinen. Der Preis der Hefte wird nach der Zahl der Druckbogen bestimmt; ein Bogen zu 20 Kr. Oe. W. (= 15 Kopek.; 33 Pfen.). — 1. Heft, 2 Bogen enthaltend, kostet 40 Kr. Der Verlag ist gar nicht gross, 1000 Exempl.

Der Verfasser, welcher zugleich Verleger ist, bittet um zahlreiche Betheiligung an der Subscription, deren Preis direct an ihn zu übersenden ist.

Das ganze Werk wird Ende des J. 1883 mit erheblich gesteigertem Preise in den Buchhandel kommen.

ЛВІВЬСЬКА БІБЛІОТЕКА
АД УРОД
№ 4-30801

А.

А, erster Buchstabe (Авъ); als Vorschlaglaut u. Anhängepartikel zu verschiedenen anderen Partikeln u. Interjectionen; beim Singen (dsgl. я) zur Ausfüllung der Silbenzahl in Versen *Оз.* 158, 1—9.

1. А! *int.* ah! ach! ei; ha! da! a так? ah so? so ist es?! das ist was Anderes! а—а! ah ja so! ei! lass! а ба! а о! а was! alles eins!; 2) а—а! люленьки, —— котіно! beim Einwiegen u. Einsingen der Kinder; 3) а виш! *int. Мх.* = а видиш!

II. А, *conj.*, und (dsgl. я); 2) aber, hingegen; 3) sondern; 4) а-вжéж *P. I.* 59 allerdings, ja wohl, fürwahr; а так freilich so; 5) а тó sonst, nämlich; da doch *P. I.* 121, widrigenfalls *Оз.* 158, 5—6. 208. 209, 3; 6) а тáм und weiter, s. А дáльше, а відтáк *C. I.* 117; 7) а так *Ч. V.* 963 deswegen, daher, also; 8) а-хибá-що? s. Або-щó?

Абажур, *m. Нс.* abat-jour, Lichtschirm, *m.* [Одвах.

Абáхта, *f. С.* Hauptwache, *f. s.*

Аббáт, *m.* Abt, *m. s.* Опар.

Аббатíса, *f.* Aebtissin, *f.*

Аббáтский, *a.* zum Able, zur Abtei geh. [tei, *f. s.* Опáцтво.

Аббáтство, *n.* Abtswürde; 2) Аб-А-оé! *int.* pfui!

Абéтка, *f.* das ABC, Alphabet, *n.* 2) ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.* IIIй.

Абéтло, *n.* Alphabet, *n.* Пíс.

Абéтний, *a. s.* Азóучний Пíс.

Абíй, *conj.* dass, auf dass, damit, um zu —; абíй не полюдеки damit nur nicht so wie es sein soll; абíй-м так здоров був! soll ich so gesund sein! абíх = абíй-м, абíх так жыла! so wahr ich lebe! *Оз.* 157, 7; абíй шó так, то, — mag es auch so sein, so

doch —; абíи щó: най тобі абíищó *euphem.* Fluch „hol dich der —“! абíи то він пішов? але дé! was? er sollte hingegangen sein? nicht möglich! Абíйк, *adv.* абíй й як, то —, wie immer, mag dem sein wie es will, nichts destoweniger. Абíйкíй, абíй й акíй, *a.* wer immer, wie immer geartet, was immer für einer, *Оз.* 162, 2. 165, 6. *Мi.* IV. 257.

Абíйр! *int.* Scheuchruf gegen Schafe.

Абóó, *conj.* oder, entweder — oder; 2) або щó? nun denn, was nun, was denn doch? або тí щó, або í щó, або тí щó не знáти щó? 3) абóж (= абóж нí?) *bejah.*: ja, ja so, ja wohl.

Абóй, nun denn, à propos.

Абóмóвня, *f.* Wiederhall, *m. Gr.* 16.

Абрíкóса, *f.* *Нс.* Aprikose, *f.*

Абрíюкати, *s.* Аврúкати.

Абсолютизм, *m.* Absolutismus, *m.* Willkürherrschaft, *f.*

Абсолютиий, *a.* absolut; unbeschränkt; willkürlich.

Абшít, *m.* Abschied, *m.* Entlassungsurkunde der Soldaten, *f.*

Абшítóваний, *a.* verabschiedet.

Авá! *int. ungr.* s. Ов! (bei d. Verwunderung); *dav.*

Авáк, *m. gew. pl.* ungar. Ruthenen - Abart im Tavarner Thale.

Авантúра, *f.* aventure, Abenteuer, *n.* 2) Unruhe, *f.*

Авантúрний, *a.* abenteuerlich, reich an Abenteuern, *Ст.*

Авáч, *m.* rother od. schwarzer Ochs mit weissem breitem Querstreifen.

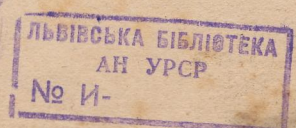
Авдíтор, *m.* Auditor, *m.*

Авдítорíя, *f.* *Кн.* Hörsaal, *m.*

Авдóтка, авдúшка, *f. s.* Голиця 3).

Авó! авóсь! *int.* da! da sieh! [girren.

Аврúкати, *v. a. s.* Воркотáти,

- Австѣрія, *f.* Einkehrhaus, Gasthaus, *n.*
 Австрáлїя, *f.* Australien, *n.*
 Австрáльскій, *a.* australisch.
 Австри́ецъ, -ійця, *m.* Oesterreicher, *m.*
 Австри́йскій, *a.* oesterreichisch.
 'Австрия, *f.* Oesterreich, *n.*
 Авто-да-фѣ III. II. 102. Auto-dafé, Ketzengericht, *n.* Ketzerverbrennung, *f.* [Verfasser, *m.*
 'Автор, *m.* Autor; Schriftsteller,
 Авторитѣт, *m.* Autorität, *f.*
 Авторитѣтно, *adv.* im hohen Tone der Autorität. [lerin, *f.*
 Автѣрка, *f.* Autorin, Schriftstellerisch.
 Автѣрскій, *a.* Autors-, schriftstellerisch.
 Автѣрство, *n.* Autorschaft, *f.*
 Авѣ! *int.* vom Heulen.
 Авѣл, *s.* Аѣл.
 Авулѣм, *adv.* s. Загалѣм, III.
 Авѣррр! *int.* v. Knurren d. Hundes.
 Агá! *int.* ja! ja so! nun da! ah so!
 2) nun noch das, ah! ara-rá! wie doch sehr, o wie! [stossen.
 Агáкати, *v. n.* „ага“! rufen, aus-
 Агѣл, *m.* runde Hürde für Schafe.
 Агѣт, *m.* Ч. VII. 574. Gauner, Schuft, *m.* [über dich!
 Агѣй, агѣйй, агѣ — на тѣбе! pfui
 Агѣкати, *v. n.* „агѣ“ rufen.
 Агѣл, *m.* P. II. 129. Teufel, *m.*
 Агѣля! *int.* Scheuchruf gegen Gänse.
 Агліцьскій, *a.* Кв. II. 6. s. Англіцьскій.
 Агівка, *f.* s. Гаівка.
 'Агнець, -нця, *m.* бѣжий, Lamm Gottes, *n.* Christus, *m.* 2) Hostie, *f.* Opferbrod, *n.*
 Агѣв, агѣву! *int.* beim Anhalten der Pferde; 2) = а що там?! (Entgegnung des Anrufes). [2] s. Агѣ.
 Агѣгу! *int.* vom Girren der Taube;
 Агѣш, агѣша-на! *int.* Scheuchruf gegen Hühner. [Тѣца.
 Аг, *m.* Agh, nördl. Nebenfluss der
 'Агрест, агрус, *m.* Stachelbeere, *f.*
 I. Ад! — ад! *int.* ja, ja! 2) sieh da!
 II. Ад, *m.* Hades, *m.* Unterwelt,
 Адам, *m.* Adam. [Hölle, *f.*
 Адамовий, *a.* Adams-; 2) -а годовá Feld-Mannstreu, *f.* (Eryngium cam-
 pestre); 3) -е ребрѣ, Sumpf-Baldrian, *m.* (Thysselinum palustre, Valeriana dubia)
 Адамáшок, -шка, *m.* Damast, *m.*
 Адамáшкѣвий, *a.* damasten.
 Адвокат, *m.* Advocat, *m.*
 Адвокатскій, *a.* Advocaten-.
 'Адде, *adv.* dahier; 2) *int.* sieh da!
 Ог. 217. [а+тѣ+де].
 Аде! *int.* hieher!
 Адѣлї, *s.* А und дáлї M. I. 43.
 Аджѣ-ж, то — nun doch, doch wohl, eben doch; wie denn anders, so gut, ganz wohl, gewiss doch, sicher.
 'Адзимка, *f.* ungesäuertes Brod [жѣмос].
 А-дзѣски! *int.* III. II. 43 s. А-зácї!
 Адїй, адїт, адїтко, адїтетко! = А дивїно, а дивїт! Ог. 166.
 Адмирáльскій, *a.* Admirals-.
 Адрес, *m.* адреса, *f.* Adresse, *f.*
 Адресувáти, *v.* a. adressieren.
 Адтѣй, *adv.* Гол. III. 455. s. Звїдтї
 Адукáт, адункáт, *s.* Адвокат Gr. 16
 А-ѣ, а-ѣк *bejah.* Part. s. Аѣ.
 'Аер, áер, *m.* s. Шувáр.
 Аж, *conj.* bis, bis dass; 2) dass, s. dass, dass sogar; ажѣби auf dass, да mit Ог. 212, 9; 3) аж-аж-аж! so sehr dass, dass —; аж гѣть, так що аж ну ganz und gar, gar sehr; аж-бѣ аж-ту да, bis endlich unerwartet; ажѣн аж-ѣнке, аж тогдї Фр. Wgr. 12. erst, dann erst, erst dann; 4) аж, áж У. wenn, falls; б) doch Кн.
 Ав, *n.* kirchenslav. Name des ersten Buchstabens in der азѣка: А; нї 'Аза не тїмити в чимѣсь Кн. keine Idee, keinen blauen Dunst wovon haben.
 Азáртник, *m.* Ко. 362 Hazardspiel-
 А-зácї, *adv.* s. Зácї. [ler, *m.*
 Азѣка, *f.* ruthen. Alphabet, ABC, *n.*
 Азѣковецъ, -вця, *m.* ABC-Schüler, ABC Schütz, *m.*
 Азѣчний, *a.* alphabetisch.
 Азѣчник, *m.* В. Buchstabenheld, *m.*
 'Азот, *m.* Azot, *n.* Stickstoff, *m.*
 Азотїн, *m.* salpetrige Säure.
 Азотїнок, -нка, *m.* Stickstoffoxydul, *n.* Пол.
 Азотїстий, *a.* stickstoffhaltig.
 Азѣток, -тку *m.* Stickstoffoxyd, *n.*
 I. Аѣ! *int.* ei! oho! 2) oh! ach! au weh!

II. Ай, *conj.* *Luts. gr.* 161. Ог. 209. с. 'Але; ай ми ви́бач verzeihe mir doch! 2) ай він ег auch; 3) Ай, с. Але und áле.

'Айбо, с. 'Або Ог. 159. [гарис].

'Айва, *f.* Quitte, *f.* (*Cydonia vul-*
Айвѡвка, *f.* Ко. 119. Quitten-
branntwein aus Krim, *m*

Айда́, *int.* III. II. 107. с. Гайда́!

'Айно. *int.* ja! so ist es. Ог. 158,
1. 2) айнож? *Зар.* wohl doch?

'Айкати, *v. n.* „ай“ rufen.

'Аир, *air* с. Аер.

'Аист, *m.* *He.* с. Бузьок.

Академік, *m.* Akademiker; 2) Stu-
dent, Hörer an d. Academie, Universität, *m.*

Академіст, *m.* Schüler einer Rit-
terakademie; 2) Akademielehrer, *m.* Mit-
glied e. Akademie, *n.* [Universitätс-.

Академічний, *a.* akademisch,

Академія, *f.* Akademie, *f.*

Ака́фист, *m.* kirch. Gottesdienst
zu Ehren der. heil. Dreifaltigkeit, Chri-
sti, der. heil. Jungfrau u. mehrerer
Heiligen. [Фисти enthält.

Ака́фистник, *m.* Buch, das ака́-

Ака́ция, *f.* (falsche) Akazie (*Ro-*
binia pseudoacacia).

Аква́реліст, *m.* Aquarellmaler, *m.*

Аква́реля, *f.* Aquarell, *n.*

Акса́міт, *m.* Sammt, *m.* чо́рний
як — sammtscharz.

Акса́мітка, *f.* Sammtband, *n.*

Акса́мітний, *a.* sammeten, sam-
metartig.

Аксио́мат, *m.* Axiom, Postulat, *n.*

Акт, *m.* That, Handlung, *f.* 2) Act,
Aufzug, *m.* 3) *pl.* а́кта Acten, Acten-
stücke, *pl.* [Schauspieler, *m.*

'Актор, *m.* Thäter, *m.* Acteur,

Акто́рка, актри́са, *f.* Schauspie-
lerin, *f.* [betreff.

Акто́рский, *a.* den Schauspieler

Акто́рство, *n.* Schauspielerwe-
sen, *n.* -stand, *m.* -leben, *n.*

Аку́ла жеру́н, *m.* с. Паже́ра лю-
доїд; 2) — велика́н Riesenhai, *m.*
(*Selache maxima*).

Акура́т, (акурати́сько) *adv.* аку-
рати́ний, *a.* ассу́рат, genau, pünctlich.

Акура́тество, *n.* Vollmacht, *f.*
Gr. 16. [igkeit, Pünctlichkeit, *f.*

Акура́тність, -ости, *f.* Genau-

Акусти́чний, *a.* akustisch; —
рожо́к Hörrohr, *n.* Пол.

Аку́ш! *int.* Scheuchruf gegen Pferde.

Акуше́рка, *f.* Hebamme, *f.*

Акуше́рский, *a.* Hebammen-.

Акуше́рство, *n.* Hebammen-
kunst, *f.* [Betonung, *f.*

Акце́нтоване, *n.* Accentuirung,

Акцентува́ти, *v. a.* accentuiren,
betonen.

Акци́за, *f.* Accise, Gefälleinnahme, *f.*

Акци́зник, *m.* Accisenbeamter;
Finanzwachmann, *m.*

Акцио́нерка, *f.* Кн. Besitzerin
der Actien, *f.* [Actie, *f.*

'Акция, *f.*, Action, Handlung; 2)

Аль, с. Але Ог. 209, 3.

Альби́йка, *f.* с. Коры́тце, (*alveus*).

Альбо́м, *m.* альбу́м, *n.* Album,
Stamm-, Gedenkbuch, *n.*

'Але, *conj.* aber, allein, hingegen;
doch, jedoch; 2) sondern; 3) але-але
ah! apropos!; 4) але? wirklich?; ой
але warum nicht gar, nichtsdestoweni-
ger *IT.*; але-на́к *adv.* *Гол.* doch wohl,
fürwahr. [singen.

Алилу́йкати, §. *v. n.* „алилу́я“

Алилу́йко, *m.* Spitzn. der ruthen.
Geistlichen. [Gott den Herrn).

Алилу́я, *n.* Hallelujah! (lobet

Али́ти, *v. n.* sich röthen, *K.*

Алькі́р, *m.* (d. алькі́рик), Neben-
stube, *f.* Seitenzimmer, *n.* Alcoven, *m.*

Алма́з, *m.* III. I. 224 Diamant, *m.*

Алма́зний, *a.* diamanten.

Ало́! *int.* *Mx.* с. Авó!

Ало́й, *m.* *K.* Aloe, *f.* [doch.

Ало́сь = але-о́сь da nun, da

Альт, *m.* Alto, *n.* Altstimme, *f.*

Альта́на, (d. альта́нка), *f.* Gar-
tenhaus, *n.* Laube, *f.*

Альтемо́ас, *m.* *Pic.* gewisser mit
Gold stark durchwebter Stoff.

Алти́н, *m.* Dreikopekenstück, *n.*

Алти́ст, *m.* Altist, Altsänger, *m.*

Алу́н, *m.* Alaun, *m.* schwefelsau-
ere Kali-Thonerde.

Алу́нка, *f.* Alaunerde, *f.*

Алу́няк, *m.* Alaunstein, *m.*

Алчо́ба, *f.* † *V.* Dürsten, *n.*

Алчу́щий, *a.* hungrig, *K.*; lun-
gernd. *He.* [d. Alumnien, *f.*

Алюми́натик, *m.* Beisteuer für

Алюмнус, *m. pl.* -ми Alumnus, Seminarzögling, *m.* [Kälber.
 Алюшки! *int.* Scheuchruf gegen
 Аман! *tatar. int.* des Beifalls:
 „bravo“.
 Амбáр, *m.* Niederlage, *f.* Maga-
 Амбiтний, *a.* ehrüchtig, ehrgeizig.
 Амбiция, *f.* Ehrgefühl, *n.* Ehr-
 geiz, *m.* [tar, *n.* 2) Kanzel, *f.*
 Амбiона, *f.* Lesepult vor dem Al-
 Амбiрсити, амбiрзити, *v. n.* den
 Tag d. h. Ambros. feiern *H. 78. Га. II. 42.*
 'Аминь, *m.* Amen; так ему бiде —
 dort wird sein Ende, sein Tod sein.
 Амiяк, Под. амбiняк, *m.* Amo-
 niak, *n.* [krugförmiges Fläschchen.
 Ампулка, *f.* Ampel, *f.* kleines
 Амрiс, Омрiс, *m.* Ambrosius.
 Амунiция, *f.* Munition, *f.* Schiess-
 bedarf, *m.*
 Аналитика, *f.* Analytik, *f.*
 Аналитiчний, *a.* analytisch, zer-
 gliedernd.
 Анальбiя, *f.* Analogie, *f.* [lich.
 Анальбiчний, *a.* analog, ähn-
 Анальбi, *m.* Analogeion, Lesepult, *n.*
 Анархiя, *f.* Anarchie, *f.* [setzlos.
 Анархiчний, *a.* anarchisch, ge-
 Анатeма, *f.* Fluch, Kirchenbann, *m.*
 Анатемiзувати, *v. a.* mit dem
 Bann belegen.
 Анатомiя, *f.* Anatomie, *f.*
 Анатомiчний, *a.* anatomisch.
 Анафтeма, анáхтeма, *f.* анафтeм-
 ский *a. s.* Анатeма.
 Анация, *f.* *Гр. V. 322* Noth, *f.*
 Ан-бá! *int.* sieh da! *Ог. 217.*
 Анбáр *s.* Амбáр. [Würgengel.
 'Ангел, *m.* Engel, *m.* -губiтель
 'Ангелик, ангелчик, *m. dim.* En-
 gelein, *n. V.* [frau.
 Ангелiця, *f.* engelgleiche Jung-
 'Ангельский, *a.* engelhaft, eng-
 лisch, Engel. (*n. s.* Ангелик.
 Ангелiя, -лiяти, ангелiтко, -тка,
 Ангилi, *s.* 'Ангел; він мнякóго
 ангiля er ist weichen Herzens.
 Англiець, -ийця, англiянин,
m. Engländer, *m.* [ländisch.
 Англiйский, *a.* englisch, engel-
 Ангелiя, *f.* *Пис. s.* Англiя.
 Ангелiянець, -ця, англiянин,
m. s. Англiець.

Ангелiянка, *f.* Engländerin, *f.*
 Ангелiянский, *a.* englisch *Пис.*
 'Англiя, *f.* England, *n.* [wirten.
 Андалувати ся, einander be-
 Андраáк, *m. Ч. VII. 439* Unterrock
 der Frauen aus gestreiftem Wollzeug.
 Анде! *int.* sieh da! *Ог. 217.*
 Андриiй, Андриiко, *m.* Andreas.
 Андриiв, *a.* des Andreas; — мi-
 сяць Monat December (am 12. d. M.
 heil. Andr.)
 Андриiян, *m.* Adrian.
 Андриiон, *m.* Andronicus; 2) ан-
 дроiни, *s.* Мандрiони.
 Андрусь, Андрунь, Андрух,
 Андрушко, *m.* Andreas.
 Андрусiвщина, *f.* Friedens-
 vertrag zu Андрусiв im J. 1667 zwi-
 schen Polen u. Russland.
 Анетó, geschweige denn, sonst
 nicht *Ог. 209, 3;* 2) а не тó, то —
 und falls nicht, so —. [anisum).
 'Аниж, *m.* Anis, *m.* (Pimpinella
 'Анi, áни, *conj.* nicht, nicht ein-
 mal; áнi — áнi weder — noch; 2) áнiж
 nach Compar.: als, denn; 3) áнi же *K.*
 nicht im Mindesten, ganz u. gar nicht.
 Анкра, *f.* Ankerknoten, Haken, *m.*
 Klammer, *f.*
 'Анна, Аннiця, *f.* Anna.
 Анничкiй, *pl.* Tag- und Nacht-
 kraut, *n.* blauer Wachtelweizen, *m.*
 I. Анó! *int. s.* Ану!
 II. 'Ано, *conj.* aber, sondern; ано-
 лeм nur aber *Ог. 209. Пис.*
 Анонiмний, *a.* anonym.
 Анонiмність, -ости, *f.* Anony-
 mität, Namenverschweigung, *f.*
 Антáба, (*d.* антáбка), *f.* Hand-
 habe, *f.* Oehr, *n.* Henkel, Bügel, *m.*
 Антáл, (*d.* антáлок, -лка), *m.*
 Viertelfass, *n.* Tonne, *f.*
 Анталiуз, *m. Ч. III. 23,* e. Zau-
 bermünze. [там.
 Антам, *adv. Гол. III. 455. s.* Он-
 Антерeв, *m. Ф.* Art. Kleidungs-
 stück der Suczawer Zigeuner.
 'Антик, *m.* Antike, *f.*
 Антиквáрня, *f.* Antiquariat, *n.*
 Антимиiнс, *m.* geweihtes Messtuch
 auf d. Altare.
 Антипа, *m.* Antypas. [III. II. 35.
 Антипапа, *m.* Gegenpapst, *m.*

I. Анти́пка, (-пко) *m.* — безпá-
тий Teufel, *m.*

II. Анти́пка, *f.* Art Holz zu Pfei-
ferrohren verwendet. [geh. *Пис.*

Антипко́вий, *a.* zu анти́пка II.
Антипа́тия, *f.* Antipathie, *f.*

Антипаті́чний, *a.* antipathisch.

Антиукраї́нка, *f.* *Кн.* nicht na-
tional gesinntes Weib. [selgesang, *m.*

Антифóн, *m.* Antiphonos, Wech-

Антихрист, *m.* Antichrist, *m.*

Антиципа́тка, *f.* Anticipations-
schein, *m.* [lich, *К.*

Анти́чний, *a.* antik, alterthüm-

Анти́н, -óна, Анто́сь, Анто́х, Ан-
то́шко, *m.* Anton. [Antonie.

Анто́нія, Анто́ніна, Анто́ля *f.*

Антропоморфі́чний, *a.* an-
thropomorphisch; -морфóваний *He.* per-
sonificiert.

А-ну́, а-ну́же, а-ну́ко, а-ну́но.
а-ну́тко! *int.* auf! beda! frisch zu!
nun denn. *Ог.* 166; 2) ану-як? wie
doch? wie denn? ану́ж менé покáне
gesetzt nun den Fall, er verlässt mich
unverhofft. [teufel, *m.* *Ос.* (62.) V. 81.

Анци́болот, *m.* Wasser- u. Sumpf-

Анцихр́ист, *s.* Антихр́ист.

Анчо́ус, *m.* Anchovis-Sardelle, *f.*

Апара́т, *m.* *s.* Фелóн.

Апеті́тний, *a.* appetitlich.

Апельсі́н, *m.* Apfelsine, *f.* (*Ci-
trus aurantium sinensis*).

Аподикті́чний, *a.* apodiktisch.

Апокаліпті́чний, *a.* apoka-
lyptisch. [stelbuch, *n.*

Апо́стол, *m.* Apostel, *m.* 2) Аро-

Апостоло́ване, апостольство, *n.*
Verrichtung des Apostelamtes, Bekeh-
rung, *f.* *ВВ.*

Апостольський, *a.* apostolisch.

Апті́ка, (*d.* апті́чка), *f.* Аро-
теке, *f.*

Апті́кар, *m.* Apotheker, *m.*

Апті́карка, аптика́рова, *f.* Аро-
текерин, *f.*

Аптіка́рекий, *a.* Apothekers-

Аптіка́рство, *n.* Apotheker-
kunst, *f.* [zubereitet.

Апті́чний, *a.* in d. Apotheke

'Араб, ара́бін, *m.* Arabe, *f.*

Ара́бія, *f.* Arabien, *n.*

Ара́бка, *f.* Araberin, *f.*

Ара́бский, *a.* arabisch.

Ара́ва, *f.* Schaar, *f.* Sippschaft, *f.*
Rudel, *n.*

'Арак, *m.* Arak, Reisbranntwein, *m.*

Ара́пін, *s.* Араб, *См.* [ра́ра, *pl.*

Араші́, *pl.* Deichselstangen bei d.

Ара́т, ара́от, *m.* *Рч.* 11. Arbe-
iter in der та́фа, bei dem Fischfange
am unteren Dniepr *Пом.* III. 15.; 2) ob-
dachloser Landstreicher.

Ара́та́р, *m.* Arbeitgeber (in dem
ара́т), *m.* *Ми.* II. 89. [d. ap.) *Пис.*

Ара́та́рка, *f.* Arbeitgeberin (in

Ара́тний, *a.* zum ара́т geh.

Ара́тни́ця, *f.* Arbeiterin, *f.* (in
d. ap.) [gar verdingen, *Пис.*

Ара́тува́ти, *v. a.* sich zum ар-

Аре́на, *f.* III. II. 184. Kampfplatz,
Fechtboden, *m.*

Аре́нда, *f.* Pacht, *f.* Pachtzins, *m.*
2) verpachtete Branntweinschenke, Wirts-
haus, *n.* [Pachtjude; 2) Schenkwirt, *m.*

Арендáр, аренда́тор, *m.* Pächter,

Арендáрка, *f.* des Schenkwirtes
Frau; 2) Pächterin, *f.*

Арендні́й, *a.* Pacht-, *Под.*

Арендóване, *n.* das Pachten,
Verpachten, *n.* [pachten.

Арендуба́ти, *v. a.* pachten, ver-

Ареті́й, *m.* Widder, *m.* (aries).

'Арешт, *m.* Arrest, Beschlag, *m.*
Haft, *f.* 2) Gefängnis, *n.*

Арешта́нт, *m.* Arrestant, Ver-
hafteter, Stráfling, *m.*

Арешта́нтка, *f.* Arrestantin, *f.*

Арешто́ваний, *ptc.* *АД.* I. 208.
ausgerüstet, *s.* Рештува́ти; 2) arre-
tirt, gefangen. [haften.

Арештува́ти, *v. a.* arretieren, ver-

Аристократ, *m.* Aristokrat, *m.*

Аристокра́тка, *f.* Aristokratin *f.*

Аристокра́тний, *a.* aristo-
kratisch.

Аристокра́цтво, *n.* Aristokra-
tie, Magnatenherrschaft, *f.* *К.*

Аритме́тика, *f.* Arithmetik, *f.*

Аритме́тчний, *a.* arithmetisch.

Арка́да, *f.* Bogenwölbung, *f.*

I. Арка́н, *m.* Art hucul. Tanz der
Männer allein, *Ф.*

II. Арка́н, *m.* Schlinge, *f.* Strick,
m. (um Pferde zu fangen).

'Аркуш, (*d.* арку́ши), *m.* папéру

Papierbogen, Bogen, *m.*; 2) бляхи Blechplatte, -tafel, *f.* 3) вати ein Stück Watte; аркушами bogenweise; 4) *s.* 'Артоc, *Gr.* 16.

Аркушевий, *a.* Bogen-, Folio.

Армаш, *m.* *Ф.* *Пр.* III. 117. Zigeunerhauptling, *m.*?

'Армев, *m.* *s.* Армелістий (вїл).

Армейский, *a.* Armee-.

Армелістий, *a.* — вїл weiss u. roth gestreift.

'Армя, *f.* Armee, *f.*

Армобанс, *n.* Armirung, Rustung, Bewaffnung. *f.* *Пис.* [sten.

Армувати, *v. a.* armiren, ausru-

Арнаут, арнавт, *m.* Arnaut, *m.*

Арнаутка, *f.* Spat-Heidekorn, *n.*

H. 10.; 2) Art Weizen.

'Арніка, *f.* Berg-Wohlverlei, *n.* (Arnica montana).

Аромат, *m.* Geruch-, Gewurzstoff; 2) Wohlgeruch, Aroma, *n.*

Ароматичний, *a.* aromatisch, wohlriechend, -duftend.

Артель, *s.* Артїль.

Артерияльний, *a.* arteriell.

'Артизм, *m.* Kunstsinn *m.*

Артикул, *m.* Artikel, Aufsatz, *m.* Abhandlung, *f.* 2) Norm, Satzung, *f.*

Артист, *m.* Artist, Kunstler, *m.*

Артистичний, *a.* artistisch, kunstlerisch.

Артистка, *f.* Kunstlerin, *f.* III. л.

Артїль, *f.* Gesellschaft, Association der Arbeiter, *bes.* der чумаки, *f.* (*vgl.* Валка). [артїль.

Артїльщик, *m.* Mitgenoss einer

'Артоc, артуc, *m.* geweihtes Osterbrod [*ртоc*].

Аруля, *f.* Arlberg; земля передаруляньска Vorarlberg, *m.*

'Арфа, *f.* Harfe, *f.*

Арфяр, *m.* Harfenspieler, *m.*

Арфярка, *f.* *Фрп.* Harfnerin, *f.*

Арх- *s.* 'Архи-, архи-.

Архаичний, *a.* archaistisch, *K.*

Архалук, *m.* kurzer Sommerrock, *Пет.*

Архїни, *pl.* *s.* Оргїни, *pl.*

'Архи-, архи-, Archi-, Erz-, Oberhohe-. [bischof, *m.*

Архиерей, *m.* Erzpriester; 2) Erz-

Архиерейство, *n.* архиерей-

щина, *f.* *He.* Amt, *n.* Wurde der архиерей-en.

Архикнязь, *m.* Erzherzog, *m.*

Архимандричий, *a.* Archimandriten-.

Архистратїг, *m.* Oberfeldherr als Bein. der Erzengel Michael u. Gabriel. [*рхистратїгос*].

Архїдїло, *n.* *Ф.* Meisterwerk, *n.*

Аршак, *m.* аршаком *adv.* im zahlreichen Gefolge, — їхати *vgl.* Валка,

Аршенїк, *m.* Arsen, *n.* (arsenicum). [Meter.

Аршін, *m.* Arschine, *f.* = 0.71142

Аршінник, *m.* Ausschnitthandler, Ellenreiter, *§.* *m.* *Ки.*

Арї! *int.* Ruf gegen Schweine, *Пис.*

Арїан, *m.* saure Ziegenmilch.

Арїниця, *f.* Fass fur den арїан *n.*

Аса! *int.* Scheuchruf gegen Schweine.

Асаул, асауленко etc. *s.* Осаул etc.

Ась-ек, *es* scheint. [Wohnsitz, *m.*

Асисторїя, *f.* *Пис.* Residenz, *f.*

Аскет, *m.* Ascet, Strengfrommer, *m.*

Аскетичний, *a.* ascetisch, strenggeistlich.

Аскетство, *n.* *K.* Ascetismus, *m.*

Асмодей, *m.* Asmodi, Eheteufel, Damon der Unkeuschheit, *m.*

Аснач, *m.* Arbeiter auf Schiffen, *m.* *Мї.* II. 333.

'Аспис, *m.* kleiner eiserner Amboss zum Stiefelbeschlagen.

Астатичий, *a.* astatisch. [*f.* (Aster).

'Астер, *m.* *pl.* аcтpи, Sternblume,

Ат, ать, *C. I.* 44 lassen's, vom „Dabei bewenden lassen“ *s.* Най, нехїй *Wgr.* 130. [ман *Зах.*

Атаман, атаманство. *s.* Ота-

Атась! *int.* Scheuchruf gegen Enten.

Атеїстичний, *a.* atheistisch.

Атерїнка, *f.* *Пис.* *s.* Красноїрка.

'Атлас, *m.* Atlas, *m.* (Seidenzeug).

Атласовий, *a.* Atlas-, atlasartig.

Атмосферичний, атмосферний, *a.* *Пол.* atmospharisch, Luft-.

Ато, *conj.* denn *C. I.* 13; 2) sonst *K.*; 3) und dazu, auch, nunmehr *M. II.*

13; а то вже in der Folge, hernach; 4) атож? атож нї? warum denn nicht?

wie anders denn? ja wohl, ja so, ja. (*vgl.* аобж). *Ки.* 72; 5) *Сб.* I. 317. warum nicht gar? nein, mit nichten.

Ато́мецъ, -мця, *m. Ф.* kleinstes
 Ато́мний, *a. Atom.* [Atom.
 Атиррѹсь! *int.* Scheuchruf gegen
 Katzen.
 'Атра, *f. Пис.* s. Невістка.
 Атра́мент, *m. Tinte, f.* [petenz, *f.*
 Атрибу́ция, *f. Attribution, Com-*
 'Аул, *m. tatarische Hütte.*
 'Афини, *pl. s. 'Яфини.*
 Афѣ́мний, *a.* — день ewig ver-
 fuchter Tag *Ф. Пр.* V. 217.
 Ах! *int.* ach! oh!
 Ахинѣя, *f. gr. s. Дурни́ця.*
 'Ахкати, *v. a.* seufzen, stöhnen.
 Аць, in Vrbdg: аць штіри nur
 vier, nur etliche.
 Аці́ба! *int.* Scheuchruf gegen Hunde.
 Ацю́! *int. s. Аца́!*

I. Ач! *int.* = бач! sieh da! da!
 II. Ач, *adv. Л. гр.* 135 s. Аць, nur.
 III. Ач, *conj. Гол.* III. 545 s.
 Ащ, аще; ачѣй, ачѣйже *У.* vielleicht;
 -не doch wohl nicht? *Ог.* 215.
 Ачхѣ! *int.* vom Geräusch beim
 Niesen.
 Ащ, ащ-би, (аще би) *conj.* wenn,
 falls, *Гол.* III. 438. 450. *Ог.* 213, 10.
 Ая́, ая́кже, bejah. Partik. ja, so ist
 es; 2) warum nicht gar?
 Ая́й! *int.* der Furcht.
 Ая́йкало, *m.* der „аяй“ ausstösst,
 der Furchtsame, *Шй.*
 Ая́кати, *v. a.* „ja“ sagen, bejahen,
 bestätigen.

Б.

Б, zweiter Buchstabe (Бу́ки).
 I. -б = — би als Bestandtheil des
 Coniunctivus (Conditionalis): бу́либ =
 бу́ли би sie wären; 2) би, б' auf dass,
 damit; angehängt an Partikeln z. B.
 коб' (коби́), гдѣб' (гдѣби́), шоб' (шоби́)
Ог. 212. 9. [128. *Ог.* 56.
 II. 'Б=об, о, *praep.* б'лавку *Зан.* II.
 I. Ба, ja, ja so. (*vgl.* аббж, атбж
 wie nun?); аha! freilich, allerdings;
 2) ja sogar; 3) ба й так nun eben,
 aber auch so; 4) да aber; 5) ба-ле,
 ще и — *Мх.* ja, aber noch dies; 6) от-
 тѣм бо й ба! *III.* II. 153 warum nicht
 gar! 7) ба-ба! о dass doch! 8) ба! s.
 Гб́дї *Кч.* 96; 9) ба (й) s. Та *Гол.* II.
 29. *Пом.* III. 57 s. Бай III.
 II. Ба, *He. Пр.* XII. 608 = бач, ба-
 чиш, чи ти ба? *Ст.*
 Ба́ба, *f.* altes Weib, *Vetel, n.* 2)
 Weib niedrigen Standes; 3) Grossmut-
 ter; 4) Hebamme, *f.* 5) * feige Mem-
 me; 6) Babe, eine Art hochgebacke-
 ner Osterkuchen, Topfkuchen, *m.*; 7)
 Ramme, *f.*; Rammklotz, Rammбär, *m.*;
 8) Plutzerbirne, *f.*; 9) Schneemann, *m.*;
 10) Kropfgans, *f.* (*Pelecanus onocrotalus*);
 11) тѣна́ — Art Knabenspiel; 12) *pl.*
 ба́би Siebengestirn, *n.* Plejaden, *pl.*;
 13) alte steinerne Mäler in Südrussl.;

14) Art Weisschwämme; 15) Doppel-
 schwaden, *m.*
 Баба́йка, *f. He.* Ruder, *n.* [mota).
 Баба́к, *m.* Murmelthier, *n.* (*Mus mar-*
 Баба́х! *int.* s. Бубу́х.
 Баба́хнути, *v. n.* jäh stürzen.
 Баба́ць, -бця́, *m. s.* Баба́к.
 Баба́шки, *pl. s.* Беба́хи, *Шй.*
 Баба́ин, *a.* des alten Weibes; 2) der
 Grossmutter; * -а дочка́ verhätschertes
 Тöchterchen; -е літо́ Altweibersommer;
 -і чере́ва *He. (Виг.)* 28. Sümpfe, *pl.* -вѣ-
 чер *s.* Щѣдри́й *v.* wann die Weiber ще-
 дру́ють. -син Kekskind, *n.* Bastard, *m.*
 Баба́йнець, -нця́, *m.* Vorhalle, Vor-
 laube, *f.* in d. Kirche eingangs wo der
 Ор' für Weiber bestimmt ist; (*opp.* чо-
 лові́чник.) [menkunst verrichten.
 Баба́ити, бабува́ти, *v. a.* Hebam-
 Баба́иця, *f. s.* Баба́; 2) Steinkraut,
n. (*Alyssum campestre*); 3) Art Krank-
 heit. *Мог. Ск.* 56. [Стреко́за.
 Баба́ич, *m. s.* Баба́й; Мännchen der
 Баба́йши́к, *m.* Graukresse, *f.* (*Ber-*
teroa incana). [ling, *m.*
 Баба́й, *m.* Weibernarr; 2) Weich-
 Баба́ити *v. n.* weichlich, feige Memme
 werden *КУ.*
 Баба́ка, *f. dim. s.* Баба́; 2) We-
 gebreit, *n.* (*Plantago*); 3) Dengeleisen,

n. Dengelstock, *m.*; 4) mehrere Fischarten mit abgeplattetem Kopf. *Пем.*

Бабковати, *pl.* Wegerichartige (Plantagineae).

Бабляти ся, *s.* Бабрати ся.

Бабник, *m.* (*d.* бабничок), *m.* Topf, (Form) zum Backen der бабй (Tortenkuchen), *m.*

Бабня, *f. coll.* das Weibervolk.

Бабодур, баболуп Шй, *m.* Weibernarr, *m.* *Левч.*

Бабрати, *v. a.* besudeln; 2) -ся krabbeln, wühlen; hineinpfuschen, в чім.

Бабрун, *m.* бабрунка, бабриська, *f.* Marienkäfer, *m.* Sonnenkälbchen, *n.* (Coccinella).

Бабскій, *a.* zum (alten) Weibeg., weibisch; -е літо *s.* Бабіне л.

Бабство, *n. s.* Бабня, *Кч.* 238.

Бабунечка, бабуна, бабуся, *f. s.* Баба З); Mütterchen, *n.*

Бабчар, *m.* Holzklotzchen, worein das Dengeleisen eingeschlagen wird, *n.*

Бабчика, *f. s.* Бабка 1) *У.*

Бабчин, *a.* *Wgr.* 52. *s.* Бабин.

Бабчити ся, *s.* Збабчити ся.

Бабчук, *m.* rothe Zwergmandel, (*Amygdalus nanna*).

Бабюк, *m.* Groppe, *f.* (Cottus).

Бабячий, *a.* den Weibern geh., weibisch.

Бабина, *f. s.* Бавна.

Бавити, *v. a.* unterhalten, e götzen; warten (das Kind); 2) aufhalten, hindern; -ся sich unterhalten, *s.* amüsieren; spielen, tändeln; 2) sich aufhalten, verweilen, weilen.

I. Бавка, *f. s.* Забавка.

II. Бавка, *f. s.* Балка I.

Бавна, *f. s.* Бавовна.

Бавний, *a.* aufhaltsam, viel Zeit fordernd, zeitraubend; 2) zaudernd; * mürrisch. *Пем.* [*сам, Левч.*

Бавно, *adv.* saumselig, säumig, lang-

Бавниця, бавничка, *f.* Kopfbinde, *f.*

Бавовна, *f.* Baumwolle, *f.*

Бавовник, *m.* Baumwollenstande, *f.* (Gossypium). [*webe.*

Бавовнянка, *f.* baumwollenes Ge-

Бавовняний, *a.* baumwollen-.

Бавуна, *s.* Бавовна. [*Шар.*

I. Бага, *f.* Begierde, Sehnsucht, *f.*

II. Бага, *f.* Welle, *f.*

Багабач, *m.* puddingähnliches Gebäck (штрудель).

Баган, *m.* *He s.* Возило.

Багатарева, *a. f. P.* II. 148 багатірша, *f.* Frau eines Helden, *f. 2)* Heldenweib, *n.*

Багате, *n.* angeschürtes Feuer.

Багатенний, *a.* überaus reich, *Ру.*

Багати, *v. a. W.* *s.* Забагати, бажати *Пем.* [329.

Багатір, *m.* reicher Mensch III. I.

Багатірка, *f.* reiche Frau, *Пис.*

Багатьмо, *n.* Menge, *f. Mi.* II. 233.

Багато (багато), *d.* багатенько, *adv.* reichlich, viel; 2) wie viel?

Багатолічний, *a.* vielzählig, zahlreich, *Пис.* [Anzahl, *Пис.*

Багатолічність, -ости, *f.* grosse

Багачко, багачо, *s.* Багато.

Багівниця, *pl.* Najaden, (Najadeae), Fluviales *B.*

Баглай, *m. pl.* напали баглай überkam Faulheit; (*vgl.* Ляжні). *АГ.* 161; -біти faullenzen.

Багливий, *a.* faul, träge, *Пис.*

Багна, *f. N. e.* Berges.

Багністий, *a.* sumpfig, kothig *Левч.* [*m. III. II. 20.*

Багніще, *n.* Sumpf, Moorgrund,

Багнітка, *f.* Kätzchen, *n.* (amentum), *B.* [(Juliflorae).

Багніткові, *pl.* Kätzchenblüthler

Багнітувати, *v. a.* *K.* vernichten, vertilgen(?).

Багно, *n.* Sumpf, Morast, *m.*

Багноватий, *a.* sumpfig, Sumpf-.

Багновіця, *f. s.* Багно.

Багновіще, *n.* Sumpfgrund, *m. B.*

Багнулька, *f.* Udore, *f.* (Udora accidentalis). *Пем.*

Багнука, *f. aug. s.* Багно, Калюжа.

Багнявий, -няний *a.* morastig, sumpfig.

Багнячка, *f.* Sumpfboden, *m.*

Баговина, *f.* баговине, *n. coll.* Schleimling, *m.* Zitterrolge, *f.* (Nostoc commune, Tremella nostoc); -зелене

grüne Wasserpflanzen, Tang, *m.*

Баговиновати, *pl.* Gallerttange, *pl.* (Nostochineae).

Багон, *f. Гн.* 57. Пфітце, *f.*

I. Багор, *m. instr.* багрóm Ф. Purpur, *m.* Purpurfarbe, *f.* Purpurroth, *n. K V.*

II. Багор, *m. pl.* багри Radfelge, *f.*
 2) Fischerziehhacken, *m.* [Scharlach, *m.*
 Багрѣць, *m.* М. III. 81 Purpur,
 Багрѣвий, багрѣй, *a.* braunroth.
 Багрѣна, *f.* Sumpf, *m.* quellige
 Stelle *Пет.*; 3) amerikan. Nachtschat-
 ten, *m.* (Phytolacca decandra).
 Багринѣти, *v. n.* purpurroth ge-
 färbt sein *Мл.*
 Багрѣти, *v. a.* purpurroth färben.
 Багрѣй, *m.* dunkel braunrother Ochs.
 Багрѣнѣ, *f.* Purpurroth, *n.* *Ст.*
 Багровѣць, -вцѣ, *m.* Wiesen-
 knopf, *m.* (Sanguisorba officinalis) *Пет.*
 Багрѣвий, *a.* purpurroth.
 Багрѣвище, *n.* Stange am На-
 сцен: багор 2), *f.* [purbraun, *V.*
 Багровобрунатний, *a.* pur-
 Багрѣля, *f.* Art purpurrother frü-
 her Pflaumen.
 Багрѣя, *f.* dunkel braunrothe Kuh.
 Багрѣнѣць, -нцѣ, *m.* s. Багрѣць;
 2) s. Обарѣнок.
 Багрѣний, *a.* purpurn.
 Багрѣнка, *f.* Kieferharz, *n.* 2)-ши-
 рокоуста weitmündige Purpurschnecke,
 (Purpura patula).
 Багрѣл, *m.* Pask. *n.* Ballen, *m.* *Пис.*
 Багрѣльник, багрѣн, *m.* s. Бреду-
 Багрѣй, багрѣй s. Багрѣти. [лѣць.
 Багрѣа, *f.* Schmergel, Tabaksschmad-
 der, *m.* Tunche, *f.*
 Багрѣари, *pl.* breiter Riemengürtel.
 Багрѣанча, *f. pl.* Bärlatschen, *pl.*
 Багрѣнет, *m.* багрѣничѣйка, *f.* Bajon-
 nett, *n.* [sehen *T.*
 Багрѣнетний, *a.* mit Bajonett ver-
 Багрѣнчѣ, *pl.* Art Schuhe.
 Багрѣа, *f.* Hindernis, *n.* *Пис.*
 Багрѣйдак, *m.* (?) *Ос.* (61) XI. 32.
 Багрѣлѣ, багрѣло, *n.* багрѣлина, *f.*
 Stengel, *m.* (caulis). [minutus).
 Багрѣлярка, *f.* Zwergmaus, *f.* (Mus
 Багрѣика, (*d.* багрѣичко), *m.* Benennung
 eines an Jahren älteren Mannes, Bruders
 u. A. (bei d. Huzulen). *Пет.*, Hauswirt, *m.*
 Багрѣнѣти, *v. a.* stossen, *C. I.* 235.
 Багрѣня, *f.* Tiefe im Wasser, *f.* Höhle,
f. Loch im Grund eines Gewässers, *n.*
 Багрѣорѣстий, багрѣорѣний, *a.*
 rasch, flink; 2) geckenhaft.
 Багрѣорѣити ся, sich geckenhaft
 benehmen, s. spreizen.

Багрѣга, *f.* Flusswasserschwamm, *m.*
 (Spongilla), *Пет.*
 Багрѣвий, *a.* aus Voi (einer Art lo-
 cker gewebtes sehr haariges Wollzeug).
 Багрѣня, *f.* У. s. Ворѣжка.
 Багрѣанѣ, *n.* Wunsch, *m.* Begehren,
 Trachten, *n.*
 Багрѣант, *m.* Fasan, *m.*
 Багрѣати, *v. a.* wünschen, begeh-
 ren, begierig sein.
 Багрѣити, *v. a.* *Гол.* I. 159 [бажу,
 -жиш, -жить], begehren, lechzen; ба-
 жить ся *impers.* *Н.* 54 s. Забагрѣ ся.
 Багрѣити, *v. a.* s. Багрѣати.
 Багрѣний, *a.* begehrlieh, begierig,
 sehnstüchtig, *Пар.*
 Багрѣ - багрѣ! *int.* Lockruf für Schafe.
 Багрѣа, *f.* *Др.* с. 356 s. Хлѣв.
 Багрѣалѣчѣ, *n.* *Шѣ.* Gerümpel, *n.*
 Багрѣар, *m.* Bazar, Marktplatz, *m.*
 2) Jahrmаркт, *m.* Messe, *f.* М. I. 115;
 * 3) —людий *III.* II. 51 e. Menge Leute.
 Багрѣарѣнок, (басар-), -нка, *m.*
 Marktwaare, *f.* Geschenk vom Markte, *n.*
 Багрѣарѣско, *n.* Platz eines базар;
 2) Dorfplatz, Anger, *m.* [вѣти.
 Багрѣарувѣти, *v. a.* s. Ярмарку-
 Багрѣарѣук, *m.* zum базар geh.
 Багрѣич, *m.* s. Багрѣкало.
 Багрѣви, *pl.* Launen, Grillen, *pl. f.*
 Багрѣкало, *m.* Plauderer, *m.*
 Багрѣкати, *v. a.* plaudern, plauschen.
 Багрѣчнѣя, *f.* Plauderei, *f.* Geplau-
 der, *n.* Plausch, *m.*
 Багрѣзка, *f.* s. Багрѣйтка.
 Багрѣкѣй, *a.* wollig, flaumig, *Пет.*
 Багрѣник, *m.* багрѣничѣ, *n.* Hollun-
 dergesträuch, *n.* [Lämmchen, *n.* *Пет.*
 Багрѣя, *f.* s. Багрѣзка; 2) Schäfchen,
 I. Багрѣ, *m.* Märchenerzähler, *m.* 2)
pl. s. Бог зѣмний. [любѣти ся etc.
 II. Багрѣ, багрѣвати ся s. Баль, ба-
 III. Багрѣ, (= ба и), *conj.* und auch,
 und so auch, und dazu; (s. Ба = та(й));
 ба й ще що не стало es fehlte noch,
 warum nicht gar!? 2) aber.
 Багрѣбак, *m.* s. Багрѣак.
 Багрѣбара, *f.* Stock, *m.* Stange;
 Peitsche, *f.* *Лев.*
 Багрѣбарѣк, *m.* weibl. Oberkleid, *n.*
 III. I. 374. kurzer Oberrock der Huzu-
 len, *Пет.* [selbststüchtiges Privatleben.
 Багрѣбацтво, *n.* *Ки.* *Пр.* VIII. 10.

Байбірство, *n. s.* Знахірство (до худоби) *s.* Бай I. 2).

Байда, *f.* grosser Brotschnitt.

I. Байдак, *m.* einmastiges Fahrzeug, Barke, *f.* Boot, *n.*

II. Байдак, *m.* freier Platz.

Байдара, *f.* III. I. 239 Boot mit Seehundsfell bedeckt, *n.*

Байдачний, *a.* Schiff-, млин (*f.* C. II. 116) *s.* Байдачник.

Байдачник, *m.* Schiffmühle, *f.*

Байдачок, -чка, *m.* бороздатий geführte Käferschnecke, *f.* (Chiton tulcatus). [plauschen.

Байдиги плести albernes Zeug

Байдик, *m.* *pl.* байдики біти müssen sich heruntreiben, faulenzten. [біти.

Байдикувати, *v. n. s.* байдики

Байдрак чортóполох *m.* Eselsdistel, Krebsdistel, *f.* (Onopordon acaanthium). [tia arvensis).

Байдрáчка, *f.* Sternkopf, *m.* (Кнау-

Байду́же, байду́женьки, байду́жливо, *adv.* gleichgiltig; *compar.* байду́жійше III. I. 274.

Байду́жість, -ести, -ости, *f.* Не. Gleichgiltigkeit, *f.* [ду́же.

Байду́жки, *als pl. adv. s.* Бай-

Байду́жливий, *a.* gleichgiltig, theilnahmslos M. III. 105. [stoff (s. Ба́я).

I. Ба́йка, *f.* M. II. 77 Art Kleider-

II. Ба́йка, *f.* Märchen, *n.* Fabel, *f.*

Байка́р, *m.* Märchenzähler, *m.*

Байкій, *a.* *Levc.* s. Говіркій.

Байківніця, *f.* Märchenbuch, *n.*

Байко́вий, *a. s.* Баєвій. [Ліс.

I. Ба́йла, ба́йло, *m.* Wahrsager, *m.* *s.* Бай I. 2).

II. Ба́йла, *m. f. s.* Шу́тий, *Пет.*

Байла́ш, *m.* Versuch, *m.* Probe, *f.*

Байлі́чити, байлува́ти, *v. a.* versuchen, probieren. [чува́ти.

Байлува́ти, *v. a.* *Рч.* 113 *s.* Би-

Ба́ймуд, *m.* Tölpel, Lümmel, *m.*

Ба́йно (= ба-а́йно), *s.* Ба I); аба́ж, ая *Ог.* 158, 1.

Байбро́к, -рка, *m.* Fadengold, *n.* 2) grobe mit Draht umspinnene Saite.

I. Байра́к, *m.* Waldthal, *n.* Waldschlucht, *f.* Gehölz, *n.* 2) Niederung vom Gesträuch bewachsen, *f.* 3) *coll.* geschnittene Holzruthen, *K.* „Хата“ 198 *Зак.*

II. Байра́к, *m.* tscherkessisches Sattelzeug.

III. Байра́к, *m.* grosser Schäferhund.

Байса́, *pl. s.* Бала́ки.

Байса́міна, ба́льсаміна, *f.* Balsamine, *f.* [eher Sohn.

Байстру́к, *m.* Bastard, uneheli-

Байстру́чка, *f.* uneheliche Tochter.

Байстру́я, -яти, *n.* uneheliches Kind.

Байта́ла, *m. f.* dummer Kerl, Tropf, Bengel, *m.* [bengelhaft, plump.

Байталова́тий, *a.* ungeschickt,

Бак, *conj.* doch wohl, nun *K. u.* 139.; doch, *Levc.* *s.* Пак, *Пет.*

Бака́й, *m.* Loch im Sumpfe, *n.* III.

Бака́ль, *m. s.* Озеро Ч. II. 256.

Бака́йщик, *m.* Verkäufer von бака́лія, *m.* [keiten *pl. f.*

Бака́лія, *f.* C. Leckereien, Süßig-

Бака́ляр, *m.* Volksschullehrer, *m.* („baccalaureatus“).

Бака́лярство, *n.* Schullehreramt *n.*

Бака́н, *m.* rothe Cochenillfarbe.

Ба́кати, *v. n.* на про́ць die Schuld auf etw. wälzen. [ба-я-ти].

Ба́ки, *pl.* свѣтѣти кому́ — jmdm sehr schmeicheln, Augendiener sein;

за́бити кому́ — jmdn übertölpeln, berücken, bethören.

Ба́кир, на ба́кир *adv.* schief, auf die Backe, auf einer Seite (von d. Kopfbedeckung); * пі́сло на б. ist zum Verfall gekommen.

Бакла́га, *f. s.* Бокла́г.

Баклажа́ни, *pl. s.* Помідо́ри.

Бакла́н, *m.* Wasserrabe, Scharbe, *m.* (Carbo cornigeranus); *Мор.*; 2) Haliaeus carbo, *Пет.*

Баклу́ші біти *s.* Ба́йдики б. *Зак.*

Бакосвѣт, *m.* Schmeichler, Augendiener, Gleissner, *m.*

Баку́н, *m.* starker gemeiner Tabak.

Бакуня́р, *m.* Schmuggler des баку́н, *m.*

Ба́кша, *f. s.* Башта́н. [tierkugel, *f.*

I. Бал, *m.* *He. Пр.* VI. 294 Ballo-

II. Бал, ба́ль, *m.* Ball, *m.*

III. Бал, *m.* Gerede, Geplärr, *n.* Faselerei, Fabel, *f.* II. ба́ли то́чити *Кн.*

Allotrien treiben, die Zeit vergeuden.

Ба́ла, *m.* Bengel, *m.*

Балаба́йка, *f.* Art Instrument, Schellen, *pl. P. I.* 18.

Балабѣн, *m. pl.* Art Krapfen, *Kux.*
2) сокіл — Art Jagdfalke, *m.* (*Falco la-*
niarius).

Балабѣнський, *a. H.* 165 вус —
eines Eisenfressers, Bramarbas-. [widder.

Балабѣй! *int.* Lockruf für den Stamm-
Балабѣлька, *f.* балабѣнчик, *m.*
kleine Trommel, Schelle, *f.*

Балабѣурка, *f.* s. Мандибѣурка
Гол. I. 199. [kleines Laib Brot.

Балабѣух, балабѣушок, -шка, *m.*
Балагѣн, *m.* Barake, Bude auf
Jahrmärkten, *f. Max.*

Балагѣур, *m.* Spassmacher, Possen-
reisser, *m.*; 2) Märchenerzähler, *m.*

Балагѣурити, *v. a.* Spässe trei-
ben, lustige Dinge zum Besten geben.

Балагѣурний, *a.* -а годѣна *Ко.*
64 spasshaft, lustig.

Балагѣула, *m.* jüdischer: 1) Rei-
sewagen; 2) Fuhrmann, *m.*

Балай, на галѣй на — aufs Ge-
rathewohl, blindhin u. schnell, stracks.

Балакайло, *m. K.* Schwätzer,
Plauscher, *m.*

Балаканка, *f.* Geplauder, *n.* Par-
tie Plausch, *f.* [schen.

Балакати, *v. a.* plaudern, plau-
Балаки, *pl. Ч. III.* 46 leeres Ge-
schwätz, leere Formel, Plausch, *m.*

Балаклѣвий, *a.* plauderhaft, ge-
sprächig, geschwätzig.

Балакнѣ, *f. s.* Балаки. [leutselig.

Балакучий, *a. Kux.* geschwätzig,
Баламкати, *v. a.* frei hin u. her
bewegen; -ся frei hängen u. schwingen.

I. Баламѣт, *m.* Futtersack, *m.* 2)
s. Скумѣрия. He. [führer, *m.*

II. Баламѣт, *m.* Betrüger, Ver-
Баламѣтити, *v. a.* irre führen,
verführen, verwirren; faseln, schwindeln.

Баламѣтка, *f.* Verführerin, *f.* 2)
Branntwein, worin Tabak eingeweicht
wurde, *m.* [irre führend.

Баламѣтний, *a.* verworren, confus,
Баландѣ, *m.* langsamer, unbeholf-
fener Mensch; 2) fader Plauscher.

Баландати, *v. a. s.* Баламкати.
Баландѣти, *v. a.* plaudern, *Mx.*

Баладнѣ, *pl.* müssige Streiche, *Kn.*
Баласѣнѣв, -ова, *m. N. e.* Nebenfl.
des Чѣремош чѣрний; 2) *N.* der entspr.
полонѣна.

Баласѣри, *pl.* Glas-Ohringe *pl. f.*
Балафѣт, *m. s.* Ручник. [kleid *n.*

Балахѣн, *m.* Art weibl. Sommer-
Балѣчка, *f.* Geplauder, Gerede,
Gerücht, *n. Др. с.* 229.

Балвѣн, *s.* Болвѣн.
Балда, *f. s.* Балта II.

Балѣрка, *f.* Ort u. Gerüst wo
Bretter gesägt werden.

Балѣтник, *m.* Balletmeister, *m.*
Балѣтница, *f.* Ballerine, *f.*

Балѣць, -дѣя, *m.* Kopftuch der
Frauen, *n. Гол. III.* 321. *ЗР. I.* 115.

Пет. 2) Hochzeitsbrod im Hause der
Braut, *n. s.* Коровай, *Гол. III.* 369. 395.

Балѣга, *s.* Белѣга.
Балѣще, *n.* Ort wo eine бѣлка
früher war.

Балѣя, *f.* Waschtrog, *m.*
I. Балка, *f.* Niederung, *f.* Thal in
d. Steppe, *n.*

II. Балка, *f. Левч. s.* Балѣок.
Балмус, *m. etw.* ungehörig Diche-
tes, (*v.* Speisen); побѣйти на — tüchtig
zusammenschlagen; *gräulich misshan-

Балмуш, *s.* Бѣмуш. [deln.
Балѣний, *a. He. s.* Балѣвий.

Балѣо, *m.* in d. Kinderspr. *s.* Бѣ-
блик; 2) *ühpt.* Geschenk.

Балѣвѣти ся, Tanzfeste mitfei-
ern, Tanzbälle besuchen.

Балѣвий, *a.* Ball-, ballmässig.
Балѣвница, *f. H.* 179. verzoge-
nes, verhätsheltes Töchterchen, Favo-
ritin, *f.* [Ungezogenheit, *f. Левч.*

Балѣвнѣ, *f.* балѣвствѣ, *n.* Unart,
Балѣок, -лька, *m.* Balken, *m.*

Балѣвѣць. -вѣя, Art zusammen-
gedreheter, schwacher Tabak. [hung, *f.*

Балѣощѣ, *pl.* Verzärtelung, Verzie-
Балѣсамник, -мировѣць, *m.* Weih-
rauch aus *Bosswellia serrata* (*od.* *flori-*
bunda), *m.* [lachen, *pl. Gr.* 16.

I. Балѣта, *f. s.* Болѣто; *pl.* Koth-
II. Балѣта, балѣтна, *f. s.* Тѣпир, то-
порѣць. [*m.* Gastmahl, *n. 2)* *s.* Балѣощѣ.

Балувѣне, *n. Ч. III.* 5 Schmaus,
Балѣтѣн, *N. e.* полонѣна.

Балувѣти, *v. n.* Schmaushalten, *Пис.*
2) *s.* Пестѣти *Пр. II.* 210; чим sich
womit stets abgeben.

Балѣтабѣнѣки, *pl. s.* Балаки.
Балѣки, *pl. s.* Балаки.

Баяндрáси, *pl.* Ко. 13 с. Бала́ки.
Баяндрáсник, *m.* Spassmacher,
Spassvogel, *m.* Кн. 128.

Балáр, *m.* Сб. I. 308 с. Соки́рник.

Балáс, *m.* с. Шум.

Балáси, *pl.* Geländer, *n.* Не.; 2) Schnörkel, *pl.*; 3)* — точы́ти Narrenpossen treiben, *Пет.*

Балясувáти, *v. n.* ausgelassen froh sein, Spässe treiben.

Бам! бам! бам-бам! *int.* vom Klingeln u. Läuten.

Бамбилáти, *v. n.* vom schwachen Geläute der Dorfglocken, *Фр.*

Бамбу́лька, *f.* Bläschen, *n.* 2) Zitternadel, *f.* *Пет.*

Бамбульб́чник, *m.* — водяни́й *Aldrovanda vesiculosa* В.

Бамбу́ра, *m. f.* grosses, grobes Ding.

Бамкати, *v. a.* klingeln, läuten; 2) schwingen.

Бамуш, *s.* Б́нуш.

Бан, *m.* Art Wasterlilie.

Бана́, *f.* Sehnsucht, *f.* Weh, Heimweh, *n.* *Зар.* [dummes Zeug.

Баналю́ки, *pl.* Albernheiten, *pl.*

Ба́нан, *m.* райский Paradiesfeige, Adamsapfel, Banane, *f.* (*Musa paradisiaca*).

Ба́нда, *f.* Bande, Schaar, *f.* 2) Musikbande, *f.*

Бандажувáти, *v. a.* bandagiren, Verband anlegen, verbinden.

Бандалá, *f.* grosse schwarze Stangenbohnen.

Бандз, *m. s.* Бу́льба. [beiten.

Бандикувáти, *v. n.* langsam ar-

Бандо́ля, *f.* Reimwort zu до́ля: böses Schicksal *Н.* 36.

Ба́ндор, *m.* Anführer einer Bande, *m.*

Банду́р, *m.* Schenkwirt; Kuppler, *m.* Шѳ.

Банду́ра, (*d.* банду́рка) Ziter, Laute, Mandora, *f.* 2) Bengel, Lümmel, *m.*

Бандури́ст, *m.* Sänger u. Spieler auf der банду́ра.

Бандури́ха, *f.* Gattin eines банду́р; Bordellhalterin, *f.* Шѳ.

Банду́рний, *a.* zur банду́ра 1) geh., Ziter-.

Ба́ники, *pl.* gebratene пироги́.

Ба́ни́та, *der* in Bann Erklärte, Geächtete *К.* [baden, ausbrühen.

Ба́нити, *v. a.* *Др.* с. 356 waschen,

Ба́нитувати ро́зумом, *s.* Баламу́тити.

Ба́нка, *f.* Guldenbanknote, *f.*

Ба́нька, *f.* jedes kleine bauchige (gew. steinerne) Gefäss, kleiner Krug; 2) Schröpfkopf, *m.* 3) Wasser- od. Seifenblase; 4) halbe ді́летка; 5) * *pl.* Augen, — ві́тричити die A. aufreissen, sich vergaffen. [glotzenden Augen.

Ба́нька́тий, *a.* банька́ч, *m.* mit

Банкі́вка, *f.* Banknote, *f.*

Ба́ньковáтий, *a.* Blasen- *Пол.*

Банковéць, -вця́, банкови́к, *m.* Theilnehmer an e. Bankinstitute, *T.*

Банко́вий, *a.* zu e. Bankinstitute geh., Bank- [sen, *n.* *T.*

Ба́нко́вість, -ости, *f.* Bankwe-

Банкротувáти, *v. a.* bankrottiren, Bankrott machen. [Fallirte.

Ба́нкру́т, *m.* Bankrottirer, der

Ба́нкру́тство, *n.* Bankrott, *m.* Falliment, *n.* [sehnsüchtig.

Ба́нлі́вий, *a.* Вах. wehmüthig,

Ба́нність, -ости, *f.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.*

Ба́нно, *adv.* sehnsuchtsvoll, schwer- müthig; мені́ ó. ich sehne mich mit Herzeleid nach etw. за чимóсь.

Ба́новане́, *n.* Sehnsucht, Wehmuth, *f.* das Sehnen.

Ба́ньский, *a.* Salinen-.

Ба́нство, *n.* *См.* Verwaltungsbezirk eines Ban, *m.*

Банг, *m.* *См.* Schlupfe, *f.*

Ба́нта, банти́на, *f.* Bandholz, Querholz je zwei Dachsparren verbindend; 2) *pl.* Hühnersteige, *f.* 3) *Ос.* (61) VI. 36 с. Вергу́н.

Бантувáти, *v. a.* Querbänder anschlagen; 2) stören; anstossen, stöbern.

Банувáти, *v. n.* за чим sich nach etw. mit Herzeleid sehnen; sich grämen, traurig sein; за до́мом Heimweh haben; на го́лову Kopfweh haben.

Ба́нуш, *m.* Kukurutzpolenta auf Rahm gekocht, *f.*

Ба́ня, *f.* etw. Bauchiges: eine Kuppel, ein Gefäss; 2) warmes Bad; Badestube, *f.*; 3) Saline, Salzsiederei, *f.* Salzwerk, *n.*

Ба́ня́, -ня́ти, *n.* с. Збаві́.

Ба́няк, (*d.* бая́чбóк) *m.* eiserner Topf.

Ба́няс, *m.* КВ. I. 194 с. Знаха́р.

Ба́нята, *pl.* Ба́ники.

Бар, *m.* feuchter Ort zwischen zwei
 Барабáн, *s.* Тарабáн. [Hügeln.
 Барабáнный, *a.* Trommel-; -а бо-
 лонка Trommelfell, *n.*
 Барабóблиско, *n.* Feld, wo Kar-
 toffeln angebaut waren.
 Барабóлька, *f.* Knospenzwiebel,
f. Wurzelknöllchen, *n.* В.
 Барабóльчák, *m.* Feigwurz, *f.* War-
 zen-, Hahnenfuss, *m.* (Ranunculus ficaria).
 Барабóля, барóбля, барабóль, ба-
 рабáн, барабóня, *f.* *s.* Бóльба.
 Барáк, *m.* Baracke, Bretterhütte, *f.*
 Баралéжний, *a.* lose, frei, müssig.
 Барáн, *m.* Widder, *m.* на барáна
 взáти *s.* На коркóшн; 2) Hirschkäfer, *m.*
 (Lucanus cervus); 3) *pl.* баранí Sturz-
 wellen, *f.*; 4) Wehrpfähle, *m. pl.*; 5) Schaf-
 pelz, *n.* [2) Widderdieb, *m.*
 Баранáр (-нáр), *m.* Widderhändler;
 Баранéць, -нця, *m. dim.* *s.* Барáн;
 2) Bärlapp, *m.* (Lusopodium complanatum).
 Баранíна, (*d.* баранíнка), *f.*
 Schöpsenfleisch, *n.* [pelz, *f.*
 Баранíця, *f.* Fussdecke aus Schaf-
 Баранíй, *a.* Schöpsen-, -нí рóги,
pl. Art essbarer Schwämme.
 Баранíти, *v. n.* бчи — glotzen.
 Баранковáтíти, *v. n.* sich ver-
 drehen, runzlig, kraus werden.
 Барáнный, *m.* Widderhirt, *m.*
 Баранчá, бараня́, -я́ти, *n.* männ-
 liches Lamm.
 Барáнчик, *m. dim.* *s.* Баранчá;
 2) Stiel der Kürbisfrucht, *m.*; 3) weibl.
 Schamglied, *n.* 4) Moorschneppfe, *f.* (Sco-
 lopax gallinula); 5) *pl.* Schlüsselblume,
f. (Primula).
 Баранчу́к, *m. aug. s.* Баранéць 1).
 Барáнчий, *a. s.* баранíй.
 Бараня́чка, *f.* Keulenschwamm,
 Ziegenbart, *m.* (Clavaria flava).
 Барасу́лі, *pl.* Art grössere gelbe
 Korallen.
 Барахтáти ся, sich herumwälzen
 (im Wasser); 2) * sich heftig sträuben,
s. spreizen.
 Барáшка, *f. gew. pl.* Haarlocke, *f.*
He. n. 137 *s.* Дрiбнiцi; krauses Lamm-
 fell; 3) *s.* Чабарáшка.
 Барашкувáти, *v. n.* nichts thun
 nur plaudern, schwatzen.
 Барóák, *m. s.* Гáрус (?).

Барбóлькíй, *pl.* Braunwurz, *m.*
 (Scrofularia nodosa).
 Барбóля, *s.* Барабóля. [barbatus).
 Барбóун, *m.* Meerbarbe, *f.* (Mullus
 Бáрва, *f.* Farbe, *f.* -цiсарска Mi-
 litárock, *m.* Livree, *f.* Зак. 2) Duft,
 Reif, *m.* (an Pflaumen); 3) *s.* Вóрса.
 Барвiстий, *a.* farbig, bunt Ф. Пол.
 Барвiти, *v. a.* färben.
 Барвiн, *m. Мл. s.* Барвiнок; —
 листóк Га. I. 100 *s.* Барвiнкóвий.
 Барвiнéць, -нця, *m.* Wein. des
 винéць *s. d. f.* [tergrün.
 Барвiнкóвий, *a.* aus Sinn-Win-
 Барвiнок, -нка, Sinngrün, Win-
 tergrün, *n.* (Vinca pervinca).
 Бáрвний, *a.* Farben-.
 Барвурóсiвáючий, *a.* farben-
 zerstreuend, Пол.
 Бард, *m.* У. Barde, *m.*
 I. Бáрда, *f. s.* Брáга.
 II. Бáрда, (*d.* бардiна, бардiчка)
f. breite Axt der Zimmerleute; 2) *s.*
 Бáйда (хлiба). [Бáрда II. 2).
 Бардiа, *f.* grosse Brotkrumme, *s.*
 Бардинкíй, *pl. s.* Острóжки.
 Барзá, *adv. pol. s.* Дóже. [Brust.
 Бáрза, *f.* schwarzes Schaf mit weisser
 Барзiй, *m.* schwarzer Widder mit
 weisser Brust.
 Барiла, бáрилка, *f.* Fass, *n.* 2)
 Art ovales Osterbackwerk (штрúцель,
 колáч). [bauchig wie ein Fass, Левч.
 Барiлкуватий, *a.* voll, dick,
 Барiло, (*d.* барiльце) *n.* Fass,
 Fásschen, *n.* III. II. 227.
 Бáрин, *m. gr.* Herr, Edelmann, *m.*
 Бáринiн, *a.* des бáрин, der барiня.
 Барiня, *f. gr.* Edelfrau, Herrin, *f.*
 I. Барiти, *v. a. Me. s.* Боронiти,
 II. Барiти, *v. a.* aufhalten; себé
 sich u. einander aufhalten Me. 327;
 2) ся lange wo ausbleiben, säumen.
 Барiш, *m.* Gewinn, *m.* (Agio, *n.*)
 Мáклерлоhn, *m.* Trinkgeld; 2) *s.* Мого-
 рiч Ч. IV. 649. 675.
 Баришiвнé, *n. a. s.* Мáклерлоhn *m.*
 Бáришний, *a.* gewinnvoll.
 Баришiвнiк, баришник, *m.* Мáк-
 лер, Faktor; 2) Wucherer, Plusmacher, *m.*
 Баришнiцтво, *n.* Мáклerei, *f.*;
 2) Plusmacherei. [der St. Баришпiль.
 Баришпалець, -лця, *m.* Einw.

Баришувати, *v. a.* Mäklergeschäfte treiben, feilschen; 2) aufkaufen.

Баріне, *n.* Aufhalten, Säumen, *n.*

Барка, *f.* III. II. 181 Barke, *f.* 2)

Баркан, *m.* s. Паркан. [s. Балта.

Баркас, *m.* III. I. 239 Barkasse, *f.* Boot, *n.* Nachen, *m.* Мор.

Барки, *pl.* Achseln, Schultern, *pl.*; 2) gewisse Theile des Webstuhles.

Барліг, -лбра, *m.* Lager von Wirstroh, schlechtes Unterlager. [Schweinen.

Барложити ся, sich lagern (von

Барма, *f.* H. 90. АД. II. 153. Dienstlohn, Dienstgehalt, *m.*; 2) Kleidung, *f.* Putz, Staat, *m.* Гол. I. 150. См. (Зак.).

Барна, *m.* dunkelbrauner Ochs.

Барнак, *m.* Krümmung an der Гирліга. [braun.

Барнастий, *a.* -а корова dunkel-

Барноха, *f.* s. Барнастий, -а, *f.*

Барок, -рка, *m.* s. Орчик.

Барочний, *a.* -і дрова Scheitholz, *n.* Левч.

Бархановий, *a.* aus Barchent.

Бархат, *m.* Sammet, *m.* [Sammet.

Бархатка, *f.* weibl. Kleidung von

Бархотний, *a.* aus Sammet, sammeln. [Паніч.

Барчук, *m.* Sohn des барин, *s.*

Баршиполець, -лця *s.* Баршиполець (aus Боришпіль).

Барщина, *f.* Frohndienst, für den барин, *m.* 2) Herrenstand, *m.*

Бас, *m.* Bass, *m.* Basstimme, *f.*; 2) Bassgeige, *f.*

Басаврінок, *s.* Базарінок.

Басаман, *m.* blauer Streif vom Schlage; в басамані ausgestreiftem Tuch.

Басаманіти, *v. a.* басамані machen. [s. Стяжка.

Басамунка, *f.* Band, *n.* Schärpe, *f.*

Басан, *m.* — зелений II. Art breiteres Wollenband; 2) Schafleder, *n.* Зак.

Басань, *f.* gedeckte ringsumlaufende Gallerien in Dorfkirchen, Зап. II. 143.

Басістий, *a.* *m.* Spieler auf der Bassgeige, *m.* [ten an den цимбали.

Баска, *f.* eine von den 6 Basssai-

Баська, *s.* Варварка.

Баскак, *m.* tartarischer Vorgesetzte, Steuereinnehmer.

Баскаліти, (-лічити) ся, Ко. 70

sich reissen, sich überstürzen Зах; 2) sich sträuben, *s.* spreizen, *K.*

Баский, *a.* muthig, verwegen, ungestüm, rasch С. I. 243. [tuch.

Басма, *f.* schwarzes seidenes Hals-

Басня, *f.* *pl.* Klatsch, *m.* eitles Ge-

rede, Gewäsch.

Басок, -ска, *m.* kleine Bassgeige.

Басоля, *f.* Art Bassgeige, Violin-

celle, *f.* Ші.

Басувати, *v. n.* Bass spielen, Bassstimme singen, 2 * кому їмдем überall beistimmen, schmeicheln; 3) galoppiren (v. Pferde) III. II. 24.

Басюка, басюра, *m.* aug. *s.* Бас 2).

Батава, *f.* *s.* Батова, Зак.

Батавий, *a.* rauflustig, störrig.

Баталія, *f.* Bataille, *f.* Kampf, *m.* Schlacht, *f.* [Butterfass, *m.*

Бателів, *m.* Stempel, Schlägel im

Батенько, -нька, *m.* *dim.* liebes

Väterchen.

Батечко, *m.* Pathe, *m.*

Батечканя, *f.* Pathin, *f.*

Батистовий, *a.* aus Battist.

Батитель, *m.* Ос. (62) IX. 66 derjenige, welcher батув, *s.* Батувати.

Батівня, *f.* *K. II.* II. 320 mehrere Pferde zusammengekoppelt u. mit Gut, mit Beute beladen.

Батіг, -ога (*d.* батіжок, -жка) *m.* Peitsche, *f.* 2) *pl.* батогі Knorpelsalat

m. (Chondrilla juncea); 3) батіжкі святого Івана, — Петрові Cichorie, *f.* (Cichorium intybus).

Батіже, *n.* *coll.* Ranken, *pl.* *f.* См.

Батка, *f.* farbiges Feld, Streifen in e. Stoff, *m.*

Батьків, -кова, -кове des Vaters.

Батьківський, *a.* väterlich, Vater-

Батьківщина, *f.* väterliches Erbtheil, Vatererbe, *n.*

Батько, *m.* Vater, *m.* *pl.* -ки. [der, *m.*

Батькобійця, *m.* *Фр.* Vatermör-

Батьковбійство, *n.* Vatermord, *m.*

Батькогубець, -бця, *m.* *Ру.* *s.* Батькобійця.

Батькувати, *v. n.* Vater, Oberster sein; 2) *P.* II. 7. *H.* 69 auf den Namen d. Vaters jmdn schimpfen, fluchen.

Батько, *dim.* *m.* *s.* Батько.

Батова, *f.* Carré, *n.* dreigliedrige Colonne, Phalanx, *f.* Ші.

Бато́внї, *f. s.* Батівнї.
 Батожи́льно, *n.* Peitschenstiel, *m.*
 Батожи́ти, *v. a.* peitschen, geisseln.
 Бато́жник, *m.* der sich nur mit Peitschen u. Pferden abgibt (Sportsmann), *m.*
 Батра́к, *m. s.* Наймит.
 Батра́чка, *f. s.* Наймичка.
 Батува́ти, *v. a.* К. I. 291 fesseln; peitschen; 2) zum Kriegsgefangenen machen, *K.*; 3) Pferde zusammenkoppeln; 4) in Stücke theilen; 5) e. dreigliedrige Colonne bilden; 6) *Kv.* II. 46?
 Бату́ра, *f. s.* Батїр.
 Батури́нка, *f.* Weib aus d. St. Baturyn; 2) Art weibl. Kleid nach dem Baturynerschnitt.
 Бату́сь, *m. s.* Батьо.
 Батчи́н, *a.* des батько.
 Батю́та, *m. f.* kindischer Jüngling.
 Батю́шка, *gr. m.* Pfarrer, *m.*
 Бах! *int.* vom Knall, *n.* Schlag.
 Ба́ха, *f.* Vausch, *m.* Falte, *f.* *Пем.*
 Баха́нтский, *a.* W. bachantisch.
 Баха́стїй, *a.* bauschig, faltig.
 Бахма́т, *m.* Saum-, Lastpferd; 2) Streitross, *n.* [schig, schlecht liegend.
 Бахма́тїй, *a.* vom Kleide: bau-
 Бахма́тка, *f.* *Ко.* 116 Art Salz.
 Ба́хнути, *v. n.* vom Schall des Gewehrshusses, *Py.*
 Ба́хра, *f. s.* Багор II. 1).
 Бахра́ма, *f.*—шовко́ва *C.* Art seidener Kleiderstoff; 2) Franse, Borte, *f.* *Пем.*
 Ба́хта, *f.* *Ме.* 404. 406 s. Башта.
 Ба́хур, *m.* §. Kind; 2) uneheliches Kind; 3) Buhler, Geck, *m.*; 4) Landstreicher, *m.*
 Баху́рка, *f.* Buhle, Maitresse, *f.*
 Бахурува́ти, *v. a.* *Ко.* 42 sich herumtreiben, herumstreichen.
 Бацьку́н, *m.* Spitzn. der Litthauer (*v.* бацька, бацю́чно = батько).
 Бацну́ти, *v. a.* losfeuern, einen Puff machen; 2) schlagen.
 Ба́ченє, *n.* das Sehen.
 Ба́чити, *v. a.* sehen; на щось wo-
 раuf sehen, aufmerken, Acht geben, Rück-
 sicht nehmen; 2) meinen, менї ба́чить ся
 mir scheint; ба́ч! sieh! sieh da!
 Бачли́вий, ба́чний, *a.* umsichtig,
 achtsam, aufmerksam. [*f.* das Aufmerken.
 Ба́чність, -ости, *f.* Umsicht, Obacht,
 Ба́цькати, *v. a.* stossen, stechen.

Ба́ша, (*d.* башенько), *m.* türk. Pa-
 scha, *m.*
 Ба́шка, *f.* *H.* 217 (*tatar.*) Kopf, *m.*
 Башма́к, *m. gr.* Schuh, *m.*
 Башма́шниця, *f.* *He.* Schuhma-
 cherin, *f.*
 Башни́к, *m. K.* Thurmwächter, *m.*
 Ба́шня, *f. s.* Башта.
 Ба́шта, *f.* Bastei, *f.* Bastion, *n.* Wacht-
 thurm, *m.*; 2) dicke Tanne, *Gr.* 16.
 Башта́н, *m.* Garten, wo Kürbis-
 früchte, Melonen, Gurken angebaut werd.
 Башта́нїна, *f.* Produkte eines
 башта́н, *pl. n.*
 Башта́нний, башта́нбвий, *a.* zu
 башта́н geh. *Зак.*
 Башта́нник, *m. M.* III. 103 Gärt-
 ner, bes. Melonenzüchter, *m.*
 Башто́вий, *a.* zur ба́шта geh.;
 2) *m. a. s.* Thurmwächter, *m.*
 I. Ба́юр, *m.* Schnurband, *n.* (aus
 Wolle geflochten).
 II. Ба́юр, на баю́ри s. На-
 корко́ші.
 Баю́ра, *f.* Pfüze, Lache, *f.*
 Ба́я, *f.* Art Lodentuch, *n.*
 Ба́яти, *v. a.* erzählen, ба́йки sagen.
 Бга́л, *m.* ausgefaltzer eichener Block,
 worauf die Schlittenkufen gebogen werd.
 Бга́ти, *v. a.* biegen, unterbiegen,
 -schlagen; 2) kneten, zurechtformen (*ко-
 ровай*) *Зак.*; 3) в о́клад — *Пр.* II. 269
 in den Register der Steuerpflichtigen ein-
 tragen lassen; s. Пха́ти.
 Бгачкї́й, *a.* biegsam.
 Бджо́ла, *f. s.* Пчо́ла.
 Бджоля́нїк, *m.* Erdgrube, in wel-
 cher die Bienenstöcke überwintern, *f.*
 Бе! *int.* pfui! 2) vom Blöcken der
 Schafe; ані бе ані ме́ (не знає) er weiss
 weder A noch B.
 Бебе́х, *int.* vom jähen Doppelfall.
 Бебе́хи, *pl.* Gedärme, Eingeweide,
n.; 2) Deckbett u. Kissen.
 Бебе́хнути, *v. a.* dreinschlagen;
 -ся hineinstürzen *C. I.* 144.
 Бебра́ний, *a. s.* Бобровий *III.* I. 362.
 Бевзь, *H.* 122, *III.* I. 86, бевзень,
M+B. 87, *m.* eitler Tropf, Trottel, *m.*
 Бев́ка, *f.* dünner Mehlbrei.
 Бевкнути, *s.* Бовкнути. [*Фр.*
 Беге́мóт, *m.* Flusspferd, Nilpferd, *n.*
 Бегова́тїй, *a.* brummig, auffah-
 rend; grob.

Бегчі *P. I.* 39 s. Бігчи, бічи.
 Бѣга, *f.* s. Біга, джалан.
 Бѣгарі, в—збирати Geldbeiträge von der Gemeinde beheben.

Бѣгарник, бѣгарош *m.* Vagabund, *m.*
 Бѣгас, *m.* Taugenichts. [gen.]

Бѣгачати, *v. a.* *Фр.* meckernd sin-
 Бѣгоніти, *v. a.* blöcken.

Бѣді збивати, *s.* Байдики біти.

Бѣдра, *f.* s. Коза.

Бѣдратий, *a.* mit gut entwickelten, starken Hüften. [ischiacus].

Бѣдрѣниця, *f.* Hüftweh, *n.* (dolor

Бѣдрик, *m.* s. Бабрун.

Бѣдрінець, -нці, *m.* Bergpeterlein, *n.* Hirschwurzel, *f.* (Peucedanum cervaria). [Кл.]

Бѣдріця, *f.* Schenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Бѣдрінець бѣдріч, *m.* gemeine Bibernell (Pimpinella saxifraga).

Бѣдрó, *n.* Oberschenkel, *m.* Hüfte, *f.*

Без, *праер. c. gen.* ohne; in Zusammensetzungen: ohn-, un-, -los, bar-, *Ог.* 206; 2) weniger: двацять без двох (=18); 3) не без того ohne Zweifel, gewiss, vermuthlich; без кінця -міри unendlich *Ог.* 184.

Бѣзбач, *adv.* (= без баченя) ohne zu schauen, blindlings; *s.* По-за-очи (в свѣт) auf's Gerathewohl.

Безберѣжний (-беріж-) *a.* uferlos, grenzenlos; unermesslich gross und weit *He. Фр.* [Mangel.]

Безбідно, *adv.* ohne Noth, ohne

Безбілѣтний, *a.* ohne Billet.

Безбóже, безбóжество, *n.* Gottlosigkeit, *f.* Atheismus, *m.* K.

Безбóжний, *a.* gottlos, ruchlos.

Безбóжник, *m.* der Gottlose, Gottesleugner, Atheist, *m.* [losen, gottlos.]

Безбóжницький, *a.* K. der Gott-

Безбóжність, -ости, *f.* Gottlosigkeit, Ruchlosigkeit, *f.*

Безбóкий, *a.* Ч. IV. 60 mit eingefallenen Seiten; mit e. kleineren Seite.

Безбородий, *a.* unbärtig.

Безборóдько, *m.* Cm. bartloser (junger) Mann.

Безбóязно, *adv.* furchtlos.

Безбулáвний, *a.* ohne Feldherrnstab, ohne Hetmansinsignien *Kч.* 345.

Безвáжний, unwágbar, imponderabel.

Безвáжність, -ости, *f.* Unwágbarkeit, *f.* [werthlos, unbedeutend.]

Безвáртний, безвáртностний, *a.*

Безвáртність, -ости *f.* Werthlosigkeit, Geringfügigkeit, *f.*

Безвѣрхий, *a.* ohne Gipfel, o. Giebel, o. Dach; — козак III. II. 260 ohne Reitpferd?

Безвѣршки, *pl.* Gamander-Ehrenpreis, *m.* (Veronica chamaedrys).

Безвѣщний, *a.* Зг. nicht materiell, abstract. [ний; 2) rücksichtslos.]

Безвзглядний, *a.* s. Абсолют-

Безвзглядність, -ости, *f.* Rücksichtslosigkeit, *f.*

Безвзятно, *adv.* s. Безплáтно.

Безвиглядний, *a.* aussichtslos.

Безвиглядність, -ости, *f.* Aussichtslosigkeit, *f.*

Безвímинно, *adv.* V. unbedingt.

Безвínний, *a.* unschuld., schuldlos.

Безвínність, -ости, *f.* Unschuld, Schuldlosigkeit, *f.*

Безвíхідний, *a.* He. ohne Ausweg u. Rettung; 2) grenzenlos.

Безвíхідність, -ости, *f.* Lage ohne Ausweg, *f.*

Безвíде, *n.* Wassermangel, *m.* Wassernoth, *f.* 2) wasserlose Gegend.

Безвídний, *s.* Безвóдний, K.

Безвídно, *adv.* *Св.* bewusstlos. [в'їд-].

Безвídрадний, *a.* trostlos.

Безвídрадність, -ости, *f.* Trostlosigkeit, *f.*

Бѣзвíк, *m.* Ewigkeit, *f.*

Безвíле (-ля), *H.* 29 Mangel der Freiheit, *m.* Sklaverei, *f.* [вол-].

Безвíльно, *adv.* unwillkürlich.

Бѣзвívьсть, *f.* [в'їд-] unbekanntes Land; в бѣзвívьсти пítя verschollen sein.

I. Безвívьстний, *a.* unbekannt, V.

II. Безвívьстний (-вóст-), *a.* V. grannenlos, grátenlos. [II. 403.]

Безвívьтре (-я), *n.* Windstille, *f.* *Мі.*

Бѣзвívьч, *adv.* [оч-] blindlings, ohne zu schauen K. [II. 403.]

Безвívьче, *n.* Verstümmelung, *f.* *Мі.*

Безвívьчний, *a.* *Py.* sehr kurz lebend.

Безвлáдний, *a.* kraftlos; 2) unbeweglich; 3) beharrend, träge.

Безвлáдність, -ости, *f.* Kraftlosigkeit; 2) Bewegungslosigkeit; 3) Trägheit, *f.* Beharrungsvermögen, *n.* *Пол.*

Безвла́стіє, *n.* У. Anarchie, *f.*
Безво́дний, (-від-), *a.* А.Д. I. 111
mit Wassermangel, wasserlos, ohne Was-
ser; wasserarm.

Безво́нний, *a.* geruchlos. [sigkeit, *f.*
Безво́нність, -ости, *f.* Geruchlo-
Безво́ртний, *a.* К.У. I. 151 ohne
Rückkehr, nicht zurückkehrend.

Безвре́менно, *adv. gr.* Др. с. 225
allzu früh, unzeitig. [verschämt.

Безвсти́дний, *a.* schamlos, un-
Безвсти́дник, *m.* schamloser, un-
verschämter, frivoler Mensch.

Безвсти́дниця, *f.* schamlose Dirne.

Безвсти́дність, -ости, *f.* Scham-
losigkeit, Unverschämtheit, *f.* [denlos.

Безвті́шний, *a.* М. II. 198 freu-

Безвті́шність, -ости, *f.* Trost-
losigkeit, *f.* [ний.

Безга́мульний, *a.* s. Невгомо́н-

Безга́р, *m.* Uebermass, *n.*; 2) sehr
hoher Preis; 3) Ubergewicht, *n.* [plump.

Безга́рний, *a.* übermässig gross;

Безга́рність, -ости, *f.* s. Безга́р.

Безгла́сний, *a.* У. s. Безголо́сий.

Безгла́зде, *n.* Unsinn, *m.* Thorheit, *f.*

Безгла́здий, *a.* hirnlos, kopflos,
unsinnig. [Thor, *m.* У.

Безгла́зник, *m.* ein Hirnloser,

Безбо́дний, *a.* unzeitig, ungünstig.

Безго́лів, *m.* К. безго́лове, *n.* Man-
gel des (Ober)hauptes, *m.* Anarchie, *f.* К.;

2) Tod u. Verderben, Unglück, *n.*

Безго́ловий, (-глав-) *a.* ohne Kopf,
kopflos; enthauptet III. I. 324. II. 74.

Безго́лосий, *a.* oh. Stimme, stumm.

Безго́міє, *n.* Lautlosigkeit, *f.*

Безгрі́ше, [грош-], *n.* Geldman-
gel, *m.* Левч.

I. Безгрі́шний, *a.* ohne Geld (als
Wortspiel mit d. f. II.). [Sünden.

II. Безгрі́шний [грѣх-], *a.* ohne

Безгру́нто́вий, *a.* unbefeldert.

Без-да́р, безда́ремне, *adv.* Зан. II.

518 s. Да́рмо, ду́рно. [unfähig, Кв. Пет.

Безда́рний, *a.* ohne Begabung,

Безда́рність, -ости, *f.* Mangel
an Begabung, Unfähigkeit, *f.*

Безде́нок, -нка, *m.* Tümmel, *m.*;

2) Bienenbeute ohne Boden, *f.*

Бездержа́вний, *a.* politisch un-
selbständig, р. abhängig, ВВ.

Бездержа́вність, -ости, *f.* Ман-

Малоруско-німецкий Словар.

gel an politischer Selbständigkeit, poli-
tische Abhängigkeit, ВВ.

Бездиха́нний, *a.* athemlos К.У.;
2) ohne Geist, leblos, todt III. I. 239.

Безді́йно, *adv.* ОБ. unthätig.

Безді́йство, *n.* Unthat, *f.* Ил.

Безді́ле, (-ділля), *n.* Н. 35. Ч. V.
827 s. Бездо́ле. [f. Ил.

Безді́ле [дѣл-], *n.* Unthätigkeit,

Безді́льний, *a.* arbeitsscheu, träge
Ч. V. 1202; 2) У. vergeblich, umsonst,

adv. Ков. [Gauner, Strolch, *m.*

Безді́льник, *m.* Missethäter; Lump,

Безді́льничати, *v.* н. Кв. II. 168

ein безді́льник sein. [keit, *f.*

Безді́льність, -ости, *f.* Unthätig-

Безді́тний, *a.* kinderlos.

Безді́тник, *m.* kinderloser Mann;

Hagestolz, *m.* В. [derlose Frau, Оз. 98.

Безді́тниця, безді́ткня, *f.* kin-

Безді́тність, -ости, *f.* Kinder-

losigkeit, *f.*

Безді́тский, *a.* У. s. Безді́тний.

Бездо́на, *f.* bodenlose, grundlose,
Tiefe, Abgrund. [lich.

Бездо́бний, *a.* unmöglich, vergeb-

Бездога́нний, *a.* tadellos, unbe-
scholten. [losigkeit, Unbescholtenheit, *f.*

Бездога́нність, -ости, *f.* Tadel-

Бездо́ле, *n.* С. I. 67, böses Schick-

sal, Unglück, *n.* hartes Loos. [licher.

Бездо́лець, -льця, *m.* ein Unglück-

Бездо́льний, *a.* unglücklich, un-
selig. [Missgeschick, *n.*

Бездо́льність, -ости, *f.* Unglück,

Бездо́мівник, *m.* d. Obdachlose Гол.

Бездо́мний, *a.* ohne Haus, ob-

dachlos. III. I. 370. Фр.

Бездо́нний, *a.* bodenlos, grundlos,

Бездо́рож, *f.* бездо́роже, *n.* sehr

schlechter Weg; 2) Unweg, Irrweg, *m.*

Бездра́к, *s.* Бе́дрик.

Безду́ме, *n.* В. Gedankenlosigkeit, *f.*

Безду́мно, *adv.* См. gedankenlos.

Безду́хий, *a.* leblos, См.

Безду́ше, *n.* Herzlosigkeit, *f.*

Безду́шний, *a.* geistlos, seelenlos

Ч. II. 245; sinnlos. [losigkeit, *f.*

Безду́шність, -ости, *f.* Geist-

Безжа́лісний (-жа́лостний), *a.*

unbarmherzig; grausam, schnöde.

Безжа́лісно, *adv.* ohne Leid, o.

Schmerz.

Безжéнецъ, -нця, *m.* unverheiratheter Mann, Junggesell, *m.* *Ил.*

Безжéньство, *n.* Ehelosigkeit, *f.* Coelibat, *n.* *Ил.* [dig.]

Безжéнный, *a.* unverheirathet, le-

Безж́ивний, *a.* leblos, ohne Lebenskraft. [keit, *f.*

Безж́ивність, -ости, *f.* Leblosig-

Беззавистний, *a.* *KV.* neidlos.

Беззагадóчний, *a.* nicht räthselhaft, *Иу.* [los, unbescholten.

Беззабóрный, *a.* tadellos, verdacht-

Беззабóрність, -ости, *f.* Tadel-

losigkeit, *f.* [gottlos, verrucht.

Беззакóнный, *a.* ungesetzlich; 2)

Беззакóнник, *m.* *V.* Missethäter, Bösewicht, *m.*

Беззакóнство, *n.* Gottlosigkeit, Verruchtheit, *f.*; 2) Sünde, Missethat, *f.* Frevel, *m.* [ство.

Беззакóнщина, *f.* *K.* s. Беззакóн-

Беззапáшний, *a.* *B.* geruchlos.

Беззаплáтний, *a.* ohne Lohn, ohne Entgelt. [Term.]

Беззасáдний, *a.* ungegründet,

Беззáхистний, *a.* obdachlos, schutz-

Беззаш́итний, *a.* schutzlos. [los.

Беззаш́итність, -ости, *f.* Schutz-

losigkeit, *f.* [ний.]

Беззбóройний, *a.* *Мог.* s. Безорýж-

Беззв'язний, *a.* ohne Zusammen-

hang, lose, *Фр.*

Безздорóвний, *a.* kränklich, *B.*

Безземéльный, *a.* ohne Land, ohne Grundeigenthum, *Шл.* [surdum, *n.*

Беззмыслиця, *f.* Unsinn, *m.* Ab-

Беззбóрий, *a.* ohne Sterne, sterne-

leer, *Ст.* [anonym.]

Без'именний, *a.* ohne Namen,

Без'именність, -ости, *f.* Anonymität, *f.* [anspruchslos, ohne Entgelt.

Без'интересóвний, *a.* selbstlos,

Без'иствiв, *n.* *V.* s. ? Нiкчёмність.

Без'iжя, (-в), *n.* Hunger, *m.* (inedia).

Безкалiчити ся, sich zieren, s.

страубен, (*K.* in *d.* *Ausg.* v. *Кв.* II. 18.).

Безкарный, *a.* ungestraft, unge-

ahndet, straflos.

Безкарність, -ости, *f.* Straflosigkeit, Zuchlosigkeit, *f.*

Безквáсний, *a.* *K.* ohne Sauerteig, ungesäuert. [Бéшкет, Wirrwarr, *n.*

Бéшкет, *m.* *Не.* *Пр.* XII. 142 s.

Бéзкiнча, *f.* *Св.* Unendlichkeit, *f.*

Безклобóтв, *n.* *Не.* Sorgenfreiheit, *f.*

Безкожу́хий, *a.* ohne Pelz.

Безколiнецъ, -нця, Schmiegen-,

Blaugras, *n.* (*Molinia caerulea*) *Лет.*

Безкомiрковий, *a.* zellenlos.

Безконéць, -кiнця, *m.* *MШ.* Da-

sein ohne Ende, *n.* Unendlichkeit, *f.*

Безконéчний, *a.* endlos, unend-

lich, grenzenlos. [lichkeit, *f.*

Безконéчність, -ости, *f.* Unend-

Безконéчник, *m.* *Не.* — на пи-

санках der krumme gewundene Linien-

zug ohne Ende; безконéчиком *adv.*

M. I. 50 endlos.

Безкóристний, безкористолóб-

ний, *a.* uneigennützig; 2) unerspries-

lich, *Пар.* [eigennützigkeit, *f.*

Безкóристність, -ости, *f.* У-

Безкóровайний, — син, *a.* без-

кóровайчýк, *m.* *H.* 169 unehelicher Sohn,

Bastard, *m.*

Безкóролéвв, (-лiвв, -лiвство), *n.*

Ил. K. Zwischenreich, Interregnum, *n.* *ОБ.*

Безкóронні, *pl.* Kronenlose (*Apeta-*

talae).

Безкóстий, *a.* ohne Knochen.

Безкрайний, *a.* *Зар.* s. Безкрай.

Безкрайність, -ости, *f.* grenzen-

losigkeit, *f.*

Безкрай, безкрай, *Ог.* 206 *a.* end-

los, grenzenlos, unermesslich, *Ш.* II. 34.

Безкрайна, *f.* *Ст.* grenzenloses

Gebiet.

Безкрайлий, *a.* ohne Flügel, un-

beschwingt. [tera.]

Безкрайцi, *pl.* Flügellose, *pl.* (*Ар-*

Безкритiчність, -ости, *f.* Man-

gel an Kritik, an kritischem Sinn, *К.*

Безлад, *m.* безладв, *n.* *Кв.* 9 Un-

ordnung, Zerrüttung, Anarchie, *f.* Unfug,

m. *Term.* [rüttet.]

Безладний, *a.* ohne Ordnung, zer-

Безлистнакорiнный, Ohnblatt, *n.*

Schmeerwurzel, *f.* (*Monotropa hypopitys*).

Безлiстий, *a.* blätterlos.

Безлiчний, *a.* *ГШ.* unpersönlich,

impersonell; 2) * *H.* 121. *Ф.* *V.* schamlos,

unverschämт, frech.

Безлiчник, *m.* s. Безлiчний 2).

Безлiчниця, *f.* s. Безлiчний, -а,

f. 2). [schämtheit, Frechheit, *f.*

Безлiчність, -ости, *f.* Unver-

Безлісний, безлісний *См. а.*
waldlos, waldarm. [lich, ewig *Гуш.*

Безлітний, *а. Ч. III. 11 unend-*
Безліч, безлічу [лик-], *adv. un-*
zählig, über die Massen, *К.*

Безлічний, *а. zahllos Зап. К. Фр.*
Безлюдє, *п. ТР. 147. Гуш. III. II.*
94 Menschenleere, Einöde, *f.*

Безлюдько, *т. Menschenfeind,*
-hasser, *т. Левч.* [wüst.

Безлюдний, *а. menschenleer, öde,*
Безлюдніти, *в. п. sich entvölkern.*

Безлюдувати, *в. п. Кч. 63 men-*
schenleer sein, öde bleiben.

Безмаль, без-мала, *adv. mit gerin-*
ger Ausnahme, fast. [Stock.

Безма́ток, -тка, *т. weisselloser*
Безме́жний, *а. grenzenlos, uner-*
messlich, *У. КУ. Фр.*

Безме́жність, -ости, *f. Grenzen-*
losigkeit, Unermesslichkeit, *f. [лостний.*

Безми́лосердний, *а. s. Безмі-*
Безмі́лостний, *а. V. B. КУ. er-*
barmungslos, unbarmherzig, schonungslos.

Безмі́сльний (-мі́сний) *а. Фр.*
gedankenlos. [kenlosigkeit, *f.*

Безмі́сльність, -ости, *f. Gedan-*
Безмін, (-мін), *т. Schnellwege, f.*
Desmer, т. [f. Св. Фр.

Безмі́р, [м'ір-], *т. Unermesslichkeit,*
Безмі́ре, *п. Grenzenlosigkeit, f. Mi.*
II. 403. Ніс. [los; grenzenlos.

Безмі́рний, *а. unermesslich, mass-*
Безмі́стний, *а. ohne Stelle, ohne*
Anstellung, См. [stumm.

Безмо́вний, *а. sprachlos, lautlos,*
Безмо́зкий (-зг-), *а. hirnlos, ge-*
hirnlos, unvernünftig, *С. I. 147.*

Безмо́стий, *а. ohne Brücken. [lich.*
Безмяте́жний, *а. † У. ruhig, fried-*
Безнаді́йний, *а. hoffnungslos.*

Безнаді́йність, -ости, безнадія
Шл. f. Hoffnungslosigkeit, f.

Безнапа́стний, *а. М. II. 135 sorg-*
los, sorgenfrei. [тічний.

Безнапрямний, *а. Пол. s. Аста-*
Безнаре́мний, *а. КУ. I. 150 lei-*
denschaftslos. [lig.

Безнаслідний, *а. erblos, heimfäll-*
Безнаста́нно, *adv. ohne Unterlass.*

Безнача́ток, -тка, *т. МШ. Dasein*
ohne Anfang, *п.*

Безневінний, *а. unschuldig,*

schuldlos, unverschuldet *АД. I. 187. Mi.*
II. 403. [Неві́нність.

Безневінність, -ости, *f. См. s.*
Безніто́чний, *а. В. ohne Staub-*
fäden. [terhosen ist.

Безногаві́чник, *т. der ohne Un-*
Безно́гий, *а. ohne Fuss, ohne*
Füsse, fusslos.

Безно́сий, *а. ohne Nase.*

Безо́боронний, *а. ohne Befesti-*
gung, *К. wehrlos.* [losigkeit, *f.*

Безо́боронність, -ости, *f. Wehr-*
Безобла́чний, *а. wolkenlos, Фр.*

Безобла́чність, -ости, *f. Wol-*
kenlosigkeit, *f.*

Безово́чний, *а. К. fruchtlos.*

Безово́чність, -ости, *f. Frucht-*
losigkeit. *f.* [los; unverhohlen, *Пар.*

Безогля́дний, *а. В. rücksichts-*
Безодві́тний, *а. Макс. die Ant-*
wort versagend, schweigend; 2) recht-

Безодго́бно, *adv. М. II. 199*
Безо́день, *а. безодня, f. а. s. Ч. I.*
40 s. Бездна.

Безодмінно, *adv. unveränderlich,*
ohne Abwechslung; ohne Unterlass.

Безодмо́вний, *а. ohne Wider-*
rede, sanft.

Безодмо́вність, -ости, *f. М. III.*
80 sanfter, stiller Charakter, Geduld, f.

Безо́дній, *а. s. Бездо́нний Ог. 206.*
Безодпо́чійно, *adv. М. III. 30*
rastlos.

Безо́кий, *а. eines Auges beraubt.*
Безо́красний, *а. К. ungeschminkt.*

Безо́повідний, *п. unangemeldet.*
Безору́жити, *в. а. entwaffnen, Др.*

Безосно́вний, *а. unbegründet,*
grundlos. [т. Grundlosigkeit, *f. Пар.*

Безосно́вність, -ости, *f. Ungrund,*
Безоспо́рно, *adv. Шл. unstreitig.*

Безо́стий, *а. ohne Gräten s. Без-*
ві́стний II. [ermesslich.

Безо́сяжний, *а. unfassbar, un-*
Безпазо́рний, *а. ohne Krallen, Пол.*

Безпа́льок, -лька, *т. безпа́лький,*
а. ohne eines Fingers.

Безпа́мятний, *а. ohne Gedäch-*
tis, vergesslich *ВБ.; 2) sinnlos; 3) un-*
bedacht, sorglos.

Безпа́мятність, -ости, *f. Ge-*
dächtnismangel, *т. Vergesslichkeit, f.*

Безпáрий, *a.* nicht in einem Paar, allein, *Ст.* ungeraart. [pass.

Безпáшпóртний, *a.* ohne Reise-

Безпéка, *f.* *Ф.* s. Обезпéка; 2) Furchtlosigkeit, Verwegenheit, *f.*

Безперевóдно, *adv.* unerschöpflich, ununterbrochen. [Kettenbruch, *m.*

Безперерýвний, *a.* -а дробь *Кн.*

Безперерýвність, -ости, *f.* Continuität, *f.* [aufhörlich, *Ог.* 115.

Безперéстань, (-áнно) *adv.* un-

Безперестáнный, *a.* unaufhörlich, ununterbrochen, unablässig.

Безперестáнність, -ости, *f.* Unaufhörlichkeit, *f.*

Безпéреч, *adv.* *II.* unstreitig, unbedenklich; *Ог.* 115 widerspruchlos.

Безперéчний, *a.* ohne Widerstand; unstreitig, sicher, unleugbar.

Безперéчність, -ости, *f.* Unstreitigkeit, Unleugbarkeit, *f.*

Безпéрий, *a.* unbefiedert.

Безпéчити, *v.* *a.* bürgen, versichern, garantieren.

Безпéчний, (-пéшн-), *a.* sorglos, rücksichtslos; 2) sicher, fest, ohne Anstand. [keit; 2) Sicherheit, Festigkeit, *f.*

Безпéчність, -ости, *f.* Sorglosigkeit
Безписьмéнщина, *f.* *К.* Ungeheimtheit, *f.*

Безпит'я (-é), *n.* *А.Д.І.* 335 Durst, *m.*

Безпідстáвний, *a.* s. Безоснóвний.

Безпíхвйчний, *a.* ohne Scheide, *B.*

Безплáтний, *a.* unbezahlt, ohne Entgelt, gratis.

Безплáтність, -ости, *f.* unbezahler, freier Genuss.

Безплемíнный, *a.* s. Безрідний.

Безплóдний, *a.* unfruchtbar, fruchtlos. [barkeit, Fruchtlosigkeit, *f.*

Безплóдність, -ости, Unfrucht-

Безплóтний, *a.* *Фр.* körperlos.

Безповéрхий, *a.* ohne Stockwerke, *Фр.* [gleichlich.

Безподобéнный, *a.* *Кл.* unver-

Безподобний, *a.* unförmlich.

Безподобність, -ости, *f.* Unförmlichkeit, *f.* *Пар.*

Безпожитóчний, *a.* nutzlos, *До.*

Безпозвонóчний, *a.* *pl.* -і животíни wirbellose Thiere, (*Evertebrata*), *Пол.*

Безпóкій, -кóя, *m.* Unruhe, stür-

Безпоко́йний, *a.* ruhelos, unruhig.
Безпоко́їти, *v.* *a.* beunruhigen, stören. [dert.

Безпóльний, *a.* ackerlos, unbefel-

Безпомі́че, *n.* *T.* s. Безпомóчність. [мог-]

Безпомі́чний, безпомóгий *Ст.* безпомóшний, *a.* *Кв.* *II.* 104. hilflos.

Безпомóчність, -ости, *f.* Hilflosigkeit, *f.* hilfloser Zustand.

Безпопівський, *a.* *Др.* ohne Pfaffen.

Безпопýстний, *a.* unnachsichtlich, *Term.*

Безпорóчний, *a.* s. Непорóчний.

Безпóрткий, *a.* ohne Hosen, *Фр.*

Безпорядно, *adv.* ordnungslos, verworren.

Безпосáжний, *a.* ohne Mitgift.

Безпосерéдний, *a.* unmittelbar.

Безпосерéдність, -ости, *f.* Unmittelbarkeit, *f.*

Безпощáдний, *a.* schonungslos.

Безпощáдність, -ости, *f.* schonungsloses Verfahren.

Безпáвв, *Term.* *К.* безпáвство *Ф.* *n.* Gesetzlosigkeit; 2) s. Беззакóнство.

Бéзпáвильний, *a.* regellos, *Гол.*

Безпáвний, *a.* widerrechtlich, ungesetzlich, unrechtmässig, unbefugt, *Term.*; 2) rechtlos.

Безпáвність, -ости, *f.* Ungesetzlichkeit, Unrechtmässigkeit; 2) Rechtlosigkeit, *f.* [los, schrankenlos.

Безпреді́льний, *a.* *Зг.* grenzen-

Безпредметóвий, *a.* gegenstandslos, *ВВ.* [accentuirt, accentlos.

Безприву́чний, *a.* *Гол.* nicht

Безпримі́рний, *a.* beispielloos.

Безпристрáстний, *a.* leidenschaftslos, ruhig, neutral.

Безпристрáстність, -ости, *f.* Leidenschaftslosigkeit, *f.* Gleichmuth, *m.*

Безпристро́вий, *a.* *B.* unorganisch. [ний, *a.* obdachlos.

Безприту́лий, *Ст.* безприту́ль-

Безприхй́льний, *a.* *К.* ohne Zuflucht, obdachlos.

Безпричáстний (-чáсн-), *a.* *М.* *II.* 199. *III.* 29. theilnamlos, gleichgiltig; 2) unversehrt.

Безпри́ютний, *a.* *Кв.* 316 ohne Fach u. Dach, obdachlos, ohne Zufluchtstátte; hilflos, *III.* *I.* 386.

Безпробудний, *a. K.* nicht aufzuwecken, *n.* zu erwecken.

Безпромінно, *adv.* unabänderlich, unfehlbar, unwiderruflich. [tet, dunkel.]

Безпросвітний, *a. IT.* unerleuchtet.

Безпротівний, *a.* unweigerlich, *Пар.*

Безпутє, безпутєтво, *K. n.* Irrweg, *m.*; 2) Ausschweifung, *f.* Vergehen, *n.*; безпутя, *adv.* vergebens, nutzlos.

Безпутиця, *Марк.* 105. schlechter Weg, Unweg, *m.*

Безпутний, *a.* unwegsam; 2) * ausschweifend, liederlich.

Безпятий, *a.* ohne Ferse.

Безрадний, *a.* rathlos, unberathen.

Безрадність, -ости, *f. s.* Непорядність.

Безрахунковий, *a.* ohne Rechnung, ohne Buchführung, *ВВ.*

Безребрий, *a.* ohne Rippenknochen, rippenlos; 2) hagerdünn.

Безрелігійний, *a.* irreligiös.

Безрелігійність, -ости, *f.* Irreligiosität, *f.*

Безрїбє, *n.* Mangel an Fischen, *m.*

Безрїбний, *a.* ohne Fische, fischarm. [Безрїга.]

Безрїг, -рїга, *m.* ohne Hörner, *s.*

Безрїдний, *a.* ohne Familie, verwaist, verlassen, *МШ.*

Безрїк, на-бєз-рїк, *adv.* (= на через рїк) über ein Jahr, *Ог.* 230; *gew.* = niemals, *s.* Безвїк, *Мі.* II. 403.

Безробіте, *T. n.* безробітниця, *f.* Под. Arbeitsmangel, *m.*

Безробітний, *a.* arbeitslos, *Фр.*

Безрїботиця, *f.* *Фр. s.* Безробіте.

Безрїга, *f.* Schwein, *n.*

Безрїда, *m.* безродїнный, *a.* *ВВ.* *s.* Безрїдний.

Безрїжець, -жця, *m.* Ohnsporn, Ohnhorn, *n.* (*Aceras anthropophora*).

Безрїжий, *a.* Schwein-, *Ф.*

Безрозлїчний, *a.* indifferent, *Пол.*

Безрозсвітний, *a.* lichtlos, lichtleer, von undurchdringlicher Finsternis, *Фр.*; rettungslos, aussichtslos.

Безрозсудний, *a.* unüberlegt.

Безрозсудність, -ости, *f.* Unüberlegtheit, *f.* *Пар.*

Безрозумний, *a.* unverständlich, *До.*

Безрїт, *m.* Ohnmund, *m.* (*Phascum*).

Безрукавий, *a.* ohne Aermel, aermellos. [schuhe tragend, *Зг.*

Безрукавїчний, *a.* keine Hand-
Безрукавка, *f.* *Ч. IV.* 702 Jacke ohne Aermel, *f.*

Безрукїй, *a.* ohne Hände, ohne eine Hand, mit abgehauenen Händen.

Безрїдність, -ости, *f. Te.* Unordnung, Verwirrung, *f.*

Безсамовїжий, *a.* unbewusst, *Др.*

Безсвїдомий, *a.* bewusstlos, ohne Bewusstsein, unbewusst.

Безсебїлий, *a.* bewusstlos, *vgl.* *Обезсебїти, Gr.* 17. [*m.* Einöde, *f. K.*

Безседа, *f.* Platz ohne Ruhstätte, *Безсердєчний, a.* herzlos, ohne Gemüth, gefühllos, *Фр.* [Herzlosigkeit *f.*

Безсердєчність, -ости, *f. Фр. K.*

Безсерєжний, *a.* *III. I.* 376. ohne серєжки?

Безсїлє, *n.* Kraftlosigkeit, Schwäche, *f. T.* [kraftlos.

Безсїлий, безсїльний, *a.* schwach, *Безсїльність, -ости, f.* Kraftlosigkeit, Schwäche, Indolenz, *f.* [den.

Безсїльнїти, *v. n.* schwächer werden

Безсїлок, -лка, *m.* Schwächling, *ГБ.* [ganz schwaches Mägdelein.

Безсїлочка, *f. dim. M. III.* 144.

Безсистємний, *a.* ohne System.

Безсистємність, -ости, *f.* Systemlosigkeit, *f. T.* [ohne Befruchtung.

Безсїменний, *a.* ohne Samen, *Безслава, f. TP.* 265; *безславе, n. III. II.* 76. Ruhmlosigkeit, Schmach; Entehrung, *f.*

Безславий, *KV.* безславний, *a.* *III. I.* 58 *ruhlos*; 2) *ehelos, ruchlos.*

Безслих, пїтї в безслихи verschollen sein. *На.*

Безслїдно, *adv. Kn.* spurlos.

Безслїзний, (-слє-), *a.* thränenlos, *He.* los *ВВ.*

Безслївний, *a.* ohne Worte, laut-
Безслївно, *adv. Ру. s.* Безуслївно.

Безсмєртїє, *n.* *V.* безсмєртність, -ости, *f.* Unsterblichkeit, *f.*

Безсмєртки, *pl.* Immortellen, *pl.* (*Xeranthemum*).

Безсмєртний, *a.* unsterblich.

Безсобразний, *a.* unanständig.

Безсобразність, -ости, *f.* Unanständigkeit, *f. Пар.*

Безсѳвѳстний, *a.* gewissenlos.
 Безсѳвѳстність, -ости, Gewissenlosigkeit, *f.*
 Безсогласність, -ости, *f.* Кос. Missklang, *m.* Disharmonie, *f.*
 Безсонне, *n.* TP. 169 wacher, schlafloser Zustand.
 Безсонний, *a.* schlaflos.
 Безсонниця, *f.* und *pl.* Schlaflosigkeit, *f.* Под.
 Безсоромно, *adv.* schamlos.
 Безсоромний, *a.* schamlos, unverschämt. [losigkeit, Unverschämtheit, *f.*
 Безсоромність, -ости, *f.* Scham-
 Безспѳрний, *a.* unstreitig, unbestritten, *Term.*
 Безсребрѳник, *m.* der Uneigennützige (gew. v. heil. Kosmas u. Damian); 2) безсребрѳники польскі, Tag Allerheiligen (1. November).
 Безстѳда, безстѳдниця, *f.* Кс. II. 97. schamlose Metze, liederliche Dirne, Prostituirte. [Безст- с. Безвет-.]
 Безсторонний, *a.* unparteiisch, parteilos, unbefangen.
 Безсторонність, -ости, *f.* Unparteilichkeit, *f.* [страстний.
 Безстрастний, *a.* V. s. Безпри-
 Безстрашний, *a.* furchtlos, *Py.* [*m.*
 Безсудѳ, *n.* K. rechtlose Zustände, *pl.*
 Безсумлѳний, *a.* бесумлѳність, *f.* с. Безсѳвѳстний etc. [II. 179.
 Безсумний, *a.* ungetrѳbt, froh *M.*
 Безсумнѳвѳсть, -ости, *f.* Unzweifelhaftigkeit, *f.* Пар. [heit, Sorgenfreiheit, *f.*
 Безсумність, -ости, *f.* Ungetrѳbt-
 Безсущество, *n.* V. das Nichtsein. [Безст- с. Безщ-.] [schick, *n.*
 Безталѳне, *n.* Unglѳck, Missge-
 Безталѳнный, *a.* unglѳcklich.
 Безталѳниця, *He.* д. безталѳн-
 нѳчка, *f.* M. I. 71 die namenlos Unglѳckliche.
 Безтѳнный, *a.* ohne Hѳrde.
 Безтѳлѳсний, Пар. безтѳлѳный, *He.* *a.* kѳrperlos, unkѳrperlich.
 Безтѳлѳсність, -ости, *f.* Kѳrperlosigkeit, Unkѳrperlichkeit, *f.* Пар.
 Безтолкѳвий, *a.* sinnlos, unsinnig, *He.* [heit, *f.*
 Безтолѳч, *f.* Ungereimtheit, Dumm-
 Безтравѳ, *n.* безтравѳця, *f.* Grasmangel, *m.*

Безтравѳний, *a.* graslos, unbegrast.
 Безтрепѳтний, *a.* ohne Furcht, *K.*
 Безтѳмний, *a.* gedankenlos, ohne Begriffsvermѳgen.
 Безтѳмність, -ости, *f.* Gedankenlosigkeit, *f.* Unverstand, *m.*
 Безувѳти ся с. Бізувати ся.
 Безувѳрний, *a.* s. K. s. Бузувѳрний.
 Безугѳвно, безугѳву, *adv.* Под. ohne Unterlass, ununterbrochen, *Лев.*
 Безуздний, *a.* KV. zѳgellos.
 Безулька, *f.* Nebenfl. d. Рѳбниця.
 Безум. *m.* Thor, *m.* Фр.
 Безумѳ, *n.* Ч. II. 492. Thorheit, *f.* Unsinn, *m.*; 2) Verfѳhrung, *f.* (vgl. збезу-
 мити ся).
 Безумен, безумний, *a.* unvernѳnf-
 тиг, unsinnig, thѳrlich, toll.
 Безумиця, В. безумиця, *f.* H. 247 Thorin, die Thѳrliche, 2) bethѳrend.
 Безумѳвно, *adv.* T. s. Безуслѳвно.
 Безумство, *n.* K. Thorheit, *f.*
 Безумствувати, *v.* *n.* sich thѳ-
 richt, verrѳckt zeigen. [erstem Kalb.
 Безушка, *f.* zweijѳhrige Kuh mit
 Безупѳнный, *a.* ohne Unterlass, unablѳssig.
 Безурѳдний, *a.* anarchisch, wѳst, *K.*
 Безусий, *a.* ohne Schnurrbart.
 Безусилѳво, *adv.* M. III. 30
 schlaflos, ruhelos, rastlos, ohne zu ruhen.
 Безуслѳвний, *a.* unbedingt, be-
 dingungslos. [dingtes Verhѳltnis.
 Безуслѳвність, -ости, *f.* unbe-
 Безуспѳшний, *a.* V. vergeblich,
 fruchtlos, erfolglos.
 Безуспѳшність, -ости, *f.* Ver-
 geblichkeit, *f.* Fruchtlosigkeit, *f.*
 Безухий, *a.* ohne Ohren.
 Безучѳстний, *a.* theilnahmslos, Фр.
 Безформний, *a.* formlos, unfѳrm-
 lich, ungestaltet.
 Безхѳтник, *m.* der Obdachlose, *K.*
 Безхѳтний, *a.* ohne Hѳtte, obdachlos.
 Безхѳвстий, *a.* ungeschwѳnzt,
 schwanzlos. [(Ecaudata).
 Безхѳвстки, *pl.* Froschlurche, *pl.*
 Безхѳтрий, *a.* ohne List, arglos, См.
 Безхлѳбе, (-я), *n.* Brotmangel, *m.*
 Hungernoth, *f.*
 Безхлѳбний, *a.* АД. I. 111 Brod-
 mangel leidend, brodlos; 2) unfruchtbar.
 Безцѳрний, *a.* ohne Kѳnig, Др.

Безцільний, *a.* ziellos, zwecklos, planlos. [losigkeit, Planlosigkeit, *f.* ВВ.

Безцільність, *-ости, f.* Zweck-

Бєзцін, *за* — um den Spottpreis, spottbillig.

Безцінний, *a.* werthlos.

Безцінність, *-ости, f.* Unschätzbarkeit, *f.* Term.

Безчасу, *adv.* unzeitig, zu früh.

Безчелувати, *v. a.* Ga. II. 54 unmässig sein.

Безчерешковий, *a.* mit ungestielter (sitzender) Blüthe (sessilis).

Безчєствє, *n.* Кв. II. 34 III. II. 236 Unehre, Schmach, Schande; Ehrenbeleidigung, *f.* Ос. (61) VI. 166.

Безчєстїти, *v. a.* entehren, schmähen, beschimpfen.

Безчєстний, *(-чєстн-)* *a.* ehrlos, unehrlich; *-є дєрево* s. Тополь.

Безчєстник, *m. d.* Ehrlose, Nichtswürdige, Schurke, *m.* Ф. [lichkeit, *f.* Пар.

Безчєстність, *-ости, f.* Unehre-

Безчїне, *n.* Макс. Unthat, Missethat, *f.*

Безчїнний, *a.* unthätig, arbeitslos.

Безчїнність, *-ости, f.* Unthätigkeit, *f.* [liche Anstellung.

Безчїновний, *a.* Бїл. ohne ämt-

Безчинувати, *s.* Дармувати.

Безчоловіче, *n.* Ко. 139 Entmenschung, *f.* [lich, КУ.

Безчоловічний, *a.* unmensch-

Безчувствєнний, *До.* безчїний, *Т.* безчїтївний, *К.* безчїтїний, *a.* gefühllos, empfindungslos.

Безчувствєнність, *До.* безчїність, *безчїтїність, -ости, (-чївн-)* *f.* Gefühllosigkeit, Unempfindlichkeit, *f.*

Безшабєльний, *a.* ohne Säbel *Кв.* 226.

Безшєлєстно, *adv.* В. geräuschlos.

Безшапковий, *a.* ohne Mütze.

Безштєнко, *m.* С. I. 185 der Hosenlose, Sansculotte, *m.*

Безшумний, *a.* ПIII. geräuschlos.

Безщєсний, *a.* unglücklich; elend.

Безщєсниця, *f.* Ч. V. 473 ПГ. die Unglückliche. *gemach, n.*

Безщєствє, *n.* М. I. 44 Unglück, Un-

Безщотократно, *adv.* КУ. unzählige Male.

Бєз'язький, *a.* ohne Zunge, III. II. 22.

Бєз'язьчник, *m.* Einblatt, *n.* Nat-
terzunge, *f.* (Ophioglossum vulgatum).

Бєйбас, *s.* Бєльбас.

Бєйканє, *n.* das Schreien „а бий!“
zum Verscheuchen des Raubthieres.

Бєйкати, *v. a. e.* Raubthier durch
Schreien verscheuchen.

Бєкас, *m.* лєний Waldschnepfe, *f.*
(Scolopax rusticola). [schnepfenschrot, *n.*

Бєкаєйник, *m.* С. I. 237 Wald-
Бєкати, бєкнути, *v. a.* blöcken,
mucksen.

Бєкєт, *m.* Кв. 308 Vorposten, vor-
geschobener Wachposten.

Бєкєша, бєкєшка, *f.* Pekesche, *f.*
weibl. Pelzkleid; eng anliegender Uiber-
rock mit Schnüren u. Quasten besetzt.

Бєкса, *m. f.* Greiner, Heulmeier, *m.*

Бєльбас, *m.* feistes, bausbackiges
Kind; Bengel, *m.*

Бєльбахи, *pl. s.* Бєбєхи, тєльбухи.

Бєлєбєнь (-бїнь), -бїня, *m.* höher
gelegener Platz; Bühel, *m.* Anhöhe, die
dem schlechten Wetter ausgesetzt ist,
Лєвч.; 2) das Ende, der Ausgang eines
Dorfes.

Бєлєса, *f.* Viehkoth, *n.* Gr. 17.

Бєлєлюга, *f. s.* Сукровиця.

Бєлєлюжити, *impers.* vom gar-
stigen Wetter.

Бєлєна, (— барабля), *f.* knolliger
Nachtschatten (Solanum tuberosum).

Бєлєндїти, *v. a. s.* Баландїти.

Бєлєноватї, *pl.* Nachtschatten-
Gewächse, Tollkräuter, *pl.* (Solanaceae).

Бєлєх, *m.* Schuster; 2) Gerber, *m.*

Бєлє, *adv.* Ч. III. 399. ?

Бєлькотун, *s.* Лєпетун, *Лєвч.*

Бєльмєс, *m. s.* Бовван.

Бємул, *m.* Н. 122 s. Дурєнь, Lüm-
mel, *m.* [pediot.

Бєнєдєо, Бєнєгда, Бєнько, *m.* Бє-
Бєнєря, *f.* Н. 280 s. Лїхо, трїстє ?

Бєндюги, (*d.* бєндюжки) *pl.* Art
niedriges Fuhrwerk mit zwei Rädern ;
2) Last-, Streifwagen, *m.*

Бєндюжний, *a.* aufgespreizt.

Бєнєйна, *f.* Benzoëbaum, *m.* (Ben-
zoïn officinale). [sobі.

Бєнїтувати, *v. a. s.* Марикувати

Бєнкарт, *m. s.* Байєрфк.

Бєнкет, *m.* Bankett, Festmal, *n.*
Schmaus, *m.*

Бенкетар, *т. К. Zecher, т.*
 Бенкетоване, *н. das Schmausen,*
 Zechen. [gelage halten, schmausen.
 Бенкетувати, *в. а. Festmal, Fest-*
 Бенкетник, *т. Schmauser, т.*
 Бентэжити, *в. а. К. beunruhigen,*
 behelligen, Unrecht jmdem zufügen.
 Бер, *т. Steig, Fusssteig; Fusssteg, т.*
 Бербеніця, *ф. Fass, н. (bes. für*
 Käse). [101. 102.
 Бэрва, *ф. Stegbrücke, ф. Гол. III.*
 Бервенб, *т. Гол. гр. 79 Stamm,*
 Block, Balken, *т.*
 Бервінок, *с. Барвінок. [Wacht, ф.*
 Бэрда, бэрдов, бэрдова, *ф. с. Варга,*
 Бердэш, -иш, *т. Streitaxt, ф. Св.*
 Бердінка, *ф. dim. с. Барда.*
 Бердїш, *т. Art Weissfisch (Leucis-*
 cus cultratus). [berkämmen, *т.*
 Бэрдник, *т. Verfertiger von We-*
 I. Бэрдо, (*д. бэрдечко*), *н. Weber-*
 kamm, *т. Weberblatt, н.*
 II. Бэрдо, *н. Ч. II. 93 todte Hand*
 od. todter Fuss.
 III. Бэрдо, *н. pl. бэрда Abgrund, т.*
 tiefe Schlucht; 2) Steile, Jähe, *ф.*
 Бердулэць, -лца, *т. — ріжкий,*
 rostfarbige Alpenrose, Schneerose, *ф. (Rho-*
 dodendron ferrugineum).
 Бэрдя, *ф. Stegbrücke, ф. Balken, Пет.*
 Береббйка, *ф. с. Бербеніця.*
 Береборчастий, *а. Сб. I. 357 -а*
 скатерть gemustert. (?)
 Бэревна, *ф. Кл. Pfahl, т.*
 Бэрег, (-ріг, *д. беріжок*), *т. Ufer,*
 Gestade, *н. Strand, т. Küste; 2) Rand,*
 Saum, *т.; 3) Hügel, * берера пусгати сѣ*
 das Ufer verlassen: allen Halt u. alle
 Rücksicht in Ausgelassenheit verlieren,
 ausser Rand u. Band gehen. [göttin, *ф.*
 Берегіня, *ф. Не. Цр. IX. 499 Ufer-*
 Берегівка, *с. Берегўлка.*
 Берэговий, *а. с. Бережній.*
 Береговина, *ф. Uferstich, т. Ufer-*
 landschaft, *ф. Не. [stelze, ф. (Motacilla).*
 Берегўля, бэрегўлка, *ф. Bach-*
 Берэгтї, *с. Беречї, (берегчї).*
 Берэжа, *а. ф. с. Жерэбна, trächtig.*
 Берэжанка, *ф. Strändling, т. (Li-*
 torolla), *Пет.*
 Берэже, *н. coll. II. die Ufern, pl.*
 Берэжина, *ф. с. Бэрег; 2) с. Зарінок.*
 Берэжїстий, *а. mit wohl entwi-*

ckelten, weiten od. hohen Ufern, *Ч. IV.*
 438 *К.*

Бережїне, *н. Hut, Abwehr, Acht-*
 Бережній, *а. vom Ufer, vom Rand;*
 -эсно von trockener, sonniger Wiese, Hü-
 gelheu; -а вода *МШ. Trink- Land-Süss-*
 wasser, *н.*

Бережнійк, *с. Побережнійк. [gel.*
 Бережок, -жка, *т. bewaldeter Hü-*
 I. Берэза, *ф. Birke, ф. Birkenbaum,*
т. (Betula alba). [лядникї, т.

II. Берэза, *т. Anführer der ко-*
 Бэрезень, -зня, *т. Monat April.*
 Берэзина, *ф. Birkenholz, н.*

Березівка, Березова, *ф. Гол. Ne-*
 benflüsschen der Бачка u. Стир; b)
 Nebenfl. des Прут; 2) Branntwein *т.*
 worin Birkenknospen eingethan worden
 (als Heilmittel); 3) Art grosser Hechte
 die im Mon. Бэрезень laichen.

Берэзка, *ф. Zaunwinde, ф. (Convol-*
 vulus sepium) *II.*

Березнійк, (*д. березничок*), *бе-*
 резняк, *Ч. III. 429 т. Birkenhain, т.*
 Birkengehölz, *н. [lern, pl. (Betulaceae).*

Березоватї, *pl. Birkenartige, El-*
 Березовень, -вня, *ТР. 55 Берез-*
 озбл, *т. с. Бэрезень. [des Стрий.*

Березовець, -вця, *т. Nebenfl.*
 Березовий, *а. birken.*

Березовіця, *ф. Birkensaft, т. Bir-*
 kenwasser, *н.*

Берэздо, *н. Birkenrinde, ф. Пет.*
 Березтїнка, *ф. Heideerde, ф. Пет.*

Берэка, *ф. с. Богоробник 2).*
 Берэлик, *т. kleiner Bohrer.*

Беремінний, *а. с. Бременний, Цар.*
 Бересклэт, *т. warziger Spindel-*
 baum (Evonymus verrucosus).

Бэрест, *т. langstielige Rüster (Ul-*
 mus effusa). [holz, *н.*

Берестїна, *ф. с. Бэрест; Rüster-*
 Берестник (-няк), *т. Rüsterwald,*
т. Rüstergehölz, н. [rüstern.

Берестовий, *а. aus Rüterholz,*
 Беречэска, *ф. Н. е. полонїна.*

Беречї, берегчї, [берегў, бэрэ-

жэш], *в. а. hüten, bewahren, bewachen;*
 — ся sich hüten *с. Стеречї.*

Бержўля, *ф. Веин. einer Kuh.*
 Берихвіст, -бста, *т. Glareola me-*
 lanoptera.

Бэріг, *с. Бэрег.*

Беріжно, *adv.* s. Оберіжно.
Берізка, *f.* M. I. 157 Flachsseide,
f. (*Cuscuta epilinum*).

Беркіць, *int.* beim jähen Falle
kopfüber: ritsch! [10 Pud.

Берковець, -вця, *m.* Gewicht von
Беркут, *m.* Steinadler, *m.* (*Aquila*
fulva), *Пем.*

Берлик, *m.* Mütze, *f.* V.

Берлін, *m.gr.* Eilwagen, Omnibus, *m.*

Берло, *n.* Stab, *m.* Scepter, *n.* [ліг.

Берлога, *f.* III. II. 27 *См.* s. Бар-

Берлоносець, -сця, *m.* Scepter-
träger, *m.* Кл. [тати ся.

Бертація, Ч. III. 7 s. Обер-
Бертянска ріка, *Гол.* nördl. Ne-
benfl. der Tіса.

Беручкый, *a.* Левч. s. Бмкый.

Берфелб, *n.* берфеля, *f.* durchlö-
cherter Halter des Kessels am Henkel
in d. Sennhütte (коліба).

Берце, *n.* *dim.* Wgr. IX. s. Бер.

Бесáги, бесéги, *pl.* Doppelsack,
Quersack, *m.* (*bisaccium*).

Беседа, *f.* herumziehendes u. schmau-
sendes Hochzeitsgefolge, *III.*

Беседувати, *v. n.* P. I. 170 schmau-
sen, sich unterhalten, festiren; 2) s. Бес-
сідувати, *Кв.* II. 150.

Бесекур, *m.* Art Pflanze. [*n.*

Бесіда, *f.* Sprache, Rede, *f.* 2) Casino,

Бесідиця, *f.* s. Бесіда.

Бесідка, *f.* *dim.* s. Бесіда; 2) klei-
nes Schreiben, Liebesbrief, *m.* [ліг.

Бесідливий, *a.* gesprächig, redse-
Бесідувати, бесідити, *v. a.* spre-
chen, reden.

Бесіжнік, *m.* Einbeere, *f.* (*Paris*
quadrifolia); — огородний, Malve, *B.*

Бескэди, *pl.* C. II. 182 Felsen, Berge,
Bergklüfte, *pl.* [Левч.

Бескэдина, *f.* schroffer Bergabhang,
Бескид, *m.* Beskid, *m.*; Gebirge
übhpт, *n.*

Бескідский, *a.* Beskiden-, Bes-
kids-. [auf den Gebirgen Vieh weiden.

Бескидувати, *v. n.* im Beskid,
Беспэка, *Ф.* *Ир.* III. 278 s. Без-
пэка 2).

Бестійский, *a.* bestialisch, *Фр.*

Бэта, *f.* s. Кебэта. [Бэтуг.

Бетэга, *f.* Krankheit; *f.* 2) *pl.* s.

Бетэжний, *a.* krank.

Бэти, *s.* Бічи, бігати *R.* 138.

Бэтка, *f.* *Сб.* I. 300 s. Гриб.

Бэтуг, *m.* Kehrlicht; *Kaff.* *n.* Auswurf
vom Getreide, *m.*

Бех, *m.* s. Бешіха; 2) Wasserschier-
ling, *m.* (*Cicuta virosa*). [II. 143.

Бэхати, *v. a.* wuchtig schlagen, *Кв.*

Бецьком, *adv.* — поспыти fest,
stark einschlafen.

Бецман, *m.* s. Байтала.

Бэцок, -чка, *s.* Бэльбас 1).

Бечівка, *f.* *K.* Seil, *n.* grober Spagat.

Бэчка, *f.* aufgeblüthete Weide, Wei-
denreis, *m. s. d. f.* (*s.* Бічик, бічка).

Бечковий, *a.* -а неділя Palmsonn-
tag, *m.* (*s.* Бичковий). [heitsstoffe.

Бешэги, *pl.* ansteckende Krank-

Бешіха, *f.* Rothlauf, *m.* *Пом.* III. 15.

Бешішник, *m.* Heilkraut gegen
бешіха: *Chenopodium hybridum*.

Бешкет, *m.* *K.* böser Streich; Un-
ehre, Unbill, *f.* Leid, *n.* *Пем.* *Пом.* II. 29.

Бешмэт, *m.* Art Oberkleid, *C.* II. 18.

Бештаніна, *f.* Schelten, *n.*

Бештати, *v. a.* schelten.

Бжук, бжун, *m.* Rosskäfer, *m.*

Бжуніти, *v. n.* summen.

Бжур, *m.* Zwerggätsch, *m.* (*Sambu-*
cus ebulus). [ker, *m.*

Бздик, *m.* старий — Farzer, Stän-

Бздіни, *pl.* бздо, *n.* Farz, Furz, *m.*

Бздірка, *f.* s. Здірка.

Бздіти, бзднути, *v. n.* farzen, Winde
lassen, fisten.

Бздьоха, *f.* Pferde-Lausfliege, *f.*

Бздун, *m.* s. Бздик; 2) Blatt-
wanze, (*Cimex bassarum*); 3) Land-
wanze, *f.* (*Geocoris*). [coperdon), *Пем.*

Бздунка, *f.* Stäublingpilz, *m.* (Ly-

Бздюх, *m.* бздюха, *f.* s. Бздун 2), 3).

Бзенэць, -нця, *m.* *N. e.* Berges.

Бзик, *m.* Biesfliege, *f.* [*nigra*].

Бзинá, *f.* Hollunder, *m.* (*Sambucus*

Бзюк, *m.* s. Бжур.

Би [бы], *conj.* s. Шобі; 2) -би (-б)
als Bestandtheil des Conditionalis: давби

würde geben; angehängt anderen Con-
junctionen u. Partikeln: коліби, слиби,

якби, бодáйби, чому́би, се-б, щэби u.
A. Og. 212, 9. 213, 10.

Бівний, *a.* im Uiberfluss, reichlich.

Бивнувати, *v. n.* чимось *B.* Ui-
berfluss an etw. haben.

Бѣга, *f.* Lüsterheit, Leidenschaft, *f.*
 Бѣлѣр, *m.* Stock, Knotenstock, *m.*
 Бѣласень, -сня, *m.* Bengel, Trottel, *m.*
 Бѣли збивати *s.* Бѣйдикѣ бѣти.
 Бѣдзати, бѣдзати ся, *s.* Кѣдзати ся.
 Бѣдзень, *m.* *s.* Кѣдзень.
 Бѣдзавка, *f.* Bremse, *f.* (Oestrus);
 2) Pferdelausfliege, *f.* (Hippobosca equina).
 Бѣдлѣна, *f.* *s.* Товѣрина, Horn-
 vieh, *n.* (Schaf, *n.*)
 Бѣдлѣчий, *s.* Товѣрѣчий. [рина.
 Бѣдлѣ, -ѣти, бѣдлѣтко, *n.* *s.* Товѣ-
 Бѣзбач, *s.* Бѣзбач.
 Бѣзвно, *adv.* sicher, zweifelsohne.
 Бѣк, *m.* Ochs; Stier, *m.*; 2) Pon-
 ton, *m.*: мѣст на бѣкѣх; 3) на бѣкѣ,
 Zan. I. 326 Art Fesseln.
 Бѣль, *f.* Ereignis, *n.* Begebenheit,
 Geschichte, *f.* V.
 Бѣль, *n.* coll. Stengeln, *pl.*
 Бѣлень, -лня, *m.* *s.* Бѣяк.
 Бѣлѣнецъ, -нца, *m.* острогѣстий
 fliegenblüthiger Naectstängel (Gymnaden-
 dia conopsea). [*f.* Staude, *f.* Pflänzchen, *n.*
 Бѣлѣна, (*d.* билѣнка, билѣночка),
 Бѣлѣско, *n.* Ort wo Unkraut wächst,
 Ч. III. 77 *ЖР.* I. 21. [dern.
 Бѣлѣти, *v. a.* *Эг.* plauschen, plau-
 I. Бѣлѣця, *f.* III. I. 328 wahre Be-
 gebenheit; (*opp.* небилѣця).
 II. Бѣлѣця, *f.* Stengel, *m.* *s.* Бѣло,
 Гол. I. 211; 2) *s.* Чорнобилъ.
 Бѣлѣчний, *a.* *Ваг.* aus wirklicher
 Begebenheit.
 Бѣлѣвнѣк, *m.* Rechenbohrer, *m.*
 Бѣло, *n.* Stengel, *m.*; 2) *K.* Klöppel, *m.*
 Бѣльцѣ, *dim.* *s.* Бѣло, *pl.* *Ос.* (61)
 V. 58. [Band.
 Бѣнда, *f.* (gemodeltes, gemustertes)
 Бѣндѣк, бѣндюг (-юк), *m.* Hum-
 mel, Erdhummel, *m.* (Bombus).
 Бѣндерево, *n.* brauner Steinkrie-
 cher (Lithobius forficatus).
 Бѣнджук, *m.* Faulenzer, *m.*
 Бѣндочкѣвий, *a.* zur бѣнда und
 кѣнѣк geh.
 Бѣндюги, *s.* Бендюги.
 Бѣнѣка, *f.* Elisabeth. [Вренѣти.
 Бѣнѣкати, *v. n.* Гол. III. 349 *s.*
 I. Бѣнѣо, *m.* Liebkosungsn. eines
 Ochsen. [(„Bebe“).
 II. Бѣнѣо, *m.* *Wgr.* 26 *s.* Пѣлка
 Бѣр! бѣр! *int.* Lockruf der Schafe.

Бѣрва, *s.* Брѣва.
 Бѣржа, *f.* Börse, *f.* Börsegebäude, *n.*
 Бѣржѣвий, *a.* Börsen-. [scher.
 Бѣржѣвик, *m.* moskowitzscher Kut-
 Бѣрѣв, -ова, *m.* *s.* Бѣйт; *pl.* бѣрѣве
 Gemeindebeamten, *pl.*
 Бѣрка, *f.* Schaf, *n.*; 2) Schaffell,
n. шапка - Schafpelzmütze, *f.*
 Бѣркати, *v. a.* die Schafe mit
 („а-)бѣр!“ locken, treiben.
 Бѣрѣи, *pl.* Leitersprossen, *pl.*
 Бѣрѣе, *n.* Steuereinnahmetaxe, *f.*
 Бѣрюкуватий, *a.* misstrauisch,
 versteckt.
 Бѣрючина, бѣрючка, *f.* Rainwei-
 de, *f.* (Ligustrum vulgare).
 Бѣря, *f.* *s.* Бѣрка 1).
 Бѣсѣги, *s.* Бѣсѣги.
 Бѣсер, (*d.* бѣсерок), *m.* Perle, *f.*
 Бѣсерник, *m.* — серебрянецъ,
 Kaisermantel, Silberstrich, *m.* (Argynnis
 Paphia).
 Бѣсерниця, *f.* — річнѣ Flussperl-
 muschel, *f.* (Margarita margaritifera).
 Бѣсерѣвий, *a.* perlen; -а гѣлка
Ст. sehr fein.
 Бѣскѣти, *pl.* *s.* Бѣскѣди.
 Бѣссѣнка лускѣта, *f.* schuppige
 Steckmuschel (Pinna squamosa); 2) — зна-
 менѣта (P. nobilis).
 Бѣстрѣнь, *m.* reissender Strom *K.*;
 2) rieselnder Bach, Quelle, *m.*
 Бѣстрий, *a.* reissend schnell; scheu,
 wild; heftig, schnell; feurig; *scharf-
 sinnig.
 Бѣстринѣ, бѣстринѣ, *f.* Schnel-
 ligkeit eines Stromes; Stelle wo die
 Strömung heftig ist, Stromschnelle, *f.*;
 2) Fahrwasser, *n.* C.
 Бѣстринѣ, *f.* *K.* *s.* Бѣстрѣнь.
 Бѣстриця, *f.* Wildbach, Wildrie-
 sel, *m.*; 2) Name vieler Flüsse; 3) *pl.*
 ungarische Pflaumen.
 Бѣстриѣсть, -ости, *f.* *s.* Бѣстрѣта;
 2) Schnelligkeit, *f.*
 Бѣстровѣдий, (-вѣдний) *Ст.* *Макс.*
a. schnell u. reissend, fluthend, strömend.
 Бѣстрогѣдний, *a.* scharfsehend,
 scharfsichtig, *T.* [Scharfsichtigkeit, *f.*
 Бѣстрогѣднѣсть, -ости, *f.*
 Бѣстроидѣчий, *a.* schnell ver-
 gehend, *Макс.* [Schwingen, Flügeln.
 Бѣстрокрылий, *a.* mit schnellen

Бистрообкий, *a. s.* Бистроглядний. [schwimmend.

Бистроплав, *m.* sehr schnell

Бистропоходний, *a.* schnellfahrend, *Kl.* [sinnigkeit, *f.*

Бистротá, *f.* Scharfsinn, *m.* Scharf-

Бістря, *f.* *См.* *s.* Бистринá.

Бистрянкa, *f.* Art Fisch: Alburnus Baldneri.

Бистряночка, *f.* Bein. der річка *dim.* reissend schnell fliegend, *Ч. V.* 577.

Бит, [бы-], *m.* *Ч. IV.* 657 Stand, Zustand, Umstand, *m.* Verhältnisse, *n.* *pl.*

Вить, *f.* *V.* Dasein, Leben, *n.*

Бітва, [би-], *f.* Schlacht, *f.*

I. Битé [бы-], *n.* *M. III.* 19 Zustand, *m.* Leben, *n.* [Züchtigung, *f.* *s.* Біти.

II. Битé, *n.* das Schlagen, Prügeln, *n.*

Битéвний, *a.* рóзклад—*У.* Schlachtordnung, *f.* [breche, *f.*

Битéльня, *f.* *He.* Hanf-Flachs-

Біти, [бю, беш, бе], *v. a.* schlagen, stossen, prügeln; на когó auf jmd. losschlagen, losstürmen; в дзвóни die Glocken läuten; напíток бе до голови steigt in den Kopf; біти товáр Vieh schlachten; — ся sich schlagen, kämpfen, raufen.

Битливий, *a.* rauflustig, händel-süchtig, kriegerisch, *He.* stössig, *Лев.*

Бітка, *f.* *Luts. gr.* 158 *MIII.* *s.*

Бійка, бітва; 2) бітка-шіло *Ос.* (61) XII. 31 *s.* Пійтка. [H. 110.

Биткó, *m.* Schläger, Raufbold, *m.*

Биткóм, *adv.* ganz voll, gedrängt, *Пет.*

Битовий, *a.* *He.* Lebens-, Zustands-

Битóк, -тка, *m.* Alles womit man schlägt, Art Spiel mit Nüssen, *Ч. IV.* 43.

Битóпись, *f.* *Кн.* Geschichte, Lebensschilderung, *f.*

Битувáти ся, im Glück, im Wohlstand leben. [Böses (?).

Битянина, *f.* etw. Unseliges

Вицáн, *H.* 178 *s.* Бецáн.

Бич, *m.* Peitsche, Geissel, *f.*; 2) Stock, *m.* Ruthe, *f.* *P. I.* 6. [sen.

Бичá, -áти, *n.* *pl.* бичáта kleine Och-

Бичáр, *m.* II. *n.* 121 *s.* Бич.

Бичáчий, бичий, *a.* des Stieres.

Бичик, *m.* Gerte, Ruthe, *f.*

Бичйна, *f.* Ochsenziemer, *m.* *Рч.* 233; 2) Ochsenhaut, *f.*

Бичиня, -яти, *n.* Бичівно.

Бичівка, *f.* Fangriemen, *m.*

Бичівник, *m.* Stange, woran das Zuggeschirr des Beipferdes angeknüpft wird, *f.* Ziehseil, *n.*

Бичівно, *n.* Peitschenstiel, *m.*

Бичка, *f.* *s.* Бázька, шутка.

Бичкóвий, *a.* *s.* Бечкóвий, недáля Palmsonntag, *m.* [Ochsen, *pl.*

Бичня, *f.* *Ко.* 64 Ochsentrift, *f.*; 2) *coll.*

Бичóва, *f.* *s.* Бичівка, *Др.* *c.* 68.

Бичовий, *a.* — кінь beigespanntes Pferd, Beipferd, *n.*; 2) -i корáлі е. Korallenschnur mit gleichgrossen Korallen.

Бичóк, -чкá, *m.* *dim.* junger Ochs; 2) Art Fisch: Gobius; -гонéць; -круглиш; -ковáль *B. 3) Ос.* (61) *V.* 35 gerösteter u. gestampfter Hanfsamen.

Бичувáти, *v. a.* *Ме.* 460 beim Fahren bergauf od. auf schlechtem Wege zum Pferde- od. Ochsengespann noch mehr Zugthiere zuspinnen; — ся einander also beim Fahren helfen; 2) geiseln, peitschen.

Бішва, *f.* Gerberfass mit 2 höheren u. oben dhlöcherten Dauben, *n.* [ник.

Бишйшник, *Др.* *c.* 27 *s.* Бешйш-

Біяк, *m.* kürzerer Theil des Dreschflegels, Schlägel, *m.*

Bi, *s.* Birme.

Біб, *g.* бóбу, *m.* Bohne, Saubohne, Bohnenwicke, *f.* (*Vicia faba*); *дáти кому бóбу jmdn tüchtig abprügeln; 2) *s.* Баробля. [Дністер; 2) *e.* Städtchen in Gal.

Біберка, *f.* linker Nebenfl. des Бібки, *pl.* Gewürznelken, *pl.*; 2) Schafunrath, *n.* [n. heil. Schrift, *f.*

Біблэйщина, *f.* *Кн.* Bibelwesen,

Біблиця, бібля, *f.* *s.* Бублиця.

Біблійний, *a.* biblisch.

Бібліотека, *f.* Bibliothek, *m.*

Бібліотéчний, *a.* aus, von der

Біблія, *f.* Bibel, *f.* [Bibliothek.

Бібник, *m.* -трилістник, Sumpffieberklee, *n.* (*Menyanthes trifoliata*).

Бібр, *g.* бóбрá, *m.* (*Castor fiber*); бóбрá для себе вбіти *Max.* gutes Geschäft worin machen, sich viel einbringen.

Бібула, *f.* Fliesspapier, Löschpapier, *n.* [licher Stoff.

Бібуляна, *f.* dem Fliesspapier äh-

Бібулястий, *a.* wie Fliesspapier aussehend,

Бів, *т. Зап.* II. 380 s. Лебідь.

I. Біг, *г. бóга* s. Бор; біг дав es ist da; дасть біг es ist nicht da.

II. Біг, [бóг-], *г. бігý, т. Lauf, т. das Laufen, Rennen; бігом, бігцем* im vollen raschen Lauf, eilend; на бігý mitten im Laufe; у бігах *Кв.* II. 309 fort auf der Flucht.

Біганіна, *ф. das Hin- u. Herlaufen, geschäftiges Herumtreiben.*

Біганя, *ф. N. e. Berges.*

Бігати, *в.н. laufen, rennen; 2) (—ся) läufisch sein, rindern, stieren.*

Бігачка-кривавиця, *ф. Ст. s. Бігунка 1), червінка.*

Бігкій, *а. leicht beweglich, leicht rasch gehend, Левч. [Flüchtling, т.*

Бігльць, *т. Кл. der Flüchtige,*

Біглий, *а. flüchtig, der entläuft, desertirt, Flüchtling, Мор.*

Бігльк, *т. s. Бігльць.*

Бігма, *adv. schnell laufend.*

Бігмати ся, *с. Божїти ся s. d. f.*

Біг-мé! *int. bei Gott! ja so mir Gott! Пол. III. 15.; Бігмэж-то-ну!*

Бігбвиско, *н. Laufbahn, ф.*

Біготня, *ф. s. Біганіна.*

I. Бігун, *т. s. Богун I. (сальцесон).*

II. Бігун, *т. Ansatzstück, н. Zappfen, т. worauf sich etw. drehtz. В. die Thür; Thürangel, ф.; 2) Pol., Erdpol, т.; 3) Laufer, Läufer, Renner, т. Гол. I. 376 *an e. Schnellwage, Пол.; 4) Flüchtling, т. Др.*

Бігунець, *-нця, т. dim. s. Бігун; 2) P. I. 116 ein aufgewecktes, munteres Kind; 3) — пісочник Feldsandläufer, т. (Cincidela campestris).*

Бігунка, бігучка, *ф. rothe Ruhr; 2) schützte Naht.*

Бігунівий, *а. Polar-.*

Бігцем, бігці, *adv. в бігці бічи schnell laufen.*

Бігчи, бігти, бічи *s. Бігати 1).*

Біга, *ф. Pickelhaue, ф. Spitzhammer, т.*

I. Біда, (*д. бідка*) zweirädiger Karren zum Wasserholen.

II. Біда [бѣд-], *ф. Elend n. Noth, Armut, ф. Trübsal, н. pl. біди böse Leute.*

Бідага, *ПГ. бідáха Кв. 404, т. armer Mensch, а. Schlucker, а. Tropf; Unglücklicher, т.*

Бідацкий, *а. armselig, Зар.*

Бідашний, *с. Бідолашний.*

Бідило, *т. scherzh. Name eines Armen.*

Бідити, *в. а. schmähen; 2) in Armut halten; —ся, Noth leiden.*

Бідкане, *н. К. Noth, ф. Bedrängnis, н.*

Бідьканий, *а. gequält, geplagt.*

Бідкати ся, бідкувати ся, *P. I. 192 Leid empfinden, bedauern; за ким sich bekümmern um jmdn, sich für jmdn abmühen, III. II. 12. 2) unglücklich.*

Бідний, *а. arm, elend, dürftig;*

Бідник, *т. armer Schlucker, der Dürftige.*

Бідніти, *в. а. bedrücken, quälen, К.*

Бідніця, *eine Arme, arme Frau.*

Біднівство, *н. s. Бідність.*

Бідність, *-ости, ф. Armut, Dürftigkeit, ф. Elend, н.*

Біднота, бідноція, бідота, *ф. grosse Armut; 2) coll. die Armen.*

Бідня, бідняга, (*д. бідняжка*), *т. МШ. Armer, Unglücklicher, т., -яти, н. Гол. III. 364. 368.*

Бідовий, *а. gefährlich.*

Бідолайчик, *т. Reimw. zu зайчик s. Бідолаха.*

Бідолака, бідолаха, бідолашечка *МШ. т. f. armes, verlassenes, unglückliches Wesen.*

Бідолашний, *а. arm, elend.*

Бідоба, *ф. Гол. III. 469 s. Біда II.?*

Бідонька, бідочка, *dim. s. Біда II.*

Бідорака, *с. Бідолака.*

Бідрó, *н. s. Бедрó.*

Бідушка, *ф. venerische Krankheit, Lustseuche, ф. Пет.*

Бідяній, *а. s. Бідний.*

Біжакій, *pl. Läufer, pl. (Cursoria).*

Біжба, *с. Божба Кв. II. 34.*

Біждерко, *н. V. Götterbaum, т. (Ailanthus glandulosa).*

Біждерник, *т. Tamariske, ф. В.*

Біжкї = чиберачки, *Ч. III. 478 Trippeln u. Schäckern, н.*

Біз, *Др. с. 1 s. Без, ohne.*

Бізбно, *adv. gewiss, wahrlich, Пет.*

Бізувати, *в. а. [bizony] s. Потверджати: behaupten; не бізую ся ich kann nicht versichern, i. k. n. einstehen; etw. über sich nehmen, vermögen, im Stande sein, sich stark gesund fühlen; — дарáбою, е. Floss regieren, Пет.*

I. Бізу́н, *m.* Steuermann eines Kahn-
nes, Flösser, *m.*

II. Бізу́н, *m.* Ochsenziemer, Knü-
pel, *m.* голий як — ganz nackt, *Пет.*

I. Бі́й, *gen.* бо́ю, *m.* Schlacht, *f.*
Kampf, *m.* [Furcht, Respect.

II. Бі́й, *gen.* бо́я: має бо́я er hat
Бі́язко, *adv.* с. Бобязко.

Бі́йний, *a. s.* Буйний, *Ог.* 47.

Бі́йся, бі́йтеся *imperat.* zu Бо́ятися.

Бі́к, *gen.* бо́ку, *m.* Seite, Flanke, *f.*

* вийшло е́му на оден бі́к, лі́зе е́му
бо́ком ist ihm schlecht bekommen, hat
genug an dem (auszustehen, zu leiden);
2) бі́к, *praep. c. gen. s.* Побі́ч, *Ст.*; 3) на
сі́м бо́ці diesesseits, на ті́м (тамті́м)
бо́ці jenseits.

Бі́ка, *m.* Zuchtstier, *m.*

I. Бі́ль [бол-], *gen.* бо́лю, *m.* Schmerz,
m. Weh, Leid, *n.*

II. Бі́ль, [бъл-], *f.* Weisszeug, *n.*
Wäsche; 2) Leinwand, *f.*; 3) Flachs-
garn, *n.*; Ч. III. 113; 4) Splintholz, *n.*;
5) *m.* Pfefferschwamm, *m.* (*Agaricus pi-
peratus*).

Бі́лавий, *a. s.* Білявий.

Бі́лавка, *f.* білоголбець, -вця,
m. s. Мброн.

Бі́лан, біла́ш, *H.* 90 *m. s.* Білий.

Бі́ланий, *a.* weisslich fahl.

Бі́ле, *n.* Weisszeug, Linnen, *n.* Wä-
sche, *f.*; 2) *s.* Набіл.

Бі́лень, *m.* Monat Juli, *Gr.* 17.

Бі́лене, *n.* das Weissen, Tünchen;
2) das Bleichen.

Бі́леник, *m.* gebleichte спідниця.

Бі́ленький, бі́лєнький, *a. dim.*
sehr weiss, schön weiss, rein, nett; -а
(горі́вка) reiner Branntwein.

Бі́лий, *a.* weiss; 2) — день heller
Tag; 3) -а неді́ля *Марк.* 4 Charwoche, *f.*;
4) Бі́ле мбре́ † Name des Archipelagus;
5) = сні́г der Schnee: бі́лий розболі́в ся
der Schnee thaut auf; 6) silbernes Zahn-
kreuzerstück.

Бі́ліана, *f. s.* Біль II. 1) u. Бі́ле;
2) *s.* Білина 2).

Бі́лик, *m.* Weissling, *m.* (*Pieris*);
— годі́нець Heckenweissling; — рі́-
піндець Rübenweissling; — рі́пачник
Grünader; — рі́жущик Aurorafalter.

Бі́йло, (*d.* білі́чко) *n.* weisse
Schminke; weisses Kopftuch der Frauen.

Бі́ліна́, *f.* weisse Haut; 2) Rappe,
f. (*Aspius rapax*).

Бі́літи, *v. a.* weissen, weiss über-
tünchen; 2) bleichen.

Бі́ліця, *f. s.* Білка 2); 2) Laube,
f. Uklei *m.* (*Aspius lucidus*); 3) землі́ —
Art weisslicher Kreideboden; 4) Haus-
marder, *m.* (*Mustela foina*).

Бі́лінка, *f. s.* Білосліва.

Бі́лість, -ости, *f.* die Weisse, das
Weisse, das Weisssein. [schimmern.

Бі́літи, *v. n.* weiss werden, weiss

Бі́лка, *f.* weisse Hornhaut im Auge
С.; 2) Eichhörnchen, *n.*

Бі́лка́тий, *a.* mit grosser weisser
Hornhaut im Auge.

Бі́лко, бі́лько, *n. s.* Білочи́ця.

Бі́лковій, *a.* eiweissartig.

Бі́лкови́на, *f.* Eiweiss, *n.* eiweiss-
artiger Körper, (*albumen*) *Вол. Фр.*

Бі́льма́к, бі́льма́ч, *m.* Starbinder, *m.*

Бі́льма́тий, *a.* starblind.

Бі́льма́чок, ма́чок — чка, *m.*
Ackermohn, *m.* (*Paraver Argemone*).

Бі́льмо́, *n.* der graue Star.

Бі́льний, *a.* schmerzhaft; бо́лі -і
heftige, quälende Schmerzen, *Py.*

Бі́лба́, *f.* Bleiweiss, *n.* *Вол.* [цбле.

Бі́лобере́же, *n.* К. s. Кили́мске

Бі́лобо́кий, *a.* weiss an beiden
Seiten. [Bart.

Бі́лобо́рбдй, *a.* mit weissem

Бі́лобо́рвй, *a.* mit weissen Brauen.

Бі́лова́стй, *a. s.* Біля́вий. [alba].

Бі́ловерба́, *f.* weisse Weide (*Salix*

Бі́лові́нник, *pl.* Art Winteräpfel.

Бі́лову́с, *s.* Білоу́с.

Бі́логлі́няний, *a.* kreiden.

Бі́логоло́вий, *a.* weissköpfig.

Бі́логоло́вка, *f.* mit weissem Kopf;
2) Schwanzmeise, *f.* (*Parus caudatus*).

Бі́логрі́вець, -вця, *m.* weissmä-
hig; 2) Ringdrossel, *f.* (*Turdus torquatus*).

Бі́логру́д, (-гру́дець, -гру́дик),
m. mit weisser Brust; 2) Seeschwalbe, *f.*;

3) Eisvogel, *m.* (*Alcedo ispida*).

Бі́логу́бий, *a.* mit weissem (un-
behaartem) Gesicht, Mund, *Кух. Ос.* (61)
XI. 20.

Бі́лода́нчик, *m.* in den га́йвкі:
wahrsch. N. eines heidn. ruthen. Gottes.

Бі́лоду́пець, -пця, *m.* Braunkeh-
chen, Pfäffchen, *n.* Todtenvogel, *m.*

Білозárка, *f.* Zaunlilie, *f.* (Anthericum). [funkelndes Sternlein.

Білозірочка, *f. dim.* *Me.* 121

Білозбр, (*d.* білозірець -рця), *m.* Falke, *m.*; 2) Studentenröschen, *n.* (Parnassia palustris).

Білозбрій, *a.* Левч. *s.* Ясноокий.

Білозуб, *m.* Leucodon, *B.*

Біло́к, -лká, *m.* Eiweiss, *n.*

Білоклі́н, *m.* weisser Ahorn.

Білокопíтний, *a.* weisshufig.

Білоко́с, *m.* seidenes gemustertes Gewebe, *Зах.*

Білокрíлий, (*dim. f.* білокрíлонька) *a.* mit weissen Flügeln.

Білокрíлець, -льця, *m.* -крíлка, *f.* Buchfink, *m.* (Fringilla coelebs).

Білоку́рій, *a.* blond, Левч. *Пет.*

Білолі́кий, білолі́ций, *a.* mit weissem Gesicht, Antlitz.

Біломайму́рний, (-мармуровий), *a.* aus weissem Marmor.

Білому́ха; (*d.* -му́шка), *f.* Blaukehlchen, *n.* (Lusciola suecica).

Білоні́г, -о́га, *m.* glattes Bruchkraut, (Herniaria glabra).

Білоно́гий, *a. f. dim.* білоно́жка, mit weissen Füßen. [mis Sara).

Біло́к, *m.* Blei, *m.* Blicke, *f.* (Abra-

Білоплéчий, *a.* weissarmig, mit weissen Schultern. [ster, *m.*

Білорíвець, -зця, *m.* Weltprie-

Білорóгий, *a.* mit weissem Ge-
weih, *Kv.* 213.

Білорожéвий, *a.* weisslich rosa.

Білору́дь, *f.* Weissbleierz, *n.* *Вол.*

Білорукаві́чний, *a.* weisse Handschuhe tragend, *Зг.*

Білору́кий, *a.*; *f. dim.* білору́чка, mit weissen Händen (von feinen, verzärtelten, arbeitsscheuen Mädchen, Städ-
lern u. A.) [braun, *K.*

Білорумя́ний, *a.* weiss und roth-

Білослі́ва, *f.* weissfrüchtige Pflaume.

Білосні́жний, *a.* schneeweiss, *Пу.*

Білотá, *f. s.* Білість.

Білотáрчик, *m. s.* Білодáнчик *Гол.* III. 156. [Schnurrbart.

Білоу́с, білоу́сний, *a.* mit weissem

Біло́ха, біло́шка, *f.* weisses zart-
häutiges weibl. Wesen, *Пет.*

Білохáтий, *a.* mit weissen Hütten,
III. I. 263.

Біло́чник, *m.* Gänse-Fingerkraut,
n. (Potentilla anserina).

Біло́чниця, *f.* weisse od. harte
Augenhaut, (sclerotica).

Білошійка, *f.* mit weissem Hals.

Білува́не, *n. s.* Біль II. 1).

Білува́ти, *v. a. P.* II. 150 die Haut
abziehen, schinden.

Білу́га, *s.* Білю́га.

Білу́жина, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Білу́н, *m.* *Вол. s.* Біль II. 5); 2) Stech-
apfel, *m.* (Datura stramonium).

Білу́ха, *f. s.* Білолі́ций, -я, *f.*

I. Більце́, *n.* *Кв. Пр.* IX. 814. 815.
Geländer, *n.* Latte, *f.* (*vgl.* бильце́).

II. Більце́, *n.* Art Leinenstickerei.

Більці́, *pl.* weisses Baumwollengarn.

Більша́к [бол-], *m.* der Aeltere an
Jahren. [grösser werden.

Більша́ти, більшіти, *v. n. III.*

Більшеба́рвність, -ости, *f.* *Вол.*
Polychroismus, *m.*

Більшелі́тний, *a.* mehrjährig.

Більшій, *a. compar.* zu Вели́кий.

Більшина́, *f. Kk.* Majorität, Mehr-
zahl, *f.*

Білю́га, *f.* Hausen, *m.* (Accipenser
huso); 2) *s.* Біле 1).

Білю́х, *m. s.* Білик. [an *Oz.* 184, 2.

Біля, *praep. s. gen.* neben, bei, nahe

Біля́вий, *a.* weisslich.

Біля́вка, біляві́на, *f.* blondes Mäd-
chen, Blondine, *f.*; 2) * *m. f.* Geliebter,
Geliebte; 3) — голова́та Schwamm-
Rosenspinner, *m.* (Liparis dispar); — зо-
лотору́зка, Goldaster, *m.* (L. chrysorrhoea).

Біля́вша, *f.* Libelle, *f.* (Libellula).

Біля́к, *m. АД.* I. 219 козак — in
weisser Kleidung von Leinweind, dah.
niederer Ranges (*opp.* кармази́нник),
III. 5); 2) Art Hasen; 3) *s.* Біль II. 5).

Біля́нка, *f. Ч.* 59 weisser, feiner
Teint (*opp.* весня́нка 4.); 2) *s.* Біль II. 5)
Agaricus subdulcis.

Біля́р, *m.* Bleicher, *m.*

Біля́стий, *a. Б. s.* Біля́вий.

Бімбува́ти, *v. n.* sich stolz geben.
Бір, *gen. о́бру, m.* Wald, bes. Na-
delwald, *m.* II. 299.

Біржа́ник, *m. s.* Збіржа́ник, *Kв.*

Бірува́ти, *v. a. s.* Бізува́ти, (бев-).

Бірчий, *a. m. s. †* Abgabeneinneh-
mer, *m. K.*

Біріч, *т. К. (Мета V. 25) Aufrufer, Verkünder, т (?)* [fel, P. I. 3.

Біс, *т. Teufel, т. в біса zum Teufel*
Бісерній, бісерівий, *а. КУ. Perlen: — не дерево Tamarix tetrandra, s. Бисерівий.*

Бісик, *т. dim. s. Біс; бісики пускати С. I. 53. Ко. 9 verführen, bethören.*

Бісити, *в. а. ärgern; — ся rasen, toben, toll sein.*

Бісний, *а. II. n. 13 s. Бісноватий.*

Бісноватий, *а. vom Teufel besessen, rasend, toll.* [Raserei, Wuth, *ф.*

Бісноватість, *-ости, ф. Tollheit, Біснуватися, rasend werd., rasen.*

Бісовий, бісовекий, *а. teuflisch, dämonisch; Бісова Арапія ehem. Name Bessarabiens. [Gesinde, n. teuf. Sippe, ф.*

Бісовщина, *ф. teuflisches Handwerk, Бісурман, т. Bismarck, Muselman, Ungläubiger, т. [geh. s. Турецкий.*

Бісурманський, *а. zu Bismarck*
Бісурка, бісяка, *т. С. I. 243 s. Біс.*

Біта, *ф. Gerber, т. Ос. (61) 219.?*

Бічний, *а. von, an der Seite, seitig, Seiten-*

Блаванка, *ф. Ч. IV. 434.?*

Блават, блаватень, *-тня, т. blaue Kornblume, (Centaurea cyanus); 2) gew. pl. blaues Seidenzeug.*

Блаватас, *т. II. s. Блават 2).*

Блаватний, *а. blau; 2) sklep — Schnitt-Tuchwaarenhandlung, ф.*

Блавучити, *в. n. müssig sitzen, faulzen.*

Благане, *н. das Flehen, К. [bitten.*

Благати, *в. а. flehen, flehentlich*

Благач, *т. благачий, а. М. II. 117 inbrünstig, flehentlich bittend, flehend.*

Благенький, *а. dim. zu Благій: nichtig, unbedeutend.*

Благій, *а. gütig, gutherzig, nachsichtig; Благó, adv. wenigstens, zum Wenigsten (-добре и то): — мені тільки ich bin schon damit zufrieden, ist für mich ein Gewinn; кому тобó благо? wem kommt das zugut?*

Благість, *-ости, ф. Güte, Gnade, Nachsicht, ф. Ко. 344 К.; 2) Wohlfahrt, ф. Gedeihen, н. У.*

Благобіт, *т. КУ. s. Добробіт.*

Благовідний, *а. Пар. scheinbar gut.*

Благовіст, *т. grosse Glocke; 2) das Läuten zur hohen Messe. [schaft.*

Благовіствованє, *н. frohe Botschaft*

Благовістувати, *благовістити, в. а. frohe Botschaft verkünden, das Evangelium predigen, III. II. 139.*

Благовіститель, *III. II. 221, благовістник, т. У. Verkünder froher Botschaft (vom Erzengel Gabriel Марк. 3)*

* Blumenkranz als Bote des Frühlings, *т.*

Благовістний, *а. heilverkündend, glücklich; 2) von dem am Feste Mariä Verkündigung (благовіщенє) Geborenen: schadhaf, unbrauchbar, fatal, unglücklich, III. II.*

Благовіщенє, *н. Verkündigung der h. Jungfrau Maria, н.*

Благовіщний, *(-віщ-), а. zu Благовіщенє geh. Н. 9.*

Благовіщенє, *н. † Wohlgefallen, н. Gunst, Gnade, ф. III. II. 245 К.*

Благовістники, *pl. Buccogewächte, pl. (Diosmeae).*

Благоговійно, *adv. † К. mit wahrer, tiefer Frömmigkeit. [дятний.*

Благодійний, *а. КУ. s. Благо-Благодаріники, pl. Reimw. zu варіники Н. 237 s. d. ф.*

Благодаріти, *благодарити, в. а. † с. Дякувати.*

Благодарний, *а. † с. Вдячний.*

Благодарність, *-ости, † ф. с. Вдячність.*

Благодать, *благодатність, -ости, ф. Gnade, Wohlthat, ф.; 2) Segen, т.*

Благодатка, *ф. Gottesgnadenkraut, Purgirkraut, н. (Gratiola officinalis).*

Благодатний, *а. segenvoll, gesegnet, holdselig. [günstigen Tage, В.*

Благоденно, *adv. vom glücklichen, Благодійш, т. Bartgras, н. (Andropogon) В. [308, т. с. Добродій.*

Благодій, *У. благодітель, Кс. II.*

Благоділе, *н. с. Благодать.*

Благодія, *ф. с. Добродійство.*

Благодіше, *н. † Мако. Gnade, ф.*

Благодішне, *adv. III. II. 166 gutherzig. [keit, ф.*

Благодіше, *н. К. † Pracht, Herrlich-Благоносний, а. КУ. Wohlthat, Rettung bringend.*

Благоподобно, *adv. † К. ganz entsprechend, schicklich, correct.*

Благополучно, *adv. gr.* glücklich.
Благопристойний, *a. Пол.* wohl-
anständig. [*edel, hochherzig, III. II. 25.

Благородний, *a. edel*, freigeboren;
Благородність, -ости, *f. Adel*,
Edelmuth, *m.*

Благословене, (-ние), *n.* das
Segnen, Weihen; 2) der Segen.

Благословити, *v. a.* segnen, wei-
hen; 2) lobpreisen; 3) — ся до вітця и
до матері, *Га. I. 9* den Vater u. die
Mutter um den Segen zum Krazwinden
für die Braut bitten; 4) благословить ся
на сьвіт es dämmert der Tag, der
Morgen.

Благостінний, *a. K.* segenreich.

Благостіня, *f. K.* Gnade, Gunst,
f. gutes Werk, Wohlthat, f. Ч. V. 1167.

Благотворитель, *ш. Нс. s.* До-
бродій.

Благотворний, благотворящий,
K. a. wohlthuend, segenvoll, segnend.

Благоуханный, *a. † III. II, 217*
wohlduftend.

Благочесте, *n. s.* Православіе.

Благочестивий, *a. s.* Право-
славний; 2) gottesfürchtig, fromm, III.
II. 251. [ehrlich.

Благочестно, *adv. K.* ehrwürdig,

Благочинний, *a. m. s. gr.* Aufse-
her über mehrere Kirchen; Dechant, *m.*

Благувати, *v. n.* helfen (in der
Krankheit).

Благутити, *v. n.* irre reden.

Благущий, *a. s.* Благущий.

Блаженний, *a. † selig*, glücklich-
lig, glücklich.

Блаженність, -ости, *f.* блажен-
ство, *n.* Glückseligkeit, Seligkeit, *f. V.*

Блаженствовати, *v. n. † III.*
glücklich sein.

Блаживка, *f. Nbf.* des Стривігор.

Блажке, *m.* Blasius.

Блажкувати, *v. n.* leichtlebig sein.

Блажен, (-ень), *g.* -зня, -а, *m.* Narr,
m. Кч. 139. [ти ся.

Блазнити ся, *Мх. s.* Соблазня-

Блазнувати, *v. n.* den Narren spie-
len, närrisch Zeug machen, Possen spielen.

Блазюк, *m. s.* Блажен; 2) Min-
derjähriger, *m.*

Блакитъ, *f.* блаките, *n. Ст.* Bläue
(des Himmels), *f.* Azur, *m. Левч.*

Блакитний, III. I. 58, блакитяний
Ст. a. blau, himelblau, azuren, *Левч.*

Блам, блан, *Wgr. IX. m.* zwei Häl-
ften Pelzwerk; 2) Sack eines Rauch-
werks, *m.* [Pelz gefüttert, gebrämt.

Бланеній, *ptc.* сердак, *Ф.* mit

Бланар, *s.* Болонкар.

Блання, *f. Ф.* Pelzverbrämung; hucul.
Pelzkleid, *n.*; 2) блана, *Пет. s.* Бо-
лона; 3) Waldanflug, *m.*

Блат, *m. В. s.* Булат. [шнянін.

Блах, *m. gen. pl.* Блахи *s.* Доли-
Блеватіни, *pl. II. 14* das Ausge-
worfenene, Ausgespiceene, Auswurf, *m.*

Блевузнити, *v. a. H. 256 s.* Вар-
някати.

I. Блєкіт, -оту, *m.* Gleisse, Hunds-
petersilie, *f.* Gartenschierling, *m.* (Aethu-
sa cynarium).

II. Блєкіт, -оту, *m.* Geblöcke, *n.*

Блєкітниця, *f. s.* Гадючка бор.
Вол. [(Carex pallescens), *V.*

Блєкній, *a.* -я оська bleiche Segge,

Блєкнути, *v. n.* verbleichen, ver-
schliessen. [cyamus niger), III. II. 27.

Блєкотá, *f.* Bilsenkraut, *n.* (Hyos-

Блєкотáти, *v. n. s.* Белкотáти;
2) *s.* Блєйти.

Бленá, *f. s.* Блєкотá.

Блєнда, *s.* Блїнда.

Блєндати, блєндитáти, блєнькати,
v. n. s. Блудити; — сьвітом; 2) ногáми
schlendern.

Бленовина, *f.* Hyoscyamin, *n.*

Блєск, *m.* Glanz, Schimmer, Prunk, *m.*

Блєскавий, (-лиск-), *a.* leuchtend,
funkelnd, glänzend. [Flitterkram, *m. ВВ.*

Блєскит, -оту, *m.* Glanz; Flitter,

Блєстáти, блєстити, *v. n. s.* Блї-
стáти etc.

Блєстєнци, *pl. Вол. s.* Блїщї.

Блєстний, *a.* funkelnd, *V.*

Блєт, *m. Зап. II. 428 s.* Блат, тóпір.

Блєховáти, *v. a. Гол. III. 60. ?*

Блєшнявий, *a.* на бчи, *Гол. III.*
220 blinding, flimmernd (?)

Блєйти, *v. n.* blöcken, möckern.

Блїдити, *s.* Белєндити.

Блїжнь, *f. ТР. 45 s.* Близна.

Блїжній, *a.* nahe anliegend, sich
nahe befindend, *C. II. 138*; der Nächste,
compar. ближнійший, *R. 99*; *superl. Ч.*
II. 532. 533.

Бліжчати, *v. n. Левч.* Близіти ся.
Близ, -зу, *m. Nähe, Nachbarschaft,*
f. Ч. III. 159 Мог.

Близь, блівень, *adv. s. Блізько.*
Блівень, -зня, *m. Schmeichler,*
Schwindler, *m.*

Блівець, -зця, *m. s. Близюк.*
Близи́на, *He. блівкість, -ости, f.*
Nähe, *f.*

Близіти, *v. a. Ко. 324 nähern,*
nahe bringen; — ся *C. II. 239 sich nähern.*
[barlich; *adv. блізько.*

Блізькій, (-зкій), *a. nahe, nach-*
Блівна́, *f. Narbe, Wunde, f. B.*
KU. Пет. Зак.

Близніти, *v. n. Zwillinge gebären.*
Близніця, *f. Ф. Doppelgewehr,*
n.; 2) Zwillingsschwester, f.

Близно́ватий, *a. narbig, mit Nar-*
ben bedeckt, *B.*

Близюк, *m. s. Близня.*
Близня́, -яти, *n. gew. pl. близнята,*
(*d. -тка*), Zwillinge, *pl.; 2) alles Zwei-*
fache, Doppelte: Doppeltopf, *m. zwei*
zusammengewachsene Früchte *u. A.*

Близозіркий, *a. s. Близорукій.*
Близомий, *a. H. 223 Ms. Близькій.*

Близору́кий, *a. kurzsichtig, Пол.*
Близору́кість, -ости, *f. Kurz-*
sichtigkeit, *f. das Kurzsehen.*

Блізці́, *pl. s. Близнята.*
Блікати, блікнути, *v. n. schwach*
flackern; 2) blinken, glitzern; 3) чи-

мось winken. [котóра.
Бликотóря, *f. Melkziege, f. s. Пле-*
Блімавка, *f. Irrlicht, n. Фр.*

Блімати, блімнути, *v. n. blin-*
zeln, glupen, finster u. versteckt bli-

cken; 2) flackern, flimmern, *Фр.*
Блин, (*d. блинець, -нця*), *m. Plinse,*
f. Pfann-, Waffelkuchen, m. Oz. 81.

Блиндá, *f. starker Hautausschlag.*
Блиндáр, *m. He. Bettler.*
Блиск, *m. Glanz, Schimmer, m.*

Бліскавиця, *f. Blitz, Wetter-*
leuchten, *n.* [wetterstrahlend.
Бліскавічний, *a. K. Blitzes-*

Бліскавка, *f. s. Бліскавиця;*
2) Laube, *f. (Alburnus lucidus); 3) Jo-*
hanniswürmchen, *n. (Lampyrus nocti-*
luca); 4) silbernes Zehnkreuzerstück;

5) *pl. бліскавки* silber od. goldfarbige
Glaskorallen.

Бліскавник, *m. Blitzschleuderer,*
m. Ру. [ter, *m.*

Бліскальце, *n. Blendwerk, n. Flit-*
Блісканка, бліскавка, *f. Bach-*
stelze, *f. (Motacilla).*

Бліскати, *v. n. blitzen; wetter-*
leuchten; 2) glänzen, funkeln, schim-

mern. [Auge, *Фр.*
Бліско́бкий, *a. mit funkeln dem*
Бліско́нути, *v. n. M. II. 76 s.*
Бліснути. [schimmernd.

Бліскотлівий, *a. glänzend,*
Бліснути, бліснути, *v. n. bli-*
tzen, erglänzen, *C. I. 147.*

Блітва, *f. Runkelrübe; 2) Erd-*
beerspinat, *m. (Blitum), Пет. [den, (Ф.)*

Бліхавити, *v. n. die Zeit vergeu-*
Бліщáк, *m. Левч. falsches Gold*
od. Silber, Flittergold, *n.*

Бліщáти, *v. n. glänzen, funkeln.*
Бліще, *n. Ne. Berges. [(блиск)у́нка].*
Бліщíця, *f. s. Бліскавка 2)*

Бліщí, *pl. Glanze, Glanzerze, pl.*
Бліг, *gen. блогá s. Обліг.*
Блідень, -дня, *m. Borax, m. Вол.*

Блідій, (-дній), *a. blass, bleich.*
Блідість, -ости, *f. Blässe, f.*
Блідни́ця, *f. Bleichsucht, f.; 2)*

Кnotenblume, *f. (Leucojum vernalis).*
Блідніти, (-дну́ти), *v. n. blass*
werden, verbleichen.

Блідовáтий, *a. etwas blass.*
Блідо́лиций, блідно́лиций *Кч.*
211 *a. weiss od. blass im Gesicht, bleich.*

Блі́ма, *f. blinzeln Dirne.*
Блі́х, *m. Bleiche, f. Bleichplatz, m.*
Блі́хáр, *m. Bleicher, m. [chung, f.*

Блі́ховане, *n. das Bleichen, Blei-*
Блі́ховáти, *v. a. bleichen.*
Блі́ховня, *f. Bleicherei, f. Пол.*

Блі́яти, *s. Бля́ти.*
Блок, *m. Rolle, f. Пол. [Spitzen, He.*
Бло́нда, *f. pl. Blonden, (seidene*

Бло́ня, *f. Stück Ackers, n.*
Бло́ска, *f. s. Блощíця.*
Блохá, *f. Floh, m. (Pulex irritans);*

2) — *вредна Sandfloh, (P. penetrans);*
3) *Ч. IV. 40 Art Fangspiel.*

Блохáр, *m. der viele Flöhe hat.*
Блохóвник, *m. Polei-Minze, f.*
(*Mentha pulegium*).

Бло́шка, *f. водна Wasserfloh, m.*
(*Daphnia pulex*); 2) — *зёмна s. Козáвка.*

Блѣшник, *m.* Flohkraut, *n.* (Polygonum persicaria), *Пет.*

Блѣшниця, — особка, *f.* B. Floh-
Segge, *f.* (Carex pulicaris).

Блѣщва, *f.* Wanzenotod, *m.* Wanzenkraut, *n.* (Cimicifuga foetida).

Блѣщынник, блѣщичник, *m.* — багѣнник, *m.* Sumpf-Porst, wilder Rosmarin (Ledum palustre), *B.*

Блѣщичя, *f.* Wanze, Bettwanze, *f.* (Acanthia lectularia); 2) — красива gezierte Schildwanze (Cimex ornatus); 3) — ягідна (Cimex baccarum); 4) — чортополоша (Tingis Echii); 5) — сіра грауе Baumwanze (Pentatoma grisea); 6) — підкорниця (Aradus); 7) — щитник (Scutellera); 8) — водна Wasserwanze (Corypha striata), *pl.* — водні (Hydrocores); — земні Landwanzen (Geocores).

Блуд, *m.* das Herumirren; 2) Irrthum, *m.* Versehen, *n.* Fehler, *m.* 3) Unkeuschheit, Unzucht, *f.*; — ом ходити, в блуді х. Unzucht treiben; — ом повести когѣ jmdn irre führen; блудом піти auf Irrwege, auf Abwege gerathen.

Блудати, *s.* Блудати, блукати.

Блуден, (-ень), *a.* *Ф.* ein Verirrter, Irrrender, *ТР.* 199. [*s.* Блуд.

Блудець, -дця, *dim.* *m.* *Ч.* III. 419

Блудило, *n.* Irrlicht, *n.* [2] fehlen;

Блудити, *v. n.* irren, fehlgehen;

Блудний, *a.* irrig, fehlerhaft; 2) sündhaft, unzuchtig, unkeusch, *III.* II. 253.

Блудник, *m.* K. der Unzüchtige, Unkeusche; 2) Rothkehlchen, *n.* (Lusciola rubecula); 3) Labyrinth, *n.* *Ил.*

Блудниця, *f.* *II.* unzuchtiges Weib, Hure, *f.*

Блудодійство, блудодіяне, *K.* блудство, † *n.* Unzucht, Unkeuschheit, *f.*

Блудяга, *m. f.* *P.* I. 86 Landstreicher; пішов у блудяги er wurde L. s. Бродяга.

Блудяжка, *f.* *Мак.* s. Блудниця.

Блукане, *n.* блуканіна, блуканка, *f.* *Ил.* das Irren. [*hen.*

Блукати, *v. n.* — ся irren, irre gehen

Блучка, *f.* s. Волічка.

Блювák, *m.* Art giftiger Schwämme.

Блюване, *n.* Erbrechen, Vomieren, *n.* напирáе на — reizt zum —.

Блювати, *v. n.* sich erbrechen, s. übergeben, *чим.*

Блювачка, блювотá, *f.* das Erbrechen, *B.* [*ГШ.*

Блювне срдство, Brechmittel, *n.*

Блювник, *m.* brechenerregende Kopfbeere, Brechwurzel, *f.* (Cephaelis ipsecacuanha). [brochene, Auswurf, *m.*

Блювотина, *f.* -не, *n.* das Erbrechen, *d.* блюдечко, *n.* kostbare Schüssel, Teller, *m.* *H.* 29 *Кв.* II. 46.

Блюдоліз, (-лізець), *m.* Teller-lecker, Schmarotzer, *m.* *III.* II. 21.

Блюзниця, *f.* Weib das Garstiges spricht, Zoten reisst.

Блюзнѣти, *v. n.* im Strahl hervorschiessen, -brechen, *Гол.* III. 20.

Блюнути, *v. n.* s. Блювати.

Блюса, *f.* schmaler Lederstreifen zur Deckung der Naht in Pelzen.

Блюститель, *m.* † Bewacher, Aufseher, *m.* *K.*

Блюти, *s.* Блювати.

Блютовина, *s.* Блювотина.

Блюхнути, *v. n.* *B.* s. Блювнути, бѣхнути. [*dulcamara.*

Блюш, *m.* Alpranke, *f.* (Solanum

Блющ, *m.* Erheu, *m.* [*pl.* (Araliaceae).

Блющниковати, *pl.* Erhenartige,

Бля, *Ос.* (62) IV. 75. 78. 82 s. Дя.

Блявкнути, *v. a.* *Кч.* 28 ein ungeziemendes Wort fallen lassen.

Блягзукати, *v. a.* Lappalien, Dummheiten vorplauschen, d. Narren spielen, *Кч.*

Блякит, -оту, *m.* *Св.* s. Блякить, *f.*

Блят, *m.* Weberblatt, Riet, *n.*; 2) s. Обѣх, блат; 3) Platte, Tafel (eines Tisches u. A.) *f.*

I. Бляха, *m.* *V.* Benennung der ungar. Ruthenen bei den верхівниці; *pl.* Wlachen s. Блах. [*Blech, n.*

II. Бляха, блéха, (*d.* бляшка), *f.*

Бляхар, *m.* Klempner, Flaschner, *m.*

Бляхарня, *f.* Blechfabrik, *f.*

Бляхарский, *a.* Klempner-.

Бляхарство, *n.* Klempnerhandwerk, *n.*

Бляхман, *m.* Dunst, Nebel vor den Augen; -á пускати, -ом бчи занести кому blaunen Dunst machen, vorschwindeln, mit Vorspiegelungen hintergehen.

Бляхований, *a.* *Ко.* 161 in Relief, in erhabener Arbeit.

Бляхувати, *v. a.* mit Blech bedecken, belegen.

Бляшаний, *a.* von Blech, blechern.
 Бляшанка, *f.* Blechdose, *f.* Napf, *m.*; Art Geräth zum Fischfang im Winter.
 Бо, *conj.* denn; 2) da, weil; бо инш', — не КУ. I. 172 denn anders, — nicht; 3) doch; але-ж бо aber doch.
 Бобавецъ, -вця, *m.* Art Fabaria, *B.*
 Бобайка, *f.* *N. e.* Berges.
 Бобак, *m. s.* Свищ. [aus Hafermehl. *pl.*
 Бобальки, (-альчакі), *pl.* Klösse
 Бобачик, *m. s.* Дівунка.
 Бобер, бобир, -бра, *m.* Art Jagdspiel Ч. IV. 40; 2) Kaulbars, *m.*
 Бобирецъ, -рця, *dim. s.* Бобир; 2) *Squalius borysthenicus.*
 Бобівник, *m.* кружалістий, doldenblüthige Blumenbinse, Wasserviole, *f.* (*Butomus umbellatus*); 2) Bitter-Biberklee, *m.* (*Menyanthes trifoliata*); 3) Bachbunge, *f.* (*Veronica beccabunga*); 4) Zwergmandel, *f.* (*Amygdalus nana*).
 Бобковецъ, -вця, лавр —, *m.* edler Lorbeer, (*Laurus nobilis*).
 Бобковий, *a.* vom бобковецъ.
 Бобвий, *a.* Bohnen-; -е дерево Bohnenbaum, *m.* (*Cytissus laburnum*).
 Бобовина, *f.* бобовине, *n. coll.* бобовянка, *f.* Bohnenstroh, *n.* Bohnenstengeln, *pl.* [feld, *n.*
 Бобовіско, (-віще), *n.* Bohnen-
 Бобона, *f.* Забобона, *Цет.*
 Бобровий, *a.* Biber. [storeum).
 Бобровина, *f.* Bibergeil, *n.* (са-
 Бобровник, *m.* Biberjäger, -fan-
 ger, *m. K.*
 Боброїд, *m.* Biberesser, *m.*
 Бобрунїця, *f. s.* Бабрун. [geläute.
 I. Бов! *int.* vom dumpfen Glocken-
 II. Бов, *m.* tiefe Grube im Flusse.
 Бовван, *m.* grosse Masse ohne deutlichen Umriss, Klumpen, *m.* alles Riesige; 2) Götzenbild, *n.*; 3) * ungeschlechter Mensch, Lummel, Bauerklotz, *m.*
 Бовванїти, *v. n.* als grosse Masse undeutlich heranziehen, herabdrohen (von Wolken). *Зах. Пом.* II. 25.
 Бовгар, *m.* Rind- Ochsenhirt, *m.*
 Бовгарка, *f.* Hürde, Stallung für Ochsen, *f.*
 Бовдрик, *m.* *N. e.* Berges.
 Бовдур, *m.* P. I. Rauchfang, *m.*; 2) Fischerstange mit e. Kopfstück; 3) * *s.* Бовван 3).

Бовдурити ся, in hohen Säulen (Wolken) sich erheben, *Фр.* [ламкати.
 Бовкати, бовкнути, *v. n. s.* Ба-
 Бовкун, *m.* Zugochse im Einspanner, *m.* бовкуном mit einem Zugochsen; einzeln, Solo. [scherstange, *f.*
 Бовт, *m.* бовта, *f.* Störstange, Fi-
 Бовтати, *v. a.* schütteln, schlagen, umrühren; * plaudern, schwätzen; — ся sich plätschern.
 Бовтач, *m. s.* Бовт.
 Бовтиці, *pl. s.* Дармовіси (auch vorne u. aus der Wolle); 2) Metallknöpfe, *pl. m.* [Wasser, *m.*
 Бовтнене, *n.* Schlag od. Fall ins
 Бовчити ся *impers.* von umwölktem Himmel u. thauigem Wetter; 2) vom nahenden Ungewitter.
 Бовфа, *s.* Больфа.
 I. Бог, *m. s.* Богун 1).
 II. Бог, *m.* Gott, *m.* боба ради, б. діля, *Шл.* um gotteswillen; 2) зёмний — Wahrsager, Zauberer als Heilkünstler, Wunderdoctor, *m.* бог-да-пробети Gott vergelt's! бог має Gott hates, wir nicht: ist nicht da; (*praeterit.* бог máло *He. d. m.* 138); 3) *pl.* богу, Ч. I. 23 Heiligenbilder, *pl. C. I.* 144.
 III. Бог, (Буг, *Левч.*) Fluss Boh.
 Богад, *m.* Ч. IV. 143 *s.* Посад, посад.
 Богатество, *n.* Гол. III. 269 *s.* Богаттво. [bar.
 Богатий, *a.* reich, reichlich; 2) kost-
 Богатїня, *m. s.* Богатїр 1).
 Богатїр, (бар-), *m. e.* Reicher; 2) Held, К. II. 52, Ritter, *m. s.* Ліцарь.
 Богатїрство, *n.* *Фр.* Reichthum, *m.*
 Богатїти. [богачу, -тіш], *v. a.* reich machen. [reich werden, sich bereichern.
 Богатїти, [богатїю, -тіш], *v. n.*
 Богатка, пшенїця —, *f.* englischer Weizen, (*Triticum turgidum*), *B.*
 Богато, *s.* Барато.
 Богаткий, *a.* des Reichen.
 Богаттво, *m.* Reichthum, *m.* Wohlhabenheit, *f.*
 Богач, *m.* der Reiche; 2) *s.* Косач, *B.*
 Богачий, *a.* Ч. V. 1194 *s.* Богаткий.
 Богачїще, *m. aug. s.* Богач.
 Богачка, *f.* die Reiche, reiche Frau.
 Богдан, *m.* Theodor, Theodat; 2) богдан, богданчук uneheliches Kind, *Ми.* II. 390.

Богданка, *f.* unehelich geborenes Mädchen, *Mi.* II. 271.

Богыла, *f.* III. I. 215 s. Бугыла (?).

Богыня, *f.* Göttin, *f.*

Богынин, *a.* der Göttin.

Богобыйний, *Зг.* богобоязливый, III. II. 11, богобоязний, богобоящий, *a.* gottesfürchtig.

Богобыйність, *Зг.* богобоязність, У. -ости, *f.* Gottesfurcht, *f.* [Gott walten.

Боговаты, *v. n.* Гол. III. 225 als

Боговѣтний, *a.* gottähnlich, göttlich, gottergleich, *Кл.* КУ.

Боговѣст, *m.* U. Verkünder Gottes, *m.*

Боговѣзний, *a.* *Бил.* gottesfürchtig, fromm.

Богодѣвецъ, -вця, *m.* Ч. II. 239 von Gott gegeben (Theodatus).

Богодѣнный, *a.* II. gottgegeben, göttlich. [geistert, von Gott eingegeben.

Богодуховѣнный, *a.* gottbe-

Богозневѣга, *f.* К. Gotteslästerung, *f.* [ний, К.), *a.* ОВ. gotteslästernd.

Богозневажливый, (-зневаж-

Богомѣзъ, богомѣзник, *m.* schlechter Maler; 2) *gew. pl.* schlechte Heiligenbilder. [Gottesmutter, *f.*

Богомѣти, *f.* (-мѣтир), *g.* -мѣтери

Богомѣслий, *a.* gottberathen, *Ру.*

Богомѣле, [мол-], *n.* das Beten, Andacht. *f.*; 2) Wallfahrt, *f.*; 3) jüdisches Betgewand, *He.* [fromm.

Богомѣльный, *a.* Gebet- К.; 2)

Богомѣльница, *f.* Betschwester, bigottes Weib, *Мх.*; 2) Wallfahrerin, *f.*; 3) *Вейн.* des jüdischen Bethauses, *АД.* II. 28.

Богомѣлка, *f.* fromme Pilgerin, *He.*; 2) — хѣща Fangheuschrecke, Gottesgrille, *f.* (Mantis religiosa). [in Gott.

Богомѣдрецъ, -дрця, *m.* der Weise

Богоневѣстная, *a.* *f.* s. † Gottesbraut, *f.* [hasser, *m.*

Богоненавидник, *m.* К. Gottes-

Богоневѣдъ, -вця, *m.* von Gott Erleuchteter, Gott Tragender, *m.*

Богоотступник, *m.* Gottesleugner, Abtrünniger, *m.*

Богоподобный, *a.* gottähnlich.

Богоподобність, -ости, *f.* Gottähnlichkeit, *f.* Фр. [rung, *f.*

Богопочитане, *n.* Gottesvereh-

Богоприятный, *a.* gottgefällig.

Боготрѣвний, *a.* gotteswidrig.

I. Богорѣдця, *f.* s. Борѣдця.

II. Богорѣдця, *f.* Muttergottes, Gottesgebäerin, *f.*

Богорѣдчний, (= рѣдцький), *a.* zur Muttergottes geh. -а трава Thymian, *m.* (Thymus Serpyllum).

Богорѣдний, *a.* gotterzeugt, *Кл.*

Богорѣжник, *m.* Mehlbeerbaum, *m.* (Crataegus aria, Sorbus a.); 2) Elsbeerbaum, (Pyrus torminalis).

Богорѣтка, *f.* Traganth, *m.* (Astragalus glycyphylus).

Богослов, (-овецъ, -вця,) богословник, *m.* Theolog, Hörer der Theologie, *m.*

Богословіе, (-словство), *n.* Theologie, *f.* Cours des theol. Studiums, *БВ.*

Богословский, *a.* theologisch. [lich.

Богослужѣбный, *a.* gottesdienst-

Богослужѣне, *n.* Gottesdienst, *m.*

Богостѣтний, *a.* gottähnlich, *Кл.*

Боготворѣти, *v. a.* vergöttern, *К. He.*

Боготѣчний, *a.* von Gott fliessend.

Богоубѣйник, *m.* II. Gottesmörder, *m.* [АД.

Богохранѣмый, *a.* gottgeschützt,

Богохульба, *f.* богохульство, *n.*

Пар. Gotteslästerung, Blasphemie, *f.*

Богочѣстіе, *n.* † Religion, *f.*

Богочоловик, *m.* Gottmensch, *m.*

Богоявлѣніе, *m.* Erscheinung Gottes, *f.*; 2) Fest der Taufe Christi, *n.*

Богоявлѣньский, *a.* zum Feste der Taufe Christi geh.

Богумѣлий, *a.* gottgefällig, Gott angenehm, III. [ство geh. *He.* *Пр.* IX. 607.

Богумѣльский, *a.* zu Богумѣль-

Богумѣльство, *n.* e. Art religiöser Sekte, *He.* (*Пр.* IX. 892).

Богун, *m.* Magen, Pansen, *m.* (rumen); 2) — боровай душистый Art Seidelbast (Daphne Sneorum).

Богуславе, *n.* Stadt Богуслав mit Umgebung, *He.*

Бодь! *int.* vom Stechen.

Бодай, [бог+дай], *conj.* dass doch, wenn doch, soll- (v. Fluch); 2) wenigstens doch, *Оз.* 200.

Бодак, *m.* Distel, *f.*

Боданути, *s.* Боднути.

Бодаче, *n.* *coll.* Distelgewächse, *pl.*

Боденка, *f.* боденча, -яти, *m.* Fässchen, *n.*; 2) s. Масничка.

Бóдець, -дця, *м.* *Ил.* Motiv, *н.* Antrieb, *м.*

Бодлівий, *а.* stössig.

Бóднар, *м.* Böttcher, Fassbinder, *м.*

Бодна́рін, *н.* Sohn des бóднар.

Бодна́ріна, бодна́рівна, *ф.* Tochter d. бóднар. [Böttcherhandwerk treiben.

Бодна́рити, бодна́рюва́ти, *в. н.*

Бодна́ріха, бодна́рчу́чка, *Гол.* III. 213 Gattin des бóднар.

Бодна́рський, *а.* Böttcher-.

Бодна́рство, *н.* бодна́рка, *ф.* Ha. Böttcherhandwerk, *н.* [nern).

Бодну́ти, *в. а.* stossen, (mit d. Hör-

Бóдня, *ф.* grosses Fass, grosser Bot-lich (mit Verschluss).

Бóдри́й, *а.* wacker, rüstig, *Кв.* II. 59.

Бодри́ти ся, muthig, rüstig, wacker auftreten.

Бóдри́сть, -ости, бодро́та, *ф.* Wach- samkeit; Rüstigkeit, Lebhaftigkeit, *ф.* Muth,

Бодя́к, *м. с.* Бодя́к. [м.

Бодя́н, *м.* spitzhörniger u. stössiger Ochs; 2) Stern-Anis, *н.* (Pimpinella Anisum).

Бодяні́вка, *ф.* Anis-Branntwein, *м.*

Бовва́не, *н.* Turnier, *н.*

Бовва́й, *а.* Schlacht; 2) vom Schla- gen, *Кв.* II. 333. [feld, *н.* *Кч.* 173.

Бовва́ще, *н.* Kampfplatz, *м.* Schlacht-

Бóвць, *ген.* бóйця, *м.* Kämpfer, Du- ellant, *м.* *Кч.* 298. [erung, *ф.*

Божба́, *ф.* Eid, Schwur, *м.* Betheu-

Божеві́ле, *н.* *Зар.* Wahnsinn, *м.* [вол-]. [sinnig.

Божеві́льний, *а.* irrsinnig, wahn-

Божеві́льник, *м.* der Wahnsin- nige, Verrückte, Narr, *м.*

Божеві́льня, *ф.* *Лис.* Irrenhaus, *н.*

Боже́ник, *м.* Gehilfe eines Dorf- schulzen. [s. Бог II.

Бóженька, *ф.* бóженько, *м. dim.*

Бóженькати ся, *с.* Божі́ти ся; 2) zu Gott seufzen. [lich, Gottes-

Бóжеский, божественный, *а.* gött-

Божественність, -ости, *ф.* Gött- lichkeit, *ф.* [keit, *ф.* göttliche Natur.

Бóжествó, *н.* Gottheit; 2) Göttlich-

Бóжий, *а.* göttlich, Gottes-; 2) hei- lig; — чоловік blinder, singender Bett- ler; — во́лок Hirschkäfer, *м.* (Lucanus cervus); -а до́рога Milchstrasse; 3) на бóжий до́рoзi in der Sterbestunde; -а

коро́вка Marienkäfer; Gold-Raubkäfer; Maiwurm, *м.* -а ро́са Sonnentau, *м.*

(Drosera); -а трава́ Bockhorn, *н.* (Fae- num graecum); Bandgras, *н.* (Phalaris picta); -а трийця (крово́ця) Berg- Jo-

hannisblut, *н.* (Hypericum montanum); -е де́рево Nabwurz, *ф.* (Artemisia Abro- tanum); -е тiло Christophskraut, *н.* (Ac- taea spicata); 4) на Бóже да́ти zu Kir- chen zwecken opfern.

Бóжик, *м.* *Зг.* с. Бóжок.

Божі́ти ся, betheuern, Gott zum Zeugen anrufen, schwören.

Божі́стий, *а.* весь день — *Фр.* den ganzen Tag hindurch.

Бóжичка, *ф.* Gottes-, Heiligenbild, *н.*

Божі́ще, *н.* *До.* с. Бóжок.

Божі́вник, *м. с.* Прісеянный (in d. Gemeinde).

Бóжість, -ести, *ф.* *Ру.* с. Бóжество.

Бóжка, *ф. с.* Богі́ня; 2) Fasten, *н.* *Gr.* 17.

Божка́р, божкода́ло, *м.* Frömm- ler, Mucker, Scheinheiliger, (*Ф.*).

Божко́рдіти, *в. н.* Hokus Po- kus treiben, (*Ф.*).

Бóжкува́ти, *в. н.* fasten.

Бóжник, (*д.* божничок, -чка), *м.* der Winkel im Hause, wo die Heiligen- bilder stehen, Glasschrank mit Heiligen- bildern, *м.*

Божні́ця, (*д.* божні́чка), *ф.* *Ч.* IV. 420 с. Бóжник; 2) jüdisches Tempel- haus; 3) Mythologie, Götterlehre, *ф.*

Бóжо, *adv.* *Н.* 64 = по бóжому glimpflich.

Бóжок, -жка, *м.* Götze, heidnischer Gott; 2) — сві́нний с. Богі́н 1) (*В.*).

Боз, *м.* Hollunder, Holler, *м.* (Sam- buscus); 2) — ту́рецький Flieder, *м.*

Бозина́, *ф.* с. Бзина́. [(Syringa).

Бозинóвий, *а.* aus Hollunder.

Бо-зна́-що, „Gott weiss was“.

Бозні́к, *м. с.* Базні́к.

Бóзя, *ф. dim.* in d. Kinderspr. с. Бóженька oder Бог; 2) Feuer, *н.*; Sonne, *ф.* *Фр.* [*Св.* (81) 129].

Бóй-дівка, *ф.* Jungfrau mit männ- lichem Sinn, *ф.* Mannweib, *н.*

Бóйє! *int.* (= Бóгу єй, єй-Бóгу) wirklich bei Gott, *Ог.* 160, 4 (*В.*).

Бóйка, *Зг.* бойкі́ня, *Зар. ф.* Weib eines Бóйко.

Бойкий, *a.* tüchtig, wacker, kampf-
lustig, tapfer, kriegerisch; 2) kühn, keck;
3) flink, *Пем.*

Бойківский, *a.* zur Бойко. (*pl.*) geh.

Бойківщина, *f.* Wohnsitz d. Бойки.

Бойко, *m.* Name der Ruthenen im Ge-
birgsstrich zwischen den Flüssen Стрий
und Лімниця.

Бойкун, *m.* драчливий Kampf-
hahn, *m.* (Machetes pugnaх) *Пол.*

Бойний, *a.* Kampf, Kriegs-, Schlacht-.

Бойница, *f.* Schiessscharte, *f.*, *K.*

Бойня, *f.* Schlachthof, *m.* -haus, *n.*

Бойский, *a.* s. Бойківский.

Боиско, боище, (боиско, боище),
n. Dreschenten, *f.*; 2) Kampf, *m.* Fehde,
f. das Ringen, *M.* II. 81. [Кий, *III.* I. 396.

Бойчийший, *a.* *сотпар.* zu Бой-

Бойчук, *m.* junger Бойко.

Бойчиха, *f.* s. Бойка.

Боіти, *v. n.* sieden, (*B.*)

Бокань, *m.* s. Повнобкий.

Бокаса піти, *Gr.* seitwärts treten
(*v.* störrigen Pferde).

Боката, *f.* s. Буката. [Berglehne.

Бокач, *m.* *Ф.* зелений bewaldete

Бокки, *pl.* скіки й бокки ausgelas-
senes frohes Springen u. Hüpfen.

Боківня, *f.* Zahl von 500 zusam-
mengerackten Fischen.

Бокла, *f.* Schwimwanze, *f.* (Corixa).

Боклаа, *f.* *Wgr.* XI. s. Боклаа.

Боклаа, боклаа, *Dr.* c. 232, (*aug.*
боклаажіще, *d.* боклаажок), *m.* Wasser-
schlauch, *m.*; 2) Fässchen, tellerförmig-
es hölzernes Geschirr.

Боклаажка, *f.* s. Боклаа; 2) *pl.*
ähnlicher Form Winteräpfel.

Боклатий, *a.* bauchig, *Зг.* [spiel.

Бокло, *n.* *Га.* I. 138 e. Art Oster-

Бокоборбди, *pl.* Backenbart, *m.* *Пол.*

Боковий, *a.* Seiten-, seitlich; на бо-
кову́ auf die Seite sich zum Schlafen
legen, *Ку.*; 2) von Aussen.

Боковіяця, *f.* Begleitung, Accom-
pagnement der Bassgeige u. A.

Бокоплавіці, *pl.* Seitenschwimmer,
pl. (Pleuronectae). [(Gammarus), *Пем.*

Бокопріжка, *f.* Flohkrebs, *m.*

Бокори, *pl.* Flösse, *pl. n.*

Бокорійка, *f.* schmaler Riemen.

Бокохід, -ба, павук — *m.* seit-
wärts laufende Spinne (Thomisus).

Бокрэйда, (-та), *f.* *Гол.* III. 400
s. Покрэйта.

Бокүри, *pl.* Riemengürtel, *m.*

Бокша, *f.* Kuh von solcher Farbe
wie Бокшій, s. Бочүля.

Бокшійтий, *a.* mit weissem Fleck
auf der Seite.

Бокшій, *m.* schwarzer od. brauner
Ochs mit weissen Seiten, od. weiss mit
schwarzen od. braunen Seiten.

Боль, *f.* *Ку.* s. Біль, *m.*; 2) боль,
m. *Ф.* (*Пов.* 65) der Kranke, Sieche.

Бола, *f.* schwere Krankheit, *f.*; 2)
Geschwür, *n.*; 3) Typhus, *m.* [derer, *m.*

Болбот, *m.* *He.* Mauldrescher, Plau-

Болботати, *v. a.* undeutlich spre-
chen, plappern. [chend, plapperhaft.

Болботливий, *a.* undeutlich spre-

Болван, s. Бовван.

Болванопокло́ньство, болво-
хва́льство, *K. n.* Götzendienst, *m.*

Болга́р, Болга́рин, *m.* Bulgare, *m.*

Болгаровітий, *a.* *K.* mit bul-
garischem Gegräge.

Болга́рский, *a.* bulgarisch.

Болга́рщина, *f.* Bulgarismus, *m.*;
2) Bulgarien, *n.* [Gott sei Dank!

Бо́ле, бо́ли, *adv.* *Гол.* s. Дббре; 2)

Бо́ледь, *adv.* *Ф.* *Пр.* III. 120 s. (?)
Ли́бонь; — що, gottlob dass —.

Бо́лезний, бо́лесний (-естн-), *a.*
M. I. 100 schmerzlich, schmerzhaft.

Бо́лезность, (-лестн-), *f.* *Dr.* c. 29
Krankheit, *f.*; 2) Schmerz, *m.*

Бо́лесніця, *f.* *V.* s. Ббольница.

Бо́лещі, *pl.* *M.* Leid, Weh, *n.* Schmer-
zen, *pl.* [mal, ebengut, dass —; dennoch.

Бо́ли, бо́ле, *adv.* *Га.* II. 54 doch ein-

Бо́ліголов, *m.* (-ва, *f.*) Wasser-
schiebling, *m.* (Cicuta virosa); 2) Tau-

melloch, *m.* (Lolium temulentum); 3)
Stechapfel, *m.* (Datura stramonium.)

Бо́лимүха, *f.* бо́дяща, *f.* Stech-
fliege, *f.* (Stomoxys calcitrans). [s. Бірме!

Бо́лів-бим! *int.* der Betheuerung,

Бо́ліжно, *adv.* müssig; nutzlos.

Бо́лізько, *adv.* s. Бо́лесно, (-ий).

Бо́лізнь, *f.* Krankheit, *f.* [ний.

Бо́лізний, *a.* kränklich, s. Бо́лес-
Бо́лізнувати, *v. n.* viel leiden,
siehen.

Бо́ліне, *n.* Schmerz, *m.* Weh, *n.* *Ст.*

Бо́літи, *v. a.* [болю́, бо́ліш, бо-

лѣтъ] wehe thun, schmerzen; болѣть мене голова́ der Kopf thut mir weh; то́е менѣ́ ó. das schmerzt mich; 2) *v. n.* [болѣю, болѣю́] Schmerzen leiden, dulden, krank sein, siechen; 3) над ким мittleiden.

Болітцѣ, *n. dim. s.* Болото.

Болѣчь, *f.* Schmerz, *m. Ct.*

Болѣко, *adv. Ч. V.* 442 *s.* Болесно.

Болкун, *m. N. e.* полоніиа.

Болѣница, *f.* Krankenhaus, *n.*

Болѣно, *adv. s.* Болесно, *Л.* 94.

Болѣность, *f.* Schmerz, *m.* Leiden, *n.* Krankheit, *f. Л.* 80.

Болѣоз, *m.* grosse Schlange, *Gr.* 17.

Боломѣтня, *f. Ч. IV.* 204 *Betrügerei, f. s.* Баламѣтити.

Болѣна, *f.* Haut, *f.* Häutchen, *n.;*

2) Pergament, *n.;* 3) Papierbogen, *m. МШ.*

Болѣнасти́й, болѣністи́й, болѣнокѣвѣти́й, *a. B.* häutig.

Болѣне, *n.* Blachfeld, *n.* Ebene, *f.;*

2) Au, Trift, Weide, *f.;* 3) Glacis, *n. s.* Оболѣне. [*chen, n.*

Болѣнка, *f.* Membrane, *f.* Häut-

Болѣнка́р, *m.* Glaser, *m.*

Болѣноккрѣльці́, *pl.* Hautflügel, *pl.* (Hymenoptera).

Болѣньскі́й, *a.* Bologneser-.

Болѣнча́ти́й, *a.* dünnhäutig, *Пол.*

Болѣня́чка, *f.* Hauttang, *m.* (Ulva).

Болѣта́вка, *f. s.* Берегѣу́лька.

Болѣткѣва́ти́й, *a.* Под. *s.* Болѣтний.

Болѣтне́ча, болѣтня́, *f.* tiefer Koth.

Болѣтний, болѣтністи́й, *a.* sumpfig, kothig, Sumpf-.

Болѣтник, *m.* sumpfige Trift; 2)

болѣтня́к, Pfuhschnepfe, *f.* (Limosa).

Болѣтні́ця, *f.* Blumensimse, *f.* (Scheuchzeria), *Цет.*

Болѣто, *n.* Koth, *n.;* 2) Sumpf, *m.;* 3) sumpfige Wiese.

Болѣтѣк, *m.* ставові́й, Schlamm-
schnecke, *f.* (Limnaeus stagnalis).

Болѣтя́нїк, *m.* Sumpfteufel, *m.*

Болѣхо́вецъ, -вця, *m. Ч. IV.* 84
Jäger, Weidmann, *m.*

Болѣва́ти бока́ми, *Гол. III.* 221
s. ? Носѣти бока́ми.

Болѣфа, *f. s.* Болѣчка 1).

Болѣчи́й, (-щїй), schmerzhaft,
wund, *Фр.*

Болѣя, *f.* in d. Kindersp. *s.* Бараболѣя.

Болѣя́к, *m. s.* Болѣчка 1).

Боля́рїн, *s.* Боя́рїн.

Болѣчка, *f.* Geschwür, *n.* schwä-
rige Beule; 2) Gebärmutter, *f.;* 3) meh-
rere innere Krankheiten.

Боля́щїй, *a.* krank, leidend; *der*
Kranke, *III. I.* 152.

Болѣмба, *f.* Bombe, *f.*

Болѣба́р, *m.* Maikäfer, *m.*

Болѣбардува́ти, болѣбува́ти, *v. a.*
bombardieren, beschossen.

Болѣбелѣ, -бля, *m.* Bläschen, *n.*
Zitterperle, *f.*

Болѣбові́й, *a.* Bomben-.

Болѣбу́шка, *f.* — росѣ́ Tropfen, *m.*
У.; 2) *pl.* Stecknadeln in d. Haube.

Болѣкати, *v. n.* summen.

Болѣмок, *gen. болѣма m.* Viehbremse,
f. (Tabanus bovinus). [*s.* Болѣнаръ etc.

Болѣндар, *n.* alle Wortbildg. болѣнд-,

Болѣнк, *m. s.* Бѣнкарт.

Болѣнѣжок, -жка, *m. Ч. IV.* 534
ein Theil der weiblichen Bekleidung.

Болѣня́к, *m. s.* Повня́к.

I. Болѣ, *s.* Борѣ.

II. Болѣ, *gen* бру, про́со — Kolben-
hirse, *f.* (Setaria italica).

Болѣра, *f. s.* Болѣра.

Болѣра́, *f.* Kampf, *m.* das Ringen.

Болѣборѣси, *pl. Ф.* mürrische Re-
den, böse Grillen.

Болѣборѣсїти, *v. n.* plärren.

Болѣрѣ, *f.* борѣвїй, *m. B.* Nordwind,
Sturmwind, Orkan, *m.* [1048. ?

Болѣровѣнѣкїй, *a.* вїл — *Ч. V.*

Борѣ, *m.* Borg, *m.* das Borgen.

Борѣю́г, (-ю́х) *m.* Schlauch; Sack
aus Ziegenhaut, *m.*

Борѣ, *adv. Wgr. IX. s.* Болѣ, бїльше.

I. Борѣць, -рця, *m.* Kämpfer, Rin-
ger, Faustkämpfer, *m.*

II. Борѣць, -рця, *m.* Trichter, *m.*

Борѣжа́ва, *f.* нїрдл. Nbf. der Тїса.

Борѣжїй, борѣжїй, *comp.* zu Борѣо.

Борѣзїй, *a.* борѣо *adv.* schnell, ge-
schwind, rasch, flink.

Борѣзїна́, *f. s.* Бїстрїна́.

Борѣзїеть, -ости, *f.* Schnelligkeit,
Munterkeit, *f.* [derschösse, *pl.*

Борѣри, *pl.* Falten, Runzeln; 2) Klei-

Борѣрїтер, -тра, *m.* Rüttelfalke,
m. (Falco tinunculus).

Борика́ти, *v. a.* auseinanderwerfen, -wühlen; — ся з ким mit jmdem ringen, sich herumschlagen.

Борисла́в, *m.* Städtchen in Ostgalizien; 2) Breslau, *n.*

Бори́тель, *m. s.* Бо́рець.

Бори́ш, *s.* Барі́ш.

Бори́шенний, *a.* Mehl-.

Бори́дка, *f.* kleiner Bart; 2) *gew. pl.* bartähnlicher Gespinnstzipfel an der Flaschreche; dgl. Бороди́ця.

Бо́рки, *v. a. s.* Підбо́рки.

Бо́рки, *pl.* Backenbärte, *pl.*

Бо́рла́к, *m.* борла́нка. *f.* Kehlkopf, *m.*

Бормо́тати, *v. a.* murmeln, brummen.

Бормо́тун, *m. s.* Бурмі́ло.

Борні́, *f.* Піс. *s.* Борба́.

Борове́ць, -вця́, --бу́рий, *m.* brauner Kiefern-Rüsselkäfer, (*Hylobius pini*).

Борові́й, *a.* Wald-, bes. Nadelwald-; 2) *m. s.* Forstheger, *m.*

Борові́к, (-вня́к), Edelpilz, *m.* (*Boletus edulis*); 2) wohlriechender Seidelbast (*Daphne sneorum*).

Борові́на, (-вця́). *f.* Ч. IV. 596, 389 *s.* Бір, *g.* бо́ру.

Борода́, *f.* Bart, *m.* Kinn, *n.*; 2) untere Spitze der Axt; 3) *ля́цька — niedriges Gras, das von der Sense nicht gegriffen werden kann; 4) Спа́сова — bei der Ernte stehen gelassene Kornähren: Спа́сови на бо́роду.

Борода́вка, *f.* Warze, *f.*

Борода́вкя́ня, *f. s.* Ропу́ха.

Борода́вник, *m.* Waldrebe, *f.* (*Clematis*); 2) Löwenzahn, *m.* (*Leontodon taraxacum*); 3) Knäuel, *m.* (*Scleranthus annuus*). [warzig, *Пол.*

Борода́вчати́й, борода́вчати́й, *a.*

Борода́нь, борода́й, борода́ч, *m.* der Bärtige. [sem Bart.

Борода́тий, *a.* bärtig; mit gros-

Борди́ця, *f.* Kaputze, *f.*; 2) *s.* Борі́дка. [pogium Gmelini).

Борода́ш, *m.* Ueberbart, *m.* (*Epi-*

Борода́ха, *f.* Bartflechte, *f.* (*Usnea barbata*).

Бо́розда́, *f.* Furche, Rinne, *f.*

Боро́здити, *v. a.* Furchen ziehen; 2) *кому́ *II. n.* 11 jmdem in die Quere kommen, Winkelzüge machen.

Бо́роздка, боро́зенка, *f. dim. s.* Бо́розда.

Боро́здобаний, *Пол.*; боро́здоба́ний, *B. a.* gefurcht.

Боро́здни́й, *a. s.* Боро́зний; 2) der jmdm böswillig in die Quere kommt, schadet. [chen.

Боро́здува́ти, *v. n.* Umwege machen
Боро́зенний, боро́зний, *a.* der in der Furche gehende z. B. Ochs beim Pflügen, rechtseitig eingeschrirt (*opp. підру́чний*).

Боро́зна́, *f. s.* Боро́зда́.

Боро́зню́к, (-ня́к), *m.* Engerling des Maikäfers, *m.*

Боро́йлк, *m.* Hirschkäfer, *m.*

Боро́к, біро́к, *g.* -рка́, *m. dim. s.* Бір Wäldchen *n.* [ралі́жний.

Боро́ліжний, (-лі́зний), *a. s.* Ба-

Боро́на́, *f.* Egge, *f.* [Боро́ге.

Боро́не, *n.* Кч. 168 das Ringen, *s.*

Боро́нене, *n.* Vertheidigung, Beschützung, *f.* [Vertheidiger, *m.*

Боро́нець, -нца́, боро́нитель, *m.*

Боро́ніти, *v. a.* beschützen, vertheidigen, wehren, bewahren; 2) hindern, hinderlich sein, *Кв. II.* 19; 3) eggen.

Боро́нува́ти, *v. a.* eggen.

Боро́ня́к, *m.* кінь — Pferd für die Feldarbeit, *n.* [wie bei einer Egge.

Боро́няний, *a.* zur Egge geh.,

Боро́стати ся, sich herumwälzen.

Боро́тьба́, *f. s.* Борба́.

Боро́ти, *v. a.* bekämpfen; — ся ringen, Kräfte messen.

Боро́шенний, *a. s.* Мучни́й, *Лев.*

Бо́рошнó, *n.* Mehl, *n.* Poudre, *III.*

Боро́шня́к, *m. s.* Хруща́к мучни́й.

Боро́сати, *v. n.* und — ся sich hin u. herwerfen, s. herumschlagen, *He.*; * sich plackern, s. rackern; 2) wackeln; 3) *v. a.* Bundschuhe anziehen, *Пет. b)* *s.* Ни́за́ти, си́ляти, *Gr.* 17.

Боро́су́к, *m.* Dachs, *m.* (*Meles Taxus*).

Боро́су́чий, *a.* Dachs-.

Бор́т, *m.* борть, *f.* Höhlung im Baume, *f.*; 2) Ч. III. 392 Waldbienenstock in e. hohlen Baume, *m.*; 3) Falz, *m.* Furche, Rinne, *f.*

I. Бо́рта, *f.* inwendig wurmstichiger, fauler Fichtenstamm.

II. Бо́рта, *f.* Borte, *f.* *Мог.*

Борті́ти, *v. a.* falzen, aushöhlen, *Пет.*

Борті́ти, *v. a.* II. *n.* 16 wühlen, stossen; aufwerfen.

Бóртник, *т. Н.* 138 Bienenzüchter in den бóрти 2); 2) — мѣдвѣдъ brauner Bär; 3) — струг Hohlmeissel, *f.* Hohlhobel, *т. Пет.* [Holz.

Бóртниця, *f.* ausgemeisseltes Stück
Бóртняк, мѣдвѣдъ—*C. s.* Бóртник 2).
Бóртняний, *а.* -е дѣрево, *К.* Baum mit wildem Bienenschwarm.

Борухáтий, *а.* wirr, struppig. [Beten.
Бóрухи відправляти vom jüdischen
Борчáстий, *а.* mit бóрки, behaart.
Борчѣвка, боршѣвка, *f.* Bärenkraut, *н.* (*Heracleum sibiricum*).

Боршáн, *т. Гол.* III. 253?
Борщ, *g.* борщъ, säuerliche Suppe von rothen Rüben u. Grünzeug od. auf Grund des Sauerteiges von Kornmehl, *Пом.* III. 116.

Борщівка, *f.* Grübchen am Bart, *н.*
Борщівник, *т. s.* Щербáч.
Борюкане, *н.* Kauferei, *f.*
Босáк, на босáкá, босакóм, бóси-ком, босячкóм, *adv.* barfuss.

Бóсий, *а.* barfüssig; -ий виз nicht mit Eisen beschlagen; бóсоі ногі слѣд пѣше er geht barfuss einher.

Бóсийни справляти, von d. Juden: wann sie bei Sterbefällen barfuss zu Hause sitzen; 2) barfuss gehen, *Н.* 219.

Босовѣки, *pl.* *Левч.* s. Пантóфлї.
Босонїг, (-нїж), *adv.* barfuss, blossfüssig, *Н.* 207.

Босонїжка, *f.* barfüssiges Mädchen, „Barfüssele“, *М.* III. 135.
Босонóгий, *а.* barfüssig.

Босóрка, *f.* Zauberin, Hexe, Wahrsagerin, *f. Пет. Пом.* II. 31; 2) босоркáня s. Ропуха, чарівка; 3) s. Опиріця.

Босоркун, *т. s.* Опір.
Босотá, *f.* Blösse der Füße; 2) Armuth, *f.* [нүти.

Бостї, [бодѣ, бодѣш], *v. а. s.* Бод-Босятник, *т.* Art Pflze.

Ботáник, *т.* Botaniker, *т.*

Ботанїзувати, *v. а.* botanisieren.

Ботанїчний, *а.* botanisch.

Бóтва, ботвїна, *f.* Mangold, Runkelrübe, *f.* (*Beta vulgaris* und *B. cicla*).

Ботвїне, *н. coll.* Blätter des Mangolds, *pl.*

Ботїлий, *а.* dick, fett, wohlbeleibt.

Ботїти, *v. н.* fett, stark, dick, derb werden, *Пом.* III. 38.

Ботюк, *т.* Stamm zum Sägen bestimmt, *т.*

Бóхи, *pl. s.* Околїт, *pl.*

Бóхон, бóхонець, -нця, *т.* (*дїм.* бóхонї, -їти, бóхонятко, *н.*) Laib, *н.* (Brod).

Бочáнка, *f.* *B.* Tonnenschnecke, *f.*

Бочáстий, (-чїстий) *а.* -а корóва s. Бочуля.

Бочїти, *v. н.* ausweichen, auf die Seite gehen; — ся sich verdrehen, auf eine Seite neigen; * на кóго auf jmdn scheel, missgünstig blicken.

Бочїй, *т. s.* Бокшїй.

Бочїлка, (-чáлка), *f.* бочóнок, -нка, *т. Др. с.* 253 Fass, *н.*

Бóчка, *f.* Fass, *н.* Tonne, *f.*

Бочковїй, *а.* Fass-.

Бóчок, -чка, *т. dew. pl.* бóчки Poschen, Seiten am Kleide, *pl.*

Бочуля, *f.* dickbauchige Kuh; 2) weissseitige Kuh.

Бóцїй, боцяністий, *а. s.* Бочáстий.

Боювáне, *н.* Kampf, *т.* Schlacht, *f. См.*

Боюрок, -рка, *т.* schmaler Gürtel.

Боягуз, *т.* § der Furchtsame, Feigling, *т.*

Боякїй, *с.* Боязлївий.

Боязлївець, -вця, *т.* боязлївий furchtsam, ängstlich, zaghaft.

Боязлївїсть, боязнїсть, -ости, *f.* Furchtsamkeit, Schüchternheit, Zaghaft.

Бóязнь, *f.* Furcht, *f.* [tigkeit, *f.*

Бóязно, *adv.* III. I. 200 ängstlich.

Бо́як, *т.* Fechter, Kämpfe, *т. См.*

I. Бо́ян, молочáк — *т.* aufrechte Wolfsmilch, (*Euphorbia procera*).

II. Бо́ян, *т.* Name des altruthen. Sängers im Слово о полку Игор.

Бо́янство, *н.* Ф. Dichterkreis, *т.*

Бо́ярїн, *т. pl.* бо́яри(-е) Edelman, vornehmer Herr, *pl.* die Grossen; 2) Freiersmann, Brautwerber, *т.*

Бо́ярїнувати, *v. н.* als бо́ярїн bei d. Hochzeit sein. [H. 175 s. Пáнї.

Бо́ярїня, *f.* Frau eines Bojaren,

Бо́ярїшник, *т.* einsamiger Weissdorn, (*Crathaegus monogyna*).

Бо́ярство, *н.* бо́ярщина, *f.* Stand—, 2) Hof u. Sitz eines Edelmannes, *т.*; 3) бо́ярщина Frohndienst, Robot, *т.*

Бóясть, *Левч.* s. Бóязнь.

Бо́йти ся, fürchten, befürchten, sich fürchten; bange sein.

Бра, бря! *vocat.* zu Брат=брате!
А-Г. I. 155, 162 s.

Бра́га, (*d.* бра́жка), *f.* Maische zum
Brantweinmachen, Brantweinspülicht,
n. Schlempe, *f.*; 2) Brantwein, *m.*;

3) Art Dünnbier aus Hirse, *n.*
Браговáр, *m.* Kessel für die Mai-
sche, *m.* *Пис.*

Бра́вий, *a.* wacker, tapfer, brav.

Бражнѣй, *a.* zur бра́га geh.

Бражнѣк, *m.* Maischkufe, *f.*; 2)

* Schlemmer, Trunkenbold, *m.* *Пис.*

Бра́зда, *f.* *Ф. Пр.* III. 117 s. Борозда́.

Бра́йлець, -ля, *m.* s. Блощѣнник.

Браволѣйний, *a.* in Bresil be-
malt, gefärbt.

Бра́воля, *s.* Брезѣля.

Брай, *m.* Holzspatel zum Füllen
der Fässer mit Schafskäse, *f.*; 2) Hand-
ramme zum Festschlagen, *f.* [lung, *f.*

I. Брак, *m.* Mangel, *m.* Ermange-

II. Брак, *m.* Brack, Ausschuss, Aus-
wurf, *m.*; 2) Auswahl, Aushebung, As-
sentirung, *f.*: до браку́ йти, в браку́
бути. [Ehe, *f.*

III. Брак, *m.* † III. II. 222 Heirat,

Бра́клен, *m.* s. Чорно́клен, *Пем.*

Браковѣйтий, *a.* mit e. Gebre-
chen behaftet.

I. Бракува́ти, бра́кнути, *v. n.*
fehlen, nicht vorhanden sein.

II. Бракува́ти, *v. a.* bracken, aus-
wählen, ausschiessen. [die Hanf reißt etc.

Бра́льница, бра́ля, *f.* Arbeiterin,

Бра́ма, *f.* Thor, *n.* Pforte, *f.*

Бра́мний, *a. m. s.* Thorwächter, *m.*

Бра́мурт, *m.* Art rothe Farbe, *Зак.*

Брань, *f.* † Krieg, *m. K.*; 2) Kriegs-
macht, *f.* *Ф. пекельні* — (?)

Брандебу́ри, *pl.* Schnüre bei d.
Husarenuniform, *pl. C.*

Бра́нджя, (-жа), *f.* Branche, Art, *f.*

Бра́ндихвѣст, -хвѣста, *m.* Nie-
derträchtiger, *m.*

Бранду́шки, *pl.* білі—Milchstern,
m. (*Ornithogallum umbellatum*).

Бранѣ, *n.* das Nehmen, Greifen,
Lesen, Reissen s. Бра́ти.

Бра́нець, *g.* бра́нця, *m.* Recrut;
2) Kriegsgefangener, *m.*

Бранзолѣта, *f. s.* Браслѣт.

Бра́ник, *m. B.* Warrenträger, *m.*
(*Pugaera vucerpala*).

Бранѣти, *s.* Боронѣти, *L.* 89.

Бра́нка, *f.* die Kriegsgefangene;

2) Recrutirung, Assentirung, *f.*

Бра́нський, *a.* староста *R.* 2 (51)

s. Староста Brautführer, *m.*

Бра́нтка, *f.* Gewehrzündloch, *n.* *Пол.*

Брань-трава́, *f.* Sperrkraut, *n.* (*Po-*
lemonium coeruleum).

Бра́скит, бра́скотатис. Бра́скит etc.

Браслѣт, *m. He.* Armspange, *f.* Bra-
celet, *m.*

Брат, *m.* Bruder, *m.*; наш брат
unsereiner, unser Landsmann, u. Stan-
desgenosse; за па́н(е)-брат in zunähe-
retender Vertraulichkeit; чоловік не
нашого брата, *Kч.* 124 nicht unsereiner;
3) брат з сестро́ю dreifarbiges Veilchen,
Stiefmütterchen, *n.* (*Viola tricolor*), *s.*
Бра́тки; 4) * *s.* Че́рево.

Бра́так, бра́таць, *m. s.* Друг.

Бра́тан, -áneць, (-ня), -áнич,
-áнок, (-нка), *m.* Brudersohn, Neffe, *m.*

Бра́тане, *n.* Verbrüderung, Freund-
schaft, *f.* [ter, Nichte, *f.*

Бра́таниця, -áнка, *f.* Brudertoch-

Бра́тати ся, sich verbrüdern, fra-
ternisieren. [pfanne, *f.*

Братва́н, *m.* братва́нка, *f.* Брат-

Бра́те, *n. coll. Me.* 465 *s.* Брат
pl. бра́тя, бра́ті *gen.* бра́тий, бра́тів.

Бра́те́рський, *a. s.* Бра́тній.

Бра́те́рство, *m.* Brüderschaft, in-
nige Freundschaft, *f.*

Бра́ти, [бе́ру, бе́реш], *v. a. s.* Взя́ти;
nehmen, fassen, greifen, fangen; — ко-

но́плі Hanf reissen; 2) на ро́зум über-
legen, beherzigen; 3) — ся до чо́го, за

що sich an etw. machen, sich worüber
hermachen; *b)* кудáсь sich wohin rich-

ten, wenden, *s.* wohin begeben; *m. d. inf.*
im Begriffe sein, sich aufmachen; *c)* III.

I. 173 heiraten, sich vermählen; *d)* бе́ре

ся в зе́лене hat einen Stich ins Grüne,
zieht ins Gr.; *e)* нічо́ е́го не бе́ре ся

es verfährt bei ihm gar nichts, kann
ihm nichts anhaben; 4) бе́ре мене охóта,

страх überkommt mich die Lust, die
Furcht u. s. w.; *f)* з ві́дки — ся woher

kommen, herrühren.
Бра́тигу́бля́чий, *a. K V.* bruder-

mordend.
Бра́тик, бра́тіня, бра́тій (*d.* бра-
тѣчко), бра́тко, бра́ток, бра́тчик, бра-

туха, *m. s.* Брат, Brüderchen, *n.* lieber Bruder. [гичків, *a.* des Bruders.

Бра́тин, бра́тнин *II.*. бра́тів, бра-
Брати́ща, *pl. coll.* Brüder, *II.*; *sing.*
coll. Кч. 352.

Братівство, *n. coll. К.* Brüder, *pl.*
Братівшливий, *a.* wählerisch im
Essen.

Братівщина, *III.*. братови́зна,
Зак. f. Nachlass des Bruders, *m.* Bru-
dersvermögen, *n.* *Пис.* [derlich.

Бра́тній, *a.* des Bruders; 2) Brü-
Братобій, -боя, *KV.* братобійця
(-товбійця), *m.* Brudermörder, *m. Фр. ВШ.*

Братова́, *s. a. f.* des Bruders Gat-
tin, *f.* [mörder, *m. KV.*

Братоубець, -бця, *m.* Bruder-
Братолюбів, *n.* Bruderliebe, Näch-
stenliebe, *f. III. II.* 173.

Братолюбний, *a.* bruderliebend.
Бра́тство, *n.* братчина, *f. s.* Бра́цтво.

Бра́тський, *a.* brüderlich; 2) zu
Бра́цтво geh.

Бра́тчики, *pl.* (бра́тки), *s.* Брат
з сестрою, *s.* Перестри́ч, *B.*

Бра́тця (бра́цця), *pl.* zu Брат.
Браці́кати ся, sich plätschern.

Бра́цтво, *n.* Bruderschaft, bes. Kir-
chenbruderschaft, *f.*

Бра́шень, -шня, *m. s.* Брат.
Бра́чний, *a.* † *K.* Ehe-.

Бра́чній, *f.* Paarungszeit, Balgzeit, *f. B.*
Бре, брьє, *Фр. Пом. III.* 15 *vocat.*

zu Бра́г, = бра́ге, *s.* Бра! бра!
Бре́вало, *m. s.* Прожора, *Пис.*

Бре́вкати, *v. a.* viel u. schnell
fressen. [Wahnwitz, *m. Под.*

Бред, *m.* Delirium, *n.* Wahnsinn,
Бре́да, *f. KV.* böse Göttin des Träu-
mens, der Träumerei.

Бре́день, (*d.* бреденьок), *m.* Art
Fischernetz mit dem man wadet, *Левч.*

Бредня́, *s.* Бридня́.
Бреду́, 1 *sgl. s.* Бресті́. [ник.

Бредуле́ць, -лця, *m. s.* Блощин-
Брез, (*без*) *s.* Че́рез, *Ог.* 184.

Бре́згати, *v. n.* чимось *B.* verachten.
Бре́зілля, *f.* Brasilienholz, Fernam-
bukholz, *n.*; 2) Brasilienpäne, *pl.* Bre-
sil, *n.* (Caesalpinia brasiliensis v. echinata).

Бре́зилькові, *pl.* Caesalpinieae.
Бре́зку́лька, *s.* Бря́зілка.

Бре́мя, -ени, *n.* Tracht, Bürde, Last, *f.*

Бре́менний, *a.* trüchtig, schwanger.
Бре́менність, -ости, *f.* Trüchtig-
keit, Schwangerschaft, *f.*

Бре́ндолити ся, putzsüchtig sein.
Бре́ндуля, (-ду́ша, -ду́шка), *f.*

Бре́ндуля, (-ду́ша, -ду́шка), *f.*
Frühlingssaffrau, *m.* (Crocus vernus);

2) putzsüchtiges Weib.
Бре́ненє, *n.* das Summen.

Бре́ни́ця, Wiesenmücke, *f. B.*
I. Бре́нити, *v. n.* falb, reif wer-
den; 2) sich bereifen, schimmelig wer-
den; 3) strotzen, schwellen; prangen.

II. Бре́нити, *v. n.* summen.
Бре́нька, *f. B.* Xylota pipiens.

Бре́нькати, бре́нькнути, бре́нь-
ча́ти, *v. n.* klimpern, klingen.

Бре́нька́ч, *m.* klingende Münze.
Бре́нькіт, -оту, *m.* das Klimpern,
Geklimper, *n.*

Бре́нний, *a.* † *Гол.* vergänglich.
Бре́скино́вий, *a.* Pfirsich-.

Бре́скі́ня, *f.* Pfirsich, *f.* [Holz.
Бре́скли, *pl.* nicht ausgetrocknetes

Бре́сті́, [бреду́, бредеш, бредé],
v. n. waten, hin-eingehen (ins Wasser,
dh. e. Sumpf); 2) *phantasieren, ohne
Sinn reden, schwatzen.

Бре́тна́ль, *m.* Brettnagel, *m.*
Бре́ус, *m.* vierschrotiger Mensch,
plumper Bengel.

Бре́ха, *s.* Бре́ха́чка.
Бре́хати, [брешу, брешеш], *v. n.*

bellен, belfern, klaffen; 2) *lügen; ver-
leumden.

Бре́хач, бре́хун, бре́хуня́ка,
Др. c. 167 Lügner, Verleumder, *m.*

I. Бре́ха́чка, бре́хля, бре́хуха,
Шл. бре́хунка, *f.* Lügnerin, Verleum-
derin, *f.*

II. Бре́ха́чка, *f. s.* Мбро́н, *B.*
Бре́хенька, *f. s.* Побре́хенька.

Бре́хіт, -оту, *m.* Gebelle, Geklaff, *n.*
Бре́хлі́вий, *a.* viel bellend; 2)

lügnerisch, lügenhaft, verlogen.
Бре́хлі́вість, -ости, *f.* Lügen-
haftigkeit, Verlogenheit, *f.*

Бре́хня́, *f.* Lüge; 2) Verleumdung, *f.*
Бре́хуне́ць, -нця, *m. s.* Бре́хун;
Вейн. der Handlungssommis. [Зак.

Бре́хуні́вка, *f.* „Lügnerdorf“, *Кв.*
Бре́цьві́нок, -іка, *m.* Kugelranun-
kel, *m.* (Trollius europaeus), *Пет.*

Бре́шкó, *m. s.* Бре́хун.

Брид, *m.* бридь, *f.* das Abscheuliche, Garstige, Schmutzige; *H.* 171, *Мог.*; 2) Abscheu, Ekel, *m.* Canaille. *f.* *R.V.* *II.* *Ф.*

Бриджий, *a.* weiss gefleckt.

Бридити, *v. a.* комусь щось ekelhaft machen; — ся чимось sich ekeln, Ekel vor etw. haben, etw. verabscheuen.

Бридій, *m.* unfähiger, garstiger Mensch. [abscheulich.

Бри́дкий, *a.* garstig, hässlich; 2)

Бри́дкість, бридлівість, -ости, *f.* Garstigkeit, Hässlichkeit; 2) Abscheulichkeit, *f.*

Бри́дливий, (-днівий), *a.* abscheulich, ekelig; 2) der sich leicht ekelt, *Левч.*

Бри́дня, (*d.* бридєнька), *f.* Geschwätz, *n.* Plauderei, *f.* Grillen, *pl.* lustige Unterhaltung, *Гл. б.* 76.

Бри́днявий, *a.* s. Бри́днявий.

Бри́жа, *f.* ein Theil des Papierdrachens; 2) *pl.* бри́жі Besatz am Halse u. an den Aermeln beim Frauenhemde, *m.*

Бри́женята, *pl. n.* s. Бри́жа, *pl.* 2).

Бри́жик, *m.* *Vein.* des чижик, *ЧІV* 37.

Бри́жка, *f.* Schnalle, *f. s.* Пря́жка.

Бри́жовати, *v. a.* kräuseln, falten; бри́жовати, *v. n.* gerunzelt, faltig werden (am Rande v. Tuche).

Бри́жоватий, *a.* gekräuselt, gerüllt; -е полотно ungleichmässig gewobene Leinwand. [xotes).

Бри́зун, *m.* Schützenfisch, *m.* (То-

бризк, бризк, *m.* Spritzstrahl des Wassers, *m. K.*; 2) Fleck, *m.* — грязі, *He.*

Бри́зкавець, -вця, *m.* Spritzfisch, *m.*

Бри́зкати, бри́знути, (-злати), *v. n.* spritzen, sprengen.

Бри́злеліна, *s.* Брусліна.

Бри́к! *int.* zu Бри́кати.

Бри́ка, *f.* grosse Fuhr, Lastwagen, *m.*

Бри́ка́р, *m.* Lastwagenfuhrmann, *m.*

Бри́ка́рський, *a.* zur бри́ка geh.

Бри́кати, *v. n.* muthwillig herum-springen, -laufen; * übermüthig werden, sich überheben; — ся *III.* *I.* 380 sich spreizen, störrisch sein.

Бри́кли́вий, бри́кучий, *a.* störrig; *v.* Mädchen: spröde, wild, muthwillig, launig.

Бри́кнути, *v. n.* aufspringen.

Бри́кси, *pl.* Розігри.

Бри́куча, *f.* munteres Mädchen, *Левч.*

Бри́ль, (*d.* бри́лик, *III.* *II.* 217), *m.* Hut, *m.* Hütlein, *n.*, -невидім, *P.* *I.* 98 unsichtbar machender Hut, Zauberhut.

Бри́ла, *f.* Klumpen, *m.* Scholle, *f.*

Бри́лівє, *n.* grobes Gestein.

Бри́лка, *f.* *dim.* Klümpchen, *n.* бри́лька, *S.* *II.* 123 Erdaufwurf, *m.*

Бри́лковатий, *a.* derb, *Пол.*

Бри́ловатий, *a.* in Klumpen, in Schollen. [(Entimus imperialis).

Бри́лантиця, *f.* Brillantkäfer, *m.*

Бри́лянтівий, *a.* Brillant-.

Бри́міти, *v. n.* dröhnen.

Бри́навіти, (*Ф.*) Бреніти *I.* 2).

Бри́ндза́р, бри́ндза́й, Hummel, *m.* (Bombus).

Бри́ндза́ти, *v. a.* Brinse machen.

Бри́ндзя, *f.* Schafskäse, Schmierkäse, *m.* Brinse, *f.* eig. u. * біти бри́ндзю in Dürftigkeit leben.

Бри́ндува́ти ся, *Гол.* *III.* 143 sich stattlich kleiden.

Бри́нду́шка, *f.* Бренду́ля 1).

Бри́ндя́к, *m.* *Цр.* *XII.* 453 Finanzwachmann, *m.*

Бри́ніти, *s.* Бреніти *II.*

Бри́нта́ло, *m. s.* Бретна́ль; 2) Glockenschlägel, *m.* [*II.* 447, 464 *Ог.* 90.

Бри́стрий, *a. s.* Бістрий, *Зан.*

Бри́т, *m.* Stück, Theil des Stoffes woraus die спи́дниця zusammengenäht wird.

Бри́ть, *f.* Schärfe, Schneide, *f.*

Бри́тан, *m.* Dogge, *f.* (Canis mast.).

Бри́тва, *f.* Rasirmesser, *n.*

Бри́тв́нник, *m.* Trollblume, *f.*

Бри́твати, бри́ти, бритіти, *Ф.*, *v. a.* rasieren.

Бри́тнінь, *Art* Pflze.

Бри́тький, *a.* scharf, haarscharf.

Бри́царі, *pl.* Hemdmanchetten, *pl.*

Бри́ця, *f.* Borstenfennich, *m.* (Setaria glauca).

Бри́ч, *m. s.* Бри́тва.

Бри́чка, бри́чина, бри́чечка, *dim.* leichter ungedeckter Reisewagen.

Бри́шка, *s.* Бри́жка.

Бри́шкати, *v. n.* *Кв.* *II.* 9 s. Бри́кати sich viel ausnehmen, sich gebahren, muthwillig ausgelassen sein.

Бри́вка, бри́вонька, *f.* *dim.* s. Брѳва.

Бри́д, *gen.* бри́ду, *m.* Furt, Untiefe, *f.* Watt, *n.* [sumpfig, kothig.

Бри́днявий, *a.* -а дорѳга *Ваг.*

- Брінній, *a.* -á káша aus Бор II.
 Бріх, *m.* (*летк.*) *s.* Живіт.
 Бріч, *g.* брочá, *m.* — красильний
 Färberröthe, *f.* Крапп, *m.* (*Rubia tinct.*).
 Брová, *f.* Braue, Augenbraue, *f.*
 Брováн, брováч, *m.* mit grossen
 Brauen. [erei, *f.*
 Брóвар, *m.* Bräuhaus, *n.* Bierbrau-
 Брováрник, *m.* Bierbrauer; 2)
 Браукнеcht, *m.* [вар.
 Брováрниця, брováрня, *f.* *s.* Брó-
 Брováтий, *a.* mit dicken Augen-
 brauen.
 Брoвкó, *m.* Mensch od. Thier mit
 grossen Augenbrauen; 2) Name e. Hundes.
 Брóвник, *m.* Ragwurz, *f.* (*Orchis*);
 Insectenstendel, *m.* (*Ophrys*).
 Брoдýло, *n.* Ferment, *n.* Gährungs-
 stoff, *m.* Шод. [Herumstreichen.
 Брóджене, *n.* das Herumwaten,
 Брoдýти, [брóджу, брóдиш]. *v. n.*
 waten, herumwaten; 2) herumschlen-
 dern; -streichen.
 Брoдóк, брoдóчок, -чка, *m.* *dim. s.*
 Брід; 2) Bächlein, *n.* [bund, *m.*
 Брoдýга, *m.* Landstreicher, Vaga-
 Брoдýти, *v. a.* — злое Böses thun,
 Unheil stiften; — игрý Possen treiben,
 Unfug machen, scherzen. [Mühleisen, *n.*
 Брoк, *m.* Stück Eisen unter dem
 Брoмкa, *f.* Mittelborte in d. Lei-
 nenstückerei, *f.*
 Брoнa, *f.* Waffe, *f.*? *K. Пс.* LXVIII.
 Брoндýти, *v. a.* kneten.
 Брoнзa, *f.* Bronze, *f.*
 Брoнзóвий, *a.* bronceen.
 Брoнзóвник, *m.* Broncearbeiter, *m.*
 Брoнич, *m.* *B.* Mannsschild, *n.* (*Androsace septentrionalis*).
 Брoня, *f.* Panzerhemd, *n.* Harnisch,
m.; 2) Rüstung, *f.* *C. I.* 119; 3) Pfer-
 degeschir, *n.* *Ч.* III. 296.
 Брoсýнка, *f.* Spore, *f.* Пол.
 Брoсýти, *v. a.* wegwerfen; ver-
 schleudern.
 Брoсквýня, *f.* *s.* Брескúня.
 Брoсня, *f.* Sporenhäuser, *n.* (*spongium*), *B.*
 Брoстý, *f.* *Ч.* V. 509 Schössling,
 Reiser, *m.*; 2) Knospe, *f.* Пол. III. 116.
 Брoстýти (-тýти) ся Knospen trei-
 ben; Zweige bilden.
 Брoстéв, *n. coll. s.* Брoстý, *pl. bes. 2).*
- Брoстóк, -тка, *m.* *K.* Baumstamm,
 Porst, Fruchtzweig, *m.* Зак. [nähren.
 Брoстувáти, *v. n.* sich mit брoсте
 Брoтáти, *v. a.* zügelн, zäumen, *s.*
 Наобрoтáти, обрoтýнка.
 Брoхáти ся, *Др. с.* 3 *s.* Бóвтати ся.
 Брoхнути, *v. a.* wuchtig werfen;
 — ся hinabfallen, *Рy.*
 Брoч, *s.* Брiч.
 Брoчeвáти, *pl.* Краппpflanzen, *pl.*
 (*Rubiaceae*).
 Брoчýти, *v. a.* färben, röthen.
 Брoчка, *f.* Ackerröthe, *f.* (*Scherardia*).
 Брoчок, -чка, *m.* Blutthierchen, *n.*
 (*Haematococcus*).
 Брoшeнe, *n.* Bersten, Sprossen, *n. B.*
 Брyд, *m.* Schmutz, *m.* Unreinigkeit, *f.*
 Брyдýти, *v. a.* beschmutzen, be-
 sudeln.
 Брyднýй, *a.* schmutzig, unrein.
 Брyжмeль, *m.* *s.* Бруслина.
 Брyзумeнт, *m.* Possament, *n.*
 Брyк, *m.* Stein-Pflaster, *m.*
 Брyкáр, *m.* Pflasterer, *m.*
 Брyкати, *v. a.* *s.* Брyдýти.
 Брyквa, брyкóв, *f.* Kohlrübe, Steck-
 rübe, *f.* (*Brassica oleracea napobrassica*).
 Брyкувáти, *v. a.* pflastern.
 Брyль, *m.* bewaldeter Gebirgsrücken.
 Брyнáтка, *f.* Art Erdäpfel mit
 dunkler Hülse.
 Брyнáтний, *a.* braun, rostbraun.
 Брyнáтно-синявoсýрий, *a.* bräun-
 lich-schiefergrau, *Пол.* [nella vulgaris).
 Брyнeлькa, *f.* Brunelle, *f.* (*Pru-*
 Брyнет, *m.* *s.* Чернобрóвецъ.
 Брyнeтка, *f.* *s.* Чернобрýвка.
 Брyнýкa, *f.* *He.* *s.* Брoстý 2);
 Kätzchen an Pflanzen, *n.* Пет.
 Брyс, *m.* Balken, Block, *m.*; 2) Wetz-
 Schleifstein, *m.*; 3) Felsklippe, *f.*; 4) * ro-
 her ungeschlachter Bengel.
 Брyсáк, брyсáк, *m.* Brotsack, *m.*
 Бýндeл, *n.* [вáти.
 Брyсáти, *v. a.* *Wgr.* 80 *s.* Паку-
 Брyсáчя, -яти, (-чáтко), *n. dim.*
s. Брyсáк. [Брyс 2).
 Брyсeик, брyсeк, -скá, *m. dim. s.*
 Брyсýти, брyсувáти, *v. a.* wetzen,
 schleifen, schärfen; 2) *Kв.* II. 46 essen.
 Брyслeнýнa, *f.* das Wasser un-
 ter dem Wetzsteine (in d. Schleifma-
 schine); 2) *s.* Бруслина.

Бруслик, *т.* брусел, *п.* Brustlatz, *т.* ärmellose Leibjace, Weste, *ф.*

Бруслина, бруслевина, *ф.* Spindelbaum, *т.* Pfaffenhütlein, *п.* (Evonymus europaeus u. verrucosus).

Бруслинчик, *т.* В. Nyropomeuta evonymella. [Брусначка.

Бруснакй, *рл.* Aepfel Früchte der Бруснатий, *а.* Не. *Пр.* XI. 168 -а борода wie е. брус 1)aussehend, struppig.

Брусначка, *ф.* Art Apfelbaum mit süßsen Früchten. [ник.

Брусиця, *ф.* борівка — с. Голуб-Брусвати, *в.* а. дерево das Holzmaterial bezimmern, behauen, *Цем.*; 2) с. Брусйти. [roh, bengelhaft, grob.

Брусватий, *а.* ungeschlachtet, Брусурник, *т.* Art Pflze; (Blatt der Tabakspflanze, *п.* *Gr.* 17).

Бруховещина, *ф.* Zeit u. Geschichte des гетьман Бруховецкий, *к.*

Бручйха, *ф.* *N. e.* Berges.

Брушляк, *т.* с. Бруслик.

Брухатий, *а.* *gr.* grossbäuchig.

Брухатки, *рл.* В. Bauchpilze, Balgpilze, *рл.* (Gasteromycetes). [Дністер.

Бряжка, *ф.* rechter Nebenfl. des Брязкало, *п.* Klapper zum Rasseln, *ф.*; 2) Thürhammer, *т.*

Брякйти, *рл.* *K. I.* 178 Schellen, *рл.* Брякїлка, *ф.* брякотало, *п.* Schelle, Klingel, *ф.* Schellenglöcklein, *п.*

Брякотїне, *п.* с. Брякїт.

Брякун, *т.* *Кч.* 68 der klingt, klirrt, rasselt. [rende Geissel.

Брякутка, *ф.* *Ч.* III. 112 schwir-

Брянути, *в.* а. *P. I.* 34 stark schlagen; 2) с. Брызнути; 3) klirren, *M. I.* 108,

Брявулецъ, *т.* с. Бредулецъ, *Цем.*

Бряк, *т.* Geklirr, *п.* Klang, *т.*

Брякїня, орябина-, *ф.* Els-Vogelbeere, *ф.* Elsbeerbaum, *т.* (Sorbus torm.).

Бряма, *ф.* с. Бряма, *Кч.* 5.

Брямка, *ф.* *Зап.* I. 345 Rundung, Zarge bei der Бандура 1).

Брянщина, *ф.* *K. I.* 56 = Бранячина Epoche der Theilungen Polens, wann am rechten Dnieperufer das Geschlecht der Branicki eine bedeutende Rolle spielte, *АД.* II. 32. [с. Дбевїт.

Бряск, *т.* Glanz, Schimmer, *т.* V.

Бряскїт, -оту, *т.* Gerassel, Geklirr, *п.*

Брякотати, *в.* *п.* rasseln, klirren. Брячка, *ф.* с. Спряжка.

Брящати, (брящя-). *в.* *п.* klirren, rasseln, rauschen, *Ваг.* *МШ.* [klinge, *ф.*

Брящот, *т.* Schwert, *п.* *Кл.* Schwert-

Буба, (*д.* бубка), *ф.* kleine Verwundung, Verletzung, kleiner Schmerz; на-трафити комусь на бубку *V.* jmds schwache Seite herausfühlen; 2) kleines Geschwür.

Бубар, бубарчук, *т.* с. Байсрчук.

Бубати, *в.* *п.* schmerzen (Kindrspr.).

Бубачка, *ф.* Geschwür, *п.*

Бубен, -бна, *т.* с. Бубон; 2) der kleine Junge, Knirps, *т.* [melschläger, *т.*

Бубенак, *т.* *Гол.* III. 124 Trom-

Бубенець, нця, *т.* Trommelchen, *п.* Schelle, *ф.* *M. II.* 190.

Бублейниця, бублейниця, *ф.* Semmelverkäuferin, *ф.* [ниця sein.

Бублейничати, *в.* *п.* бублей-

Бублик, *т.* mit Fett eingemachter Bretzel, Kipfel, Semmel, *т.*

Бубликвий, бублишний, *а.* zum бублик geh. [ciscus rutilus).

Бублиця, *ф.* Art Weissfisch (Leu-

Бубник, *т.* Wiedehopf, *т.* с. Вудвуд.

Бубнити, *в.* а. trommeln.

Бубнова гора, *N. e.* Berges.

Бубнявити, *в.* а. näseln.

Бубнявити, *в.* *п.* an- aufschwellen, gequell werden. [len, *B.*

Бубнястий, *а.* voll, aufgeschwol-

Бубовник, *т.* Klappertopf, klingender Hans (Rhinanthus major).

Бубок, -бка, *т.* *N. e.* Berges.

Бубкало, *т.* с. Бубник.

Бубон, -бна, *т.* Trommel, Pauke, *ф.* „славні бубни за горами“ wer weit herkommt, hat gut lügen.

Бубонний, *а.* Trommel-, -а яма с. Бубонниця. [melhöhle, *ф.*

Бубонниця, *ф.* Paukenhöhle, Trom-

Бубонїти, *в.* а. trommeln; 2) un- deutlich, dumpf himurmeln.

Буботати, *в.* *п.* *B. s.* Бубонїти 2).

Бубурити, *в.* а. 2) -ся с. Бурити.

Бубух! *int.* vom jähnen Sturz.

Був, *praeterit. sgl.* von Бүти, (бу, беш, бе, бем(ь). бете, бут = бұду ето. *Ог.* 148); бувá, *Ос.* (61) *V.* 21 с. Буде; може бувá зайдете до церкви vielleicht geschieht's, dass —; 2) = бувáа

von Бувати; бувайте, будьте здорові! seid, bleibt gesund, lebt wohl!

Буваль, *f.* s. Бувальщина.

Бувала, *f.* *Иг.* 58 s. Булава.

Бувалець, -льця, *m.* s. Бувалий.

Бувалий, *a.* der lange gelebt u. in der Welt sich viel herumgeschaut hat, dah.: erfahren, weltkundig.

Бувалиці, бувальці, *C. I.* 131 *pl.* бувати в бувальцях vielgeist sein u. dah. reiche Erfahrung haben.

Бувало, б'уло, *neutr. practer. v.* Бувати, es geschah oft; 2) ehemals, vormals, *Ог.* 204, 3. [klugheit, *f.*

Бувалость, *f.* Vielgereistheit, Welt-

Бувальщина, *f.* Vergangenheit; 2) Geschichte, *f.*; 3) wahre Begebenheit, *III. I.* 328 *vgl.* Билиця, *He.*

Буваніти, *v. n.* s. Бовваніти.

Бувати, *v. n.* oft sein, geschehen, sich zutragen, vorkommen; у когó zu jmdm oft zum Besuch kommen; 2) s. Б'ути.

Буван, *m.* *Py.* Altar, *n.* *Пр.* V. 100.

Буг, *m.* rechts. Nebenfl. der Weichsel.

Б'уга, б'уга, *m.* s. Бугай; 2) с. Плакка.

Бугай, *m.* Stier, Zuchtstier, Stammochs, *m.*; 2) Rohrdommel, *f.* Moorochse, *m.* (*Ardea*, [*Botaurus*] *stellaris*); 3) Art Kinderspiel s. Вовчок.

Бугайнік, *m.* s. Королиця, королька (*Pflze*). [s. Бугай.

Бугало, *m.* огненний, *Ч. I.* 1, 92

Б'угаш, *m.* wüster Wald, (*Ф.*).

Б'угиль, б'угала, *f.* *Kuhpetersilie*, *f.* (*Anthriscus silvestris*).

Бугір, -гору, *m.* *Фр.* Sturmwind, *m.*; 2) Hügel, *m.* *Ко.* 242.

Буглав, *m.* *B.* s. Боліголов.

Бугівий, *a.* *K.* des Flusses Буг.

Бугорчатка, *f.* *Tuberculosis*, Lungenucht, *f.* [гай (*Ardea stellaris*).

Б'угу, *int.* vom Geschrei des Бу-

Бугун, *s.* Бугун.

Б'уда, *f.* Bude, Hütte; Pottaschehütte, *f.*; 2) Halbverdeck auf einem Wagen, *n.*

Будара, *f.* Flussbarke, *f.* Kahn, *m.*

Бударажити, *v. a.* *K. I.* 178 Баркен, Kähne ausrüsten.

Б'уддень, *gen.* б'удня, *m.* Werkeltag, *m.* s. Б'удний, *pl.* б'удні, *C. II.* 30.

Будженіна, (-ніця), *f.* s. Будженіна.

Будженка, *f.* (einjährige) kleine geräucherte Zwiebel.

Буджулів, *m.* Gefäß für die Salz-

Будз, *m.* s. Бундз 1). [sohle, *n.*

Будильник, *m.* Wecker, *m.* *Кл.*

Будило, *n.* *У.* Triebfeder, *f.* Reizmittel, *n.* [d. Rätsh.) *III.*

Будимір, *m.* Name d. Hahnes (in

Будинкóвий, *a.* des Gebäudes.

Будинок, -нка, (*d.* будиночок), *m.* Gebäude; 2) Haus, *n.*

Будительний, *a.* erregend, *B.*

I. Будіти, *v. a.* wecken, aufwecken; erregen. [chern.

II. Будіти, *v. a.* s. Вудіти, рäu-

Б'удище, *n.* Ort wo eine Б'уда (*Pottaschehütte*) gestanden, *m.*; 2) Б'удова, *Левч.*

Будівля, *f.* s. Б'удова.

Будівний, *a.* Bau-

Будівничий, *a. s. m.* Baumeister, *m.*

Б'удка, *f.* *dim.* s. Б'уда; 2) Jahrmarktsbude, Krambude, *f.*; 3) Wächterhaus (bei d. Eisenbahn); 4) gedeckter Passagierwagen. [Б'удка, bes. 4).

Будкар, *m.* Eigentümer einer

Б'удкó, *m.* *H.* 110 der zu lange wo aufbleibt, verweilt, der viel in der Welt sich herumgetrieben hat u. viel von sich spricht; 2) der Vielgereiste, Erfahrene, *C.*

Б'удь-коли, *adv.* wann immer.

Б'удь-кудá, *adv.* wo und wie immer, *У.* [so gütig.

Б'удь-ласка, habe die Güte, sei

Б'удлї-де, *adv.* *He.* *Пр.* XII. 415 wo immer.

Будляче, *n.* *coll.* Disteln, *pl.*

Б'удний, *a.* — день gewöhnlicher Arbeitstag, Werkeltag s. Б'уддень.

Б'удник, *m.* Bewohner einer Б'уда; 2) Wächter; 3) Pottaschesieder, *m.*

Б'удова, *f.* Bauwerk, Gebäude, *n.*;

2) Bau, *m.* Bauart, Baulichkeit, *f.* [*Пол.*

Будовець, -вця, *m.* Baumaterial, *n.*

Будовник, будовничий, *m.* Baumeister, Baukünstler, *m.*

Б'удра, *f.* s. Розхідник, (*Glechoma*).

Б'удсьім, *Ос.* (61) VII. 119 s. Б'удцїм *Ог.* 200. [*Ог.* 200.

Б'удьто, *conj.* als ob, wie wenn, als.

Будувати, *v. a.* bauen, einen Bau ausführen.

Буду́лавка, *f.* Fass, *n.* Gr. 17.
 Буду́чина, буду́чність, -ости, *f.*
 Zukunft, *f.* [ГШ.. *a.* künftig.
 Буду́чий, буду́щий, буду́чний,
 Бу́всть, *f.* ПГ. бу́вство, бу́вство,
n. КУ. trotziger Muth, Uebermuth, *m.*
 Vermessenheit, *f.*
 Бужа́нин, *m. pl.* Бужа́не Einwoh-
 ner vom Flusse Буг. [fliessen.
 Бужбо́йти, *v. n.* geräuschvoll
 Бужде́лярня, *f.* grosses, unför-
 miges Gebäude.
 Буже́йна, -иця, *f.* geräuchertes
 Schweinefleisch, *n.* Пом. III. 99.
 Бу́за, *f.* Getränk aus Wasser u. Mehl,
n.; 2) Bodensatz, *m.*
 Бу́зьдерево, *s.* Дівдерево.
 Бу́зидла́н, *m.* Streitkolben, *m.*
 Бу́зимок, -мка, *m.* Не. junger
 einmal überwintert Stier; 2) noch nicht
 überwintertes Kalb, (*B.*)
 Бузи́на, *f. s.* Бзина́, боз. [Бузина́.
 Бузи́нный, бузи́новый, *a.* aus, von
 Бузи́нник, *m.* säuerliches Getränk
 aus Hollunderbeeren. [den.
 Бузи́рува́ти, *v. a.* Knaben schön-
 Бу́зівок, -вка, *m. s.* Бу́зимок.
 Бу́зків, *a.* Storch; — о́гень Кус-
 куксblume, *f.* (Lychnis flos cuculi).
 Бу́зько, *m. s.* Бу́зько.
 Бузко́вий, *a.* Flieder-, *M.*
 Бузи́к, *m. s.* Бзник. [на́ geh.
 Бузи́чий, *a.* zu бузи́к, бузи-
 Бузова́ти, *v. a.* schelten; 2) prü-
 гeln, *Пет.*
 Бузові́р, бусові́р, *m. s.* Ungläu-
 biger, Ketzler, *m.* [lose; *s.* Бузові́р.
 Бузові́рка, *f.* Кв. II. 111 die Ruch-
 Бузові́ровий, (-ркий), *a. s.* Бі-
 сурма́нський. [losigkeit, *f.*
 Бузові́рство, *n.* Ketzerei; 2) Ruch-
 Буво́к, -зка, *m.* Fliederstrauch, *m.*
 Бу́зюк, -зюка, *m.* Storch, *m.* (Ci-
 conia alba).
 Бузув-, *s.* Бузов-.
 Бузу́н, *m.* Salz aus Salzseen, *n.* *Пет.*
 Бу́зя, -яти, *n.* junges Störchlein.
 Буй, † *Пом.* III. 38 *s.* Бу́й, бу́й-
 ний; буй-голова́, *m.* III. II. 102 tapfe-
 rer Kämpfer. [Büffel, *m.* (Bos bubalus).
 Бу́йвал, бу́йвал, -ола, бу́йвол. *m.*
 Бу́йвалія́, (-ліця), *f.* Büffel-
 weibchen, *n.*

Буйво́лин, *a.* des Büffels, *C.* [sen.
 Бу́й, *a.* † *Кв.* 130 thöricht, ausgelas-
 Буйко́, *m.* Name des Hundes.
 Бу́йло, *m. s.* Бу́йвал.
 Буйни́й, *a.* üppig, üppig empor-
 schiessend; 2) geil, ausschweifend; 3)
 übermüthig; 4) von „fetten“ grösseren
 Lettern, *K.* [wind, *m.*
 Буйни́стер, (-не́стер), *m. V.* Nord-
 Бу́йність, -ости, *f.* Uippigkeit,
 Geilheit, *f.*; 2) Uebermuth, *m.*; 3) Aus-
 gelassenheit, *f.* [den, *См.*
 Буйни́ти, *v. n.* heftiger, stärker wer-
 Бу́носі́лий, *a.* strotzend von
 Kraft, *КУ.*
 Бу́йрян, *m. Ф. s.* Бу́рян. [m.
 Бу́йтур, *m. К.* wilder Stier, Auerochs,
 Бук, *m.* Buche, Rothbuche, *f.* (Fa-
 gus silvatica); 2) Knüttel, Stock; *gew.*
pl. Prügel, Stockstreiche, *pl. m.*
 Бу́ка, *f.* (бу́лка), 30 Klafter des
 Strohgeflechtes für Hüte in Form des
 länglichen Semmels aufgewunden.
 Бука́та, (*d.* бука́тка), *f.* Stück, *n.*
 Schnitt, *m.* (des Brodes).
 Бука́шка, *f.* Blattlauskäfer, *m. Кн.*
 Бу́ква, *f.* Buchstabe, *m.*; 2) *coll.*
 Samen der Buche, Bucheckern.
 Букава́льний, *a.* buchstäblich, von
 Wort zu Wort.
 Букава́рь, *m.* ABC-Buch, *n.* Fibel, *f.*
 Букава́рний, *a.* zum букава́рь geh.
 Букава́нний, *a.* ви́раз Buchsta-
 бен-, algebraischer Ausdruck.
 Бу́квиця, *f.* Zehrkraut, *n.* (Beto-
 nica officinalis); 2) — бі́ла Schlüssel-
 blume, *f.* (Primula).
 Бу́кель, *m.* Не. *s.* Пу́кель.
 Бу́ки, *pl.* Name des Buchst. Б (б).
 Буки́вка, *f.* Buchfink, *m.* (Fring-
 illa coelebs). [(Harpyia fagi).
 Буки́вни́ця, *f.* Buchenspinner, *m.*
 Букла́к, *m.* Krug, *m.*
 Букла́й, *f.* Га. I. 107 *Гол.* III. 685 ?
 Буко́вий, *a.* Buchen-; -а ші́тка
s. Іжове́ць к. [Buchenbaume.
 Букове́нний, *a.* Ч. III. 459 vom
 Букове́ць, -вця́. *N.* mehrerer Berge.
 Буко́вина, *f.* Buche, *f.*; 2) Bu-
 chenhain, *m.*; 3) Land: Bukowine, *f.*;
 4) *N. e.* Berges. [Einwohner v. Bukowina.
 Буковине́ць, -нця́ (*d.* -винчик),
 Буко́вник, *m. s.* Букови́на 2).

Буколічний, *a.* bukolisch, idyllisch.
 Буко́рія, *f.* weibl. Riemengürtel an den Enden mit angenähten Nägeln.
 Буку́т, *m. s.* Боток.
 Бу́кш, *m.* Räderbüchse, *f.* Stossring am Wagenrade, *m.* [Räder versehen.
 Бу́кшувати, *v. a.* mit Büchsen die
 Бу́кшпан, *m.* — всезелений Buchsbaum, *m.* (*Buxus sempervirens*).
 Бу́кшпановий, *a.* aus Buchsbaum.
 Бу́кштєлі, *pl.* Bogengestell, Bogengerüst, *n.* [herrnstab, *m.*
 Бу́лава, *f.* Stab, *m.* Keule, *f.* Feld-
 Булаве́нний, *a. m. s.* Keulenschwin-
 гер, *m.* Ру. [Шпілька.
 Бу́лавка, *f.* *dim. s.* Бу́лава; 2) *s.*
 Бу́лавний, *a.* Stab. [(Clavicornia).
 Булави́к, *pl.* Keulenhörnige, *pl.*
 Булави́й, *a.* fahl, fahl.
 Була́т, *m.* Stahl, *C. I. 255*; *Schwert, *n.*
 Була́тка, *f.* бідна́ бласер Kopf-
 стінде́л, (*Sephalanthera pallens*).
 Була́тний, булатовий, *a.* stählern.
 Булахи́вка, *f.* Зап. *V. I. 17* Gasse, *f.*
 Гау, *m. ?* [f. Erdäpfel, *m.*
 Бу́льба, бу́льбе́са, бу́ля, *f.* Kartoffel.
 Бу́льба́нька, бу́льба́шка, *f.* Was-
 серblase, *f. C. I. 103* Glasbläschen, *n.* Пол.
 Бу́льбиско, *n. s.* Бараб́олиско.
 Бу́льбу́ки, (-бу́чки), *pl. e.* Pflan-
 zenart. [chen, plätschern.
 Бу́льбу́лькати, *v. n.* Blasen ма-
 Бу́льбя́ник, *m.* Tottenkopf, *m.* (*Ache-
 rontia Atropos*).
 Бу́льбя́нка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*; 2)
 Kartoffelstengel, *pl.*; 3) Winterzwiebel, *m.*
 Бу́львя́нка, *f. s.* Бараб́олька, *B.*
 Бу́львоно́сний, *a.* *B.* knollentragend.
 Бу́львя́ниця, *f. s.* Бу́льбиско.
 Бу́лди́мок, -мка, *m.* kurzes Ge-
 wehr, Stutzgewehr, *n.* Шв.
 Бу́льдок, *m.* Bullenbeisser, *m.*; 2)
pl. Art stumpfende Stiefel.
 Бу́лї́жник, *m.* Kieselschiefer, *m.* Вол.
 Бу́лка, *f.* Semmel, *f.* Weissbrod, *n.*
 Бу́лька, *f.* Blase, *f.* Bläschen, *n.*
 Бу́лькнути, *v. a.* herausplatzen (im
 Reden).
 Бу́лькотіти, *v. n.* dh. das Springen
 der Blasen ein Geräusch verursachen,
 Бу́льба́н, *s.* Бовва́н. [brodeln.
 Бу́лочка, *f.* *dim. s.* Бу́лка.
 Бум! бум! *int.* bum!

Малоруско-німецкий Словар.

Бума́га, *f. gr.* Papier, *n.*; 2) Schrift-
 стück, *n.*
 Бума́жка, *f. dim. s.* Бума́га; 2) Па-
 пиєрру́бел, *m.*; glatte Stelle bei більце́.
 Бума́жний, *a.* papieren; 2) aus
 feiner Leinwand.
 Бу́мкати, *v. n.* klimpern.
 Бу́нда, *f.* Oberkleid aus grobem Tuch,
n.; 2) kurzes Pelzkleid.
 Бу́нджу́лів, *m.* lange Pfeife ohne
 Bodenansatz, u. ohne Löcher.
 Бу́нда, süsslich schmeckender Schafs-
 ка́се, woraus Brinse gemacht wird; 2)
 kurz geschorener Кнабе.
 Бу́ндю́жити (-дю́чи-) ся, sich stolz
 spreizen, *s.* geberden.
 Бу́ндю́жний, бу́ндю́чний, *a.* von
 Stolz aufgeblasen, hoffärtig.
 Бу́ніти, *v. n.* summen, schwirren.
 Бу́нкош, ф́окош, *m. ungr. s.* Ке́лев.
 I. Бу́нт, *m.* Bund, *n.* Bündel, *n. pl.*
 бу́нти, Зап. *I. 345* sechs gröbere Saiten
 der банду́ра. [Empörung, *f.*
 II. Бу́нт, *m.* Aufruhr, Aufstand, *m.*
 Бу́нтар, *m. Ha.* Aufwiegler, Stören-
 Бу́нтик, *m. dim. s.* Бу́нт I. [fried, *m.*
 Бу́нтико́вий, *a.* in Bündeln.
 Бу́нтивний, *KU*; бу́нтливий, *Ст.*;
 бу́нтовливий, aufständisch, aufrühre-
 risch, sich empörend, rebellisch, unruhig.
 Бу́нтовати, aufwiegeln, zum Auf-
 stande bewegen; — ся, Aufruhr, Aufstand
 machen, sich empören.
 Бу́нто́вник, *m. II.* Aufwiegler, Auf-
 рührer, Empörer, Rebell, *m.*
 Бу́нто́вниця, *f.* Aufwieglerin, *f.*
 Бу́нто́вство, *n. s.* Бу́нт.
 Бу́нчик, *m. s.* Бу́нт I. бу́нтик, *III.*
 Бу́нчу́жний, *a. m. s.* Träger des
 Бу́нчу́к, Fahnenträger, *m.*
 Бу́нчу́к, *m.* der Rossschweif als Kriegs-
 фahne, *III.*; 2) *s.* Зух; 3) *s.* Урвіте́ль.
 Бу́нчуко́вє́нко, *m.* Sohn des Бу́н-
 чуко́вий товари́ш.
 Бу́нчуко́вий, *a.* — товари́ш, Stabs-
 officier, Gardeofficier, *m.* Шв.
 Бу́няк, *m.* Summer, *m.* Hummel, *f.* (Вом-
 Бу́няс, *m.* Баня́с, *KU.* [bus).
 I. Бу́ра, *f. s.* Бу́ря.
 II. Бу́ра, *f. s.* Бу́рда II. 2).
 Бура́к, (-ра́к), *m.* rothe Rübe; на
 догад бу́ряків anspielend, das Gespräch
 hinlenkend, *Кс. II. 20.*

Бураковий, *a.* aus rother Rübe.
 Бурачине, *n. coll.* Rübenblätter, *pl.*
 Бурачинка, *f. s.* Бураковий борщ.
 Бурачки, *pl.* Rübenspeise, *f.*; 2) Art
 rother Aepfel.

Бурачківий, *a.* dunkelroth.
 Бурачник, *m.* Borretsch, *m.* (Borrago
 officinalis).

Бурачок, -чка, *m. dim. s.* Бурак.

Бурбулянка, *f.* Kartoffelsuppe, *f.*

Бурва, *f. s.* Борва, *III.*

Бург, бурга *pl. Ос.* (62) VIII. 30?

Бург, бургувати, *s.* Борс etc.

Бурліш, *m. s.* Буркът.

I. Бурда, *f.* schlechtes Getränk, Jauche, *f.* schlechte Speise; 2) Art Knabenspiel, Matsch (Kartenspiel), *Ием.*

II. Бурда, *f.* Händel, Streiche, *pl.* виправляти —; 2) Verweis, *m.* Rüge, Schmähung, *f.*; 3) *m.* Händelmacher, *m.* *Ием.*

Бурдэй, бурдэй, *m.* Zigeunerzelt, *n.* Erdhütte, *f.* *III.*; 2) *s.* Бурдель.

Бурдэйка, *f.* die Prostituirte.

Бурдель, *m.* Bordell, *n.*

Бурдюг, *s.* Бордюг.

Буревістник, *m.* Sturmschwalbe, *f.* vogel, *m.* (Thalassidroma, Procellaria).

Бурей, *m.* Sturmwind, *m.* *Кс.* II. 151.

Бурёки, *pl.* Mehltäschchen in Rindfett gebacken, *pl.*

Бурій, *a.* graubraun.

Бурійтель, *m.* Ruhestörer, Aufwiegler; 2) Zerstörer, *m.*

Бурити, *v. a.* verwirren, stören; zerstören; 2) empören, aufrühren, aufwiegeln; — ся ungestüm, aufrührerisch werden, sich empören; кров — wallt; напитки — gährt, arbeitet.

Бурич, *m.* Bärenfenchel, *m.* (Meum Mutellina) *B.*

Бурішка, бурочка, *f. s.* Бұлба.

Буришкати, *v. a.* *Ф.* mit Mühe, wider Willen etw. hintragen. [*ehen, m.*

Буришяник, *m.* Kartoffelku-

Буріще, *n. aug.* grosser Sturm.

Бурітник, *m.* буріница, *f.* Heckenbraunelle, *f.* (Accentor modularis u. Sylvia). [*braun werden.*

Буріти, *v. n.* braun schimmern, grau-

Бурк, *m. s.* Брук; на бурку сидіти ohne Anstellung bleiben, brodlos sein.

I. Бурка, *f.* kurzes Kleid aus grober Wolle, Filzmantel, *m.*; 2) Art Kaputze.

II. Бурка, *f. s.* Мандибурка.

Буркали, *pl.* glotzende Augen.

Буркати, *v. a.* schütteln, rütteln; 2) *s.* Буркотіти.

Буркнути, *v. a.* mürrisch, barsch im heftigen Tone antworten, *He.*; 2) los-schiessen.

I. Бурковати, *s.* Бруквати.

II. Бурковати, *v. n.* *К.* mit gedämpfter Stimme mit Anderen sprechen.

Бурковина, *f.* *Ме.* 82 *К.* II. 246 *s.* Бурка I.

Буркотіти, (-отати), *v. n.* aufbrausen, moussiren, *B.*; 2) murren, schnurren.

Буркотлівий, *a.* viel girend.

Буркотня, *f.* Gemurmelt, Geplärr, *n.*

Буркыу! *int.* vom Gurren der Tauben.

I. Буркун, *m.* unwillig girender Tauber; Holztaube, *f.* (Columba oenas); 2) Murrkopf, *m.*

II. Буркун, *m.* — окладник Honigklee, Steinklee, *m.* (Melilotus officinalis); 2) — зіле Käseklee, *m.* Siebengezeit, *n.* (*M. coerulea.*) [II. 2).

I. Буркуніна, *f.* *Л.* 93 *s.* Буркун

II. Буркуніна, *f.* *s.* Бурковина.

Буркът, *m.* Sprudel, Sauerbrunn, *m.*

Буркотівий, *a.* vom буркът. [*Ием.*

Буркутати, буркотти, *v. a.* gurren (*v.* Tauben); 2) brausen, kochen, brodeln, sprudeln, *C.* [Буркун I. (?)

Буркутонець, -ня, *m.* *Н.* 290 *s.*

Буркыха, *f.* mürrisches Weib, Zänkerin, *f.* *Мі.* II. 291.

I. Бурлак, *m. s.* Борлак.

II. Бурлак, (-ака), *m.* obdachloser geringer Mensch; 2) Tagelöhner, *m.*; 3) Landstreicher; Wegelagerer, *m.*

Бурлакувати, бурлачити, *v. n.* als Бурлак leben.

Бурлацкий, *a.* des Бурлак.

Бурлацтво, *n.* obdachloses, unachtsames Leben; 2) *coll. pl. v.* Бурлак.

Бурлачка, *f.* alleinstehende, obdachl. Frauenperson; 2) Landstreicherin, *f.* *He.*

Бурлівий, *a. s.* Бурний. [*Літи.*

Бурлідіти, *v. n.* *Ч.* II. 249 *s.* Бур-

Бурлії, *m.* *Кч.* 311 Raufbold, Renom-

mist, *m.*

Бурліти, *v. a.* brausen, tosen, (*v.* Sturmwind) *Кс.*; 2) wühlen, *К.*; 3) spuken, *Фр.*

Бурляк, *m.* -ом лізти *Ф. Нв.* (65), 199.

Бурма, *f.* Revolution, *f.* Aufruhr, *m.* *Пис.*
 Бурма́к, бурма́й, *m.* Revolutionär, *m.*
 Бурми́ло, Brummbär, Töpel. [*Пис.*
 Бурмо́сити ся, *v. n.* schollen.
 Бурмога́ти, -іти, murmeln; murren.
 Бурни́й, *a.* stürmisch, ungestüm, ge-
 waltig, heftig; — дух *K.* Sturmwind, *m.*
 Бу́рнус, *m.* III. II. 216 Art Oberkleid.
 I. Бу́рса, *f. s.* Бу́ра, бу́рда II. 2).
 II. Бу́рса, *f.* Erziehungsanstalt für
 arme Schüler, *f.* [gling einer Бу́рса II.
 Бура́к, *m.* буреаченя́, -яти, *n.* Zö-
 Бура́цки́й, буребо́вий, *a.* zur Бу́рса
 II. geh.; 2) scholastisch.
 Буреа́цтво, *n. coll.* Zöglinge einer
 Lehranstalt, einer Бу́рса II. III. I. 225.
 Бурт, *m.* P. I. 29 III. II. 44 Haufen,
 Erdhaufen, *m.* Vorwerk, *n.* Зах.; 2) с. Бу́с,
 Seitenbrett, *n.*; 3) Bord, *m.*; 4) *pl.* бу́рти
 Salpeterhütte, -siederei, *f.*
 I. Бу́рта, *f. Oc.* (61) VI. 38 Abthei-
 lung der Коля́дникі́.
 II. Бурта́, *f.* Wasserstrudel, *m.*
 Бурти́сь! *int.* vom geräuschvollen
 Hinstürzen, *III.*
 Бурти́ти, *v. n.* sprudeln, fluten.
 Буртува́ти, *v. a.* wühlen.
 Буру́лька, бурульба́шка, *f.* Eiszar-
 fen, *m.* Klümpchen, Bläschen, *n.* — білко-
 ва́та куліста, *Фр.* Eiweissklümpchen, *n.*
 Буру́н, *m.* Welle, Woge, Brandung,
 Brandwelle, *f.* Др. с. 289. Зах.
 Бурунду́к, *m.* Sichelklee, *m.* deut-
 sche Luzerne (Medicago falcata).
 Буру́нка, ф.ло́лька-ау wellenäh-
 lich fladerhafter Baumwurzel gedrechselt.
 Бурх, *m. K.* = Петербурх (-бу́рх).
 Бурхані́на, *f. s.* Бу́ря, *Ст.*
 Бурха́ти, *v. n.* II. sprudeln, fluten.
 Бурхла́вий, *a.* Ру. с. Бурла́вий,
 бурни́й.
 Бурховець, -вця, *m. K.* Einwohner
 des Бурх (= Петербурх). [(=на бу́рку).
 Бурхо́вий, *a. H.* 201 с. Бурко́вий
 Бурча́к, (*d.* бурчачо́к), *m. H.* 268 с.
 Бу́ркут; 2) reissender Bach, *Левч. III.*
 Бурча́ло, *n.* Brechfliege, *f.* (Musca
 vomitoria).
 Бурча́ти, *v. n.* murren; murmeln.
 Бурчиму́ха, *f.* Biesfliege, *f.* (Oestrus).
 Бурчи́н, *m. Ч.* V. 884. 885. ?
 Буршти́н, *m.* Bernstein, *m.*
 Буршти́нка, *f.* Cigarrenspitze aus

Bernstein, *f.* [gewitter, *n.*
 Бу́ря, *f.* Sturm, Sturmwind, *m.* Sturm-
 Бу́рян, *m.* бу́рянина, *f.* P. I. 208
 Unkraut, *n.* *Пом.* III. 89.
 Бу́ряні́ти, бу́ряноба́ти, *v. n.* ver-
 wildern (*v.* Pflzen), *Гол.* I. 197, mit Un-
 kraut verwachsen.
 Бу́рянні́к, *m.* Art kleiner Bären,
 der von Beeren lebt. [verwachsen.
 Бу́рянува́тий, *a. K.* mit Unkraut
 Бу́селя, -ся, бу́сько, *m.* Storch, *m.*
 Бусь! *int. v.* Fallen: bauz!
 Бу́льки, *pl.* schierlingsblättriger Rei-
 herschnabel, (Erodium cicutarum).
 Бу́сти, *v. a. s.* Бості́.
 I. Бут, *m.* rothe Rübe (Beta vulgaris);
 2) Blattgemüse, *f.* *Пем.* [Пем.
 II, Бут, *m.* Schutt, *n.* Brechsteine, *pl.*
 Буть, *v. n. s.* Бу́ти.
 Бута́, *f.* Stolz, Hochmuth, Uibermuth,
m. Anmassung, *f.* Muthwille, *m.*
 I. Бута́ти, *v. n. s.* Бу́яти. [лен.
 II. Бута́ти, *v. n.* „Бути“ (бу́ти) спie-
 Бутви́на, *f.* бутви́на, *n.* Blätter der
 rothen Rübe, *pl.* *He.* Beisskohl, *m.*
 Бутви́не, *n.* Vermoderung, *f.* *Пол.*
 Бутви́ти, *v. n.* faulen, modern.
 Бутво́ра, *f. Пу.* wüstes Gebahren,
 Verbissenheit, *f.*
 Буте́, *n. T.* das Sein, Dasein, *n.*
 Existenz, *f.*; 2) Anwesenheit, *f.* *Левч.*
 Буте́й, (*d.* буте́ць), *m.* Schafhirt, *m.*
 Буте́ти, *v. a.* Schafe mischen.
 Бу́тель, -тя, *m.* grosse Flasche.
 Буте́лька, Bouteille, Flasche, *f.*
 Буте́лькво́вий, *a.* Flaschen-
 Буте́я, *f.* Schafherde, *f.*; 2) 10 od.
 mehr Stück Rindvieh.
 Буті́, *pl.* Art Knabenspiel.
 Бу́ти, [бу́ти], *v. n.* (*sgl.* був; *pl.* бу́лі:
 war, waren) sein, werden, existieren,
 leben, fristen, bleiben; — з ким на ре-
 чачах Unterredung haben; она́ бу́ла з ним
 sie war ihm willfährig; неха́й бу́де як
 бува́ло soll bleiben beim Alten; бу́де
 (бува́) vielleicht, es trifft sich, dass —;
 б) бу́де wird genug sein.
 Буті́н, *m.* буті́на, *f.* dicker abge-
 schälter Baumstamm; 2) Waldpartie, *f.*
 Holzschlag, *m.* [Holzschlag, *m.*
 Бутіна́р, буті́нник, *m.* Arbeiter im
 Бутіно́к, -нка, (*d.* бутіно́чок), *m.*
 Halbstiefel, *m.*

Бутирине, *n.* Schutt, *m. s.* Хмиз, *Plc.* Gerümpel, *n.* Шй.

Бутіти, *v. a.* Grund aus Steinen legen, *Пет.* [benspiel Буті.

Бутівка, *f.* dünner Stab beim Кна-

Бутіль, *f.* Moder, *m.* Verwesung, *f.*

Бутіти, *s.* Бутвіти; 2) sieden, brodeln; gähren; 3) *ausgelassen sein.

Бутлінка, *f.* Flaschenmonade, *f. B.*

Бутля, *f. s.* Бутель.

Бутній, *a.* ausgelassen, muthwillig, trotzig, keck, stolz.

Бутність, -ости, *f.* Ausgelassenheit, *f.* Muthwille, Trotz, *m.* kecker, unbändiger Sinn, Uebermuth, *m.*

Буток, -тка, *m. Ф.* Leben, Fristen, *n.*

Бутора, бутра, *f. C. II.* 162 Reise-geräck, *n.* Speisevorrath, *n. Пет.*

Бугиріне, *n. coll. s.* Бутора; Einrichtungsstücke, *pl.*

Бутук, *s.* Ботюк.

Бутуран, *m.* Katarrh, *m.* [bringen.

Буфалувати, *v. n.* Unwahres vor-

Бухан, *m. aug. s.* Бохон, бохонець.

I. Буханець, *m. s.* Бохонець.

II. Буханець, -нця, *m.* Schlag, Streich auf den Rücken, *m.*

Бухастий, *a.* bauschig.

Бухати, бухнути, *v. n.* knallen, plätzen; 2) *v. a.* stossen, schlagen; 3) поломінь auflockern, prasseln; 4) mit Gewalt ausbrechen, aussprudeln.

Бухікати, *v. n.* keuchen.

Бухінка, *f. s.* Бохонець; колáč.

Бухотіти, *v. n.* vom Dröhnen der Trommel, *B.* [ohne Hausflur.

Бухня, *f.* armselige (baufällige) Hütte

Бухт, *m. gew. pl.* Pfannennudeln, *pl.*

Бухта, *f.* Vausch, *m.* Falte, *f.*; 2) Fleisch- Bauchseite der Haut, *f.*

Бухчити, *v. a. s.* Бухати.

Будегарня, *f. C. I.* 140 Stadtwachstube, *f.* Arrest, *m.*

Буцьван = марабу, *m.* Marabu, *m.* (Ciconia Marabu). [ріжкий]. *Зак.*

Буцьки, *pl.* Art Mehlтäschchen (пи-

Буцьм, буцьм-го, *conj.* als ob, als wenn, wie wenn, gleichsam als ob, *Oz.* 200.

Буцькати, *v. a. s.* Туцькати, *Зак.*

Буцьман, *m.* буцьматий, (-аністий), буцьмій, буцьміло, *m. a.* bausbackig.

Буцьо, *m.* in d. Kinderspr.: Apfel, *m.*; 2) Rind, *n.* Ochs (біньо).

Буцьа, *f.* Unruhe, *f.* Tumult, *m.* Anfechtung, Fehde, *f. P. II.* 22; -у збїти, підняти Hader machen, Heidenlärm machen.

Бучавіти, *v. n. s.* Бутвіти.

Бучевіна, *f.* Fagine, *f.* [holz, *n.*

Бучіна, *f.* Buchenhain, *m.*; 2) Buchen-

Бучній, *a. s.* Гучній; 2) tüchtig;

3) *s.* Бутній, *Пом. III.* 38.

Бучок, -чка, *dim. s.* Бук, *m.* Knüttel, Stock, Prügel, *m.*; 2) kleiner Bienenstock, *Левч.*

Бучуля, *s.* Бочуля.

Бущдерево, *n.* Korbweide, *f. Gr.* 17.

Бущля, *f.* Storck; 2) Fischreiher, *m.*

Бушівник, *m. ВВ.* Plünderer, *m.*

Бушувати, *v. a.* stöbern, wühlen.

Буявіти, *v. n.* sich frei erstrecken, *s.* hinziehen, *M.* [рак, буерак, *Me.* 92.

I. Буяк, буярок, -рка, *m. s.* Бай-

II. Буяк, *m. s.* Бугай, *Пет.*

Буяне, (*d.* буянечко) *n.* Ausgelassenheit, *f.* Uebermuth, *m.* Frechheit, *f. He.* Schwärmerei, *f.*

Буянствувати, *v. n.* ausgelassen sein, Unfug treiben, Handel suchen, *He.*

Буяти, *v. n.* üppig wachsen; wuchern;

2) frei, ausgelassen sich herumtreiben.

Бючиця, бючиця, *f.* Schlagader, Arterie, *f. Пол.*

В.

В, dritter Buchstabe [Вѣди, вѣдѣ]; 2) als gehauchter Einsatz z. В. воко, вувязь, *Oz.* 59, 60. Daher das in diesem Bereiche unter В Fehlende s. unter entsprechenden reinen Vocalen; 3) zur Vermeidung des Hiatus, z. В. така вета-нова = т. установа, *Oz.* 62.

В, [вѣ. во, ві], *praep.* 1) mit *d. Accus. M.* IV. 395—402, *Oz.* 116: in, nach; а) von der Richtung u. vom Zwecke: в село піти, иди в обжу путь geh' in Gottes Namen; вібрати ся в дорогу auf Reisen gehen; в Делятин nach der St. Delatyn, *B.*; в пожиток zum Nutzen;

в примір пітї кому́ zum Beispiel, zur Nachahmung für jmdn dienen; β) von Zeit, Mass, Wert, Art u. Weise: в день, bei Tage, в сѣреду am Mittwoch, раз в рік einmal im Jahre, в рік потόму ein Jahr darauf, в той час damals, в хлѡпа (завбѣльшкїй) mannshoch, в два лікті zwei Ellen, в однѡ з ним, оба в єднѡ beide zusammen, zugleich; в сей (тог) час allsogleich; в брїд so viel dass man darin waten kann, в міру im rechten Masse; в-зад рѣквѡрті; γ) bei Verben u. verbalen Subst.: вірувати (віра) в Бѡга an Gott glauben, грѡти (гранѣ) в картї Karten spielen, — в кѡбау (на кѡбзї); удѡв ся в бѡтька ist dem Vater nachgeschlagen, хрестїти (у) в унїята K. I. 138 als Unirten taufen lassen, в сїдлѡ сїдлати коня satteln; дзвонїти в дзвѡни Glocken läuten, прихїтати в гѡстї (als—); брѡти в друзкї (zur —); итї в піелї (als—); пітї в опрїшкї (unter die —, zu —); вдавѡти ся в тѣгу, в розпѣку; в нѡги падати (до нїг п.) s. В-, s. У. Мї. IV. 402; 2) *mit d. Local. Mi. IV. 656—661, Oz. 116* von Ort, Zeit, Art, Weise u. Umstand: in, *vgl. V, вї [во]. Oz. 81, 176—177, 194—195:* в рѡнцї, в вѣчерї, в зѡрях mit Anbruch der Morgenrѡthe, в тѡйнї im Geheimen, в двѡх beide, в гѡстях als Gast; в недѣзї, в дѡбрїм здѡрѡвлю, в страхѣ; в якїх грѡшех? в якїй цїнї? zu welchem Preise? s. В-; 3) *in Zusammensetzg. ein-, hinein- Mi. IV. 198.*

Ваб, *m. вабь, f. V. Köder, m. Lockspeise, Aetzung, f. Lockherd, n. Пет.*

Вабѡ, *f. Lockung, Verlockung, Täuschung, f.; 2) Reiz, m. Mi. II. 46 Cm.*

Вабѡець, -бѡя, вабѡик, *m. Locker, Anlocker, Lockvogel, m.; 2) Lockspeise, f.; 3) Lockpfeife, f. Пет.*

Вабѡло, *n. вабка, f. s. Вабь.*

Вабїти, *v. a. locken, anlocken, ködern, reizen. [reizend, anmuthig.*

Ваблївий, вабнїй, *B. a. verlockend, Ваблїти, s. Вабїти, Пис.*

Вавѡ-вурр! *int. vom Girren der Taube. I. Вѡвка, f. Гр. s. Вѡлка; 2) s. Лѡвка, II. Вѡвка, f. Geschwür, n. [Oz. 69. Вѡврїти, v. a. verwöhnen; 2) Aergermiss haben.*

Вѡврик, Вѡврѡ, *m. s. Лѡврѡ.*

Вѡвцїр, вѡвчѡр, *m. N. e. alten Katers. Вѡвчїти, v. n. miauen.*

Вѡгѡ, *f. Wage, f. Hebebaum, m.; 2) Schwere, Last, f. Gewicht, n. у вѡзї стѡти schwanger werden; * Bedeutung, f. Belang, m. за велику вѡгѡ стѡвити щѡсь, C. etw. hoch schätzen; 3) Rücksicht, Schonung, f. Rückhalt, m. жалѡ вѡгѡ не знѡс; не мѡем вѡгѡ вїг кеннен kein Pardon, III. I. 14; вѡзїти вѡгѡ на одїн бїк, s. Переважѡти.*

Вѡгѡвий, *a. wankelmüthig, unentschlossen. [schirr, Trog, m.*

Вѡгѡн, *m. Ко. 31* hölzernes Essgeschale. Вѡгѡнїна, *f. Belästigung, Scherelei, f. Cm.*

Вѡгѡнїцї, *pl. Ч. I. 132 s. Нагѡвїцї. Вѡгѡнѡк, -нѡкѡ, m. dim. s. Вѡгѡн; 2) Waffelkuchen, m. [ken tragen.*

Вѡгѡти ся, ungeschlüssig sein, Beden. Вѡгѡ, *pl. Zügel, pl. Ф. s. Вѡжкїй, вїжкїй. Вѡгѡвнїк, m. Waggel, m.*

Вѡгѡвнїця, *f. Wage, f. K. [trächtig. Вѡгѡтнїй, a. schwanger, P. I. 209; Вѡгѡвѡ, n. s. a. Art Abgabe, K.*

Вѡгѡвїй, *a. nach dem Gewicht verkäuflich, Зах.; 2) — друк, Ч. V. 1052, VII 404 Hebestange, f. Hebebaum, Hebel, m.*

Вѡгѡвїстїй, *Фр. ваговїтїй, a. gewichtig, T.; 2) schwerfällig, wuchtig.*

Вѡгѡм, *adv. Кс. II. 157* nach Gewicht, abwägend; 2) вѡгѡм = повѡли langsam, gemacht, *Фр. [ren.*

Вѡгѡнїти, *v. a. KV. II. 103* erschweren. Вѡгѡнїти, *v. n. lasten, KV.; 2) schwanger gehen, K.*

Вѡгѡтѡ, *f. АД. I. 334* Last, Schwere, *f. K.; 2) Gravitation, f. Фр.; 3) — пїтїма spezifisches Gewicht, B.*

Вѡгѡтїти, *v. n. lasten, Фр.*

Вѡгѡтнїй, *a. Gewichts-, B.*

Вѡгѡвѡти, *v. a. щѡсь Leid um etw. haben; 2) — ся zweifeln, unentschlossen sein, s. Вѡжїти ся.*

Вѡдѡ, *nun, am Ende. [m. Wunde, f.*

Вѡдѡѡ, *f. Gebrechen, m. Fehler, Schaden,*

Вѡдѡас, *m. Weidmann, Jäger, m.*

Вѡдїти, *v. n. комѣсь schaden, schädigen, hindern; 2) на кѡгѡсь gegen jmdn aufwiegeln, hetzen, M.; 3) — ся sich zanken, hadern.*

Вѡдкїй, *a. до чѡгѡсь fertig, geneigt zu etw., gierig nach etw., lüstern; 2) вѡдкѡ*

мені, *adv.* mir ist übel, ist schlimm, *Зак.*

Вадлівий, *a.* Пет. с. Звадлівий.

Вадно, *s.* Ладно, *Ог.* 69.

Вадьовати, *v. n. s.* Бізувати.

Вадрó, *n. Ф.* с. Ведрó.

Вáе, *n. coll.* Weidenreiser, *pl. vái, pl.* geweihte W. am Palmsonntag, *Ф.* [βαίε].

Важевніця, *f.* Hebebaum, *m.*

Вáжене, *n.* das Wägen; 2) Wanken;

3) Wagen, *n.* [pressend.

Важéнный, *a. K.* schwer, drückend,

Вáжити, *v. a.* wägen; 2) * erwägen;

3) *v. n.* своїм житієм sein Leben wägen; ein Gewicht haben, wiegen, gelten; 4) *v.*

a. durch's Ueberzeugen bewegen, *K. I.* 178;

5) *v. n.* на щось nach etw. trachten, worauf erpicht sein; — ся wanken, schwanken, überlegen; б) sich unterstehen, wägen.

Вáжка, *f.* Wagschale, *f.*; 2) *s.* Важкі 1).

Важкáти, *v. a.* Pferde zügeln, lenken.

Важкí, *pl.* Lenkseil, *n.* Zügeln, *pl.* (im Pferdegesshirr); 2) *s.* Короміслиці.

Важкíй, *a.* schwer, schwerwiegend, gewichtig; 2) schwanger, *Левч.* Вáжко, *adv.*

Важкó, *m. N. e.* Hundes. [2] * wichtig.

Важлívий, *a. M.* schwer drückend;

Вáжний, *a.* schwer; 2) wichtig, gewichtig; bedeutend; 3) ernst. Вáжно, *adv.* *C. I.* 6 *s.* Тяжко.

Важнік, *m.* Salzwäger, *m. B.*; 2) Reibkeule beim Oelschlagen, *f.*

Важніця, *f.* das Hebezeug, die Stütze für die Hebestange (beim Schmieren der Wagenachsen); 2) Wage, *f. K.*; 3) *m. f.* * der sich wichtig macht, Grossthuer, *H.* 107; 4) Grossthuerer, *f. Левч.*

Вáжність, -ости, *f.* Wichtigkeit, Ernsthaftigkeit, *f.* [steht, *Зак.*

Важн́я, *f.* Ort, wo die Magistratswage

Важчáти, *v. n.* schwer werden, *Левч.*

Вазь, *f.* das Trachten, das Erpichtsein, *vgl.* Вáжити на щось б). [колядникí, *m.*

Вáйда, *m.* Anführer der Gesellschaft

Вáйка, *pl. s.* Яйці.

Вáйкати, *v. n.* kläglich schreien.

Вáйло, *int. Ф.* о Weh!

Вак, *m.* abgestecktes Ziel, *Kol. I.* 197.

Ваканцьóвий, *a. Ко.* 68 vacant, dienstfrei.

Вакáр, *m.* Kuhhirt, *m.* [васса].

Вакáти ся, *s.* Вáжити ся б), (*Ф.*).

Вакáційний, *a.* die Ferien betreffend, Ferien-.

Вакáції, *pl.* Ferien, *pl.*

Вакéлия, *s.* Векéлия.

Вакирíстий, *a.* vom Schafe: weiss, rings um die Augen *m.* schwarzen Flecken.

Вáкса, *f.* Haarwichse, *f. C. II.* 167.

Вакувáти, *v. n. Зап. II.* 523 müssig liegen, *m.* hängen etc. unbeschäftigt bleiben, земля вакуе bei zu schüterer Saat;

2) offen, leer, erledigt, frei, vacant sein;

3) unschlüssig sein (*Ф.*); 4) *v. a. Зап. (Вер.) I.* 8 *s.* Гаїги.

Вакúла, *m.* Vuolus. [*Сувій.*

I. Вал, m. s. Валовіна, *K. I.* 15; 2) *s.*

II. Вал, m. Wall, Erdaufwurf, *m.*; 2)

Welle, Meeresswelle, *f. II.*; дощ паде

валáми in Strómen; 3) Schwaden, *m.*

s. Рúчка; 4) *s.* Вáлиско.

Вáлал, *m. ungr. s.* Селó.

Валáндати, (-антáти) ся, *v.* кимóсь mit jmdem sich herumschleppen, sich plagen, *Кн.* [*C. Пис.*

Валáнтане, *n.* Säumen, Zögern, *n.*

Валантíрош, *m.* Faulenzer, *m.*

Валасáти ся, *pol. K. I.* 10 *s.* Волочíти ся. [Schmerz winden, (*Ф.*).

Валаструвáти, *v. n.* sich vor

Вáлах, *m.* Entmanner, Verschneider;

2) Walach, *m.* verschnittenes, castrirtes Pferd; 3) Hammel, *m.*

Валашáйник, *m. s.* Вáлах 1). [den.

Валашáти, *v. a.* wallachen, verschnei-

Валáшка, *f.* verschnittene Sau.

Валашóк, -шкá, *m. s.* Вáлах 3).

Вальбóйка, *f. s.* Валовéць II.; Hundeparf, *m.* [ний, *pol.*

Валéбний, *a. Wgr. VI.* *s.* Белéб-

Вáледжи, *conj. Łoz. gr.* 122 doch.

Валéжник, *m. coll.* gefallene u. von der Erde bedeckte Baumstämme, *Ос.* (61),

X. 29, Windbruch, *m.* Lagerholz, *n.*

Вáлєра ходíти, (*Ф.*) ruhelos wie ein Verdammter umhergehen.

I. Вáлець, -ля, m. Walze, *f.*

II. Вáлець, -ля, m. Walzer (Tanz), *m.*

Вáливо, *n.* Trog im Schweinstalle, *m.*

Валивóкий, *a.* mit weit aufgerissenen, gaffenden Augen.

Вáлик, *m.* Walze, *f. Ом.*; [2] Bengel.

Валýло, *n.* Walkstampfe, -mühle, *f.*

Валíньска гора, *N. e.* Berges.

Вáлиско, вáлище, *n.* harte Anschwellung des Euters bei der Kuh.

I. Валíти, v. a. umwerfen, nieder-

reissen, zerstören; 2) tüchtig schlagen, zuhauen, prügeln; а пшóк tüchtig kanonieren; 3) на що hinauflegen, laden, schieben, viel werfen; — ся (валіти ся Р. II. 16) einfallen, einstürzen; б) umzufallen drohen, baufällig sein; в) sich wälzen. [dätschen bereiten.

II. Валіти, *v. a.* das Tuch zum Karвалібка, *f. s.* Затўла.

Валі́в, -лова, *m. s.* Вáливо.

Валі́внїця, *f.* Regenschauer, *m.*; 2) *s.* Валовнїця. [müller, *m.*

Валі́й, *m. Zap.* I. 286 Walker, Walk-

Валка, *f.* Partie, Compagnie der Arbeiter, bes. der чумаки́, *f.* [fahren, *Zak.*

Валко́ю не́сти ся ungestüm rasch Валкі́й, *a. Leev.* schwankend, wackelnd, hinfällig.

Валкі́внїця, *f.* Rolle, Mangel, *f.*;

2) Walkerholz, Walkerbrett, *n. Пет.*

Валко́, *m.* Valentius.

Вальковáтий, *a.* walzig.

Валковéць, -вця́, *m.* Walzenrüsselkäfer, *m.* (Magdalis), *B.*

Валькóвий, *a.* валькóваний, *ptc. s.* Валькувáти 2).

Валькувáти, *v. a.* Wäsche rollen; walken; 2) сті́ну́ aus Klumpen von Stroh u. Lehm bauen. [s. Навáльний.

Вáльний, *a.* tüchtig, gross; schwer, Валобі́к, -бóка, *m. etw.* Ausgehöhletes.

Валобі́й, *m.* Wellenschlag, *m.* Brandung, *f. KV.* [land, *n.*

Валовáтий, *a.* -а земл́я Wellen-

I. Валовéць, -вця́, *m. s.* Валові́на; 2) Стрáн, *m.* [лів, вáливо.

II. Валовéць, -вця́, *m.* kleiner Вá-

Валбвїй, *a.* aus Валові́на, вал I. 1).

Валові́на, *f.* grobes Gewebe, Sackleinwand, *f.* Packtuch, *n.* [Ochsen).

Валові́тий, *a.* sehr faul, träge (*v.*

Валові́ця, *f. s.* Валові́на.

Валбвїще, *n. s.* Вáлиско.

Валовнї́ця, *f.* Neuschwaden in kleine Haufen zusammengeharkt; 2) grober

Валовнї́ий, *a.* aus Валові́на. [Faden.

Вáлок, -лка, (*d.* вáлочок -чка), *m.* Walze, Rolle, *f.*; 2) Mangelholz, *n.*; 3) übhpt Stück Rundholz.

Вáлок, -лька, *m.* Klumpen Bundstroh mit Lehm eingemacht zum Ausflechten der Wände in Gebäuden, *m.*

Вальбóрний, *a.* giltig.

Валочковáтий, *a.* walzenförmig, Валóчний, *a.* gewandt. [Шол.

Вальс, *m. III.* I. 71 s. Вáлець II.

Валувáне, *n.* Gebell, Gebelfer, *n.* Валувáти, *v. n.* stark bellen; 2) — ся (вівця́) *s.* Відбóркати ся, *Gr.* 29.

Валў́йко, валў́н, *m. s.* Скрипў́х, *Пет.*

Валў́н, *m. s.* Облóм, *Пол.* Geschiebe, *n.* erratischer Felsen, *Пет.*

Валў́ша, валў́ша, *f.* Walkmühle, *f.*

Вальцьовáтий, *a.* walzenförmig, *B.*

Вальчáтий, *a.* -і рукавц́і Puffärmelchen, *pl. n.*

Валў́га, валў́ка, *m.* Faulpelz, *m.* валў́кою müssig, faul liegend.

Вáлюш, *m. gew. pl. C.* II. 116 s. Валў́ша, Фб́люш.

Вáлява, *f.* grosser Haufen; 2) Schutt, Trümmerhaufen, *m.*; 3) Schlachtfeld mit Gefallenen bedeckt, *n.*

I. Валі́ти, *v. a. s.* Валі́ти zum Fallen bringen, umstürzen, а нї́г — *АД.* I. 117; 2) коні́ — umstürzen zum Zwecke des Verschneidens, wallachen.

II. Валі́ти, *v. a.* beschmutzen, besudeln; — ся sich beschmutzen; 2) sich wälzen, по під лáви, п. п. плóти — ся in d. Verkommenheit u. Erniedrigung leben.

III. Валі́ти, *v. a.* не валі́йте собі сьмі́х з мéне! wollet ihr nicht über mich lachen! [V. 473.

Ванберéць, -рця́, *m. s.* Имбóр, *Ч.*

Вандáк, *m.* Reisesack, *m.*

Вандзáр, *m.* kleines gefülltes Gebäck, Törtchen, *n.* [plärren.

Вандзáрити ся, weinen, greinen; Вáндри, *pl.* Wandern, Reisen, *n. s.*

Мандрівка.

Вандрівнї́й, *a.* Wander-, reisend.

Вандрівнї́к, вандрівéць, вця́, *m. Leev.* Wanderer, *m.*

Вандрувáти, *v. n.* wandern, reisen.

Ванї́льбвїй, *a.* Vanillen-.

Ванкї́р, *m. s.* Алькї́р.

Вáнна, *f.* Wanne, *f.* [Iaria majalis).

Ваннї́к, *m.* Maiglöckchen, *n.* (Convallaria).

Вáньо, Вáня, *m. s.* Иван, *Тор.*

Вантáжити, *v. a.* einpacken; aufladen, belasten.

Вантў́х, *m.* Pansen, Wanst, *m.* (rumen.) *B.*; 2) Wollsack, Ballenstock, Ballen, *m.*

Вáнци́н, *m. N. e.* Berges.

Вáпень, -пня́, *m.* Calcium, *n.* Grund-

stoff des Kalks, *m. Пол.* [haltig.
 Вапністый, *a.* Kalk-, kalkig, kalk-
 Вапне́ць, *m. Kali, n. Пар.*
 Вапніти, вапнува́ти, *v. a.* kalken,
 Вапно́, *n.* Kalk, *m.* [weissen, *Пар.*
 Вапнові́д, *m.* Skalenöeder, *m. Вол.*
 Вапно́к, *m.* Calciumoxyd, *n.*
 Ва́ння, *f. s.* Вапно́.
 Вапня́к, *m.* kohlensauerer Kalk, [*Пар.*
 Вапняне́ць, -нця́, *m.* Kalkspath, *m.*
 Вапня́р, *m.* Kalkbrenner, *m.*
 Вапня́рка, *f.* Kalkgrube, *f.* [стый.
 Вапня́ний, вапня́стый, *a. s.* Вапні-
 Вапоре́ць, -рця́, *m.* Süssholz, *n.*
 Вапрі́ни, *pl. s.* Вепрі́ни.
 Вар, *m.* ausgekochter, ausgesottener
 Saft aus gedörtem Obst; 2) *s.* Ва́рка
 (півва). *Зап. II.* 505; 3) *s.* Квас 2);
 4) siedendes Wasser; 5) Sonnenhitze,
 Schwüle, *f. Ку.* [рїти.
 Варá, *f. Н.* 210 Köchin, *f. vgl.* Ва-
 Вараті́н, *m.* Nbl. d. Че́ремош, *Gr. 7.*
 Вараті́ниця, *f. s.* Го́лиця 3).
 Варба́, *f.* das Auskochen, *B.*
 Варва́ра, Варва́рка, *f.* Barbara.
 Варва́рители, *v. n. Н.* 78. *Га. II.* 42
 den Tag der heil. Варва́ра feiern.
 Варві́дніа, *f.* Wirrwarr, *m.* Geheul, *n.*
 Варві́дувати, *v. n. III.* heulen;
 2) варво́дители, Wirrwarr anstiften.
 Ва́рдзель, *m.* birkene Einfassung
 des Mühleisens im unteren Mühle-
 steine.
 Ва́рга, *m.* Гол. III. 251 *ungr.?*
 Ва́рла, *f.* Lippe, *f. s.* Гу́ба.
 Варла́тий, *a.* варла́ч, *m.* mit gros-
 sen schwulstigen Lippen. [Lippen, *n.*
 Варлу́ля, *f.* Weib mit schwulstigen
 Ва́ре, *s.* Bépe; ва́ре?! ist das mög-
 lich? ist das denkbar?!
 Ва́рене, *n.* das Kochen; 2) варене́, *n.*
 варене́, *n. s. a.* etw. Gesottenes (Früch-
 te), *He.* [Kuchen, *m.*
 Варени́к, *m.* варени́ця, *f.* Klösse, *f.*
 Варену́ха, *f.* Art gekochter Brannt-
 wein mit Honig, u. Pfeffer, Art Glühwein, *m.*
 Варесе́я, Варі́шка, *f. s.* Орі́ся.
 Вареше́я, варешка́, *f.* Kochlöffel, Schöpf-
 löffel, *m.* [learia officinalis).
 Варешні́ця, *f.* Löffelkraut, *n.* (Coch-
 Ва́риво, *n. Ч. I.* 10 etw. Gekochtes,
 Speise, *f.*; 2) Küchenvorrath, *m.* (mit
 Ausnahme d. Fleisches) *Ч. VI.* 326; 3)
 das Kochen, Kochkunst, *f. Фр.*

Ва́рїти, *v. a.* kochen, brauen; sie-
 den; ва́рїть es ist sehr heiss; — ся*
М. II. 9 sich langweilen. [*Иод.*
 Ва́рїмість, -ости, *f. s.* Стра́вність,
 Ва́рїстый, -а піч Kochofen, *m.* Kü-
 che, *f.*
 Ва́рївкїй, (-внїй), *s.* Варкїй 2).
 Ва́рїй, *m. s.* Ва́риво 1).
 Ва́рїйник, варї́нник, *m.* Kochtopf, *m.*
 I. Ва́рка, *f.* Gebräude, *n.* (soviel Bier
 als auf einmal gebraut wird); 2) Siede-
 rei, Bräuerei, *f.*
 II. Ва́рка, Варва́ра, *f.* Barbara.
 Ва́ркїй, *a.* zart, weichlich, schwäch-
 lich; 2) Vorsicht erheischend, gefähr-
 lich, gebrechlich. [scheinlich.
 Ва́рко, ва́ркось, *adv.* vielleicht, wahr-
 Ва́рмія, *f.* Лев. *s.* Армія.
 Варна́к, *m.* nach Sibirien verbann-
 ter Züchtling, Sträfling, *m. III. I.* 237 II. 116.
 Ва́рнїй, *a.* Koch-, Küchen-, *B.*
 Ва́рня, *f.* Küche, *f.*; 2) Salzsiede-
 werk, Salzsudwerk, *n. B.*
 Ва́рнякати, *v. a.* nselnd, undeut-
 lich sprechen; 2) albernes Zeug faseln.
 Ва́рнянїй, *a.* Koch-, *B.*
 Ва́ровїна, *f.* Leistenbruch, Bruch, *m.*
 Ва́ровїтий, *a.* Leistenbruch leidend;
 2) *s.* Варкїй. [Branntwein, *Ч. IV.* 466.
 Ва́рба́ха, *f.* mit Honig gekochter
 Ва́рста́т, *m.* Werkstätte, *f.* — то́ка-
 цкий Weberstuhl, *m.* Weberbank, *f.* — то-
 ка́рский Drehbank, *f.*
 Ва́рста́товїй, *a.* auf, in einer
 Werkstätte ausgeführt, verfertigt.
 Ва́рт, *m. Ку. Пр. IX* 192 Wert, *m.*
 Ва́рт, ва́ртий, *a.* wert; würdig;
 ва́рта щось es ist was wert; 2) genug
 wozu stark, fähig.
 Ва́рта, *f.* Wacht, Wache, *f.* [bude, *f.*
 Ва́рта́рка, ва́рта́рня, *f.* Wächter-
 Ва́ртівнїк, *m.* Wächter, Hüter, *m.*
 Ва́ртівня, *f.* Wachzimmer, *n.*
 Ва́ртість, -ости, *f.* Wert, *m.* Gel-
 tung, *f.*
 Ва́ртовїй, *a.* wachhabend, Wacht-.
 Ва́ртовїк, *m.* Wachposten, Wach-
 mann, *m. Лев.* [tig, *He.*
 Ва́ртовнїй, *a.* bedeutend, wich-
 Ва́ртовнїчїй, *s. m. a.* Wächter, *m. К.*
 Ва́рто́стнїй, *a.* wertvoll, bedeu-
 tend, Wert-. [haben, gelten, kosten.
 I. Ва́ртува́ти, *v. n.* einen Wert

II. Вартувати, *v. a.* bewachen, hüten. Вартуга, *f.* Bande (der Räuber), *f.* У.; 2) Herde (von Schafen), *f.* У. Вартунок, -нку, *m.* Wert, *m.* Ф. Варувати, *v. a.* hüten; собі що бдінгін; 3) — ся sich hüten, Acht haben, sich wahren, *M.* II. 20; Bedenken tragen, *Me.* 329. *Пет.*

Вартунок, -ўнку, *m.* Wasserwehre an den Ufern, *f.* (від водї).

Вартуцкати, *v. a.* besudeln.

Вархляк, *m.* wildes Ferkel, Mittelschwein, *n.* [Zank, *n.*

Вархолá, вархольнá, *f.* Hader, Вархолити, *s.* Верхолити II. [pict.]

Варцаб, *m.* Malermuschel, *f.* (Unio Варцаби, *pl.* Walle vom zusammengeharkten Heu, *pl.*; 2) Fensterrahmen, *pl. m.*

Варцабниця, *f.* Damen-Schachbrett, *n.* [hochgewachsenen Mann, *Пет.*

Варяг, *m.* H. 273 vom starkgebauten, Васáг, (*d.* васáг, -жкá), *m.* Kutschkasten, Wagenkorb, *m.* [Salz beladen.

Васáч, *m.* Ч. II. 14 ein Wagen mit Васíль, Васíлькo, Вáськo, Васíюта, *m.* Basilus. [льок.

Василéнчик, *m.* *dim.* Ф. *s.* Васí-Васíльми, *pl.* Gebirgszug hinter der Чóрна Горá, *m.*

Васíльна, Васíльса, *f.* Basilissa. Васíльск каптурáстий, Haubenbasilisk, *m.* (Basiliscus mitratus).

Васíльок, -лька, васíльчик (гайзуб —), *m.* В. Basilienkraut, *n.* (Ocimum basilicum). [Васíльок, von В.

Васíльчий, *a.* M. III. 138 des Вáський, *a.* eurem Lande angehörig, euer Landsmann, *s.* Ваш, *Og.* 72.

Васнь, *f.* Zank, Zwist, *m.* (В.).

Вать, *conj. ungr.* У. entweder — oder. I. Вáта, *f.* Art Fischernetz mit kleineren Maschen, *m.* Wate, *f.*

II. Вáта, *f.* Watte, *f.* Steppfutter, *n.* Ватáг, *m.* Oberhirt, Senne, *m.*; 2) Räuberhauptling, *m.*

Ватáга, *f.* grosse Masse, Wucht, *f.* Haufen, *m.* Rotte, Bande, *f.* III. II. 119; 2) Herde *f.*; 3) Gesellschaft Fischer, *f.* Fischerdorf, *n.* He.

Ватáжэ, (-я), *n.* *coll.* *s.* Ватáг; 2) *Schlagwörter, *pl.* H. VI. [ба.

Ватажéла, *m.* älterer, oberer Друж-Ватáжка, (-жкo, -жок), *m.* *s.* Ватáг.

Ватажкувати, *v. n.* Ватáжкo sein. Ватáжний, *a.* der ватáг ist.

Ватáжник, *m.* *s.* Ватáг. [Schar, *f.* Ватажóк, -жкá, *m.* Кв. II. 107

Ватáство, *n.* Anführung, Oberbefehl eines Ватáг 2).

Ватáсь, *m.* Schütze, *m.* *vgl.* Вáдає; 2) *s.* Ватáг. [Hütte, *f.*

Вáтерь, вáтра, *f.* Ф. *Пр.* X. 125 huzul. Вáтлити, *v. a.* mit Heiss hunger etw.

Вáтний, *a.*? [fressen. Вáтра, *f.* Feuer, *n.* Herd, *m.*

Ватрáк, *m.* Ф. improvisirte Sommerküche, Feuerstelle; 2) Lucaena Hippothoë, *B.*

Ватрáн, *m.* ватрáлка, *f.* Schürstock, *m.* Вáтрище, *n.* Feuerherd, *m.* [Пет.

Ватрíти, *v. n.* verbrennen, veraschen, Ватўйка, (-ўлька), *f.* Ziege auf der Vorhut, *f.* [die noch nicht gelammt.

Ватуйнiк, *m.* *coll.* Schafe, Ziegen Ватўля, *f.* Mutterschaf mit erstem Lamm, *n.*

Ватушáрка, *f.* N. e. полонiна, *Gr.* 6. Вахлáй, *m.* Trottel; Pfuscher, *m.*

Вахлакуватий, *a.* trottelhaft. Вахлюк, вахляк, *s.* Верхлюк.

Вахляр, *m.* Fächer, *m.* Вахляровáтий, *a.* fächerförmig, *B.*

Вáхня, *f.* Schellfisch, *m.* (Gadus aegl.). Вáхта, *f.* Wacht, *f.* III. I. 326.

Вахцiмбра, *f.* Wachzimmer, *n.* Ваць! *int.* Lockruf für Schweine.

Ваш, -а, -е, вáший, *pron.* euer, der Eurige. Вáше, Вашéцi Ihr, Euerehren; з вашéцi v. Bürgerstande. [Ваша честь].

Вáшин, вашiнэць, -нця, *m.* der Eurige, *Пет.* [sprechend, *H.* 50.

Вáшеський, *a.* dem Вашéцi ent-Вó-, *s.* unter Уó-, Оó-.

Вóавити, вóавляти, *v. a.* vermindern, schädigen: здорóвля *s.* Зóавити.

Вбагнўти, *v. a.* begreifen. Вбаришувати, *v. a.* gewinnen, profitieren, *Ки.*

Вбачáти, *v. a.* einsehen, bemerken; вбачáє ся комўсь jmd glaubt zu sehen, jmdm scheint, kommt vor.

Вбачлiвий, *a.* Т. до когóсь aufmerksam, rücksichtsvoll.

Вбóгáти, *v. a.* hineinlegen, -stecken, -setzen, *III.* II. 79. [*v. a.* *s.* Вбезпечáти.

Вбезпечáти, (-чiти, -чнiти, Т.)

Вбезпечене, *n.* Sicherheit, *f.* К. Вби, *conj. s.* Оби, *кббй*, *Гол.* III. 241. 242. Вбидіти, *v.* вбитіти ся, *sich* wo angewöhnen, einleben.

Вбиральник, *m.* Werkzeug zum Abschaben der Haare von der Haut, *n.*

Вбірка, *f.* Stutzerin, *f.* putzsüchtigt. I. Вбітки, *pl.* Art Spiel. [ges Weib.

II. Вбітки, на — *s.* На-збітки.

Вбіток, -тку, *m.* М. II. 75 Verlust, Schaden, *m.*

Вбитічати ся, *ГБ.* Verlust, Schaden leiden, verlieren, *sich* in Unkosten setzen. [fen, tadellos.

Вбій, не на — *Ф.* nicht zu verwerfen. Вбійно, *adv.* в оббрі — *Гол.* III. 37 reichlich zum Schlachten.

Вблагане, *n.* К. Versöhnung, *f.* [350.

Вбогодухий, *a.* arm im Geiste, III. I.

Вббгше, *comp. adv.* М. *s.* Уббгше.

Вбожати, *v. n.* Левч. *s.* Убожати.

Вббіще, *n.* Н. 59.? [*s.* Уболівати.

Вболівати, *v. n.* над кимось, К.

Вболіна, *f.* Гол. III. 232 *s.* Оболіна.

Вббрати, *v. a.* Не. zähmen; zahm, кире machen.

Вбрести, *v. n.* hineinwaten.

Вбрехати ся, *sich* hineinlügen, *sich* hineinschmuggeln, *KV.*

Вбрікнути, *v. a.* Н. 65 *s.* Кбпнути.

Вбриндувати ся, *Ч* III. 319 *sich* ankleiden.

Ввага, *f.* Не. *s.* Увага. [verstehen.

Вважити, *v. a.* Кс. II. 160 begreifen,

Вважливий, *a.* aufmerksam; rücksichtsvoll, *Не*; *важливо*, *adv.* М. II. 153 mit Obacht.

Ввалицко, *n.* *s.* Валиско.

Ввернути ся, *sich* Rath schaffen; 2) fertig werden.

Ввертати, *v. a.* Ме. 30 einwickeln.

Ввертати, *v. a.* hineinbohren; 2) hineinwickeln. [aufwärts, *C.* II. 146.

Вверх, *adv.* Кн. in die Höhe, hoch,

Ввідіти ся, *ввижати* ся, *кому*, *v.*

Привіджувати ся.

Ввиліти, *ввилінути*, *ввиліти*, *v. n.* *sich* herauswinden und *sich* fort machen, verschwinden; *Ausflüchte machen, *sich* entziehen.

В-віскоки, *adv.* in weit ausgehohlten Sprüngen, im Gallop. [her tummeln.

Ввихати ся, *geschäftig* *sich* hin u.

Ввібрати ся, *s.* Скінчити ся, *М.*

Ввідати, *v. a. s.* Увідати, *М.* II. 130.

Ввіжливий, *a.* aufmerksam, *Зг.*

Ввійти, *v. n. s.* Уйти, *уходити*.

Ввірити ся, *s.* Наввірити ся.

Ввітхнене, *Фр. s.* Вітхнене. [вий etc.

Ввічливий, *Ввічливість*, *s.* Вічли-

Вводици, *pl.* Ч. VI. 20 *s.* Ввід (der poljhnijca).

Вволіти, *ввольніти*, *Ч.* V. 161 *v. a.* — *völu* den Willen erfüllen, *МШ.* *L.* 17, 15 zu lieb thun.

Вворожити, *v. a.* Ф. hineinzaubern.

Вгав, -ву, (угав), *m.* Н. 229 das Aufhören, Unterbrechung, *f.* Unterlass, *m.*; 2) Ruhe, Rast, *f.* М. II. 88.

Вгавати, *v. n.* *sich* legen, aufhören, *Кс.* II. 160 *не* — ohne Unterlass etw. thun; *ніжкі* *не* *вгаваютъ*, *Ме.* 85 tanzen rastlos.

Вгадати, *вгадувати*, *v. a.* errathen, ahnen, *Ш.* I. 142; 2) *e.* (gute) Wahl treffen.

Вгаджувати, *v. n. s.* Вгодіти.

Вгадливий, *a.* scharfsinnig, mit Beobachtungssinn, *Кн.* [sinn, *m.* Klugheit, *f.*

Вгадливість, -ости, *f.* Левч. Scharf-Вгадно, *adv.* errathbar; 2) на тім — es ist das sicher, zutreffend.

Вгайка, *f.* К. *s.* Гайка.

Вгаладіти, *v. n.* з чим womit gut treffen, gut auskommen.

Вгамова, *f.* Beschwichtigung, Bezähmung, Beruhigung, *f.* Пис. [нати ся.

Вгараджатися, *зачим*, *s.* Упоми-

Вгараздіти, *v. a.* gutheissen, gewähren, *Ру.*

Вгаяти, *v. a.* verzögern, versäumen.

Вгиліти, *v. a.* Не. (*n.*) 139 verschaffen, einschmuggeln. [meiden.

Вгинати, *s.* Угинати; від когь jmdn

Вгіддя, (-є), [= Угдіє], *n.* guter, günstiger Platz. [2) emsig.

Вгідний, *a.* entsprechend, genügend;

Вглубливий, *a.* *sich* gern vertie-

Вгляд, *m.* Einsicht, *f.* Св. [fend, *B.*

Вглядати, *вглянути*, *v. n.* в щось einsehen, Einsicht nehmen; — *ся* *взёркалі* *сich* im Spiegel beschauen.

Вгнівіти ся, *М.* I. 30 *s.* Загнівати ся (на когь).

Вгніжджувати ся, *sich* einnisten, *sich* bequem im Sitzen machen.

Вгнутий, *a.* — кут hohler Winkel.

Вгов, с. Вгав.
 Вговкати, с. Уговкати.
 Вговорювати, *v. a.* über jmdn Rede führen, jmdn anklagen. [angewöhnen.
 Вговтати ся, *sich* einleben, *sich*
 Вгода, *f.* Gefallen, *n.* Geneigtheit, *f.*
 М. II. 109, 111 на вгбду кому́ jmdm zu
 Gefallen, 85.
 Вгбден, *a. P. I.* 125 tauglich, fähig.
 Вгбдіти, *v. n.* кому́, на корó, *Kn.*
 jmdm zu Gefallen, recht thun, jmdn befrie-
 Вгодівле, *n.* Mastung, *f.* [digen.
 Вгодлівий, *a.* willfährig.
 Вгбдний, *a.* gefällig, beliebt.
 Вголосіти ся, *KV. II.* 171 s. Оби-
 звати ся. [das Einlullen, Einschläfern.
 Вгонóба, *f. K.* Beschwichtigung, *f.*
 Вгнобóйти, (-нобóлити), *v. a. K.*
 jmdn für sich willfährig machen, gewin-
 nen; beschwichtigen.
 Вгорóд, *m. s.* Горóд Garten, *III. I.* 53.
 Вгородіти, вгорóджувати, *v. a.*
 hineinstossen, -schlagen, *III. II.* 81; 2)
 hineinflechten.
 Вгóрекий, с. Угóрекий. [I. 95.
 В-гóбстях, als Gast, zum Gaste, *АД.*
 Вгрожéний, *ptc.* mit Gewalt, Zwang
 gekommen, eingeführt.
 Вгрузнóти, *v. n.* einsinken. [ти ся.
 Вдавнóти ся, *H.* 132 s. Задавнó-
 Вдáка, *f.* на вдáку, чи *Ос.* (62) II.
 55 ist fraglich ob; vielleicht nicht einmal.
 В-дáлэ, *adv.* in der Ferne, *Лір.* [Т.
 Вдáлощі, *pl.* Fähigkeiten, Vorzüge, *pl.*
 Вдáля, *f. Ст.* s. Дáлечинь Entfernung,
f. Abstand, *m.*
 Вданя́, (-é), *n. s.* Дáванє.
 Вдáрити, с. Удáрити; вдаря́ти ся
 втóгу, *Ч. V.* 402 in Verzweiflung stürzen.
 В-дармóцю, *adv.* s. На-дáрмо, *Сє.*
 Вдáти, *v. a. s.* Удáти, vermógen, könn-
 en, treffen; 2) — ся в щó sich ins Mit-
 tel legen; *b)* в корó, на корó jmdm
 nachschlagen, áhnlich werden; *c)* ge-
 lingen, gerathen.
 Вдáтний, *a.* gelungen; 2) гóнствий.
 Вдáха, *f. s.* Вдáча; не-вдáха, *Кє.*
 140 Misslingen, *n.*
 Вдáча, *f.* das Gelingen, guter Erfolg,
 Glück, *n. Kn.*; 2) Eigenthümllichkeit, *f.*
 Naturell, *n.* Beschaffenheit, *f.*
 Вдáчність, -ости, *f.* Güte, *f.* гóн-
 стиге Ertragfáhigkeit.

В-двóйню, *adv.* zwei zusammen.
 Вдвóре, *n. Ф.* s. Подвóре; на — с.
 На-двóр, *Кє.* II. 27.
 В-двóх, *adv.* beide zusammen.
 В-двóю, *adv. Мх.* doppelt.
 Вден, *Гол.* s. Одéн.
 Вдерáти, вдéрти, *v. a. s.* Удéрти;
 2) *v. n.* Reissaus nehmen, ausreißen; 3)
 — ся sich hineindrängen, einbrechen.
 Вдéржливий, *a.* enthaltsam; 2)
 nachsichtig. [halt, *m.* Nachsicht, *f.*
 Вдéржливість, -ости, *f. K.* Rück-
 Вдивіти, *v. a.* zum Staunen bring-
 en, staunen machen, verwundern, *He.*
 — ся в корó seine Blicke auf jmdn hef-
 ten, ihn unverwandt ansehen; dadch ei-
 ner Gesichtstáuschung unterliegen.
 Вдйвлюванє, *n.* Beschauung, Ein-
 sichtnahme, *f. ОБ.*
 Вдивовйжа, на-вдивовйжу zum
 Erstaunen, staunenswert, wunderbar, son-
 derbar, seltsam.
 Вдигнóти, [вдижу́, -жéш], *v. a.*
 einfádeln, (нóтку до гóлки).
 Вдівствó, *n. М. На.* Witwenstand, *m.*
 Вдйльність, -ости, *f. Зє. Пр.* II.
 29 Tüchtigkeit; Klugheit, *f.*
 Вдйяти, *v. a.* anrichten, verursachen.
 Вдобáрити, *v. a. s.* § s. Вторóпати.
 Вдóбний, *a.* passend, entsprechend.
 Вдóбрóхати, *v. a.* гóтиг machen,
 beschwichtigen, besánftigen, *Зє.* [Witwe, *f.*
 Вдовá, вдовйця, (*d.* вдовйчка), *f.*
 Вдовéць, *g.* вдвйця, *m.* Witwer, *m.*
 В-довж, *adv.* der Länge nach.
 Вдовйн, вдовйчин, *a.* der Witwe,
 Witwen-.
 Вдовйвна, *f.* Tochter der Witwe, *f.*
 Вдовйренє, *n. ВВ.* s. Удóстовйренє.
 Вдовйти, *v. n.* Witwer, Witwe werden.
 Вдóволь, (-вйль, *Фр.*) *adv. С. II.* 171
 reichlich, im Ueberfluss, satt.
 Вдовóленє, *n.* Befriedigung, *f.*
 Вдовóлйти, вдовóльнйти, *v. a.* be-
 friedigen, zufriedenstellen, genügen, Ge-
 нёге leisten.
 Вдовóльно, *adv.* genógend, zufried-
 enstellend, befriedigend.
 Вдовóшки, *pl.* Sternkopf, *m.* (Knau-
 tia, Scabiosa arvensis). [gnádig, *Зє.*
 Вдогíдний, *a.* gewogen, гóнствий,
 Вдолйти, *v. a.* *Др. с.* 172 schlecht
 machen?

Вдомашнити, *v. a.* heimisch machen, einbürgern, *Кл.*

Вдоп'ятати, *s.* Удоп'ятати.

Вдоробжувати ся, den Weg an-treten, aufbrechen, ankommen; дощ вдо-рощує ся beginnt zu regnen.

В-досьвіта, *adv. s.* Досьвіта.

Вдосконаленє, *n.* Vervollkomm-nung, *f.* *Фр.* [М+Б. 267.

В-дбсталь, *adv.* zur Genüge, satt,

Вдбхати ся, ausser Athem kommen.

Вдохновєнє, *n.* Begeisterung, *f.*

Вдохновєнний, *a.* (-єнно, *adv.* *С.*

II. 263) begeistert; pathetisch. [geistern.

Вдохнов'яти, вдохновляти, *v. a.* be-

В-дрўге, *adv.* zum zweiten Male, abermals.

Вдўмати ся, вдўмувати ся в що sich worüber in Gedanken vertiefen, *Фр.*

Вдўнути, *v. a.* einhauchen, -blasen,

В-дух, *adv.* allsogleich, *Мж.* [geben.

Вдоховленє, *n.* Vergeistigung, *f.* *Зг.*

Вдухопелити, *v. a.* *К.* schlagen, klopfen. [matisch, *Т.*

Вдушлівий, *a.* lungenschwach, asth-

Вдягати, вдягнути, *v. a.* anziehen, ankleiden.

Вдяка, *f. s.* Вдячність; 2) Dank, *m.*

Вдячен, вдячний, *a.* dankbar; вдяч-но, *adv.* dankbar; 2) willkommen.

Вдячити ся, gelingen, gerathen.

Вдячність, -ости, *f.* Dankbarkeit, *f.*

Велєра, (-ря), *f.* Art Tanz, *Кс.* 97 *Кс.* II. 197. [T. vegetabil, vegetativ.

Велєтабильний, велєтативний, *a.*

Ведеркоче, *n. s. a.* Acoise vom Eimer, *f.* *Зак.* [ten.

Ведловати, *v. a.* die Gebühr entrich-

Ведмеденя, -яти, ведмедча -ати, *n.* Junges vom Bären. [s. Медвєдик.

Ведмєдик, *m.* junger Bär, III. II. 28

Ведмєдский, *a.* Bären- III. II. 28.

Ведмедчўк, *m.* Rossameise, *f.* (For-mica herculana); 2) Maulwurfsgrille, *f.* (Gryllotalpa vulgaris).

Вєдмїдь, (мєдвїдь), *m.* Bär, *m.*

Вєдмїжїна, *f.* Brombeer-, Himbeer-strauch, *m.* (Rubus corylifolius).

В'єднати, *v. a.* für sich gewinnen, gewogen machen.

В'єдно, *adv.* ineinemfort.

I. Вєдро, *n.* heiteres Wetter, *Пет. У.*

II. Вєдрб, *n.* Eimer, *m.*

Вєдрбвий, *a.* einen Eimer fassend.

Вєдў, вєдєш, вєдє etc. *praes. s.* Вєсти.

Вєдўта, *f.* *ТР.* 155.?

Вєжá, *f.* Thurm, *m.* Gefängniss, *n.*

У. VI. 105; 2) Wagen, *m.* Wagenburg, *f.*; 3) Hütte, *f.* *Пом.* III. 41. 42.

Вєжáстий, *a.* *Ог.* mit Thürmen ver-sehen, thurmformig, thurmhoch.

Вєжнїця, *f.*—гладка kahles Thurm-kraut, Waldkohl, *m.* (Turritis glabra).

Вєжочка, *f.* *дїм.* kleiner Thurm;

2)—сверликовата, вєжáлька. В Thurm-schnecke, *f.* (Turritella terebra).

Вєжа, *f. s.* Вєжа, *Зак.*

Вєзерўнок, -нка, *m.* Bildnis, *n.* Ab-bildung, *f.* III. II. 105, *пол.*

Вєсти, [вєзў, вєзєш], *v. a.* fahren, führen; — ся *s.* Їхати.

Вєкати, *v. n.* „Be!“ schreien.

Вєклїя, *f.* Zündschwamm, *m.* *Gr.* 29.

Вєкла, *f. s.* Тєкля. [selrechtlich.

Вєкслбвий, *a.* Wechsel-, wech-

Вєкша, *f. s.* Вївїрка, *Пол.*

Вєлблўд, *m.* Kameel, *n.*

Вєлєбний, *a.* *Ф.* „würdig“, „d.grosse“

Вєлєбність, -ости, *f.* *К.* Hochwürden,

Вєлєглáсний, *a.* † sehr laut, *К.* [f.

Вєлєдўшний, *a.* *Кл. s.* Велико-дўшний.

Вєлєлїпний, *a.* † prächtig, *К.*

Вєлєлўдний, *a.* menschenreich, volkreich, III. II. 64 *К.*

Вєлєрїбок, -бка, *m.* *N. e.* Berges.

Вєлєрїчївий, *a.* mit Wortgepränge, hochtrabend, III. I. 349.

Вєлєрїчїти, *v. a.* *T.* grossrednerisch auftreten, hochtrabend sprechen.

Вєлєслáвний, *a.* *B.* hochberühmt.

Вєлєтєнь, *s.* Вєлїтєнь.

Вєлєтнїй, *a.* gross, riesig, *Ст.*

Вєлєч, вєлїчєнь, *m.* etw. sehr grosses.

Вєлєць, -льця, *m.* Art Fisch.

Вєлїгдán, *m.* grosser Bengel.

Вєлїжїрувати, *v. n. s.* Розкошувати, *У.* VII. 575.

Вєлїкán, *m.* Riese, *m.* [gantisch.

Вєлїкánський, *a.* riesenhaft, gi-Вєлїк-дєнь, *g.* великбдня, *m.* Oster-sonntag, *m.* Osterfest, *n.* Ostern, *пл.*

Вєлїкий, *a.* gross; bedeutend, wich-tig, besondere, schwer.

Вєлїкість, -ости, *f.* Grösse, *f.*

Вєлїко, *adv.* *К.* II. 49. *М.* II. 100

sehr, überaus, viel, hoch. [wohlgeboren.

Великовельмѳжний, *a.* hoch-
Великовѳн, *m.* P. II. 185 grosser
Krieger, Held, *m.* [vielgelehrt.

Великовѳеній, *a.* gross-, hoch-
Великовѳеній, *a.* Oster-.

Великовѳенія, *f.* strenges Fasten
in d. 3 Tagen vor dem Ostersonntage.

Великовѳеніе, *n.* великовѳеніе
-ости, *f.* Grossmuth, Edelmuth, *m.* Hoch-
herzigkeit, *f.* [hochherzig, edelm thig.

Великовѳеній, *a.* grossherzig,
Великовельмѳжній, *a.* K. Gross-
grund-.

Великоименітій, *a.* hochgeprie-
sen, hochberühmt, hochgeboren, C. II. 206.

Великовѳеніи, *pl.* Grossschn bler,
pl. (Magnirostres).

Великовѳеній, *a.* † prächtig, *Пол.*
Великовѳеніе, *m.* Hochwald, *m.* *Зар.*

Великовѳеній, *a.* langdauernd,
viel-, langjährig, alt, III. I. 240, K.

Великовѳеніе, *pl.* Riesen, *pl.* Rie-
sengeschlecht, *n.* [spr chig, M. II. 34.

Великовѳеній, *a.* redselig, ge-
Великовѳеніе, -ости, *f.* Red-
seligkeit, *f.* *Пис.* [tyrer.

Великовѳеніи, *m.* grosser Mär-
Великовѳеніица, *f.* grosse Mär-
tyrerin. [mächtig.

Великовѳеній, *a.* M III. riesig, gross-
Великовѳеніи, (-пѳстній), *a.*
zum великовѳеніи geh.

Великовѳеніи, *m.* s. Кит.
Великовѳеніи, *a.* hochgeboren, M.

Великовѳеніи, *a.*  bergebildet,
Великовѳеніи, *m.* Grossrusse, *m.* [He.
Великовѳеніи, *a.* grossrussisch,
russisch.

Великовѳеніи, *a.* Г III. genial.
Великовѳеніи, *a.* grossohrig.

Великовѳеніи, *n.* sehr gross, (B.)
Великовѳеніи, великовѳеніи, -тня, *m.* H. 113 He.
Ріеѳе, *m.*; — звѳир ein riesiges Unthier,
Ungeheuer.

Великовѳеніи, He., великовѳеніи,
Гол. Кл. *a.* riesig, riesenhaft, ungeheuer.

Великовѳеніи, (-ѳѳеніи, *Фр.*) *a.*
s. Великовѳеніи.

Великовѳеніи, *f.* Grösse, etw. Grosses; -рѳѳа
sehr grosser Fisch; 2) Grossartigkeit; Er-
habenheit, Hoheit; Herrlichkeit, Pracht, *f.*

Великовѳеніи, *a.* grossartig, herrlich,
prachtvoll, C. II. 142.

Великовѳеніи, -ости, *f.* Grossar-
tigkeit, Herrlichkeit, *f.* *Кл.*
Великовѳеніи, *m.* Prahler, Prahlhans, *m.*
Великовѳеніи, *a.* prahlerisch, ruhm-
süchtig.

Великовѳеніи, *v. a.* lobpreisen, mit Lob
erheben, hochhalten, rühmen; — ся sich
rühmen, prahlen, sich brüsten.

Великовѳеніи, (-ѳеніи), *n.* Pracht, Herr-
lichkeit, *f.* K. *Марк.* 139.
Великовѳеніи, великовѳеніи, *K. a.*
 beraus gross, sehr gross, bedeutend.

Великовѳеніи, M. великовѳеніи, (B.)
(sehr) gross; ziemlich gross.
Великовѳеніи, *n.* Majestät, *f.* [n. III.
Великовѳеніи, *f.* Grösse, *f.*; 2) Format,
Великовѳеніи, *v. a.* *Мог.* s. Великовѳеніи.
Великовѳеніи, *a.* grossartig, erhaben;
2) prächtig, prachtvoll; majestätisch, III.
II. 219; ansehnlich; твоѳ такѳ великовѳеніи
das Deine hebst du so sehr hervor, lobst
 berm ssig.

Великовѳеніи, -ости, *f.* Grossartig-
keit, Erhabenheit; Majestät, *f.* K.
Великовѳеніи, великовѳеніи, *n.* Ke. II. 161. C.
I. 101 Gebot, *n.* Befehl, *m.*
Великовѳеніи, *v. a.* gebieten, befehlen, auf-
tragen; 2) s. Волѳи. [nehmend, hoch-
Великовѳеніи, *adv.* sehr, überaus, aus-
Великовѳеніи, *a.* hochherzig, *Пол.*
Великовѳеніи, *m.* der mächtige Herr,
Herrscher; Magnat, *m.* [nehmes Fräulein.
Великовѳеніи, *f.* hochadeliges, vor-
Великовѳеніи, *n.* Herrenleben, *n.*
Herrschaft, *f.*; 2) *coll.* Herren, *pl.* *Кл.* 199.
Великовѳеніи, -ости, *f.* macht-
volle Stellung, Macht, *f.*
Великовѳеніи, *adv.* *ungr.* viel.
Великовѳеніи, *f.* Blutader, Vene, *f.*
Великовѳеніи, (d. великовѳеніи) *adv.* s. великовѳеніи,
заѳдно. *Ог.* 87. [Под.
Великовѳеніи, *a.* venös, der Blutadern,
Великовѳеніи, -пр , *m.* Eber, *m.* männlich-
es Schwein; 2) rechts. Nbf. der Вѳѳла.
Великовѳеніи, *m.* junger Eber, Ferkel, *n.*
Frischling, *m.* [(Ribes grossularia).
Великовѳеніи, *f.* *gew.* *pl.* Stachelbeere, *f.*
Великовѳеніи, *f.* Stachelbeerspan-
ner, *m.* (Zerene grossulariata). [f. B.
Великовѳеніи, *m.* Stachelbeerblattwespe,
Великовѳеніи, *a.* Eber-, Schwein-
Великовѳеніи, *f.* Schweinefleisch, *n.*

Вер, s. Вир.
 Верба́, *f.* Sahlweide, Buschweide, Weidenbaum, *m.* (Salix); 2) Osterpalme, *f.*;
 3) *He.* Palmsonntag, *m.* на вербу́ ам Р.
 Ве́рба, *n. coll. s.* Ве́рба.
 Ве́рбе́нонька, *f. dim. s.* Ве́рба.
 Ве́рбе́рець, -рця, *m. s.* Имбе́рець, Ч. V. 761. [*bebezirktes, n.*
 Ве́рбе́цїрка, *f.* Amtsgebäude e. Wer-
 Ве́рбе́цїрник, *m.* Schriftführer bei d. Assentirungscommission, Ф.
 Ве́рбїна, вербї́ця, *f.* Weidegebüsch;
 2) Weidenholz, *n.*
 Ве́рбич, *m. s.* Ве́рбница, Ч. I. 237;
 2) der Frost am Samstag vor dem Palm-
 sonntage, Ч. III. 12. [*holz, n.*
 Ве́рбївка, *f.* Gefäß aus Weiden-
 Ве́рбївнїк, *m.* Weiderich, *m.* (Лу-
 Ве́рблїуд, *s.* Велблїуд. [*simachia.*
 Ве́рблїудка, *f.* Kameelhalsfliege, *f.*
 (Rhaphidia), *B.*
 Ве́рблїнцїя, *f. s.* Ве́рбница. [*m.*
 Ве́рбнїй, *a.* -а недїля Palmsonntag,
 Ве́рбнїк, *m.* Weidegebüsch, *n.*
 Ве́рбнїця, *f.* Vorfühlingszeit, wann
 die Weiden blühen u. es noch schneit
 u. graupelt, *f.*; 2) Palmsonntag, *m.*
 Ве́рбнїя́к, вербнї́як, *m.* Weiden-
 gehölz, *n.* [*tanz, ZP. II. 156.*
 Ве́рбова́нець, -нця, *m.* Art Volks-
 Ве́рбова́тї, *pl.* Weidengewächse, *pl.*
 (Salicineae). [*holz.*
 Ве́рбо́вий, *a.* Weiden-, aus Weiden-
 Ве́рбо́вїна, *f.* Salicin, *n.* *Пет.*
 Ве́рбо́лїст, *m.* оман — weidenblät-
 tiger Alant (Inula salicina).
 Ве́рбо́лїз, -лїзу, *m.* Lorberweide, *f.*
 (Salix triandra); 2) Korbweidengehölz, *n.*
 Ве́рбо́те́рнї, *f.* Sanddorn, *m.* (Hir-
 porhaë rhamnoides).
 Ве́рбо́то́чник, *m. B. s.* Ве́рба́к.
 Ве́рбува́ти, *v. a.* werben. [*geh.*
 Ве́рбу́нкóвий, *a.* zum ве́рбу́нок
 Ве́рбу́нок, -нку, *m.* Werbung, An-
 werbung, *f.*; 2) *s.* Ве́рбова́нець.
 Ве́рба́к, *m.* Weidenbohrer, *m.* (Cos-
 sus ligniperda). [(Cerambyx moschatus).
 Ве́рба́нка, *f. Пол.* Weidenbock, *m.*
 Ве́рвечка, *f. dim. s.* Ве́рвє́вка, *H.*
 245; 2) Schlinge, Thierfalle, *f. Пет.*
 Ве́рг, *m.* — гóнтїв Schichte von fünf
 Schindeln, *f.*; 2) Wurf, Schub, An-
 schub, *m.*
 Ве́ргáти, верéчи, *v. a.* werfen, schleu-

dern, *Km.*; * schaudern, *Gr.* 29.

Ве́рглїк, *m.* Werkzeug zum Flech-
 ten der лáптї. [*Art Zuckerbackwerk.*
 Ве́ргун, *m. gew. pl. Ос.* (61) VI. 36
 Ве́ре, als Einschießel gebr. wie das
 deut. halt; 2) wahrlich? unmöglich! (*B.*);
 3) ist es wahr?
 Ве́ребо́й, *m. Ч. II. 15 s.* Во́робо́й.
 Ве́рє́вка, *f.* Schnur, *f.* Seil, *n.* Strick, *m.*
 Ве́рєво́чник, *m.* Seiler, *m. Пет.*
 Ве́рєвчáтий, *a.* strickähnlich, *Пет.*
 Ве́рєдїти, *v. n. МП.* schaden; 2)
 — ся stolzieren, hoffärtig sein (*B.*); *b*)
 ве́рєдєнїти ся laut schreien.
 Ве́рєдлївий, *a.* keiflustig; schäd-
 lich, *Зг.*; 2) eigensinnig, hartnäckig,
 grillenhaft, launig, barock, *He. Пет.*
 Ве́рєднїк, *m.* Ackertäschelkraut, *n.*
 (Thlaspi arvense). [*чїця.*
 Ве́рєднїця, *f. М. I. 26 s.* Вїгад-
 Ве́рєдовáне, *n.* Eigensinn, *m.* Са-
 prize, *f.* [(Thalictrum flavum).
 Ве́рєдо́вєць, -вця, *m.* Wiesenraute, *f.*
 Ве́рєдува́ти, *v. n.* sich unaussteh-
 lich gebaren, viel auszusetzen haben,
 eigensinnig, launig sein, „Grillen fangen“;
 2) ausgelassen sein, Unwesen treiben.
 Ве́рє́й, *m. † К.* Riegel, *m.*
 Ве́рєме́, (-я, *dim.* ве́рєме́нце), *n.*
 günstige Witterung, schönes Wetter;
 Wetter übht. [*ме́ннїй.*
 Ве́рємї́ннїй, *a.* -а *Gr.* 29 *s.* Бре-
 Ве́рємїя́ крутїти кому́ hart jmdm
 zusetzen, *Kч.* 13.; hie u. da plötzlich an-
 fallen, angreifen, *Пом.* III. 67.
 Ве́рє́нва, *f.* Garbenschichte im Scheu-
 nenraume, *f. Ч. VII. 575.*
 Ве́рєнї́ще, *n. s.* Ве́рєтїще. [*ре́та.*
 Ве́рє́нка, (-рє́нька), *f.* kleine ве-
 Ве́рєнтю́х, ве́рєнчу́к, *m. Зг. s.* Ве-
 рєтáнка.
 Ве́рєс, ве́рєс, *m.* Besenheide, *f.* (Cal-
 luna vulgaris); 2) — мýчир, *m.* Sumpf-
 heide, (Erica tetralix). [*Heidefeld, n.*
 Ве́рєсáч, *m.* Heideplatz, -strich, *m.*
 Ве́рєсє́нь, -сня, *m.* Mon. September, *m.*
 Ве́рєсї́нь, *m. s.* Ве́рєс 1).
 Ве́рєск, *m.* Geschrei, *n.* Heidenlärm,
m. das Kreischen, *Лєв.*
 Ве́рєсклє́д, (-клє́н), *m. s.* Бруслїна.
 Ве́рєсклї́вий, *a.* schreiend, krei-
 schend, *ВВ.*
 Ве́рєскун, *m. s.* Крикун, *Пет.*

Верёсло, *n.* *Luts. gr.* 154 Stengel des Kürbis, *m.*

Вереснік, *m.* *Romatia ericetorum, B.*

Вересну́ти, *v. n.* *Др. с.* 76 gellend aufschreien. [*saccae, Ericoinea.*]

Вересова́ти, *pl.* Heidenartige (*Eri-Veresovísko, n.* Heidegrund, Heideboden, *m.* *Пол.*

Вересча́г, *m.* *Левч. s.* Вереса́ч.

Верёта, *f.* grobes breites Sacktuch, Bettdecke, *f.* верётами літають шпáки in ausgebreiteten Schaaren.

Веретельчик, *m.* Dorngrundel, *f.* (*Cobitis taenia*).

Веретеністий, *a.* spindelförmig. *B.*

Веретённиця, *s.* Веретільниця.

Веретёно, (*d.* веретінце), *n.* Spindel, *f.*; 2) Mühleisen, *n.* Mühlstange, *f.*;

3) Aehrenspindel, *f.*; 4) Achse der Töpferscheibe, *f.* [(*Veretillum cunomorium*).

Веретёнце морске, *n.* Meerspule, *f.*

Веретеніти, *v. n.* drehen, Ausflüchte machen. [*сьбого — в.!*

Веретіння, ? *H.* 135 ні з того, ні з Веретіль, *f.* Meerspule, *f.* (*Veretillum*), *B.*

Веретільник, *m.* веретільниця, *f.* Blindschleiche, *f.* (*Anguis fragilis*). [*netz.*

Верето, *n.* Art kleines dichtereres Fisch-Веретя́ж, *f.* Thürkette, *f.* Kettenhäkchen an d. Thür, *n.* *Пет.*

Веретя́нка, *f.* Oberkleid aus größter Leinwand, *n.* grober Kittel.

Веречи, *v. a. s.* Вергáти.

Веречковáтий, *a.* *Кн.* („*Рус*“ 23)?

Верещáти, *v. a.* stark schreien, kreischen. [*рикá links. Nbf. des Дністёр.*

Верещáця, (-щáця), *f.* Верещáчка

Верёя, верія, *f.* *Wgr.* 26 Thorflügel; 2) Thürpfosten, *m.*

Вёржене, *n.* Wurf, *m.* *Пол.*

Вера́нне, *n.* Traumgebilde, Hirnspinnst, Märchen, *n.* *M.* III. 130.

Вёрати, *v. a.* albernes, loses Zeug sprechen, faseln; 2) вера́е ся в сні vom unruhig. Schlaf, schreckhaftem Träumen.

Верзун, *m.* *Ко.* 246 *C.* Art Fussbekleidung, *s.* Лáпті. [*ren, Кч.* 67.

Верзя́кане, *n.* das Plauschen, Plär-Верівнічий, *a.* Seiler- *B.*

Верла́нь, *m. s.* Горла́нь, горла́ч, *Зах.*

Вермі́вка, *f.* Geliebte, Geliebteste, *f.* [врѣл + мѣлка?]

Вермя́нка, *f.* *Марх* 104.?

Вермя́ний, *a.* *Зах. s.* Румя́ний.

Вернівода, *m.* *Ч. II.* 266 fabelhafter Riese der das Wasser hin u. her rückt.

Вернігора, *m.* Berggeist, Berggiese,

Верніна, *f.* *Span, m. B.* [Rübezahl, *m.*

Вёрно, Stabreimwort zu перевернено.

Верну́ти, *v. a. s.* Вергáти; 2) *v. n.* wirbeln, пóлем *III. I.* 39; wälzen, *K.*

Верня́кати, *s.* Варня́кати.

Верпíна, *s.* Вепрíна; верпінкі, *pl.* Stachelbeeren, *pl.*

I. Версть, *f. s.* Верствá.

II. Версть, *f.* Geschlecht, *n.* Stamm, *m.* Zeitgenossen, *pl.* gleiche Alterstufe, (*B.*)

Верста́, *f.* Werste, (russ. Meile), *f.*; 2) Werstpfahl, *m.* Meilensäule, *f.*

Верста́ти, *v. a.* до́рогу, *K.* den Weg zurücklegen; Feldzug machen.

Верствá, *f.* Schicht, Lage, *f.*

Верствáк, *m.* Altersgenosse, *m.*

Вёрстний, *a.* *V.* -i літа́ von gleichem Alter. [*gemessen, III. I.* 351.

Версто́вий, *a.* nach Wersten (officiell)

Версто́к, -тка́, *m.* з молока́, *He.* „Oberes“, obere Sahne. [*Umkehren.*

Верть, *int.* *M. I.* 134 vom schnellen

Верта́к, *m.* Drehtanz, „Dreher“, *m.*

Верта́ти, *v. n.* zurückkehren, -kommen; 2) *v. a.* zurückgeben; 3) sich erbrechen.

[Hohlbohrer, *m.*

Вёртель, *m.* Bratspiess; 2) Bohrer,

Верте́лка, *f.* *Зап. (Рус. 3)* s. Вертілка? [*redo*].

Вёртень, *m.* Schiffsbohrwurm, *m.* (Те-

Верте́п, *m.* Höhle, Schlucht, *f.*; 2) Puppenspiel, Marionettenkasten, Dreh-Schau-

kasten, (um Weinachten): кру́тить ся як ля́лька вверте́ні, *Пет.* [*klüftet, Пет.*

Вертепíстий, *a.* höhlenreich, zer-

Вертепíти, *v. n.* *Зап.* sich herum-

drehen. [*ken; (вертопáти, Пет.)*

Вертепíти, *v. n.* *V.* rasen, toben, zan-

Вертепíний, *a. z.* верте́п 2) geh. *Др.*

Вертіго́лов, *m.* (-вка, *m. f.*) der

den Kopf dreht s. Вертошійка.

Вертика́льний, *a. s.* Прямовісний, *Пол.* [*Roller, m.*

Вертілець, -ля, *m.* Rollmuskel, *f.*

Вертіпорох, *m. s.* Гонівітер, (*B.*)

Вертішів, -ова, *m. N. e.* Berges.

Вертілка, *f.* Kreisel, *n.*; 2) Kunststück, *n.*

Вертіти, *v. a.* bohren; 2) *s.* Крутіти; 3) wedeln.

Верткій, *a.* betriebsam, rührig, unternehmend, *s. d.* folg. [drehbar, munter. Вертлівий, *a.* leicht sich drehend, Вертло, *n.* *Оц.* 55 *s.* Вертель.

Вертлюг, *m.* Seilerwerkzeug zum Drehen, *n.*; Drehring am Wagen, *s.* Коліворит; Zapfen, *m.* Spindelpfanne, *f.*

Вертьога, *f.* Ч. II. 407 Art Gefäss.

Вертобла, *f.* Pfscher, Stümper, *m.* *Пем.*

Вертолти, *v. n.* pfschen. [rin, *f.*

Вертолиця, *f.* Pfscherin, Stümpe-

Вертопрах, *m.* *Фр. Св. s.* Вертіпорох.

Верточина, *f.* Bohrmehl, *n.* *ГШ.*

Вертошійка, *f.* Wendehals, *m.* (Lynx torquilla), *Вол.* [Vögel u. Fische, *s.* Вятер.

Вертрах, *m.* Art Fangvorrichtung für

Верту́н, *m.* *H.* 293 in d. Räthsel:

Schwanz, *m.*; 2) Zierbengel, Gauch, Geck, Stutzer, *m.* *He*; 3) *s.* Завертка яблочна;

4) Drehwurm, *m.* Schafsquese, *f.*

Верту́нка, *f.* Kokette, *f.*

Вертюх, (*d.* вертюшок), *m.* Reib-

keule, *f.*; 2) *s.* Насад (ввбсі); 3) * der sich unaufhörlich bewegt, nicht still sitzt;

Dreher, *m.* *Пол.* [terebrans, *B.*

Вертяк, *m.* Bohrrassel, *f.* (Limnoria

Вертючий, *a.* unbeständig, unstät, wechselnd, wandelbar.

Верх, *m.* der obere Theil, Gipfel, *m.*

Spitze (des Berges), *f.*; 2) Schornstein,

m. *Esse, f.* *P. I.* 30; 3) *вєрхі, adv.* *P. I.*

69 *сїв* *вєрхі* stieg zu Pferde; *вєрхіми,*

III. I. 41; *сїли* на два *вєрхи* zu Pferde

von zwei Reitern; *вєрхім* *їхати* zu Pferde

reiten; — *итї* *Зар.* an der Spitze gehen;

— *плїсти* auf der Oberfläche schwimmen;

вєрхім übervoll, bis zum Rand; по *вєр-*

хіам oberflächlich, *K.*; *вєрх* *праер.* mit *d.*

genit. α) über, auf, oberhalb, auf dem Gip-

fel. *Оз.* 204. 2. *β*) darüber, über das Mass

s. Повєрх; 4) * *вєрх* *вєсти* в чім *Зг. s.*

Перєдвєсти; *чїй* *тїтка* *вєрх*? wer hat

hier die Oberhoheit, die Herrschaft, wer

ist hier tonangebend? [fel, *m.*

Верхвяк, *m.* oberer Schössling, Wip-

Верхівє, *n. coll.* das Obere, die ober-

ste Schichte, die Gipfel (der Bäume); 2)

Quellengebiet, *n.* Quellenbezirk, *m.* (des

Flusses). [ten, *Reiter, m.*

Верхівній, *a. pl.* *Др. c.* 305 *berit-*

Верхівнійця, *d. ob.* Fläche (d. Ofens).

Верхівочка, *f. dim.* Spitze, Krone, *f.*

Верхівчовий, *a.* -а кошўля, *Гол.*

III. 493 *ungr.*?

Верхівщина, *f.* Art Abgabe, *K.* [(*B.*)

Верхлюк, *вєрхляк, m.* Wildferkel, *n.*

Вєрхній, *a.* ober, von oben, oberst;

oberhalb gelegen.

Вєрхник, *m. s.* Вєрхняк.

Вєрхнійна, *f.* „Oberes“, Rahm, *m.*

Вєрхнійця, *f.* *Гуш.* Bergspitze, *f.*

Gipfel, *m.*; 2) Gewölbe des Backofens, *n.*

Вєрхність, -ости, *f.* *Пем. s.* Вєр-

хбність.

Вєрхняк, *m.* *Зар. I.* 345 das obere

Gewölbe, das Dach bei der бандўра;

Decke, *f.* Deckel, *m.*; 2) oberer Mühlstein,

Läuferstein; 3) übht oberer Theil einer

Vorrichtung, der Töpferscheibe, des But-

terfasses u. dgl. [rock, *m. B.*

Вєрхнянка, *f.* Oberleite, *n.* Ober-

Вєрхоблячий, *a.* -а горá über

die Wolken ragend. [Вєрблюд, (*B.*)

Вєрхоблуд, (-блюд), *m.* *МШ. s.*

Вєрхованє, *n.* *Гуш. s.* Вєрховодство.

Вєрховати, *v. n. Ф.* на когó über

jmdn Oberhand gewinnen, herrschen,

над ким, *Гуш.* [хóm (*v.* Schüttmass).

Вєрховатий, *a.* hoch; 2) = з вєр-

Вєрховий, *a.* vom Gipfel, *v.* Wip-

fel, *v.* Giebel, von der Spitze, oberst;

2) — кінь Reitpferd, *n.*; 3) der zu Pferde

reitet, Reiter, Reitersmann, *m.*; 4) *s.* Вєр-

Вєрховік, *m.* Reiter, *m. K.* [хóвний.

Вєрховіна, *f.* Hochland, Gebirgs-

land, *n.*; 2) Gipfel, *m.* *P. I.* 4.

Вєрховинець, -нця, *m.* Gebirgs-

bewohner, Gebirgler, *m.*; 2) — окатець

Alpenfalter, Apollo, *m.* (Doritis Apollo).

Вєрховінщина, *f.* Gebirgerthum, *n.*

Вєрховіці, *pl. N. e.* Berges.

Вєрховіте, *n. АД. I.* 121 die ober-

sten Zweige, Wipfel des Baumes, *K.*

Вєрховладний, *a.* die Oberherr-

schaft habend.

Вєрховладність, -ости, *f. Кл.*

Oberherrschaft, Hegemonie, *f.*

Вєрхóвний, *a.* der Obere, Ober-

Вєрхóвник, *m.* der Obere, Ober-

haupt, *n. K. Фр.* [Oberhoheit, *f. Пем.*

Вєрхóвність, -ости, *f.* Obrigkeit;

Вєрховóд, *вєрховóда,* (-вóдець,

-дця, *Фр.*), *m.* Anführer, Führer, Ton-

angeber, *K. He.* Häuptling, *m. С.*

Верховода, верховодиця, *f.* Laube, *f.* (Alburnus, Aspius lucidus).

Верховодитель, *m.* T. oberster Leiter, Director, *m.*

Верховодити, *v. n.* над ким, кому, кимось an der Spitze sein, anführen; regieren, lenken, jmds. Oberhaupt sein, *M.* II. 78. [Hauptling, *m.*

Верховодник, *m.* МІІІ. Anführer, Верховодство, *n.* (-водність, -ости, *f.*), Oberherrschaft, Hegemonie, Suprematie; Oberleitung, *f.* У. К. Пет.

Верхогляд, *m.* eitler, oberflächlicher Mensch.

Верхоглядка, *f.* М. I. 27 Weib von eitlem, oberflächlichem Sinn, *n.*

I. Верхолá, *m.* Pfüscher, Stümper, *m.*
II. Верхолá, *f.* Händel, *m.* Affaire, *f.* Hader, *m.*

I. Верхолити, *v. n.* pfüschen.
II. Верхолити, *v. a.* aufreizen; 2) forppen, (*B.*); 3) *v. n.* zanken.

Верхолудниця, *f.* s. Верховодиця.
Верхосушник, *m.* gipfeldürre Bäume, *pl.*; 2) Gipfeldürre (Krankheit), *f.* Пет.

Верхотворець, -рця, *m.* Schöpfer des Weltalls, *m.* III. II. 168.

Верхоумка, *f.* М. I. 27 s. Верхоглядка; 2) Klüglerin, *f.*

Верч, (*d.* вёрчик), *m.* верча, -ати, *n.* Ч. IV. 221 Verzierung aus Teig am корова́й; kleinerer корова́й 236.

Вёрша, *f.* Reuse, Fischreuse, *f.*
Вершава, *f.* Кл. s. Вершина, вершок.
Вершак, *m.* Baumstamm vom dünneren Ende, *m.* [felröhren.

Вёршва, *f.* ordinäres Leder für Stie-
Вёршений, *a.* K. vollkommen.

Вершина, *f.* oberster Punkt, Theil; Oberfläche; Firste, *f.* С. II. 242; 2) Quelle, *f.* Quellengebiet eines Flusses, АД. I. 244.

Вершинний, *a.* End- Пол.
Вершити, *v. a.* den Gipfel aufsetzen, bilden, zuspitzen: сгнжок in eine Spitze aufschichten; 2) — суд К. ein Rechtsurtheil bestätigen; 3) *v. n.* над ким s. Верховодити; 4) — ся in eine Spitze auslaufen, enden, sich thürmen, С.

Вершіль, *m.* Oberschwelle, *f.*
Вёршка, *f.* *dim.* s. Вёрша; 2) * breites Maul: наставила вёршку vom zudringlichen Weib. [kel, *m.*

Вершкóвий, *a.* — кут Scheitelwin-

Вершляг, *m.* Gr. V. 322 Verschlag-Vorschlaghammer, *m.* Пот. II. 30.

Вёршний, *a.* nicht voll.
Вёршник, *m.* Reiter, *См.* Vorreiter, Berittener, *m.* С. II. 57.

Вершнюк, *m.* Baumpieper, *m.* Spitzlerche, *f.* (Anthus arboreus).

I. Вершóк, -шкá, *m.* К. $\frac{1}{8}$ des Аршин.

II. Вершóк, -шкá, (*d.* вершечок), *m.* Ч. IV. 22 s. Верхніна; 2) Gipfel, *m.* oberste Spitze, s. Верх. [fläche, *f.* Пол.

Вершóчний, *a.* End-, -а плóща End-Верюга, *f.* Н. 246 s. Дерюга. [ній.

I. Вєсь, *g.* вєсю, *m.* В. s. Укріп водя-

II. Вєсь, *v.* вся, *v.* все aller, alle, alles; all, ganz. [aus ganzer Seele.

Вєсдушно, *adv.* aus ganzem Herzen,
Вєсєла, *f.* s. Вєсєліця.

Вєсєлєчко, *n.* *dim.* s. Вєсєлó.

Вєсєлий, *a.* froh, heiter, lustig, fröhlich; munter. [равєль 1) *u.* ж. selbst.

Вєсєлик, *m.* Ч. III. 7 *Вєин.* des жу-
Вєсєліки, *pl.* *Kst.* Freudenschreie, -rufe, *pl.* *m.*

Вєсєліти, *v. a.* erfreuen, fröhlich machen, belustigen, ergötzen; — ся sich freuen, lustig sein.

Вєсєліця, вєсєлічка, вєсєлівка,
I. вєсєлка, *f.* Regenbogen, *m.* [сілє.

Вєсєлійко, вєсєліцє, *n.* *dim.* s. Вє-
Вєсєлість, -ости, *f.* Fröhlichkeit, *f.* Frohsinn, *m.* [werden, sich aufheitern.

Вєсєліти, вєсєлішати, *v. n.* fröhlich
II. Вєсєлка, *f.* — вонюча Eichelpilz, Ruthenpilz, *m.* (Phallus impudicus); 2) — чортовá Ph. caninus. [froh wehend?

Вєсєльне-бóуйний, *a.* вітер, Л. 125
Вєсєльний, *a.* Ruder- *Пу.* [gend.

Вєсєлову́чний, *a.* Ле. fröhklin-
Вєсєлощі, *pl.* Vergnügungen, Freuden, Zerstreungen, freudige Weilen.

Вєсєлуха, (-лúх, *m.* -лúха), *f.* Gartenfrosch; 2) Laubfrosch, *m.*

Вєсєльчáк, *m.* Spassvogel, Lustigmacher, *m.* Пет.; „lustige Person“, *Фр.*

Вєсєлчин, *a.* der вєсєлка I., Regenbogen-.

Вєсєнний, *a.* Лір. s. Вєсєняний.
Вєсєвка, *f.* s. Вєсєліця, вєсєлка I.

Вєсєлє, *n.* Hochzeit, *f.*
Вєсєльний, *a.* Hochzeits-; вєсєльно, *adv.* Гол. III. 37 в дóму — viel Hochzeit feiernd.

- Весінний, *a. Нс.* s. Весняний, *К. Г. Б.*
 Вєський, *a. МШ.* s. Вєсь, вєський.
 Вєслєнник, *m. Пет.* s. Вєсляр.
 Вєслоб, *n. Ruder, Steuerruder, m. Ру-*
 Вєслобати, *v. n. rudern.* [derstange, *f.*
 Вєсловий, *a. Steuer-, Ruder-*
 Вєслўн, *m. Ruderwanze, f. (Velia), В.*
 Вєсляр, *m. Ог. Ruderer, Schiffer, See-*
 fahrer, *m. ТР.* 25. [*n. (Argonauta Argo).*
 Вєслярка папірнага, *f. Papierboot,*
 Вєсьмир, (-*mip*), *m. Пет. Вах.* Welt-
 gebäude, Weltall, *n.* [jahr, *n.*
 Вєсна, *f. Frühling, Lenz, m. Früh-*
 Вєснєвний, *a. W. s. Весняний.*
 Вєсник, *m. шафран — Frühlings-*
 saffran, *m. (Crocus vernus).*
 Вєснївка, *f. Primel, Schlüsselblume,*
f. (Primula veris); 2) Feldlerche, f. (Alau-
 da arvensis). [lingszeit gehalten.
 Вєснєваний, *ptc.* durch die Früh-
 Вєснєвий, *a.* im Frühling.
 Вєснувати, *v. a. vєснu (und v. n.) den*
 Frühling zubringen, Frühlingsarbeiten
 auf dem Felde verrichten.
 Вєснуватий, *a. — vil* beim Früh-
 lingspflügen schwach, hinfällig (schlecht
 überwintert). [temporaria).
 Вєснўха, *f. Grasfrosch, m. (Rana*
 Вєснўшка, *f. s. Вєснїнка 4).*
 Вєснїний, *a. Frühlings-*
 Вєснїнка, *f. s. Вєснївка 1); 2) Früh-*
 lingsfliege, *f. (Primula phrygena); 3) Früh-*
 lingslied, *n.; 4) gew. pl. веснянкї Som-*
 mersprossen, *pl.*
 Вєссьвіт, *m. W. Weltall, n.*
 Вєсти, *v. a.* [ведў, ведєш], führen,
 leiten; jmdm den Weg weisen.
 Вєтїти, *v. a. Wgr.* 94 übertreffen;
 2) s. Вєрховдїти.
 Вєтлїна, *f. вєрба — Korb-, Band-*
 weide, *f. (Salix viminalis); 2) Dotter-*
 weide, (*S. vittelina*); 3) вєтлїнка, *f.*
 (*Gorgonia viminalis*), *B.*
 Вєтлїнка, *f. Nbf. des Сян.*
 Вєтошь, *f. das Alte, Alterthümliche,*
 Veraltete, *H. 95.*
 Вєтєшний, вєтєхний, *a. veraltet,*
 alt (*B.*); abgetragen (*бдїж*).
 Вєтўшка, *f. Ко.* 83. 135 s. Вїтўшка.
 Вєтхий, *a. † alt, Ш. II.* 219, *Кч.* 160
 -а дєньми hochbetagt, *Зах.* abgenutzt,
 morsch. [ten Testament.
 Вєтхєзавїтник, *m. КУ.* vom Al-
- Вєтшати, *v. n. veralten, K.*
 Вєх, *m. H. 106 s. Паламарь; 2) Frosch-*
 erpich, *m. (Sium latifolium).*
 Вєхa, *f. Ос.* (61) VI. 19. Wiesenraute,
f. (Thalictotum flavum).
 Вєчєр, (-*ip, -op*), *m. Abend, m. добрий*
 в. ! und вєчєр д. ! guten Abend! *P. I.* 14;
 вєчєром, abends. [essen, *n.*
 Вєчєра, (-*ря*), *f. Abendmal, Abend-*
 Вєчєрїнка, *f. Нс.* Abendunterhal-
 tung, *f. Soirée; 2) s. Вєчєр.*
 Вєчєрїти, *v. n. Abend werden, däm-*
 mern (вєчєр -*їє*).
 Вєчєрка, *f. — госпожaнка. f. Nacht-*
 viole, *f. Frauenveilchen, n. (Hesperis ma-*
 tronalis). [puscularia), *B.*
 Вєчєрникї, *pl. Abendfalter, pl. (Cre-*
 Вєчєрнїцї, *pl. s. Вєчєрїнка 1).*
 Вєчєрнїчїти, *v. n. Abendfeste fei-*
 ern; lustig leben. [dienst, *m.*
 Вєчєрня, вєчїрня, *f. Abendgottes-*
 Вєчєряти, (-*ра*), *v. n. Abendmal*
 einnehmen, zu Abend essen.
 Вєчїрка, *f. КУ.* Abendstern, *m.; 2)*
pl. s. Вєчєрнїцї.
 Вєчїрний, *a. abendlich, Abends-*
 Вєчїрнїця, *f. Abendstern, m.; 2) gew.*
pl. s. Вєчєрка госпожaнка.
 Вєчїрнїйко, *m. дїм. (Вєч. I.* 215)
 Abend, Sonnenuntergang, Westen, *m.*
 Вєчєрїна, *f. Ч. IV.* 596 s. Вєчєр.
 Вєша, *f. s. Вєрша.* [jahr geht, *Лєвч.*
 Вєшнїк, *m. Mühle die nur im Früh-*
 Вєштaнє, *n. das Herumschweifen.*
 Вєштати єя, herumschwärmen,
 -schweifen; s. Скїтати єя.
 I. Вєщ, *f. Sache, f. Ч. V.* 482. *K.*
 II. Вєщ, Art Fisch.
 Вєщєствє, *n. Пол.* Stoff, *m. Materie, f.*
 Вжaлувати, *s. Пожaлувати, Лїр.* 21.
 Вжaрнўти, *v. a. Ч. V.* 739 s. Впa-
 Вжaх, *m. s. Жaх, М.* [лїти.
 Вжє, *adv. schon, bereits.*
 Вжєстєчїти єя, — сєрцєм *Махє.*
 sein Herz verhärten. [bendig werden.
 Вжївїти єя, Leben bekommen, le-
 Вжївєк, *s. Вжїтєк.*
 Вжїлий, *a. nicht mehr jung, altlich.*
 Вжїти єя, вжївїти єя, *P. II.* 177
 sich hineinleben, -finden; 2) zum Gedei-
 hen kommen.
 Вжїтний, *a. s. Розкїшний; вжїтно,*
adv. Ст. genussvoll, angenehm.

Вжиток, -тку, *м. с.* Пожиток, *С. I.* 229; *рл.* вжитки *с.* Достатки, *Левч.*

Вжиточність, -ости, *ф. с.* Ужиточність. [*weich, nachgiebig machen.

Вжувати, *в. а.* *КС. IX.* 585 zerkaufen; В-забрѣд ходити, *Рч.* 11 zum Fischfange an den Don als Arbeiter gehen.

В-завелици собі що мати, sich etw. zur Ehre anrechnen.

Взавеличний, *а.* Ehrgefühl habend.

В-завід, *Гол. I.* 110, в-заводи. *Ф. adv.*

с. На-в-заводи. [III. 46.

Взагаряти, *в. н.* sich anzünden, *Гол.*

Взад, взадгубь, взадусь, (-сть), *adv.*

Взвѣм, *adv. V. с.* Поспѣлу. [rückwärts.

Взаїмний, *а.* gegenseitig, Gegen-

Взаїмність, -ости, *ф.* Gegenseitigkeit, Reciprocität, *ф.* [nahme.

Взвѣмит, *adv.* ohne Wahl, ohne Aus-

В-за-бчи, *adv. Левч. с.* По-за-бчи.

В-звѣперті, *adv.* im Gefängnisse, *III.*

I. 222. [men.

В-звѣ-спіл, *adv.* insgemein, zusam-

В-за-трѣс, *ит. с.* В-трѣс, *В. Фр.*

Взбильшкїй, *adv. с.* Завбильшкїй.

Взбѣдженє, *н.* Erregung, *ф.* *Пол.* [т.

Взбудитель, *т.* Erwecker, Erreger,

Взбудити, взбуджати, взбуджу-

вати, *в. а.* wecken, erwecken, erregen.

Взбѣханє, взбѣхненє, *н.* das Ver-

Взбѣхати, *в. н.* verpuffen. [puffen, *Пол.*

Взбѣхуючий, *а.* schlagend, — *szaz*

schlagendes Wetter.

Вавар, *с.* 'Увар. [чити.

Взвидати, *в. а.* *АД. II.* 123 *с.* Бѣ-

В-звиз, *adv. Мх. с.* Звиз, *Ми. IV.* 403.

Взвичений, *а.* gewohnt.

Взвиз, *ф.* взвѣзу, *т. Ос. (61) V.* 72

Auffahrt, *ф. с.* Вѣвиз. [nach aufwärts, *т.*

Взгін, *г.* взгѣну, *т.* Auftrieb, Druck

Взгляд. *т.* Blick, *т. Гр.; 2)* das Aus-

sehen; 3) Rücksicht, Beziehung, *ф.*

Взглядити, *в. а.* erblicken, zu Ge-

sichte bekommen, *Ми. IV.* 200.

Взглядний, *а.* bezüglich, relativ,

respectiv; specifisch; *adv.* взглядно be-

ziehungsweise, respective, *Оз.* [трѣ.

Взглядно-суперечний, *а.* *Ил. con-*

Взгѣнка, *ф.* Sublimation, *ф.* *Пол.*

Взгѣнність, -ости, *ф.* Steigkraft, *ф.* *Пол.*

Взгордіти, *в. н.* *Тор.* stolz, hoch-

müthig werden. [beim Pflügen, *Ми. II.* 286.

Взгріх, *т.* ausgelassene Ackerstelle

Взгрянїче, *н. с.* Узгрянїче, *К.*

Вздвїре, *н. М. с.* Подвїре.

Вздїманє, *н. с.* Здуванє.

Вздимати ся, sich aufblähen; *с.*

Здувати ся, здути ся, *Ми. IV.* 200.

Вздохати, вздохнути, *в. н.* seufzen,

Ми. IV. 200. [längs, entlang, *Ми. IV.* 199.

Вздовж, (-ш), *adv.* der Länge nach,

Вздрїти, *с.* Узрїти.

Вздрѣганє, *н.* *Пол.* Zuckung, *ф.*

Вздрѣгати, *в. н. с.* Здрїгати ся.

Вздрїчка, во вздрїчку сказати

щось ins Gesicht offen sagen. [blasen.

Вздутий, *птс.* aufgetrieben, aufge-

Взїванє, *с.* Завїзанє.

Взивати, *в. а. с.* Називати; 2) auf-

fordern, aufrufen.

Взиграти, *в. н. †* aufhüpfen, jubeln;

взигравати ся кому, *Лір.* 12. jmdn ver-

höhnern?

Взирати, *в. н.* на корѣс Rücksicht

nehmen, worauf schauen, achten, *Ст. К.*

Взїрїти, вздрїти, *в. а.* erblicken.

Взїсканє, † *н.* Gewinnung, *ф.* *Пол.*

Взискатель, *т. гр.* Forscher, *т.*

Взискати, *в. а. †* suchen, nach etw.

trachten, *III. II.* 267; 2) дѣни на кимѣс,

КУ. von jmdm Tribut fordern.

В-зїмку, *М. I.* 102 *с.* В зимі.

Взїр, *г.* взѣру äusseres Ansehen, das

Äussere *с.* Пѣзор, *Левч.; 2)* Muster, *н.*

Vorlage, *ф.*

Взлѣт, *т.* Ausflug, *т.* [den.

Взлїти ся, böse, erbost, zornig wer-

Взлїч, *adv.* ins Gesicht; — менє,

in meiner Gegenwart, *Ми. IV.* 199.

Взлїсє, *н. Ке. II.* 254. 264 *с.* Узлїсє.

Взлїтати, *в. н.* auffliegen, sich auf-

schwingen.

Взмагати ся, взмочї ся mächtiger

werden, an Kraft zunehmen, sich

Взмїцнїти, *с.* Змїцнїти. [steigern.

Взнак, за-знакїй, *adv. Левч.* zum

Andenken; дѣти ся кому, sich

jmdm fühlbar machen.

Взнанє, *н.* Erkenntnis, *ф. Се.*

Взнати, *в. а.* erkennen, erfahren, zur

Kenntnis von etw. gelangen. [f. *Тор.*

Взнєсенє, *н.* Erhöhung; Erhabenheit,

Взнєслий, *В.* взнєсений, *Тор. а.*

erhaben, hehr, gehoben. [mich in Arsch!

Взні, взний мя (— в гузїцю)! leck

Взор, *т. W.* Blick, *т.*

Взорѣць, -рѣць, *m.* Muster, Beispiel,
 Взорник, *m.* Modell, *n.* [n. Vorlage, *f.*
 Взоровзір, -ору, *m.* Muster, *n.*
 Взоровзірний, *a.* He. musterhaft;
 2) bildschön. [mustergiltig, *Term. Le.*
 Взоробвий, *a.* Muster-, musterhaft,
 Взородум, *m.* K. Ideal, *n.*; 2) Anschauung, *f.* [genröthe, *Oz.* 195.
 В-збрях, *adv.* mit Anbruch der Mor-
 Взрив, *m.* Пол. Explosion, *f.*
 Взривати, *v. n.* explodieren.
 Взрид, плакати на — laut schluchzen.
 Взрйти ся *s.* Вглянути ся.
 Взрид, *g.* вароду, *m.* Wiedergeburt,
f. das Aufkommen, *Св.* [мбгн, *n.*
 Взрок, *m.* Gesichtssinn, *m.* Sehver-
 Взрокбовий, *a.* Gesichts-, Seh-
 Взрост, взрст, *m.* das Gedeihen,
 Waxsen, *Пол.*
 Взростати, *v. n.* aufwachsen, gedei-
 Взрощене, *n. s.* Взрид. [hen.
 Варушене, *n.* Rührung, *f.*
 Варушити, *v. a.* рühren, *Топ.* [Stiefel).
 Взувати, зути, *v. a.* anziehen (die
 Взуте, *n.* das Anziehen (der Stiefel).
 Взянути, *v. a.* einhauchen, *B.*
 Взяти, [вбзьму (вбзьму), вбзьмеш],
Mi. IV. 200, *v. a.* nehmen, fassen, grei-
 fen — когось по собі jmdn unter seine
 Bot; mässigkeit bringen; — силу an Stärke
 zunehmen; взіло емү нещастя *P. I.* 81
 das Unglück begann ihn zu verfolgen;
 чий вбзьме? wer gewinnt die Wette,
 die Oberhand? взіла менє думка про
 когось der Gedanke an jmd beschäftigt
 mich, *K.*; 2) — ся: в відки von woher
 kommen; — кудась: (на право nach
 rechts) die Richtung, den Weg einschla-
 gen; б) eintreten: як зіймо ся вбзьме
 wann die Kälte eintritt; с) werden: сніг
 взяв ся водою ward, schmolz zu Was-
 ser, *vgl.* Поняти ся, брати ся; слово
 взіло ся пламенем, *III.* das Wort ward
 zur Flamme; д) взяв ся вчити begann
 zu lernen; взіли кричати begannen zu
 schreien, *vgl.* Стати; 3) das *Imperf. de co-*
natu ausdrückend: взяв тай (и, да) пішов
 er machte sich auf den Weg, *Oz.* 144. 200.
 Взяха, *f.* взяхар, *m.* H. 208 Nehmer, *m.*
 Ви [вы, вас, вам], *pron. pers.* 2 *pl.*
 ihr; 2) Sie (*pl.*): Ви пане Sie, mein Herr.
 Ви- [вы-], in Zusammensetzungen:
 aus-, heraus-, auf-, ab-, er-, ver-; bei

Verben von vollendeter, perfecter Hand-
 lung, *Mi.* IV. 201.

Вибавитель, *m.* Retter, *m.*
 Вибавити, вибавляти, *v. a.* erret-
 ten, retten; 2) детину такү великү
 gross warten, pflegen, aufziehen.
 Вибáганка, *f.* launiger, sonderbarer
 Wunsch, Laune, *f.*
 Вибáгати, вибáгнути, *v. a.* aus-, er-
 sinnen; begreifen, errathen; 2) tolle, ei-
 gensinnige, grillenhafte Wünsche haben,
 sich gebaren. [rische, Launige.
 Вибáгливець, -вця, *m.* der Wähle-
 Вибáдувати, *v. a.* ausfragen.
 Вибáжний, *a.* mit launigen Wün-
 schen; вибáжно, *adv.* Зар. ausgesucht,
 mit Comfort.
 Вибáйкувати ся, *M. III.* 50 sich aus
 den Fluten herausarbeiten, auftauchen.
 Вибáдушити, вибáлүшувати, *v.*
a. § — бчи die Augen aufreissen, glotzen.
 Вибáндурити, *v. a.* ausweiden (das
 Wild); auswaschen, *Пис.* [ляяти.
 Вибáнитувати, *v. a.* H. 74 s. Вй-
 Вибáрянчавий, (-чє—), *a.* wäh-
 lerisch, launig, capriziös.
 Вибáрянчати (-чє—), *v. a.* собі wäh-
 lerisch, launig sein.
 Вибáтькувати, *v. a.* когó (jmdm
 seine Eltern) lästern, schimpfen; fluchen.
 Вибáчати, вибáчити, *v. a.* щось
 комү entschuldigen, verzeihen, vergeben,
 nachsehen; 2) *v. n.* sich ohne etw. beque-
 men. [zeihung, *f.*
 Вибáчене, *n.* Entschuldigung, Ver-
 Вибáчний, *a.* будьте вибáчнї ent-
 schuldigen Sie, verzeihen Sie (Ihr).
 Вибáель, -бля, *m.* runder Balken, *s.*
 Вибáлак. [wahlberechtigt, wählbar.
 Вибáерáльний, вибáерáтельный, *a.*
 Вибáерати, *v. a.* с. Вйбрати. [fen.
 Вибáештати, *v. a.* ausschelten, schimp-
 Вибáйванка, *f.* s. Вйбййка.
 Вибáивати, вибáити, *v. a.* ausschla-
 gen, -stossen, -prügeln; einschlagen, -wer-
 fen (вікна); erbrechen (двері); вйбий
 си тóв з головї schlage dir das aus dem
 Kopfe; 2) — димкү Leinwand für die d.
 farbig drucken; 3) поклбни tiefe Bücklin-
 ge machen; 4) — ся з сйли *P. II.* 193 sich
 entkräften, an Kraft sich erschöpfen, er-
 matten; — ся зі сну schlaflos werden.
 Вибичувати, *v. a.* durch Vorspan-

nen eines Beipferdes forthelfen; — ся auf diese Art fortrücken.

Вібіжка, *f. B.* Ausflug, *m.* Excursion, *f.*; 2) — лугова́ Wiesen-Rispengras, *n.* (*Poa pratensis*).

Вібі́й, *g.* ви́бою, *m. gew. pl. s.* Ви́біна; 2) das Aufsteigen des Terrains.

Вібі́йка, ви́бойка, *f.* Art gedrucktes Tuch, *Ko. 14. K.*; 2) grob gedrucktes Weiberkleid aus Leinwand.

Вібі́лити, ви́блювати, *v. a.* хату weiss tünchen; 2) шма́те *s.* Ві́прати; 3) полотно́ bleichen.

Вібі́р, -ору, *m.* Wahl, Auswahl, *f. pl.* ви́бори die Wahlen; 2) Verwandtschaft, Affinität, *f.*

Вібі́рка, *f. K.* Auswahl, *f.* Auszug, *m.*; 2) *pl.* Ausschuss, Auswurf, Abfall, *m. H. 90. Oc. (61), X. 63.* [ereinnehmer, *m.*

Вібі́рчий, *a. m. s.* до подáтків, Steuer-Вібі́рний, *a.* ausgewählt, *Др.* Wahl-*He.*; auserlesen, *Нав. s.* Чі́льний; 2) Abgeordneter, Delegat, *m. He.*

Ві́блеск, *m.* Abglanz, Abbild, Widerschein, *Зар. Glanz, Schimmer, m. M. III. 68.*

Ві́блейкувати ся, schimmern, glänzen. [ben, ausspeien (dh Erbrechen).

Ві́блювати, *v. a.* von sich wiederge-Ві́біна, *f.* ausgefahrenes Loch auf der Strasse *s.* Ві́бій.

Ві́ббістий, *a.* -а до́рога mit ausgefahrenen Gruben; -а землі́ Terrain von häufig aufsteigendem u. abstürzendem Charakter, *n. (B.)*. [mann, *m.*

Ві́брець, -рця, *m.* Wähler, Wahl-Ві́брний, *a.* ви́брно, *adv. M. III. 76* gewählt, trefflich, ausserordentlich gut, köstlich.

Ві́бороздити, *v. a.* Furchen machen.

Ві́борсати, ви́борсувати ся, sich herausarbeiten. [betreffend.

Ві́брчий, *a.* Wahl-, die Wahlen

Ві́бранець, -нця, *m.* der Ausgewählte; 2) der ausgehobene Rekrut, Soldat, *K.* [pl. 2).

Ві́бранство, *n. coll. s.* Ві́бранець.

Ві́бранчик, *m. s.* Ві́бранець 2).

Ві́брати, ви́берати, *v. a.* herausnehmen, wegnehmen; — се́ло vom Tatareneinfall: menschenleer machen, entvölkern, *K.*; — б́чи ausstechen; 2) auslesen, auswählen, wählen, erkiesen; 3) — ся sich herausarbeiten, *P. I. 41; b)* — в до-

р́гу sich auf den Weg machen; *c)* schön aufwachsen, gedeihen; *d)* sich treffen, щаслива година, день, *K. I. 280.*

Ві́брик, *m.* muthwilliger Sprung, Streich, Excess, *m.*; 2) launiger Einfall; ви́бриком, *adv.* rasch hinspringend, froh hüpfend. [froh springen.

Ві́брикувати, lebensfrisch hüpfen,

Ві́бричитися, *Ф.* sich glatt rasieren.

Ві́брос, *m.* das Schiessen, Sprossen der Blätter, *B.* [densatz.

Ві́брудок, -дка, *m.* kothiger Bo-

Ві́брякувати, *v. n.* klirren, rasseln.

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

Ві́бувати, *v. n.* ausgehen, erman-

веркеhren, über den Haufen werfen; — ся umstürzen, umfallen. [m. Rahne, f.

Вівертень, *m. coll.* Windbruch, Вівертіти, вивёрчувати, *v. a.* heraus- ausbohren; 2) herauswickeln; — ся *Kv.* II. 330 sich herauswinden.

Вівертка, *f. B.* Korkzieher, *m.*; 2) вівертки, *pl.* Bohrspähne, *pl.* ГШ.

Вівершити, вивёршувати, *v. a. s.* Вершити; 2) ausführen, vollenden, *K.*; 3) — ся почёрез верх überlaufen (водá).

Вівести, виводити, *v. a.* ausführen; 2) *s.* Вівід (дати) I. 4); 3) — в поле hinters Licht führen, hintergehen; — з рóзуму berücken; 4) ausbrüten; 5) — ся ausgebrütet, geboren werden; vorkommen; *b)* nicht mehr da sein, schwinden; *c)* sich rechtfertigen, sich ausweisen, sich legitimieren: — ся слóшним съвідітством (съвідóцтвом) АД. I. 233.

Вівинути, вививати, *v. a.* ausherauswickeln, losmachen, herauswinden; 2) нóгу, *H.* 226 *s.* Вівихнути; 3) чим womit umher schwingen.

Вивисшати, вивиспити. (-вишп-) *v. a.* erhöhen, erheben, höher stellen, vorziehen. [Auszeichnung, *f.*

Вівисшенє, *n.* Erhöhung, Erhebung, Вівити, *s.* Вівинути. [f. *Св.*

Вівих, *m.* Ausrenkung, Verrenkung, Вівихнути, вивихати, *v. a.* рúку, нóгу verrenken, verstauchen.

I. Вівід, -воду [вед-], *m.* Ausführung, Deduction, *f.* Schluss, *m.* Resultat, *n.* *He. Фр.*; 2) Ableitung, Deduction, *f.* *Ил.*; 3) *s.* Вівод 1); 4) — поліжніці Führung der Wöchnerin nach 2 Wochen in die Kirche u. Verrichtung des reinigenden u. segnenden Gebetes daselbst dh den Geistlichen; — молодóй ähnliches Ceremoniell in Bezug auf die Braut nach der Hochzeitnacht: до віводу привести, бóти, вівід дати.

II. Вівід, -іду. [в'д-], *m.* Auskunft, Erkundigung, *f.*

Вівідати, вівідіти, вивідувати, *v. a.* aus- erforschen, versuchen, probieren; kennen lernen; — ся sicherkundigen. [спáher, Spion, Kundschafter, *m.* *Зак.*

Вивідач, вивідець, -дця, *m.* Aus- Вівідка, *f.* Untersuchung, Studie, *f.* *K.* Вівідний, *a.* Auskunfts-. [her, *m.* Вівідник, *m.* *Og.* Kundschafter, Spä-

Вівідниця, *f.* Auskunfts-bureau, *n.* Вівіжати, *v. a.* kennen lernen. [m.

I. Вівіз, -возу, *m.* Ausfuhr, *f.* Export, II. Вівіз, -возу, *m.* Hohlweg, Eng- Вивільга, *f. s.* Вільга. [pass, *m.* *Мог.*

Вивінованє, *n.* Ausstattung, *f.*

Вівінувати, *s.* Відвінувати.

Вівірка, *f.* Eichhörnchen, *n.* (Sciurus).

Вівіряти, вівірити, *v. a.* — правди у когó *He.* die wahre Stimmung erforschen, jmdn auf die Probe stellen.

Вівісити, *v. a.* aushängen.

Вівіска, *f.* Aushängeschild, *n.*

Вівістувати, вівістити, *v. a.* aufdecken, *a.* Tageslicht bringen, offenbaren.

Вівітрювати ся, пам'ять людська: schwinden. [(Geum urbanum).

Вівішник, *m.* Benedictenkraut, *n.*

Вівіщувати, *v. a.* vorhersagen, verkünden, *M.*

Вівіяси, *pl. s.* Викрутаси.

Вівіяти, *v. a.* auswehen, -schwingen, auswerfeln.

Вівластити, вивлащувати, вивласнювати, *Фр. v. a.* expropriieren, ГШ.

Вівлащенє, *n.* Expropriation, *f.* *Term.*

Вівод, *m.* Rauchfang (als Ableitungsröhre), *m.* *He.*; Ausweg, *m.*; 2) das Ausbrüten, Aushecken, *K.*; 3) віводом, *adv.* gedehnt, gestreckt.

Виводити, *v. a. s.* Вівести; ausführen, ableiten, *Ил.*; 2) звичаї abschaffen, aufheben, *He.* [liges Ausbrüten.

Віводок, -ду, *m.* Brut, *f.* einma-

Вивóженє, *n.* Ausfuhr, Ausführung, *f.*

Вивóжечка, *f. dim.* *Гол.* III. 121 Art Vogel.

Вивозний, *a. pl.* -і волі ein überaus starkes Ochsenpaar, das die grösste Fuhrе von der Stelle rückt, *K.*

Вивозвий, *a.* Ausfuhr-, Export-

Виволáник, *m.* Raufbold, *m.*

Виволáкати, *s.* Віволóкти.

Вивольнiти, *v. a.* Под. frei machen.

Віволожити, *v. a. s.* Воложити, *Зак.* hin u. her (bei der Nase) führen.

Віволока, *f.* Schindmähre, *f.*

Віволокти, віволóчи, *v. a.* herausziehen, -schleppen.

Віволóчка, *f.* das Herausziehen, das zutage Fördern, *Под.*

Віворіт, -оту, *m.* das Umstürzen, Umwerfen, Umstossen; 2) Kehrseite, *f.*

на — umgekehrt, verkehrt, von der Kehreseite; 3) *s.* Вівертень.

Виворічати, *v. a.* на когo Unwahres gegen jmdn vorbringen, aussinnen.

Віворотний, *a. Кч.* -і підходи verkehrt proportionirte Verhältnisse; віворотнo *adv.* *ТР.* 5 verkehrt; schwankend, hinfällig. [*kämpfen, erbeuten.*

Вівоювати, *v. a.* im Kriege er-Вівчас, *m.* das Ausruhen, Erholung, *f.*

Вівчасувати ся, sich gut ausschlafen, ausruhen, sich erholen.

Вівчити, *s.* Віучити.

Вівшина, *f. N. e.* Berges.

Вівязати, вівязувати, *v. a.* heraus- hervorbinden, -lösen; рахунок ausführen, auflösen; — ся das Kopftuch schön umbinden (*v.* Frauen); *b)* з чоgо sich herausbringen, *Тор.*, seine Aufgabe lösen; *c)* sich entwickeln, *Пол.* [*gemergelt.*

Вівялий, *a.* abgewelkt, welk, ab-Вівялити, *v. a.* ausmergeln, trocken, siech machen. [*reiben.*

Вігабати, *v. a.* misshandeln, auf-Вігад, *m. См.* Erfindung, Phantasie, *f.*

Вігадати, вигадувати, *v. a.* aus-, ersinnen, erdenken, erfinden; Witze, Spässe zum besten geben.

Вігадка, *f.* Erfindung, *f.* Phantasiespiel, *n.* Witz, Spass, *m.* [*geistreich.*

Вігадливий, *a.* spitzfindig, witzig, Вигадиця, *f.* Spassmacherin, Witz-lerin, *f.* [*ling, m. Кч.* 94.

Вігадчик, *m.* Spassmacher, Witz-Вігадчиця, *f.* übertrieben mäkelndes, tadelstüchtiges Weib.

Вігажати, вигоджати, *v. n.* на когoсь з чим auf jmdn mit etw. zuwarten.

Вігаїти, *v. a.* aufräumen, ausleeren; Виганяти, *s.* Вігнати. [*ordnen.*

Вігар, *m.* вігариско, *n.* Brandstätte, *f.* Вигарбувати ся, sich mit Mühe herausarbeiten, *Фр.*

Вигібати, *v. n. s.* Вігнути.

Вігикнути, вігикати, *v. a. s.* Гігнути; §* gesund geniessen, wohlgespeist zu haben. [*mung, Windung, f. Левч.*

Вігин, *m.* Bug, *m.* Beugung, Krümm-Вигина, *f.* Beuge, Biege, *f.* [*biegen.*

Вигінати, вігнути, *v. a.* ver-, aus-Вигінистий, вигінчастий, *a.*

Вігнути, *v. n.* umkommen, gänz-

lich (nach einander) verloren gehen, verschwinden. [*samkeit, Geschmeidigkeit, f.*

Вигинчастість, -ости, *f.* Bieg-Вігідь, -годи, *f. s.* Вигода. [*fertig.*

Вігідливий, *a.* hilffertig, dienst-Вігідний, *a.* bequem; gelegen.

Вігін, -гону, *m.* Trift, *f.* Viehweg, *m.*

Вігінне, *n. s. a.* вігінщина, *f.* Hutgeld, *n.* Hutlohn, *m.* (beim ersten Aus- treiben des Viehes auf die Weide).

Віглада, *f.* Schliff, *n.* Ausfeilung, *f.*

Вігладжувати, вігладити, *v. a.* ausglätten, glatt machen. [*den.*

Вігладити, *v. a.* *Гуш.* glatt wer-Вігляд, *m.* Aussicht; 2) Ansicht;

3) Gestalt, Form, *f. Др. с. 94. Фр.*; 4) *s.* Візір. [*rausgucken, n.*; 2) Aussehen, *n.*

Віглядане, *n.* Hinausschauen, Не-Віглядати, *v. a.* auserseren; 2)

jmdm entgegensehen, ersehen; 3) *v. n.* aussehen, heraus- hinaussehen; hervor- scheinen, hervorragen; aussehen, das Aus- sehen (Ansehen) haben, scheinen.

Віглядити, *v. a.* *Фр. s.* Віглядати 1); aussuchen, herausfinden.

Віглядіти, *v. a. s.* Віглядити; 2) діти, *Не.* warten, aufziehen, pflegen.

Вігляти, *v. n. s.* Виліти, ввляти, *ПГ. (II.)* 126.

Вігнанець, -нця, *ГШ, К.*, вігнан-ник. *Це. m.* der Verbannte, Exilirte.

Вігнати, *v. a.* aus- vertreiben, fort- jagen, verbannen; 2) — ся в гору hoch im Wuchse aufschliessen.

Вігнути *s.* Вигінати; вігнутий кут erhabener Winkel.

Віговорити, виговорювати, виговоряти, *v. a.* aussprechen, -sagen; віговорити ся з чим unachtsam, unwill- kürlich beim Sprechen ein Wort fallen lassen; * herauslocken, -rufen, *P. I.* 30; 2) vorwerfen, aussetzen.

Віговір, -ору, *m.* Aussprache, *f.*

Віговщина, *f.* Zeit u. Geschichte des гетьман Віговский, *К.*

Вігода, *f.* Bequemlichkeit, Gemäch- lichkeit, *f.* вигоду комуь зробити jmdm e. Gefälligkeit, einen guten Dienst er- weisen, leisten; 2) Gelegenheit, *f.*

Вігодити, *v. n.* комуь чим jmdm womit aushelfen. [*Sohn, Кл. Pflegesohn, m.*

Вігодованець, -нця, *m.* Zögling, Вігодовка, *f.* вігодуване, *Не. n.*

Aufziehen, *n.* Pflege, Erziehung, Bildung, *f.*
 Вігодувати, *v. a.* aufziehen, gross pflegen, erziehen; 2) wohl nähren, mästen.
 Вігоїти, *v. a.* heilen, ausheilen. [den.
 Віголодати ся, ausgehungert wer-
 Віголожений, *a.* ausgehungert.
 Віголос, *m.* Verlautbarung, Aus-
 sage, *f.*; 2) Ausdruck, Accent, *m. T.*
 Віголоситель, *m.* Ausrufer, *m.*
 Віголосити, виголосувати, *v. a.* ver-
 lautbaren, aussprechen; — бєсїду,
 слєво, рїч eine Rede halten, vortragen.
 Віголошенє, *n.* Vortrag, *m.* Pro-
 nuntiation, *f.*; das Ausrufen, Ausruf, *m.*
 Вігонистий, *a.* -е поле Viehtrift,
 die dem Viehwege am nächsten gelegen
 ist; 2) hoch aufgewachsen.
 Вігорїти, *v. n.* ab, ausbrennen.
 Вігорлати ся, auslärmen.
 Вігородити, *v. a.* *себє sich frei
 machen, sich losmachen.
 Вігорувати, *v. a.* дорóгу das Ter-
 rain der Strasse erhöhen.
 Віготов, *m.* Др. віготовленє, *n.*
 das Fertigmachen, -stellen, Ausarbeitung,
 Ausführung, *f.*
 Віготовити, виготовляти, *v. a.* fert-
 fertig machen, *f.* stellen, ausarbeiten,
 ausführen. [sikalischer Vortrag, *Ст.*
 Вігра, *f.* Ру. Kampfpreis, *m.*; 2) му-
 Виграїни, *pl.* Musikinstrument des
 mythischen Donnerfürsten in d. колядкїй
 Пр. IX. 175, VIII, 26; 2) s. Орґани.
 Віграти, вигравати, (-грив-) *v. a.*
 ausspielen; (lange u. schön) spielen: на
 дудцї, на скрипцї; 2) Oberhand ge-
 winnen, das Spiel gewinnen; 3) сонце
 віграло, (*v. n.*) *Ст.* die Sonne ist schon
 hoch aufgegangen. s. Граїти.
 Виграш, *m.* Кн. Gewinnst, *m.*
 Віграшка, *f.* III. II. 117 Spiel, *n.*
 Unterhaltung, *f.*
 Вигривач, *m.* Gewinner, *m.*
 Вигривати, вігрити, *v. a.* auswär-
 men;—ся на сонци, до сонця sich sonnen.
 Вігрівки, *pl.* das Sichsonnen.
 Вігуба, *f.* вігубленє, *n.* Vertilgung,
 Vernichtung, Ausrottung, *f. B.*
 Вігубити, вигубляти, *v. a.* vertil-
 gen, ausrotten.
 Вігук, *m.* lauter, gellender Schrei,
 M. III. 131 Geschrei, *n.* Lärm, *m.* 56; 2)
 Ausruf, Zuruf, *m.*

Вигукувати, *v. n.* laut schreien,
 lärmern, rufen.
 Вігулити, *v. a.* Ф. ent-, -auslocken,
 erlisten; 2) вигулювати ся sich auf-
 heitern, *Пар.* [vortauchen.
 Вігулькнути, *v. n.* plötzlich her-
 Вігуляти ся, sich satt austanzen.
 Вілвінчувати, *v. a.* mit Schrau-
 bengang, mit Gewinde versehen.
 Вігулярї, *pl.* P. I. 18 s. Окулярї.
 Вид, *m.* Aussicht, *f.* Aussehen, *n.* Ge-
 stalt, Form, *f.* Schein, Ansehen, *m.*;
 2) Schein, *m.* Zeugnis, *n.* Reisepass, *m.*
 C. I. 48 II. 189; 3) корóткий вид Kurz-
 sichtigkeit, *f.*; 4) вид подавати, Ч. II.
 21 den Schein geben, zeigen, zu erken-
 nen geben; 5) на вид beim Anblick;
 ans Tageslicht, offenbar, öffentlich; на
 два види der Ausgang, das Resultat ist
 ungewiss (*B.*); для віду, *K.* pro forma,
 äusserlich; а віду, *Лєвч.* äusserlich,
 von aussen. [данє.
 Видаванє, *n.* Herausgabe, *f.* s. Ві-
 Даваїти, s. Відати.
 Видавець, -ця, *m.* Herausgeber;
 2) Auszahler, *m. K.*
 Відавити, видавляти, *v. a.* aus-
 pressen, -drücken; 2) aus-erwürgen.
 Видавник, *m.* Кн. Herausgeber,
 Verleger, *m.* [Видавник.
 Видавництво, *n.* Verlag, *m.*; 2) s.
 Видавниця, *f.* Verlegerin, Heraus-
 geberin, *f.* [leger-
 Видавничий, *a.* К. Verlags-, Ver-
 Да́вство, *n. T.* s. Видавництво.
 Відавцем. *adv.* Не. theilweise (nach
 Art des Schaffners), in Portionen.
 Відавця, *m.* ungr. Гол. III. 414
 Hochzeitsvater der Braut, *m.*
 Відайкати, *v. a.* durch unablässi-
 ges Rufen „дай! дай!“ abmüssigen, ab-
 dringen. [fung, *f.*
 Відаленє, *n.* Ausweisung, Abschaf-
 Відаленець, -ця, *m.* ein Abge-
 schaffter, *m. Term.* [sehen hat.
 Відалець, -ця, *m.* der Vieles ge-
 Відалий, *a.* M+B. 358 der Vieles
 in der Welt gesehen hat, kundig.
 Відалити, *v. a.* ausweisen, abschaffen.
 Відальщина, *f.* (gesehene) bekann-
 te Sache.
 Віданє, *n.* das Ausgeben, Auslie-
 fern; 2) Ausgabe (кнїжки); Ausliefe-

rung, *f.*; 3) das Heiratenlassen; дочка на віданю heiratsfähige Tochter.

Відати, *видавати*, [вы-], *v. a.* ausgeben, verausgaben, ausliefern; * verrathen; — дочку (за-муж) zur Gattin geben, verheiraten; — книжку herausgeben; — рoказ erlassen, geben; — квіт ausfolgen, ausstellen; 2) — ся sich verrathen, herauskommen, sich zeigen, ans Licht kommen; *b)* — на по́ле sich ins Freie begeben; *c)* за ко́гось sich für jmdn ausgeben; sich ausnehmen; *видає ся мені* es scheint, kommt mir vor.

Видати, [вид-], *v. a.* sehen, zu sehen bekommen; — ся (з ким) sich oft sehen; *відано, чи то — ?!* war es je möglich (zu sehen)?! *P. I. 2.*

Видатковий, *a.* Ausgab-

Видатний, *a.* -е зóбже reichlichen Ertrag gebend; 2) hervorragend, in die Augen fallend; *видатно, adv. ГШ.* mit Hervorhebung, mit Nachdruck, nachdrücklich, genau.

Видатність, -ости, *f.* Ertragsfähigkeit, *f.* (reichlicher) Ertrag, *Фр.*

Видаток, -тку, *m.* Ausgabe, als Aufwand, *f.* Kosten, Unkosten, *pl.*; 2) Ausgabe, Publication, *f.* *См.* [*f. Левч.*

Видати, *f.* Ausfolgung, Auslieferung,

Видвигати, *відвигнути*, *v. a.* hervorschieben, emporheben.

Видвигнене, *видвигуване*, *n.* *Фр.* das Hervor-, Emporheben.

Видділити, *v. a.* *Ос.* (62) VIII. 14 jmdn an einem besonderen Erbstück an-

I. Віден, *a. s.* Видний, *К.* [setzen.

II. Віден, *s.* Вінен schuldig.

Віддепувати, *v. a.* als Deputirten aussenden.

Відержалий, *a.* ausdauernd, *В*

Відержалість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *Пар.*

Відержати, *видержувати*, *v. a.* und *v. n.* ausauern, aushalten, ertragen.

Відержимий, *a.* *Пол.* aushaltend, ausdauernd. [dauer; 2) Tragkraft, *f.* *Пол.*

Відержимість, -ости, *f.* Ausdauer, *f.* *gr.* correcte Ausführung, Vollendung.

Відержаси, *pl. s.* Дрiча.

Видибати, *v. a.* *Т.* *s.* Надібати.

Видибуляти, *v. n.* wankend hingehen, hintrotteln.

Видивити ся на ко́го (щось) jmdn verwundert anschauen.

Видимий, *a.* sichtlich, augenscheinlich, *М. Кч.* 40; *adv.* zusehends; *видимо-невидимо* unübersehbar viel, *P. I.* 75.

Видихане, *n.* Athmen, Leben, *n.*

Видихати, *v. a.* щось *адорво* etw. wohl geniessen, gut bekommen.

Видище, *n.* сонне, *Св.* Traumgesicht, *n.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.*

Видідичити, *v. a.* enterben.

Видіи, -дюю, *m.* Gemelke, *n.* (soviel auf einmal gemolken wird).

Видійник, *m.* Milchpächter, *m.*

Виділ, *m.* Abtheilung; 2) Facultät, *f.*; 3) Ausschuss, *m.* Comité, *n.* [zuthellen.

Виділити, *віділювати*, *v. a.* aus-

Виділовий, *a.* Ausschuss-; -а шко́ла höhere Bürgerschule. [lösung, *f.* *ОБ.*

Виділюване, *n.* Ausscheidung, *Аб-*

Видіне, *n.* das Sehen, *Пол.*

Видіти [віджу, *видиш*], *v. a.* sehen; — ся з ким sich (einander) sehen; 2) *s.* Повідіти ся; *impers.* *видить ся мені* mir scheint, mich dünkt; *видиш*

adv. wohl, augenscheinlich (eig. du siehst es) *vgl.* Відай, бачиш, *Мі.* IV. 154.

Видкий, *a.* *Пет. В.* *s.* Відний; *видко*, — ся *s.* *Здає ся*; 2) man sieht, ist sichtbar; 3) es ist hell, licht.

Видків, *s.* Відки.

Видло, на-відлі, *adv.* *Левч.* *s.* Навидноці, *Відно.* [ziehen, *См.*

Видляти, *a.* часу́ in die Länge

Видма, *f.* — пісковá Sanddüne, *f.*

Видьмище, *n.* *Кл.* Gespenst, *n.*

Видмо, *n.* *У.* Erscheinung, *f.* Gespenst, *n.* [durchwehen.

Видму, -дмеш, -дме *s.* Відути; *Відний*, *a.* sichtbar; licht, *М. ТР.*

185 *видно, adv.* mit d. *Accus.* man kann sehen, ist ersichtlich, es erhellt (з того

daraus); *що тільки* — *P. I.* 25 ist kaum noch zu sehen. [днійшого бка.

Видний, *a.* gut, scharf sehend: *вид-*

Видніти, *v. a.* бóчку das дно herausnehmen.

Відниха, *f.* *s.* Відра, *С.* II. 165.

Віднівка, *f.* bodenloses Fass.

Відний, *compar. adv.* zu *Відно* *st.* *виднійше.* [ganz sichtbar.

Віднісенко, *adv. dim.* ganz hell, *Видніти ся, He.* (kaum) sichtbar

werden; 2) ansehnlich, bemerkenswerth, merkwürdig sein; 3) durchscheinen; видіе der Morgen dämmert an.

Видно́, *n. B.* Anblick, *m.* Aussehen, *n.* Ansicht, *f.*; 2) lichter Ort. [locker werden.

Видобри́ти, *v. n.* vom Acker: gar,

Видобува́нє, *n.* das Hervorbringen, Gewinnung, Darstellung, *f.* Пол.

Видобува́ти, видобути, *v. a.* herauslangen, -bringen, zum Vorschein bringen, herausziehen; 2) — ся sich herausarbeiten, sich mit Mühe losmachen.

Видовжити, *v. a.* langstrecken, verlängern, Пол.

Видовіско, *Ст.* видовище, *Біл.*, *n.* Anblick, *m.* Aussicht, Ansicht; Landschaft, *f.*; 2) Schauspiel, *n. K.*

Видові́нний, *a.* veränderlich.

Видопта́ти, видоптувати, *v. a.* mit Füßen austreten. [ren, hinfallen.

Видохну́ти, *v. n. P. I.* 194 crepie-

Видочо́к, -чка, *dim. s.* Вид. [ris).

Видра, *f.* Fischotter, *f.* Lutra vulga-

Видра́нїя, *f. s.* Дра́чка.

Видробець, *s.* Віступець; видробцем in kleinem, zierlichem Schritt.

Видрочити ся, *s.* Гедзити ся, обідзити ся.

Видрусті́ти ся, *s.* Віспати ся, (В.).

Видужа́ти, видужувати, *v. n.* Reconvalescent sein, genesen.

Видум, *Св. т.* видумка, *f.* Erfindung, Fiction, *f.* das Ersonnene; 2) Einfall, *m.*

Видумати, видумувати, *v. a.* ergaussinnen, erdichten, ausdenken. [sinnt.

Видумця, *m.* Erfinder, *m.* der aus-

Видумщик, *m. Др. с.* 208 toller Spassmacher. [доптати.

Видупка́ти, *v. a.* Ч. IV. 225 s. Ві-

Видупла́вити, *v. a.* hohl machen Пол.

Видурити, видурювати, *v. a.* ergausswindeln, entlocken.

Видурка́ти, видурняти, *v. a.* jmdn einen Thoren heissen, ausschelten.

Видути, видувати, *v. a.* ausblasen, -wehen, -pusten; — губи die Lippen stolz aufwerfen, schnippisch thun.

Видю́к, мак —, видю́х, *m.* видю́ха, *f. s.* Зірка́тий мак, Зг. Ч. III. 225.

Видю́щий, видю́чий, *a.* sehend, III. II. 73; 2) sichtlich, augenscheinlich, Кс. II. 136. [Grabe, *f.*

Видякува́нє, *n.* Abschiedsrede am

Видякува́ти, *v. n.* кому́сь Dank, *m.* Abschied sagen.

Виджада́ти ся на що, чо́го sich heiss nach etw. sehnen, etw. ersehnen. [etw

Виджа́дний, *a.* чо́го sehnstüchtig nach

Виджва́ти, *v. a.* auskauen, aussaugen.

Виджга, *f.* ausgebrannter Ort, *Мі. II.* 27; 2) das Ausbrennen, *Піс.*

Видже́вий, *a.* Гранат, Ф. (Веч. I. 85.)?

Виджел, -жла, (вижлець, Вол.), *m.* Spürhund, *m.* (Canis sagaх).

Видже́н, (-жін), -єну, Schnitterarbeit, Ernte, *f.* [жа́ти].

Виджива́ти, вижити, *v. n.* neu aufwachsen, verharschen (unter dem Schorf an der Haut); не мо́гу з то́го вижити ich kann damit nicht ausleben, auskommen, reicht mir nicht zum Leben; — ся *He.* schon Alles verzehren, aufzehren, verbrauchen; darben; 2) *v. a. P. I.* 60 jmdn ausweisen, vertreiben, verdrängen, fortschicken; з до́му ко́гось vom pickenden Spechte *Ос. (62) X.* 17 jmdn vom Leben rufen, jmdm den Tod verkünden.

Видживи́ти, виживля́ти, *v. a.* ernähren, unterhalten.

Видживле́нє, *n.* Ernährung, *f.*

Видживне́, *n. s. a. s.* Стра́вне.

Виджига́ти, *v. a.* ausbrennen.

Виджида́ти, *v. a.* erwarten, erhoffen; ab-, zuwarten. [ringen (шма́тє).

Виджима́ти, *v. a.* auspressen, aus-

Виджимки, *pl. ГІІІ.* ausgespresstes Zeug.

Виджки, *adv. s.* За-ввишкі, *Wgr.* 160.

Виджлик, *m. dim. s.* Вижел; 2) flinker Bursche. [schlürfen, -saufen, *Кс.* 216.

Виджлокта́ти, вижльо́пати, *v. a.* aus-

Виджмок, *m. Зак. s.* Вижимки.

Виджний, *a.* ober.

Виджмяка́ти, *v. a. s.* Жмяка́ти.

Виджоване, *n. s. a. †* Beschaugeld, *n.*

Виджолоба́ти, *v. a.* aushöhlen, -falzen -meisseln. [lung, Rinne, *f.*

Виджолобок, -бка, *m. Вах.* Aushöh-

Виджче́нько, *adv. Др. с.* 216 *dim. s.* Вижше, вижче.

Виз, *m.* Hausen, *m.* (Accipenser huso).

Виза́нтия, *f.* Byzantium, Constantinopel, *n.*

Византи́йский, *a.* byzantinisch.

Византи́йство, *n.* Byzantinismus, *m. III. II.* 211.

Визаряне, *n.* das Ausstrahlen, Ausstrahlung, *f.*

Визаріти, *v. a.* ausstrahlen, *Пол.*

Візбирати, визбірувати, *v. a.* ganz sammeln, nachlesen. [одобрний.

Визбірний, *a.* Левч. *s.* Вибраний,

Визв'ател, *m.* Herausforderer, *m.*

Візвати, визивати, *v. a.* herausheeror- aufrufen; heraus- ausfordern; — ся hervor- auftreten, *Кв.*; *b)* sich anmelden, sich er bieten, *Кв.* 127.

Візвідане, *n. s.* Вісліджене.

Визвіжити, *v. a. s.* Звіжити.

Візвиздити ся, mit Sternen besät sein; sich aufheitern, *Пар.* [*s.* Візволене.

Візвілок, -лку, *m.* (від майстра)

Візвирити ся на когось wie ein Thier böse werden, ergrimmen.

Візвол, *m.* Aushilfe, *f.*; 2) Ertrag, *m.*; 3) Befreiung, *f.* *ОБ.*

Візволене, (-ліне), *n.* Freisprechung, Befreiung, Erlösung, Rettung, *f.*

Визволитель, *m.* Befreier, Erlöser, *m.* *ІІ.*

Візволити, визволяти, *v. a.* frei-, losmachen, р'уку, *М.* I. 142; befreien, er- auslösen: з неволі; — з терміну, з науки einen Ausgelernten lossprechen, freigeben; — ся з терм. freier Arbeitsgeselle werden; візволений, *pte.* befreit, freigelassen; листи візволени, *АД.* I. 209 Freiheitsbrief, Freibrief, *m.* *К.*

Візволка, *f.* gelöstes Geld, *Левч.* *s.* Віручка.

Візворотка, *f.* Aufsuchung der Mittel bei Verlegenheit wegen Zahlung; Ausflucht, *List, f.* *Левч.*

Візгати, *v. n.* knirren, *М.* III. 81.

Віздорівити, *v. n.* виздорівлювати ся, *T.* genesen, gesund werden.

Виздрівати, *v. n.* reif, zeitig werden.

Визйна, *f.* Hausenfleisch, *n.*

Визіране, *n.* das Hinausschauen, Herausgucken.

Визирати, *v. a.* und *v. n.* візирнути, *v. a.* herausschauen, -blicken, hervorgucken; — ся sich beschauen (im Spiegel), *К.* [nutzen, ausbeuten, exploitiieren.

Візискати, визіскувати, *v. a.* aus-
Визіскувач, *m.* Aussauger, Exploiteur, *m.* *ВВ.*

Візів, *m.* *B.* Ausdünstung, *f.*

Визівати, визівнути, *v. a.* д'уха

den Geist aushauchen, ausathmen, auf-

Візир, -ору, *m. s.* Вікно. [geben, *К.*

Визнавецъ, -вця, *m.* Bekenner, *m.* *Пар. Фр.* [weis, *m.*

Візнак, *m.* Verzeichnis, *n.* Aus-

Визнака, *f.* *Ст.* Abzeichen, Merkmal, *n.* Auszeichnung, *f.* Vorzug, *m.*;

визнаку вчинити Erwähnung thun, *Фр.*

Візнамок, -мка, *m.* Gepräge, *n.* *Пар.*

Візнане, визнате, *n.* Bekennen,

Bekenntnis, Geständnis, *n.*

Візнати, визнавати, *v. a.* kennen

lernen, erfahren; erdulden, erleiden; 2)

gestehen, bekennen, *М.*; 3) когось angeben, verrathen; 4) vorausbestimmen, verkünden, *Ч.* III. 327; — ся bekannt werden, *М.* II. 118. *Ф.* [Bedeutung, *f.*

Визначане, *n.* *Под.* *s.* Значине,

Визначати, визначити, *v. a.* bestimmen, anweisen, zutheilen. [bar.

Візначний, *a.* *B.* merklich, bemerk-

Віззов, -зову, *m.* Herausforderung, *f.*

Віззорити ся, *Пар.* *s.* Візвиздити ся.

Візрити, *v. n.* reif werden, reifen, *C.*

Візубити, *v. a.* schartig machen.

Визувати, візути, *v. a.* ausziehen

(чоботи). [(Pneumodermon) *B.*

Віззвок, -вка, *m.* Hautkieme, *f.*

Віззнути, *v. a.* aushauchen, *Ф.*

Війманка, (*d.* вийманочка), *f.* *Пол.*

III. 214. ? [ausnehmen, hervorziehen.

Віймати, *s.* Віняти, *v. a.* aus-, he-

Війна, *f.* *Н.* 181 *s.* В'їна.

Війомка, *f.* *Кв.* II. 255 Confiscirung,

Contrebande, *f.* [Виходити 1—5).

Війти, [війду, вийдеш], *v. n. s.*

Війсте, *n.* *Не.* Aufgang, *m.* Erhe-

bung, Fahrt, *f.* [Emigrant, *m.* *Левч.*

Війшлий, *s. a. m.* Auswanderer,

Війшов, *m.* Nbl. der Tіca 6.

Віїзд, *m.* Ausfahrt, Abreise, Abfahrt,

f.; Ausflug, *m.* Auffahrt, *f.*

Віїзжати, виїздити, *v. n.* oft aus-

fahren, verreisen, *s.* Вііхати.

Віїздка, *f.* Ausfahrt; на село Land-

partie, *f.* Ausflug, *m.*

Віімковий, *a.* річ -а *T.* Ausnahme;

exceptionell, Ausnahms-, besonders, *Це.*

Віїмок, -мка, *m.* Ausnahme, *f.* *Пол.*

Віїсти, виїдати, *v. a.* heraus-, aus-

fressen; ganz verzehren.

Вііхати, *v. n.* ausfahren; fortreisen,

verreisen; — з чим womit ausfahren,

ausrücken, на торг etw. auf den Markt bringen; * etw. zum Besten geben.

Віка, *f.* Wicke, Futterwicke, *f.* (*Vicia sativa*). [richten.

Вікабаняти ся, § sich stolz auf-

Вікабужати, *v. a.* ausmischen.

Вікадити, *v. a.* austrüchern.

Віказати, виказувати, *v. a.* aussagen, nachweisen, ausweisen, darlegen; на ко́го, кому́сь, *He.* gegen jmdn eine Anzeige machen; — ся чим sich womit ausweisen, *s.* bescheiden.

Віказити ся, *M.* nacheinander allesamt wüthend werden u. dadurch zu Grunde gehen.

Віказний, *a.* Ausweis-, Legitimations-

Віказчик, *m. He.* Spion, Kundschafter; Berichterstatter, *m.*

Віканючити, *v. a.* dh. zudringliche Belästigung etw. erreichen.

Вікапати, *v. n.* tropfenweise auslaufen; *v. a.* auströpfeln; вікапаній тато, -а мама, wie zwei Tropfen einander ähnlich, dem Vater od. der Mutter ganz u. gar ähnlich. [ся mit Mühe aufklimmen.

Вікарабкати ся, викара́бкувати

Вікарати, *v. a.* strafen, züchtigen *Ч.* IV. 56; вікараній 555 gestraft, gewitzigt.

Вікати, *v. n.* до ко́го mit „Ihr“ anreden, ihrzen, *Ог.* 111. 2) mit „Sie“ anreden, siezen. [sich begleichen.

Віквітувати ся, *T.* quitt werden,

Викидати, вики́дувати, викинути, *v. a.* hinaus-, herauswerfen; 2) викинуло кому jemd bekam einen Hautausschlag; 3)* — шту́ку яку́сь *e.* Kunststück machen, einen Streich spielen; 4) викидати кирні́цю einen Brunnen reinigen (*v.* Schlamm); 5)* щоб́ ты́ з па́м'яті викинуло! sollst das Bewusstsein verlieren.

Викидиш, *m.* Auswürfling, *m. Пол.*

Викидка, *f.* Spass, *m. Posse, f.*

Викичувати, *v. a. P.* II. 120 *s.* Вікорчувати.

Викишкати, *v. a.* austreiben §.

Викишувати, *v. a.* dh. Gährung hervorbringen. [2) verbrauchen.

Вікільтувати, *v. a.* ausfolgen (*B.*);

Викинчати ся чим, *Пол.* in etw. enden, ausgehen, sich endigen; ви́кінчити, *v. a.* vollenden, beendigen. [den.

Вікіпчити, *v. n.* crepieren; verschei-

Віклад, *m.* Auslage; Gebühr, *f.* 2)

Vorlesung, *f.* Vortrag, *m.*

Викладати, *v. a.* auslegen; erklären; vortragen; викладаний, *ptc. s.* Віло́жистий. [Vorstellung, *f. M+B.* 201.

Вікладка, *f.* Auseinandersetzung, Вікладниця, *f.* Pflugbrett, *n.*

Викладчастий (-ча́гий), *a.* Auslege-, zum Auslegen, -ко́мір *He.*

Вікладчик, *m.* der Vortragende. *Фр.*

Викла́жа, *f.* Ausladung *f.*

Віклик, *m. M.* III. 56. Ruf, *m.*

Виклика́не, *n.* Aufruf, *m.* Proclamation, *f.*

Виклика́ти, ви́кликувати, ви́кликнути, *v. a.* heraufrufen, *M.* II. 188.

Викли́нати, *v. a.* in den Bann thun, bannen; verwünschen.

Вікліт, -оту, *m.* das Sichausbrüten. Викло́чувати ся, ausgebrütet werden. [picken, aushacken.

Віклювати, ви́клянути, *v. a.* aus-

Вікля́чати, (-чити), *v. a.* auswickeln; ausschliessen; — ся sich aus der Schlinge (кля́чка) auswickeln, sich herauswinden. [clusiv.

Віключний, *a.* ausschliesslich, ex-

Віключність -ости, *f.* Exclusivi-

Вікляти, *s.* Викли́нати. [tät, *f. BB.*

Вікнути, *s.* Зві́кнути. [nen, *C.*

Виковéрзувати, *v. a.* listig ersin-

Виковиря́ти, *v. a.* ausscharren. Віко́лисати, *v. a.** erziehen.

Віко́мпонувати, *v. a.* verfassen, ausfertigen, *K.*

Віко́н, *m.* Leistung, *f. Пол.*

Викона́вець, -вця, *m. BB.* Vollzieher, Vollstrecker, *m.*

Віконати, *v. a.* vollziehen, vollstrecken, ausführen, leisten. [ausgraben.

Вікопати, ви́копувати *v. a.* heraus-

Вікопитити, *v. a.* но́гу im Hufgelenk verrenken.

Віко́псти, *v. a. Luts gr.* 158. 163. ausstechen. [decken.

Віко́птити ся sich mit Russ be-

Віко́рени́ти, ви́коренювати (-ко́рінюв-), *v. a.* mit der Wurzel ausrei-

sen, entwurzeln, ausroden; * völlig ausrotten; — ся *C.* II. 77. die Lebenswurzeln verlieren. [hacken, abholzen (*ліс*). Віко́рчувати, *v. a.* ausroden, aus-

Віко́сити, ви́кошувати, *v. a.* aus-

abmähen.

Вікот, бчи на вікоті, *Кн.* herausstehende, grosse Augen.

Вікотець, -тя, *м.* † Entführer der Leibeigenen, der der geheimen Flucht Vorschub leistet. [rauswälzen, -rollen.

Вікотити, вікочувати, *в. а.* he-Вікоханець, -нця, *Пфlegesohn,* Zögling, *м.* [ziehen, pflegen, warten.

Вікохати, вікочувати, *в. а.* auf-Вікочелати, *в. а. s.* Вікотити.

Вікочене, *н.* † Entführung, *ф.* Raub eines Leibeigenen, *м.* [klimmen, ersteigen.

Вікочувати, *в. н.* eine Höhe er-Вікптити, *в. а.* ablocken, abschwindeln. [stehlen, entführen.

Викрадіти, вікрати, *в. а.* weg-Викрапати, *в. н.* zu träufeln anfangen.

Вікрасити, *в. а.* anfärben, ausmalen.

Вікрасок, -ска, *м.* водяній Aquarell, *н.* *Пар.*

Вікрєпити ся, Muth fassen, *Кн.*

Вікрив, *м.* *Св.* -уєт Verziehen des Mundes, schiefes Maul. [ken, aufdecken.

Вікривати, вікрити, *в. а.* entdec-

Вікривити, вікривляти, *в. а.* krumm, schief machen, biegen; krümmen; verziehen, verdrehen; чоботи — schief treten; 2) — ся кому́ jmds Worte höhnisch nachsprechen.

Вікрик, *м.* *Фр.* Aufschrei, *м.*

Вікрикати, вікрикнути, *в. а.* laut ausrufen, lärmern, jauchzen, johlen.

Вікрикник, *м. pol. Нс.* Ausrufungswort, *н.* [herausschneiden, zuschneiden.

Вікроїти, вікрювати, *в. а.* aus-

Вікруглити, *в. а.* *Лєвч.* s. Заокругляти.

Вікрут, *м.* вікрутка *ф.* Entwinden, *н.* 2) Ausflucht, Ausrede, Rabulistik *ф.*

Вікрутасом, *adv.* schwenkend, rings um sich drehend (beim Tanz).

Вікрутень, -тя, *м.* *Н.* 60. der sich herauswindet, abgefemter, pffiger Kerl, Rabulist, *м.; 2) pl.* вікрутні 18.

22. *Нс.* Kniffe, listige Ausreden, pffige Behelfe, *pl.*

Вікрутити, вікручувати, *в. а.* aus- herausdrehen, -winden, -ziehen, шмáтє ausringen; — ся sich rings drehen; з чогó sich herauswinden, -wickeln.

Вікрятати ся, sich herausarbeiten, sich herauswinden, *У.*

Вікулений, *а.* stark gewölbt.

Вікуп, *м.* Loskauf, *м.* Loskaufung, Einlösung, *ф.* Lösegeld, *н.* [Вікупити.

I. Вікупати, *в. а.* *Кс.* II. 161. s.

II. Вікупати, *в. а.* baden: — ся sich baden.

Вікупити, вікупувати, *в. а.* auskaufen, loskaufen; alles nach u. nach wegkaufen.

Вікупний, *а.* zum Loskaufen bestimmt, zum Loskauf geh.; einlösbar.

Вікурити, вікурювати, *в. а.* ausräuchern; лю́ьку eine Pfeife ausräuchen.

Вікурувати, *в. а.* *Ч.* II. 334. s. Вілчити. [raus- ausbeissen.

Вікусити, вікушувати, *в. а.* he-

Вікутати, *в. а.* mühsam erwirken, an-

Виль, *int. Ко.* 161. s. Гульк. [schaffen.

Віла, *pl.* grosse Gabel.

Вілабудати ся, sich mühsam herausarbeiten, з чогóсь. [stellen.

Вілагодити, *в. а.* bearbeiten, fertig

Віладити, *в. а.* zu Stande bringen, fertig machen; 2) ко́б abordnen, beordern.

Вілазіти, *в. н.* на дєрево heraufsteigen, -klettern; 2) hervorkriechen;

3) ausfallen, ausgehen (волóсь).

Вілазка, *ф. К.* Ausfall, *м.* (aus e. Festung); 2) Oeffnung, *ф.* Loch zum Durchkriechen, *н.* *Лєвч.*

Вілані, *pl.* eiserne Mistgabel, (*В.*)

Вілатати, *в. а.* ко́б, кому́ скіру durchprügeln.

Вильготá, *ф.* s. Вóхкість.

Вілет, *м.* *II, н.* 71. Ausfliegen, *н.* Ausflug, *м.* на вілеті б́ути im Sprunge begriffen sein, baldigst ausgehen sollen.

Вілечко, *н.* *dim.* s. Вільце.

Вілив, *м.* Ergiessung, *ф.* 2) das Ausgiessen.

Віливане *н.* s. Вілив 2).

Віливати, s. Вілляти.

Вілизати, вілізувати, *в. а.* auslecken; — ся sich heil lecken.

Вілиняти, *в. н.* *Н.* 28. s. Полиняти; ausgehen, ausfallen (v. Haaren).

Вілисїти, *в. н.* ganz kahl werden.

Вілиск, *м.* *В.* Glanz, *м.*

Вілиско, *н.* Gabelstiel, *м.* [mern.

Вілискувати ся, glänzen, schim-

Вілитель, *м.* *В.* Giesser, *м.*

Вілити, s. Вілляти; вилитий ausgegossen; 2) s. Вікананий. [Unterkiefer, *м.*

Вілиці, *pl.* Unterkieferknochen, *pl.*

Вілицювати, *v. a.* tüchtig ins Gesicht schlagen, hinausohrfeigen.

Віляти, *v. n. s.* Вилазати.

Вілім. -лому, *m.* Ausbruch, *m.* Breche, *f.* *МШ. Пар.* ausgebrochenes Loch.

Вілінити ся, *s.* Лініти ся. [fliegen.

Вілітати, вілетіти, *v. n.* aus-heraus-Вілітка, *f.* Flugloch, *n.* *Пол.*

I. Вілічити, *v. a.* *Нс. Пр. XI.*, (1), 85. von einer Summe abrechnen, abziehen.

II. Вілічити, *v. a.* heilen, curieren.

Вілка, ви́лк, *pl.* kleine Gabel; Tischgabel, *f.*; 2) gabelförmige Doppel-Keimlappen; *pl.* 3) *N. e.* Berges.

Вилковатий, *a.* gabelig, gabelförmig.

Віляти, віляти, *v. a.* ausgiesen, vergiessen; — ся sich ergiessen.

Вилóб, з ви́лó s. З-лóба, Лóб.

Вило́ватий, *a.* gabelig. [*m.* Patte *f.*

Вило́га, (*d.* ви́ложка) *f.* Aufschlag,

Ві́лóжистий, *a.* — ко́мip geeignet zum Ueberklappen, zum Ueberschlagen, od. Ueberlegen.

Ві́ложити, *v. a. s.* Викла́дати.

Ві́ложник, *m.* Exponent, Potenz-exponent, *m.*

Ві́ложничий, *a.* Exponential-.

Ві́ломити, ви́ломлювати, *v. a.* heraus- ausbrechen; *) — ся Routine gewinnen; з чо́го sich etw. abgewöhnen.

Ві́лóбти, *pl.* aufgeschlitzte Aermel des кунту́ш.

Ві́лохвóстець, -ця, *m.* пуши́стий haariger Springschwanz, (*Podura villosa*).

Ві́лохвóдий, *a.* gabelschwänzig. Ві́лощити, *v. a.* *М. II.* 31. glätten, einen Glanz geben.

Ві́льта, ві́ля солóмяна, *Ф.* (*Новобр.*)?

Ві́лубити, *v. a.* лóб das Bast abschälen, abbasten, *Gr.* 55.

Ві́лудити, *v. a. s.* Лудіти, heraus- hervor- entlocken, *Ф.*

Ві́лужкованє, das Auslaugen, *Пол.*

Ві́лзувати ся, sich herausschälen,

Ві́лко́вастий, *a.* ausgebogen. [*B.*

Ві́лупити, ви́луплювати, *v. a.* aus-hülsen, ausschälen, ausklauben; aus-hacken, *Пол.* [seweises Bübchen.

Ві́лу́ок, -пка, *m.* klügelndes, na-

Ві́лу́ск, *m.* *Ст.* Knall, *m.*

Ві́лу́скувати, *v. n.* knallen, poltern.

Ві́лучати, ві́лучити, *v. a.* aus-

schliessen, ausscheiden; — ся *М. II.* 128. frei, erübrigt werden.

Ві́лучати ся, *Ч. IV.* 1. krummen Rücken bekommen s. Лукувати ся.

Ві́лу́щити, *v. a.* aushülsen, ausklauben, auslösen.

Ві́лу́щок, -щка, *s.* Лу́щак. [(vigilia).

Ві́лу́я, *f.* *Ч. III.* 2. verdorb. s. Ві́ля

Ві́льце́, *n.* junges Bäumchen, welches in das Hochzeitbrot (коровáй) eingesteckt wird, *Марк.* 106. [rispig.

Ві́льча́сто дільний, *a.* *B.* gabel-

Ві́лю́днити, ви́лю́днати, *v. a.* ent-

völkern; ві́лю́дніти *v. n.* menschenähnlich werden, ordentlicher Mensch werden, *H.* 286. *Кн.* 2) mannbar werden,

gross aufwachsen, *Ч. VII.* 575. [*m.* *Левч.*

Ві́лю́га, *f.* *Левч.* Krümme, *f.* Bug,

Ві́лю́к, *m.* *Ч. I.* 90. ?

Ві́ля, *f.* *serb. s.* Русáлка, *Ф.*

Ві́лягати, *v. n.* massenhaft auftreten, sich ausbreiten, sich setzen; 2) (збі́же) sich lagern.

Ві́ляски, *pl.* Schall, *m.* — розда-ю́ть ся vom Wiederhall des Klatschens, des lauten Küssens.

Ві́ляти, ви́ляти, ви́льну́ти, *v. n.* *Ме.* 123 ausweichen, Ausflüchte machen, „um den Brei herumgehen“; 2) *Ч. I.* 67 sich tummeln; 3) höhnisch sprechen, *К.* (*Пс.* 84). [(Perla), *B.*

Ві́лячка, *f.* Afterfrühlingsfliege, *f.*

Ві́ма́ганє, *n.* Forderung, Anforderung; Erpressung, *f.* [erheischen.

Ві́мага́ти, *v. a.* fordern, verlangen,

Ві́мазати, ви́мазувати, *v. a.* austreichen; 2) anstreichen.

Ві́манити, ви́мантачити, ви́мантити, *v. a.* betrügerisch entlocken, abschwindeln. [zehrt, elend aussehen.

Ві́марніти, *v. n.* abmagern; abge-

Ві́маця́ти, *v. a.* herausfühlen; — ко́го jmdn auf den Zahn fühlen, *ГШ.*; * entdecken, herausbringen. [citieren.

Ві́менути, *v. a.* *H.* V. anführen,

Ві́мерáти, ви́мерти, *v. n.* aussterben, erlöschen. [frieren.

Ві́мерзати, ви́мерзнути, *v. n.* aus-

Ві́мерхати ся, hungrig, durstig, ausgemergelt werden.

Ві́мести, *v. a.* ausfegen, auskehren.

Ві́местити, ви́мести, *v. a.* щось на ким, ко́му, *Кн.* sich an jmdn wegen

etw. rächen, wofür Rache nehmen.

I. Виминати, вимняти, *v. a.* auskneten, auspressen. [weichen; meiden.

II. Виминати, виминути, *v. a.* aus-
Вимисл. *m.* Erdichtung, *f.* etw. Ausgedachtes; Einfall, *m.*

Вимисливий, *a.* *M.* I. 122 wäherisch, mäklerisch, übertrieben tadel-süchtig; 2) überdelicat.

Вимислити, вимисляти, *v. a.* aus-sinnen, erdichten; 2) an jmdm etw. aussetzen, mäkeln, *Me.* 370. [lich.

Вимисльно, *adv.* *Пол.* sinnig, künst-

Вимівка, *f.* Ausrede, Ausflucht, *f.*

Вимізерніти, *v. n. s.* Вимарніти.

Вимікувати, *v. a.* herausdenken.

Виміл, *m.* *Ми.* II. 8 ausgewaschene

Stelle.

Вимілити, *v. a.* schlämmen, *Пар.*

Виміна, *f.* Austausch, Tausch, *m.*

Вимініти, виміняти, *v. a.* aus-, um-

tauschen; 2) wechseln, umwechseln.

Вимінка, *f.* *У. В.* Bedingung, *f.*

Вимір, -іру, *m.* [мѣр-] Ausmass, *n.*

Ausmessung, Dimension, *f.* *Ил.*; 2) Ge-

treide, das man in der Mühle kauft u.

dortselbst mahlt; 3) G. als Mahlmetze.

Вимірене, *n.* Ausmessen, *n.*

Вимірити, виміряти, вимірювати,

v. a. messen, bemessen, ausmessen; 2)

v. n. genau hinzielen.

Виміркувати, *v. a.* ermessen; — ко-

го jmdn durchschauen, jmdm etw. ab-

merken.

Вимірний, *a.* Mass-, Ausmass-

Виміт, -егу, *m.* Auswurf, *ГШ.* — мор-

ский Seewurf, *m.* *Term.*

Вимітати, *s.* Вимести.

Вимітач, *m.* Feger, *m.*

Вимітити, вимітувати, *v. a.* weg-

schaffen, eliminieren.

Вимітка, *f.* ein Gespenst, das sich

nach dem Aberglauben von Dorf zu Dorf

tragen lässt, (*B.*). [tionsmethode.

Вимітний, *a.* — спосіо Elimina-

Вимічати, *v. a.* *M.* auszeichnen,

ausnehmen. [стити.

Виміщати, вимістати, *s.* Виме-

Вимкнути, вимикати, *v. a.* heraus-

ziehen, reißen; — ся entschlüpfen.

Вимова, *f.* Aussprache; 2) Bered-

samkeit; 3) Bedingung, *f.* [*Term.*

Вимовитель, *m.* Ausgedinger, *m.*

Вимовити, вимовляти, *v. a.* aus-sprechen; 2) комусь щось jmdm etw. vorhalten; 3) собі що sich etw. ausbe-dingen; 4) — ся s. entschuldigen; b) — ся з чим unwillkürlich ein unstatthaftes Wort fallen lassen.

Вимовний, *a.* beredsam, beredt, *Wa.* 16; 2) mit Vorwürfen verbunden, *Ч. V.* 1020.

Вимовнина, *f.* Ausgedinge, *n.* *Term.*

Вимова, *f.* Erfordernis, Postulat, *n.* *T.* Anforderung, *f.*

Вимогчи, *v. a.* щось від кого ab-nöthigen, erzwingen, *Пар.*

Вимоблий, *a.* ausgewässert; bleich.

Вимокнути, *v. n.* durchweicht,

durchnässt werden.

Вимолити, *v. a.* erbeten, erflehen.

Вимолодніти, *v. n.* *He.* zum Jüng-

ling werden.

Вимолот, *m.* Ausdrusch, *m.*

Вимолотити, *v. a.* ausdreschen.

Виморгати, *v. a.* dh das Winken,

Blinzeln mit den Augen etw. sich ver-

schaffen, jmdn sich erobern.

Вимордувати, *v. a.* alles ermor-

den, dh Morden ausrotten.

Виморити, *v. a.* lange hungern,

aushungern lassen.

Вимостити, вимощувати, *v. a.* aus-

legen, auspolstern, *III.* II. 198.

Вимотати, вимотувати, *v. a.* aus-

abwinden, abhaspeln; * entwenden.

Вимудрішки, *pl.* *Нав. Пр.* III. 311

Schnörkel, *pl.* Zierat, *ГШ.*

Вимудрувати ся, mit List sich

herausmachen; вимудруваний, *pte. K.*

erkünstelt, gekünstelt, gesucht.

Вимул, *m.* Bachfahrt, *f.* *ГШ.* [spülen.

Вимулити, вимулювати, *v. a.* aus-

Вимус, *m.* вимушене, *n.* Abnöthi-

gung, Abmüßigung, *f.* *Пар.*

Вимусити, *v. a.* щось від кого s.

Винудити, *Пар.*

Вимучити, *v. a.* quälen; щось від

кого mit Pein von jmdm etw. abnöthigen.

Вімья, -мени, *n.* Euter *n.*

Вімяти, *s.* Виминати I., вимняти;

вимята (вівця) mit verdorbenen Euter.

Вина, *f.* Schuld, Verschuldung, *f.*;

2) віни, *pl.* Strafgeld; вину брати з ко-

го exequiren; — звалити на кого die

Schuld auf jmdn wälzen.

Вінагорода, (-надгор-), *f.* Entlohnung, Remuneration, *f.* Preis, *m.* Prämie, *f.* Гол.; Vergeltung, *f.* С. I. 192 Entschädigung, *f.*

Вінагородити, (-рѳджувати), *v.* a. belohnen, vergelten, entschädigen.

Вінаєм, -найму, *m.* Гол. *gr.* 215 Vermietung, *f.* [ter, *m.*

Вінаємник, *m.* Vermiether; Рѳч-Вінайдене, *n.* Пар. Aufsuchen, Auffinden, *n.*; 2) Erfindung, *f.* ОБ.

Вінайма́ти, (-мити), *v.* a. vermieten; miethen, in Pacht nehmen.

Вінаймлене, *n.* s. Вінаєм.

Вінайти, вінаходити, *v.* a. erfinden; aufsuchen.

Віна́р, *m.* Weingärtner, Winzer, *m.*

Віна́рня, *f.* К. Weingarten, Weinberg, *m.* [lisirung, *f.*

Вінародовлене, *n.* Entnationalisierung, *f.* Вінародовити, (-вля́ти), *v.* a. entnationalisieren; — ся in e. anderen Nation aufgehen. [Фр.

Віна́тѳжити ся, sich anstrengen,

Вінахід, -ходу, *m.* Св. На. вінаходка, *f.* Фр. Erfindung, *f.*

Вінахѳдець, -дця, (-хѳдник, -хѳдчик), винашѳдець, -лця, *m.* Erfinder, *m.* Пар. Пол. ОБ.

Вінен, віннен, вінний, *a.* schuldig.

Віндѳк, *m.* Magen, *m.*

Вінѳць, -нця, *m.* Weinbergslauch, *m.* (Allium vineale).

Вінікати, *v.* a. ausschnüffeln.

Віні́ти, *v.* a. beschuldigen, anklagen; — ся в чимѳсь, *Kn.* seine Schuld

Віні́ця, *f.* Ч. I. 110? [gestehen.

Вініщене, *n.* Vernichtung, Vertilgung, Auszehrung (тіла), *f.*

Вінішити, вініщувати, *v.* a. vernichten, vertilgen, auszehren.

Віні́вка, *f.* Weinfass, *n.*

Віні́жѳночка, *f.* М. III. 61 verzärteltes, verzogenes Mägdlein.

Віні́жити, *v.* a. verzärteln, verziehen, verweichlichen.

Віні́сний, *a.* kostspielig.

Ві́нний, *a.* Wein-, Ч. IV. 178 weinig, angenehm säuerlich, weinhaft.

I. Ві́нник, *m.* Branntweimbrenner, Arbeiter in der Branntweimbrennerei, *Kn.* 187; 2) Sauser, *m.* Гол. III. 393.

II. Ві́нник, *m.* Schuldner, *m.*

Вінні́цький *a.* Branntwein, *Kn.* 258.

Вінні́ця, *f.* Weinkeller, *m.*; 2) Branntweimbrennerei, *f.*; 3) s. Парі́чка; 4) Apfelbaum mit weiniger Frucht.

Вінні́чкі́, *pl.* Weinlinge, weinige Aepfel. [dig.

I. Ві́нно, *neutr. a.* von Ві́нен schul-

II. Ві́нно s. Ві́дно, *Oz.* 87.

Ві́нновий, *a.* s. Ві́нний.

Вінногорѳдець, -дця, *m.* *dim.* s. Виногра́д 3).

Вінножѳвий, *a.* weingelb. [fel.

Вінно́ха, *f.* *pl.* Art weinsauerer Aep-

Вінѳ, *n.* Wein, *m.* [ОП.

Віновáр, *m.* Branntweimbrenner, *m.*

Віновáт, віновáтий, *a.* schuldig, schuld (— то́му daran —).

Віновáтець, -ця (віновáлець), *m.* К. der Schuldige, Beschuldigte; 2) Schuldner, Schuldenmacher, *Oz.* (61) X.

38; 3) Verbrecher, *m.*

Віновáтниця, *f.* die Schuldige, *Левч.*

Віновáцтво, *n.* К. Schuld; Anklage, *f.* [вінѳвий.

Вінѳвен, *a.* Гол. I. 357 s. Ві́нен,

Вінѳвий, *a.* Wein-, *Me.* 354; 2) s.

Виногра́дний, Ч. IV. 71; weintragend, *B.*

Вінѳвий, *a.* schuldig, *Зг.* (то́му — daran —).

Вінѳвник, *m.* der Schuldige, *Нав.*

Вінѳвниця, *f.* die Schuldige, *Вих.*

Вінѳвність, -ости, *f.* Schuld, *f.*

Виногѳрека, *s. a. f.* N. e. Berges.

Виногра́д, *m.* Weinrebe, *f.* (Vitis

vinifera); 2) Weintraube, *f.*; 3) Wein-

garten, Weinberg, *m.*; 4) gekochtes Obst,

Ч. IV. 12.

Виногра́да́р, *m.* Weingärtner, *m.* К.

Виногра́дина, *f.* Weinstock, *m.* К.

Виногра́дний, виногра́довий, *a.*

des Weingartens, Weinberg-, der Wein-

traube; 2) reich an Weinstöcken, re-

benreich, *Ry.* [ten, Weinberg, *m.*

Виногра́дник, *m.* К. *He.* Weingar-

Виногра́дньовáті, *pl.* Rebenar-

tige, (Ampelideae). [ногра́д.

Виногра́дячко, *n.* *dim.* s. Ви-

Виноді́л, *m.* Weinbauer, Winzer, *m.*

Виново́р, —сокіл, *Др.* с. 170.? [Иод.

Винокі́л, -ко́лу, *m.* s. Виногра́д 3).

Виноку́р, *m.* *Др.* с. 167 Brannt-

weimbrenner, *m.* [дець, виногра́д 3).

Вінѳнька, *f.* *dim.* s. Виногорѳ-

A-G: Артемовский-Гулак П. | *АД.*: Антонович-Драгоманів (истор. пѣс.). | *Ал.*: Александрів С. | *Аль.*: Альбум 1860. | *Б.*: Білин П. | *Біл.*: Білозерский. | *Бор.*: Боровский. | *В.*: Берхратей. | *Ваг.*: Вагилевич П. | *Вах.*: Вахнянин П. | *ВВ.*: Володим. Варвінський. | *ВГ.*: Вас. Гоголь. | *Вол.*: Волян. | *ВШ.*: Волод. Шашкевич. | *Г.*: Галька Гн. | *ГБ.*: Ганна Барвінок. | *Гл.*: Глібів. | *Гол.**: Головацкий Як. | *Гр.*: Гребінка | *Гуш.*: Гушалевиц. | *ГШ.*: Григ. Шашкевич. | *Д. гр.*: Дичай грам. | *Др.*: Добрянський Анд. | *Др.*: Драгоманів. | *Зак.*: Закревский. | *Зап.*: Запески вг. зап. отд. И. Р. Георг. общ. | *Зар.*: Заревич. | *Зг.*: Згарский. | *Иг.*: Игнатий з Никл. | *Ил.*: Ильницкий Вас. | *ИГ.*: Иеремія Іалка. | *К.***: Куліш. | *Кв.*: Квітка Григ. | *Кл.*: Климкович Кс. | *Кн.*: Конисский О. | *Кв.*: Ковляревский И. | *Ков.*: Ковальский Вас. | *КВ.*: Крн. Устиянович. | *Куш.*: Кухаренко. | *Л.*: Лавренко. | *Ласт.*: Ластівка Гребінки. | *Лук.*: Лука Данкевич. | *Ле.*: Леонтович Павло. | *Лев.*: Левицкий Иосиф грам. | *Левч.*: Левченко Мих. | *Лр.*: „Льрвак“ 1852. | *М.**: Марко Вовчок. | *Мак.*: Макаровский. | *Макс.*: Максимович. | *Марк.*: Маркевич Ник. | *М+Б.*: Мирный і Білик. | *Ме.**: Метлинский. | *Мл.*: Млака Д. | *Мог.*: Могильницкий А. | *Мор.*: Мордовець Д. | *Мох.*: Мох Р. | *МШ.*: Марьян Шашкевич. | *Н.*: Номис (укр. прик.). | *На.*: Наумович. | *Нав.*: Навроцкий Вас. | *Не.*: Нечуй Иван. | *ОБ.*: Олекс. Баранський. | *Ог.****: Огоновский Ом. | *Осн.*: „Основа“ 181. 1862. | *Ос.*: Осада грам. | *П. п.*: пословицы и Поговор. Гал. и Уг. Р. | *Пар.*: Партыцьк. | *Пет.*: Петрушевич Мих. | *Пис.*: Пискунів слов. | *Под.*: Подольинский Серг. | *Пол.*: Пляньский М. | *Пот.*: Потобня (К. ист. зв. р. яз.). | *Пр.*: „Правда“ 1867—1880. | *Пт.*: Петренко М. | *Пу.*: Пулюй. | *Р.*: Рудченко. | *Ру.*: Руданський Ст. | *С.*: Стороженко О. | *С.*: Сборник этн. Спб. 1853. 1858. | *Св.*: Сьвенціцкий. | *Сн.*: „Сніг“ 1841. | *Ст.*: Старицкий. | *Т.*: Тянякевич Д. | *Тс.*: Терлецький Влад. | *Тор.*: Тороньский А. | *У.*: Устиянович П. | *Ф.*: Федькоич. | *Фр.*: Франко. | *Цс.*: Целевич. | *Ч.*: Чубінський П. труды этногр. | *Ш.**: Шевченко. | *Шй.*: Шейговский. | *Шар.*: Шаравевич. |

Kol.: Kolberg O. Pokucie. | *Lw. gr.*: Lewicki J. Gramm. d. kleinr. Spr. | *Łoz. gr.*: Łoziński Gramm. | *Luts. gr.*: Lutskaý Gramm. | *Mi.*: Miklosich (Vergl. Gramm. d. slav. Gr.). | *Gr.*: Gregorowicz J. przew. | *R.*: Ruskoje wesile J. Łozińskoho. | *Term.*: Terminologie Ж. | *TP.*: Tymko Padura. | *Wa.*: Wacław z Oleska | *W.*: Węgliński. | *ŻP.*: Żegota Pauli. |

*) *Гол.* mit d. Zahl bezieht sich auf Пѣени народ.; desgl. *Ме.**; *Гол. гр.* auf d. Grammatik.

**) *К.* mit d. Z. bez. s. auf Записки о Южн. Руси; *Кв.* auf Чорна Рада.

***) *Оз.* mit der Z. bez. s. auf „Studien auf d. Gebiete der ruthen. Sprache v. Dr. Emil Ogonowski, Lemberg 1880.“

¹⁾ Руска Бібл вид. Оншкевичем; ²⁾ вид. Катранова; ³⁾ вид. Петербурге; ⁴⁾ вид. Праге.

Азбука — Alphabet

а, б, в, г, ґ, д, е und є, ж, з, и und й, і und ї, к, л, м, н, о, п, р, т, у, ф, х, ц, ч, ш, щ, ю, я.

г=ћ; ґ=g; е=і; є=је und den vorhergehenden (erweichbaren) Consonanten erweichend; и=и Inlaut und Auslaut =у, (im Auslaut nach к auch =е), im Anlaut =і; й=ј; і=ји und den vorherg. Cons. erweichend; ю=ју, я=ја, und beide den vorherg. Cons. erweichend. Das Zeichen ь erweicht die erweichbaren Consonanten, als: дь, дзь, зь, ль, нь, сь, ть, ць. — Das Zeichen ' bezeichnet den vorhergehenden Cons. als hart, (als unerweicht) bleibend. Zweifaches Accentzeichen über einem Worte bedeutet, dass das Wort mit zweifachem Accent gesprochen wird.

Повний спис скорочень, передніє слово обясняюче засади таїї уклад сего словаря, всякі доповненя і поправки, відтак имена всіх помічників і редакторів будуть разом з послідним випуском і заголовком подані.

Das vollständige Verzeichnis der Abkürzungen, ein die Grundsätze und den Plan des vorliegenden Wörterbuches erläuterndes Vorwort, alle Ergänzungen und Berichtigungen, ferner die Namen aller Beitragenden und Subscribenten werden mit dem letzten Hefte und dem Titelblatte ausgegeben werden.

30.801

БІБЛІОТЕКА
НАУКОВОГО ТОВ. ІМ. ШЕВЧЕНКА
у Львові.

II	74807/1.
----	----------

Є. ЖЕЛЕХОВСКИЙ

МАЛУРСКО-
НІМЕЦЬКИЙ
СЛОВАР